

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันอังคารที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๐ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานฯ จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เรื่องแรกคือ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่าในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕
ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิก
สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 18
วันที่ 13 ก.ย. 2545
เวลา 10.10 น.

ส่ง สำนักการประชุม

ด่วนที่สุด
ที่ สผ ๐๐๑๗๘๑๙๕

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๑๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายตมศักดิ์ ตรีศินันท์กุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕

๐ ๒๓๕๗ ๓๒๐๗

Legislative Institutional Repository of Thailand

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่ ๑๒ / ๑๕๕๕

วันที่ 13 / ๑๑ / ๒๕๔๕

ส่ง กองงาน พ.ร.บ. ส.ป. ส.ป. ก.

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๑๐๕ / ๕๕

วันที่ ๑๓ / ๑๑ / ๔๕

๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถัดควาวัลย์ ๑/๒

ประธานวุฒิสภา : จังจอเรียนให้ทราบครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องต่อไปคือเสขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า
คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. .... ของวุฒิสภา
และมอบให้กระทรวงการคลัง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และกระทรวง
อุตสาหกรรมรับไปพิจารณาคำเนินการ

13 มิถุนายน ๒๕๕๕

คำสั่งสำนักงานประมุข
สำนักงานอัยการพิเศษ
เลขที่ 5925
วันที่ 13 มิ.ย. 2545
เวลา 15.00 น.

ที่ นร ๐๒๐๕/๑๖๗/๒๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนา
ฝีมือแรงงาน พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

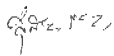
อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๑๕๐๕
ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. .... ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ รับทราบข้อสังเกตดังกล่าว
และมอบให้กระทรวงการคลัง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และกระทรวงอุตสาหกรรม
รับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี
ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรัช ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๔

๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๘

Legislative Institutional Repository of Thailand

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

วันที่ 808 / ๒๕๕๕

วันที่ 13 มิ.ย / ๕๕

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

วันที่ ๑๓ มิ.ย / ๕๕

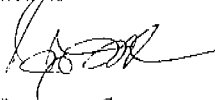
วันที่ ๑๓ มิ.ย / ๕๕

(๒)

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายไสว พรหมณี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมาธิการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๒๖, ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

วันที่ ๒๑ / ๒๕๕

วันที่ 13 / กย ๕๕

ส่ง ๑๕/๑๑/๒๕๕๕

National Repository of Thailand

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

วันที่ ๑๐ / ๑๑ / ๕๕

วันที่ ๑๓ / ๑๑ / ๕๕

วันที่ ๑๕ / ๑๑ / ๕๕

ประธานวุฒิสภา : จึงขอเรียนให้ทราบครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานกรประชุม

ไม่มี

ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะถึงวาระที่เราจะพิจารณาเป็นเรื่องด่วน กระผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน คือท่านสุชน ชาลีเครือ แจ้งว่า ระยะเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... จะครบกำหนด ๓๐ วัน ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ จึงขอให้วุฒิสภามีมติขยายเวลาออกเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔

11/2/2545

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๕๘๖
วันที่ 12/2/2545
เวลา 11.45 น.

ที่ 4C55/2545

วุฒิสภา

ส่ง สำนักการประชุม

ถนนคูทองใน กทม. 10300

11 กันยายน 2545

เรื่อง ขอยกยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงิน
ที่เป็นกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2527 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ 9
กันยายน 2545 ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการ
ฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและ
มอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณานี้

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะ
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน 30 วัน (กำหนดวันดังกล่าวหมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่าง
พระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2545 และจะครบกำหนดใน
วันที่ 24 กันยายน 2545) ในการนี้ คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็น
ร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ จึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ดังนั้นเพื่อให้การ
พิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวม
ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมการจึงเห็นควรขอยกยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก 30 วัน ตามความในมาตรา 174 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

วันที่ ๑๒ / ๒๕ / ๒๕๔๕

ส่ง ๑๒ / ๒๕ / ๒๕๔๕ เวลา ๑๑.๔๕ น.

ส่ง ๑๒ / ๒๕ / ๒๕๔๕

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสุชน ชาลีเครือ)

ประธานคณะกรรมการการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา

สำนักกรรมการ 1 โทร./โทรสาร 0 2244 1570 0 2244 1572

Legislative Institutional Repository of Thailand

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

วันที่ ๑๒ / ๒๕ / ๒๕๔๕

วันที่ ๑๒ / ๒๕ / ๒๕๔๕

เวลา ๑๑.๔๕ น.

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ลี้ดคำวลีย์ ๑/๔

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประมุขอนุมัติให้ขยายเวลา
การพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วันครับ ขอบคุณท่านสมาชิกฯ ครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปเป็นเรื่องด่วน ระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

๙ ๙ ๙ ๙ ๙ ๙

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณา
ต่อไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ตำนาน)

ที่ สว ๐๐๑๐/ (ร ๒๕)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ	๒. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
๓. นายชุมพล ศิลปอาชา	๔. นายณรงค์ นุ่นทอง
๕. นางนันทนา สงฆ์ประภา	๖. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
๗. นายบรรจจุรย์ เกरिकพิทยา	๘. นายบุญยืน สุกลसारาท
๘. นายบุญเลิศ ไพรัตน์ (วิ.ว.๑)	๑๐. นายปองพล อดิเรกสาร
๑๑. นางพรหมจารี รัตนเศรษฐี	๑๒. นายภิญญา ช่วยปลอด
๑๓. นายมนตรี รูปสุวรรณ	๑๔. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๑๕. พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ	๑๖. นายฉันทอง พิลาสมบัติ
๑๗. นายวงศ์พันธ์ ฤกษ์แก้วทุ่ง	๑๘. พลเอก วัฒนา สรรพพานิช
๑๘. นายวิเชียร มาอินทร์	๒๐. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พิ้มแสน
๒๑. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์	๒๒. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๒๓. นายสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์	๒๔. นายสมพร คำชื่น
๒๕. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ	๒๖. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๒๗. นายสวัสดิภาพ กัณฑ์ธรรม (วิ.ว.๕)	๒๘. นายกันตภาพ อินทรพัฒน์ (วิ.ว.๖)

๒๘. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี

๓๐. นายสุนทร จินดาอินทร์

๓๑. นายสุพร สุขสร

๓๑. นายไสว พราหมณี

๓๓. นายอนันต์ คาโลดม

๓๕. นายอัมฤงค์ ปาณิกบุตร

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ต่อมาก็ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

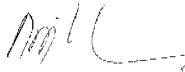
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ไสว พราหมณี

(นายไสว พราหมณี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายอภิชาติ อ่อนสร้อย)

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกรรมาธิการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๒๕, ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๔

จุฬารัตน์ พิมป์

อภิชาติ / ต้นพงศ์ ทวน

LIPT

(๒)

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

(๓.๑) คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์	เลขาธิการ ก.พ.
(๓.๒) นายสีมา สีमानนท์	รองเลขาธิการ ก.พ.
(๓.๓) นายเฉลิม ศรีผลุง	รองเลขาธิการ ก.พ.

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒๐ คน คือ

(๑) วัลย์ตรี อำนวย ไทยานนท์	(๑๓) นายพดล สมบูรณ์
(๒) นายสันต์ เทพมณี	(๑๔) นายศิปปิชัย เชษฐศิลป์
(๕) พลตรี อินทรัตน์ ยอดบางเตย	(๑๖) นายสนธิท จันทรวงศ์
(๗) นายการุณ โสงาม	(๑๘) นางประทีป กิ่งทรงธรรม
(๑๔) นางเตือนใจ ดีเทศน์	(๑๙) นายผ่อง เล็งใจ
(๑๗) นายจำเริญ จิตรธอร	(๒๒) นายประเกียรติ นาสิมมา
(๑๑) นายเชิดพงษ์ คูทัยสาธ	(๑๕) นายเสรี สุวรรณภานนท์
(๑๕) หม่อมราชวงศ์กำภูเทพ เทวกุล	(๑๖) นายปรีดี ธีรวิญญูพงษ์
(๑๓) พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	(๑๘) นายแก้วสรร อติโพธิ์
(๑๔) นายกำพล ภู่มณี	(๒๐) นายมารุต ใจอนาธิวงค์

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ นายกำพล ภู่มณี
และนายมารุต ใจอนาธิวงค์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน

มาตรา ๒ ไว้

ผู้แปรญัตติพลใจ

คณะกรรมาธิการได้แก้ไขไว้แล้ว

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ นายกำพล ภู่มณี
และนายมารุต โจงนาปิยาวงศ์

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๓/๑ ของมาตรา ๓
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓/๑ การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภาระกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรไม่จำเป็นทรัพยากรบุคคลให้ทรัพยากรรัฐให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจจัดการบริหารท้องถิ่น การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชนเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยผู้มีรับผิดชอบต่อผลของงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงการให้บริการบริหารราชการส่วนกลางมีหน้าที่กำกับดูแล สนับสนุน และตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และให้คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

เมื่อมีความพร้อมและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตราให้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการส่งกาวให้ ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายปรีดี ธีรวิทยุภรณ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสาม ในมาตรา ๓/๑
ของมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามที่มีบรรณารักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึง ความรับผิดชอบต่อผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

นายเกษม รุ่งอนันเกียรติ

นายบุญยืน ศุภสารสาทร, พลตำรวจเอก มีชัย นฤถกิจ

นายสุนทร จินดาอินทร์ นายวิเชียร มา้อินทร์

นายวิสิทธิ์ เตชะธำวัฒน์ นายสุพร สุภสว

และนายอนันต์ คาโอดม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นต่อความในมาตรา

๗ ยกทั้งมาตรา

ร้อยตรี อำนาจ ไทยานนท์ นายพตส สมบูรณ์

และนายสันต์ เทพมณี นายผ่อง เล่งสี

พชยาภาศเอก กานต์ สุระกุล

และนายการุณ โสงาม

ขอแปรญัตติต่อความใน

มาตรา ๗ ออกทั้งมาตรา

ผู้แปรญัตติของสงวน

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

นายพรหมจรรย์ รตินเศรษฐี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขความในวรรคสี่ ในมาตรา ๑๘ ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะเพื่อปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หรือนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภาและได้รับความเห็นชอบแล้วก็ได้ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่สำหรับส่วนราชการนั้นเช่นเดียวกับอธิบดี ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงทำหน้าที่คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม สำหรับรับสนองราชการนั้น”

นายเกษม รุ่งอนันเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นเพิ่มความในวรรคเจ็ด ในมาตรา ๑๘ ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการตามวรรคสี่ของกระทรวงใด ให้นายกรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรและผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ”

นายศิลาปีย์ เชนจุศีลา

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสี่ ในมาตรา ๑๘
ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่สำหรับส่วนราชการนั้นเช่นเดียวกับอธิบดี ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้คณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงทำหน้าที่คณะกรรมการสามัญประจำกรม สำหรับส่วนราชการนั้น ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายแก้วสรร อดิโพธิ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสี่ ในมาตรา ๑๘
ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ในสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่สำหรับส่วนราชการนั้นเช่นเดียวกับอธิบดี ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้คณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงทำหน้าที่คณะกรรมการสามัญประจำกรม สำหรับส่วนราชการนั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประเกียรติ นาสิมมา

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
วรรคหก ในมาตรา ๑๘
ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ซึ่งนี้ กรณีตามวรรคสี่และห้า ให้รายงานต่อที่ประชุมสภาอีกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

(๗)

นางประทีป อึ้งทรงธรรม
และนางเดือนใจ ต่เทพน์

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติแก้ไขความ
ในวรรคสี่ ในมาตรา ๑๘
ของมาตรา ๗ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ นายกำพล ภู่มณี
และนายมารุต โรจนเป็ยวงค์

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติแก้ไขความ
ในวรรคห้า ในมาตรา ๑๘
ของมาตรา ๗ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

นายบุญเกิด ไพรัตน์ นายสวัสดิ์ดีภาพ กัทธาธรรม
และนางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นเพิ่มเติมความเป็น
วรรคสาม ในมาตรา ๑๘/๑ ของมาตรา ๙ เป็นดังนี้
“ทั้งนี้ ใช้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ”

นายจำเอน จิตรอว

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่ง ในมาตรา ๑๘/๑
ของมาตรา ๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘/๑ ให้ปลัดกระทรวง หัวหน้ากลุ่มภารกิจและหัวหน้าส่วนราชการ
ตั้งแต่ระดับ *ศรยอ* ขึ้นไป วางแผนและประสานกิจกรรมให้มีการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการ
การต่างๆ ในกระทรวงร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และบรรลุเป้าหมายของ
กระทรวง”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๘)

นางประทีป อึ้งทรงธรรม
และนางเตือนใจ ดีเทศน์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสอง ในมาตรา ๑๙/๑
ของมาตรา ๙ เป็นดังนี้

“เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้า
กลุ่มภารกิจดังกล่าวจะมีมติให้โอนงบประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รับจัดสรรมาดำเนินการ
และใช้จ่ายร่วมกันก็ได้ แต่ซึ่งนั้นต้องเป็นกาหนดไว้ในกฎเพื่อให้บริการตามเป้าหมาย ของแผน
งาน โครงการที่ได้ผ่านความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้วเท่านั้น”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสวชน

มาตรา ๑๑

พลเอกชวรงค์ กานต์ สุระกุล

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๑๐ ยกทั้งมาตรา
ผู้แปรญัตติของสวชน

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ร้อยตรี ยำนุก ใทยานนท์ นายณพดล สมบูรณ์
และนายสันต์ ไชยพันธ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่ง ในมาตรา ๒๐
ของมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ในกระทรวงหนึ่ง ให้มีรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคนหนึ่งที่ผู้ซึ่งมีหน้าที่ผู้ซึ่งผู้ซึ่งผู้ซึ่ง ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้า
หมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อ
รัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรืออนุมัติ โดยจะให้ มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็น
ผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสวชน

นายเปี๊ยะ จีร์ญุณุกษ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความ
ในวรรคหนึ่ง ในมาตรา ๒๐
ของมาตรา ๑๐ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติขอ

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

ชวนินทร์ พิทักษ์วิชระ นายบุญยืน ศุภสารสาทร
นายสุนทร จันทาจันทร์ นายวิเชียร เป้าจันทร์
และนางพรหมจारी รัตนเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นคัดความใน
วรรคท้าย ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๑๑ ออกทั้งหมด

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ นายหนอดล สมบูรณ์

และนายสันดี เทพมณี

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่ง (๒) ในมาตรา
๒๑ ของมาตรา ๑๑ เป็นต้นนี้

“(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกระทรวงมหาดไทยหรือ”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสนั่น จันทรวงศ์

พลตรี อินทรีรัตน์ ยอดบางเตย

นางประทีป อิงทรงธรรม

และนางเตือนใจ ดีเทศน์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสาม ในมาตรา ๒๑
ของมาตรา ๑๑ เป็นต้นนี้

“ภายในกระทรวงจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรม ตั้งแต่
สองส่วนราชการขึ้นไปอยู่ภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้ โดยให้แต่ละกลุ่มภารกิจมีผู้ดำรง
ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าร้อยกัปิตคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบราชการและบังคับบัญชา
ข้าราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น โดยปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง หรือ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณวุฒิที่เท่าเทียมกับปลัดกระทรวง และในกรณีที่มีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีสมรรถนะ
หรือคุณวุฒิสูงเกินกว่าผู้ทรงคุณวุฒิที่เท่าเทียมกับปลัดกระทรวง”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางประทีป อึ้งทรงธรรม
และนางเดือนใจ อุทัยกุล

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหก ในมาตรา ๒๘
ของมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“ในการนี้ที่กระทรวงใดมีภาระจัดตั้งกรมภารกิจ จะให้มีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นเป็น
หัวหน้ากลุ่มภารกิจก็ได้ *และผู้ที่อำนวยการที่จัดตั้งหรือปลัดกระทรวงมีไม่ครบถ้วน ราชการต้องส่งราชการ
ไม่ถูกต้องหรือส่งผิดที่ผู้รับราชการผู้รับของทั้งนี้ที่ผู้ส่งหรือผู้รับที่ส่งนั้น หรือที่ผู้ส่งและผู้รับที่ส่งหรือผู้รับที่ส่ง
ผู้รับและผู้ส่ง*”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หม่อมมารชายังคำภีรเทพ เทวกุล

ขอแปรญัตติแก้ไขความ
ในวรรคหนึ่ง (๑) ในมาตรา
๒๘ ของมาตรา ๑๑ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

นายปรีดี หิรัญญุกษ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่งและเพิ่มความเป็น
วรรคสาม ในมาตรา ๒๘
ของมาตรา ๑๑ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๒

นายปรีดี หิรัญญุกษ์

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสอง ในมาตรา ๓๒
ของมาตรา ๑๒ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๕๐/๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๐/๒ ให้หัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติภารกิจให้เหมาะสมกับการปฏิบัติราชการในต่างประเทศ และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบุคคลในคณะผู้แทน และจะให้มิรวงหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทนก็ได้”

นายบุญเลิศ ไพรีนทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นเพิ่มเติมความเป็นมาตรา ๕๐/๓/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๐/๓/๑ ให้มี “คณะกรรมการบริหารราชการในต่างประเทศ” ประกอบด้วยหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นประธาน รองหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นรองประธาน บุคคลในคณะผู้แทนเป็นการถาวร และข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับมอบหมายคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมนโยบายและแผนในการบริหารราชการในต่างประเทศ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาประกอบการดำเนินการตามกฎหมายมาตรา ๕๐/๒

(๒) ควบคุมมาตรฐาน แนวทางในการบริหารราชการในต่างประเทศ และการบริหารงานบุคคลในคณะผู้แทน

(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขความใน (๒) ของมาตรา ๕๐/๔ เป็นดังนี้

“(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล”

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขความในมาตรา ๕๐/๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๐/๖ การที่กระทรวง ทบวง กรม จะมอบอำนาจหรือมีคำสั่งใดที่เกี่ยวข้องไปยังหัวหน้าคณะผู้แทน ให้แจ้งผ่านกระทรวงการต่างประเทศ”

LIRT

นายเปี๊ยะดี หิรัญพฤกษ์
คณะกรรมการร่างการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
มาตรา ๑๙/๑ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

นายกฤษฎา ไชยวงม และนายผ่อง เล็งเอี๊ยะ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติตัดความใน
ส่วนที่ ๙ คณะกรรมการ
พัฒนาระบบราชการ
มาตรา ๗๑/๑ มาตรา
๗๑/๒ มาตรา ๗๑/๓
มาตรา ๗๑/๔ มาตรา
๗๑/๕ มาตรา ๗๑/๖
มาตรา ๗๑/๗ มาตรา
๗๑/๘ มาตรา ๗๑/๙ และ
มาตรา ๗๑/๑๐ ของมาตรา
๑๕ ออกทั้งหมด
ผู้แปรญัตติขอสงวน

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

นายสุพร สุภสว... (พรรคมาภิบาล) ขอสงวนความเห็นแก้ไขความในวง
หนึ่ง ของมาตรา ๗๑/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑/๑ ให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการคณะหนึ่ง เรียกโดย
ย่อว่า “ก.พ.ร.” ประกอบด้วยคณากรรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
เป็นประธาน รัฐมนตรีหนึ่งคนก็นายกรัฐมนตรีที่ทรงเป็นรองประธาน ผู้ซึ่งคณะกรรมการ
กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายหนึ่งคน กรรมการผู้ทรง
ชำนาญพิเศษซึ่งเป็นที่ปรึกษาในระดับปลัดกระทรวง ผู้ได้รับกวัดคัดเลือกจากที่ประชุมปลัด
กระทรวงทุกกระทรวง และการกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางด้าน
นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหารธุรกิจ การเงิน การคลัง ศึกษ
วิทยาองค์การ และสังคมวิทยา เก้าคนโดยดำรงตำแหน่งคน”

LIIRT

(๑๓)

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นในข้อความ
ในวรรคสาม ของมาตรา ๗๑/๑ ไว้ตามร่างเดิม ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

นายเฟื้อ สุวรรณภานนท์ นายกัญญา ภู่มณี
และนายมารุต โรจนาปิยวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่ง และวรรคสอง
ในมาตรา ๗๑/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑/๑ ให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการคณะหนึ่ง เรียกโดย
ย่อว่า “ก.พ.ร.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
เป็นประธาน รัฐมนตรีหนึ่งคนที่นายกรัฐมนตรีกำหนดเป็นรองประธาน ผู้ซึ่งคณะกรรมการการ
กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย *ทั้งสามคน* และกรรมการผู้ทรงคุณ
วุฒิไม่เกิน *สิบ*แปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางด้าน
นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหารธุรกิจ *ศิลปวัฒนธรรม* การ
เงินและคลัง จิตวิทยาขององค์กร และสังคมวิทยา *ทั้งนี้ทั้งที่*ระดับและหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย *ห้า*ห้าคนคิดจกทำงานเต็มเวลา”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรธ

ขอแปรญัตติแก้ไข
ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๗๑/๑ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

ร้อยตรี อำนาจ ไทยานนท์ นายมงคล สมบูรณ์
และนายสันต์ เทพมณี

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
เป็น (๑/๑) ในมาตรา
๗๑/๒ เป็นดังนี้

“(๑/๑) มีความประพฤติดีและมีผลงานเป็นที่ยอมรับของสังคม”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

(๑๔)

วัลย์อุไรฉันทวย โททยานนท์ นายณพอดล สมบูรณ์
และนายสันต์ เทพมณี

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
(๔) ในมาตรา ๗๑/๒
เป็นดังนี้

“(๔) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิก
สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหาร
พรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง”

คณะกรรมการอำนวยการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสวชน

วัลย์อุไรฉันทวย โททยานนท์ นายณพอดล สมบูรณ์
และนายสันต์ เทพมณี

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
เป็น (๕/๑) ในมาตรา
๗๑/๒ ไว้

คณะกรรมการอำนวยการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพลใจ

นายสุพร สุภัสสว (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขความในวรรคแรก
ของมาตรา ๗๑/๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑/๓ กรรมการผู้แทนข้าราชการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกิน
สองวาระติดต่อกัน”

นายเสรี สุวรรณเกษม นายกำพล ภู่มณี
และนายมารุต โธนาภิโยวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความ
ในวรรคแรก ของมาตรา
๗๑/๓ ไว้

คณะกรรมการอำนวยการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพลใจ

นายฉัตรทอง พิลาสมบัติ และนายเกษม ทุ่งธนเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็นให้คงมาตรา ๗๑/๖ ไว้ตามร่างเดิม ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑๕)

นายสุพร สุภัสร์ (บรรณาธิการ) ขอสงวนความเห็นเพิ่มความเป็นพรรคสอง
ของมาตรา ๗๑/๕ เป็นต้น

“ในกรณีของกรรมการผู้แทนข้าราชการผู้ใดพ้นจากความเป็นข้าราชการ หรือ
ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งปลัดกระทรวง ให้ผู้พ้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการ
ผู้แทนข้าราชการ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้แทนข้าราชการแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน
สามสิบวันนับแต่ผู้พ้นพ้นจากตำแหน่ง โดยให้กรรมการผู้แทนข้าราชการที่ได้รับโปรดคัดเลือก
ดังกล่าวมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้แทนข้าราชการที่ยังอยู่ใน
ตำแหน่ง”

นายเสรี สุวรรณภานนท์ นายภัทล ภูมิณี
และนายมารุต โรจนปิยาวงศ์

ขอปรารถนาเพิ่มความเป็น
(๕) ในมาตรา ๗๑/๕
เป็นดังนี้

“(๕) ขาดการประชุมสองครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา
๗๑/๗ วรรคสี่”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรธวัช

ขอปรารถนาแก้ไขความใน
วรรคสอง ของมาตรา ๗๑/๕
เป็นดังนี้

“เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยังตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ นายภัทล ภูมิณี
และนายมารุต โรจนปิยาวงศ์

ขอปรารถนาเพิ่มความเป็น
วรรคสี่ ในมาตรา ๗๑/๗
เป็นดังนี้

“ในกรณีที่กรรมการผู้ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
ประกอบของส่วนท้องถิ่นมอบหมาย หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนใดไม่มาประชุมสองครั้งติดต่อกัน
โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้กรรมการผู้พ้นพ้นจากตำแหน่งไป”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

(๑๖)

นายสุทัศน์ จันทวิมลเสถียร (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นให้คงความ
ใน มาตรา ๗๑/๑๔ ไว้ตามร่างเดิม ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ นายกำพล ภูมณี
และนายมารุต โรจนวิเชียรวงศ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
(๗/๑) ในมาตรา ๗๑/๑๐
เป็นดังนี้

“(๗/๑) พิจารณาศึกษาและรายงานเกี่ยวกับบริหารจัดการระบบการกระจายอำนาจผู้
ท้องถิ่นสำหรับท้องถิ่นใดที่มีความพร้อม เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบ”

คณะกรรมการมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๖

นายการุณ โสภาม และนายผ่อง เล็งอึ้ง

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติตัดข้อความ
ในมาตรา ๑๖ ออกทั้งมาตรา
ผู้แปรญัตติขอสงวน

คณะกรรมการมาธิการไม่เห็นด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ นายกำพล ภูมณี
และนายมารุต โรจนวิเชียรวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความ
ในมาตรา ๑๖ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๗

คณะกรรมการมาธิการตัดออก

นายปองพล อดิเรกสาร นายสันติอัญญา กิตฺตพัตถ์ นายอัญญาศักดิ์ ปาณีบุญบุตร
นายสัปดาห์ พัทธสมบัติ นายศรีเมือง เจริญศิริ นายภิญญา ชัยปัสสอด
นายสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ นายวิเชียร เป้าอันทร นางพรหมงาวร์ จัฒนเผ่าชู
และน.เชววิชัย เตชะธีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นให้คงความใน
มาตรา ๑๗ ไว้ตามร่างเดิม ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

นายสุพร สุกสร (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขความใน มาตรา ๑๗
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานเสนาธิการรัฐมนตรี” ในพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “สำนักงานแผน
และปฏิบัติการของรัฐมนตรี” ทุกแห่ง”

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

นายสุวิทย์ จันทร์แสงศรี (กรมมาธิการ) ขอสงวนความเห็นให้คงความในวรรคสอง และวรรคห้า ของมาตรา ๑๘ ไว้ตามร่างเดิม ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

นายการุณ ไชยงาม และนายयोग์ เสงย์

คณะกรรมการมาธิการไม่เห็นด้วย

ขอแปรญัตติตัดความ
ในมาตรา ๑๘ ออกทั้งมาตรา
ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๕.๑ คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาเห็นว่า การที่ความในวรรคสอง ในมาตรา ๑๙ ของมาตรา ๘ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติให้การจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหารให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ นั้น แต่โดยที่ปัจจุบันกระทรวงกลาโหมมีการจัดระเบียบบริหารราชการ ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงกฎหมายข้างต้น เพื่อปฏิรูปการจัดระเบียบราชการของกระทรวงกลาโหมให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการในกระทรวงอื่นไปให้ครบถ้วนตามนโยบายปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา ทั้งนี้เนื่องจาก

(๑) กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมได้บังคับใช้มาเป็นระยะเวลาอัน

(๒) รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๕ ได้กำหนดภารกิจของทหารนอกเหนือจากภารกิจทางทหาร อาทิ ภารกิจด้านการพัฒนาประเทศ

(๓) เพื่อให้กระทรวงกลาโหมสามารถประสานการปฏิบัติกับกระทรวงอื่นได้ จัดระบบการบังคับบัญชาและควบคุมหน่วยขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหมให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย

(๔) สามารถสนองตอบต่อองค์การตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญ คณะรัฐมนตรีในการประสานการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล และตอบสนองต่อประชาชนและภาคเอกชนให้ดียิ่งขึ้น

LIART

๔.๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วเห็นว่า โจทย์ข้อ ๒ “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีน” ซึ่งมี “เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง” เป็นหัวหน้าสำนักงานฯ โดยเป็นข้าราชการการเมือง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง แต่โดยที่คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนี้ไม่ได้กำหนดข้อห้ามในทางดำรงตำแหน่งสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำให้ที่ผ่านมามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อันส่งผลให้การปฏิบัติงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ เนื่องจากมีการกีดกันในฐานะผ่านนิติบัญญัติ

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการตามนโยบายของรัฐบาล จึงควรจะมีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง โดยกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงว่า จะต้องสามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลา มีความรู้ความชำนาญในกิจการที่รับผิดชอบ ตลอดจนจะต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอให้ส่งข้อสังเกตดังกล่าวไปยังรัฐบาลเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

๖. คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสันติภาพ อันทรพัฒน์)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๓๖/๑ การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดต้นทุนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยไม่ผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ดตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรานี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติก็ได้”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้มีความต่อไปนี้แทน

“สำนักนายกรัฐมนตรีมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำบังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ โดยจะให้มีรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีหรือมีทั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรีต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่เพราะนายกรัฐมนตรีตาย ขาดคุณสมบัติ ต้องคำพิพากษาให้จำคุก สภากฎหมายกรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีสั่งยุบหรือวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่ง ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรี ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรีตั้งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ให้คณะรัฐมนตรีดังกล่าวอำนวยความสะดวกให้หัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ดำเนินการใดๆ เท่าที่จำเป็น เพื่อรับแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินจากนายกรัฐมนตรีคนใหม่มาดำเนินการดำเนินการได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ในสำนักนายกรัฐมนตรี อาจมีส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๗/๑ มาใช้บังคับแก่ราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและส่วนราชการที่ได้ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคดี ๖ วรรคห้า และวรรคหก ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใด โดยเฉพาะ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่สำหรับส่วนราชการนั้นเช่นเดียวกับอธิบดี ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงทำหน้าที่คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม สำหรับส่วนราชการนั้น

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสี่ให้กระทำได้ในกรณีเป็นการประชุม หรืออิน
กรม ในกระทรวงใดมาจัดตั้งเป็นส่วนราชการตามวรรคสี่ในกระทรวงหนึ่งหรือกระทรวงอื่น โดยไม่มีการกำหนด
ตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้น และให้นำความในมาตรา ๘๗ ทวิ และมาตรา ๘๖ มา
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแต่งตั้งอธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกว่าอย่างอื่นของส่วนราชการตามวรรคสี่
ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้แนะนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว
เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายว่าด้วยกรณียุทธวิธีและระเบียบราชการทุจริต”

มาตรา ๘๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยกาปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม

การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหนึ่งๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกาปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับกาทหาร และกาศึกษา ให้เป็นไป
ตามกฎหมายว่าด้วยกาทหาร”

มาตรา ๘๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๙/๑ ให้ปลัดกระทรวง หัวหน้ากลุ่มภารกิจและหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่
ระดับกรมขึ้นไป วางแผนและประสานกิจกรรมให้มีการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่างๆ ในกระทรวง
ร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และบรรลุเป้าหมายของกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ากลุ่ม
ภารกิจดังกล่าวจะมีมติให้จ้างประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รั้งจัดสรรมาดำเนินการและใช้จ่าย
ร่วมกันก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ในกระทรวงหนึ่ง ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรืออนุมัติ โดยจะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมอบหมาย

ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม แต่มิได้สังกัดกระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะมอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงปฏิบัติราชการแทนก็ได้"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ในกระทรวงให้มีปลัดกระทรวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง แลโงนนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ กำกับการทำงานของส่วนราชการในกระทรวงให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และประสานการปฏิบัติงานของส่วนราชการในกระทรวงให้มีเอกภาพสอดคล้องกัน รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการทำงานของส่วนราชการในกระทรวง

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกระทรวงรองจากรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง

ในการปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะให้มีรองปลัดกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ปลัดกระทรวงมอบหมายก็ได้

ภายในกระทรวงจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรมหรือส่วนราชการตาม มาตรา ๑๘ บรรดาศักดิ์ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไป โดยภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้ โดยในแต่ละกลุ่มภารกิจมีผู้รับผิดชอบตำแหน่งผู้บังคับบัญชารองปลัดกระทรวงคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบราชการ และบังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น โดยปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง หรือที่ขึ้นตรงต่อรัฐวิสาหกิจที่มีผู้บังคับบัญชาโดยพฤตินัย หรือผู้บังคับบัญชาที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีผู้ตั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อปลัดกระทรวงตามที่กำหนดไว้โดยที่ผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงกำหนด

ในกลุ่มภารกิจเดียวกัน หัวหน้ากลุ่มภารกิจอาจกำหนดให้ส่วนราชการของส่วนราชการ ระดับกรมแห่งหนึ่งปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับสารบรรณ บุคลากร การเงิน การพัสดุ หรือการบริหารงานทั่วไป ให้แก่ส่วนราชการระดับจังหวัดซึ่งได้หมายได้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้

กระทรวงใดมีได้จัดให้มีกลุ่มภารกิจ และมีปริมาณงานมาก จะให้มีรองปลัดกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการเพิ่มขึ้นเป็นสองคนก็ได้

ในกรณีที่กระทรวงใดมีการจัดกลุ่มภารกิจ ผู้บังคับบัญชารองปลัดกระทรวงมีชื่อเรียกที่ขึ้นกับหัวหน้ากลุ่มภารกิจที่ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น ทั้งนี้ เห็นแต่จะมีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ กรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการของกรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรมนั้น

ในกรมหนึ่งมีอธิบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์และเป็นไปตามเป้าหมาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติการของกระทรวง และในกรณีที่มิถูกหมาย เช่น กำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิบดีได้เป็นภาคเฉพาะ การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวให้ดำเนินถึงในภาคที่คณะรัฐมนตรีแถลงได้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรืออนุมัติ และนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติการของกระทรวงด้วย

ในกรมหนึ่งจะให้รองอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากอธิบดีและช่วยอธิบดีปฏิบัติราชการก็ได้

รองอธิบดีมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิบดีกำหนดหรือมอบหมาย"

LIART

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรม ฟ้องคดีและดำเนินคดีแทนกระทรวง ทบวง กรม หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจให้ผู้มอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดสามารถมอบอำนาจแก่บุคคลอื่นแตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๑ การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง เป็น หมวด ๗ การบริหารราชการในต่างประเทศ มาตรา ๕๐/๑ มาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ มาตรา ๕๐/๔ มาตรา ๕๐/๕ และมาตรา ๕๐/๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕

“ หมวด ๗

การบริหารราชการในต่างประเทศ

มาตรา ๕๐/๑ ในหมวดนี้

“คณะผู้แทน” หมายความว่า บรรดาข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือข้าราชการฝ่ายทหารประจำการในต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุล สถานราชการของกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นและปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลใหญ่ และคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

“หัวหน้าคณะผู้แทน” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนตามระเบียบพิธีการทูต หรือระเบียบพิธีการกงสุล ในกรณีของคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ ให้หมายความว่า ข้าราชการสังกัดสถานราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

“รองหัวหน้าคณะผู้แทน” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทน ในกรณีของคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ ให้หมายความว่า ข้าราชการสังกัดสถานราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในลักษณะเดียวกัน

มาตรา ๕๐/๒ ให้หัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับมอบและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติภารกิจให้เหมาะสมกับการปฏิบัติราชการในต่างประเทศ และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบุคคลในคณะผู้แทน และจะให้มีรองหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทนก็ได้

การสั่ง และการปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรม ต่อบุคคลในคณะผู้แทน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หัวหน้าคณะผู้แทนอาจมอบอำนาจให้บุคคลในคณะผู้แทนปฏิบัติราชการแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๐/๓ ในกรณีที่ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนรักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่ีรองหัวหน้าคณะผู้แทนที่จะรักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่ง หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดอันเป็นบุคคลในคณะผู้แทน หรือมีแต่บุคคลดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้การรักษาราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทนหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดอันเป็นบุคคลในคณะผู้แทน เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับข้าราชการฝ่ายทหารประจำการในต่างประเทศ

มาตรา ๕๐/๔ หัวหน้าคณะผู้แทนมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย หรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งภายในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บังคับบัญชาบุคคลในคณะผู้แทนและข้าราชการพลเรือนที่มีไปบุคคลในคณะผู้แทนซึ่งประจำอยู่ในประเทศที่ตนมีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่บังคับใช้ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๔) รายงานข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติราชการของบุคคลในคณะผู้แทนผู้ใด (๕) เพื่อประกอบกรพิจารณาของผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการต้นสังกัดเกี่ยวกับการแต่งตั้ง และการเลื่อนขั้นเงินเดือน

๕๕) ให้ตีพิมพ์สรุปปฏิญญาที่รับรองว่ารัฐธรรมนูญที่เสนอหรือแก้ไขมีไว้เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งถือสิทธิของตนอย่างเต็มที่ หรือไม่ให้สรุปปฏิญญาที่รับรองว่ารัฐธรรมนูญที่เสนอหรือแก้ไขคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน หรือทั้งที่ยัง หรือทั้งที่ส่งต่อต่างประเทศ นับทั้ง ค.ร.ช. ข.ค.ช. และ ข.ค.ช.ด. ซึ่งตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญ หรือทั้งที่ยัง หรือทั้งที่ส่งต่อต่างประเทศ นับทั้ง ค.ร.ช. ค.ร.ช. ข.ค.ช. และ ข.ค.ช.ด. ซึ่งตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญ หรือทั้งที่ยัง หรือทั้งที่ส่งต่อต่างประเทศ นับทั้ง ค.ร.ช. ค.ร.ช. ข.ค.ช. และ ข.ค.ช.ด. ซึ่งตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕๐/๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทนปฏิบัติราชการแทนได้ ในกรณีนี้ให้มีความในมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยคนละม

เมื่อมีการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งโดยชอบแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจมิให้แก่ผู้อื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่เป็นการมอบอำนาจต่อไปให้บุคคลในคณะผู้แทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เมื่อได้มีการมอบอำนาจแล้ว หัวหน้าคณะผู้แทนมีหน้าที่เก็บ ติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้หัวหน้าคณะผู้แทนแจ้งแก่การปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้

มาตรา ๕๐/๖ การที่กระทรวง ทบวง กรม จะมอบอำนาจหรือมีคำสั่งใดที่เกี่ยวข้องไปยังหัวหน้าคณะผู้แทน ให้แจ้งผ่านกระทรวงการต่างประเทศ"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
มาตรา ๗๑/๑ มาตรา ๗๑/๒ มาตรา ๗๑/๓ มาตรา ๗๑/๔ มาตรา ๗๑/๕ มาตรา ๗๑/๖ มาตรา ๗๑/๗ มาตรา ๗๑/๘ มาตรา ๗๑/๙ และมาตรา ๗๑/๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

"ส่วนที่ ๔

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

มาตรา ๗๑/๑ ให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการคณะหนึ่ง มีชื่อโดยย่อว่า "ก.พ.ร." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

รัฐมนตรีว่าหนึ่งคนที่นายกรัฐมนตรีกำหนดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้ซึ่งคณะกรรมการจะกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อมอบหมายหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบคน ซึ่งทรงพระคุณูปการต่อกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีทั้งนี้ จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหารธุรกิจ การเงิน ภาษคลัง จิตวิทยาของศาลา และสังคมวิทยา อย่างน้อยคนละหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามคนต้องทำงานเต็มเวลา

เลขาธิการ ศก/ปร/ร/คณ.กรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการและเลขานุการโดย

ตำแหน่ง

กวางแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาบรรดาที่บุคคลที่ได้รับหมายเสนอโดยวิธีการสรรหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีมีกำหนด

มาตรา ๗๑/๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งซึ่งทำให้เกิดขอการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถืออำนาจกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๗๑/๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในวาระนี้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีไว้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๗๑/๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗๑/๒
- (๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน

ตามตามมาตรา

มาตรา ๗๑/๕ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้

มาตรา ๗๑/๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ยังอยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๗๑/๗ การประชุม ก.พ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม ไม่ว่ากรรมการดังกล่าวจะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเต็มเวลาหรือไม่

ในการประชุม ก.พ.ร. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานปฏิบัติหน้าที่แทน ในกรณีที่ไม่มีรองประธานหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๗๑/๘ การปฏิบัติหน้าที่และคำตอบแทนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ต้องทำงานเต็มเวลา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

LIRT

มาตรา ๗๑/๗ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบราชการให้สัมฤทธิ์ผลโดยเร็วขึ้น ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ตราขึ้นโดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือที่ถึงที่สุดแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อให้ข้าราชการพลเรือน ทำหน้าที่สำนักงานเลขาธิการของ ก.พ.ร. รับผิดชอบในด้านการวางนโยบาย การศึกษาหาข้อมูล และศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบราชการของ ก.พ.ร. เพื่อเสนอแนะปฏิบัติหน้าที่อื่นตามวิ ก.พ.ร. กำหนด วัตถุประสงค์ตามรัฐธรรมนูญ มา/๗/๖/ ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบราชการของ ก.พ.ร. ให้สัมฤทธิ์ผลโดยเร็วขึ้น

ให้พระราชกฤษฎีกา/๖/๖/ ให้มีสำนักงานเลขาธิการพิเศษเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบราชการของ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ซึ่งรวมถึงโครงสร้างระบบราชการ ระบบงบประมาณ ระบบบุคลากร มาตรฐานทางคุณธรรม และจริยธรรม ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ราชการอื่น ให้เป็นไปตามมาตรา ๗/๑ โดยจะเสนอแนะให้มีการกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการก็ได้

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีอยู่ในกำกับของราชการ ฝ่ายบริหารตามที่หน่วยงานดังกล่าวร้องขอ

(๓) รายงานต่อคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีการดำเนินการขัดหรือไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๗/๑

(๔) เสนอขอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการจัดตั้ง การรวม การโอน การยุบเลิก การกำหนดชื่อ การเปลี่ยนชื่อ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และการแบ่งส่วนราชการ ภายในของส่วนราชการที่อยู่ในกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการอื่น

(๕) เสนอขอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา และกฎที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการให้มีการชี้แจงทำความเข้าใจแก่ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป รวมถึงตลอดทั้งการฝึกอบรม

(๗) ติดตาม ประเมินผล และแนะนำเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

(๘) ศึกษารวมและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม รวมถึงตลอดทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติ ในกรณีที่เป็นปัญหา มาติของคณะกรรมการตามขั้นนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้โดยสมบูรณ์

(๙) เรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความเห็นประกอบการพิจารณา

(๑๐) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น
เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่
มอบหมาย และจะกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนอื่นด้วยก็ได้

(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในวาระเริ่มแรก ให้ ก.พ.ร. ดำเนินการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการ
ปรับปรุงโครงสร้าง ระบบราชการ ระบบงบประมาณ ระบบบุคลากร การปรับเปลี่ยนส่วนราชการเป็น
องค์การมหาชน หรือองค์กรรูปแบบอื่นที่มีใช้ส่วนราชการ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗ ให้แก้ไขข้อบังคับว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชบริพารชั้น
พลตำรวจเอกชั้น ๗/๗/ ๑๖๕๘๕ ตลอดจนที่เกี่ยวเนื่องซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วในส่วนที่ขัดแย้งกับ
พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้ดำเนินการแต่งตั้ง ก.พ.ร. ให้แล้วเสร็จภายในสองสัปดาห์นับแต่วัน
ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้วิเทศสัมพันธ์สัมพันธ์ต่างประเทศของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
วิเทศสัมพันธ์สัมพันธ์ต่างประเทศของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
วิเทศสัมพันธ์สัมพันธ์ต่างประเทศของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
วิเทศสัมพันธ์สัมพันธ์ต่างประเทศของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

ให้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๘ ทวิ และตาม
มาตรา ๘ สัตต ในส่วนที่เกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการและกำหนดตำแหน่งหน้าที่ของส่วนราชการ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้อำนาจหน้าที่ของ
ก.พ.ร.

ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
คงมีอำนาจหน้าที่เท่าที่ไม่ซ้ำกับอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ร.

LIART

ให้ดำเนินการไว้ที่ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อกำหนดภารกิจของ ก.พ.ร. สืบตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่สมควรช่วย
ผู้ชี้ข้อเท็จจริง คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ให้เหมาะสม
ซึ่งต้องทำให้เสร็จและเสนอผลให้ผู้แทนราษฎรภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ได้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้บทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติม
ให้น้ำกบฏที่ส่วนราชการใดขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการไว้ที่ในกฎหมาย
ทบวง กรม

.....
.....

๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถัดดาวัลย์ ๑/๕

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ
ที่เกี่ยวข้องการเงิน วุฒิสภาค้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ขยายเวลา
แล้ว ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันอังคารที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕
ขอเชิญท่านคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ และที่เชิญท่านสนิท จันทรวงศ์ ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

- ๒๑/๑

นายสนิท จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนิท จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอหารือท่านประธานฯ นิดหนึ่งว่า พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แล้วก็ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินน่ะครับ ซึ่งมีความสำคัญ ประชาชนทั่วประเทศและข้าราชการเขาสนใจกัน อายากจะรู้เหตุ รู้ผลว่า ทางกรมการกับทางวุฒิสภาทั้ง ๒๐๐ ท่านนี้มีความคิดเห็นอย่างไร เขาต้องการ รู้เหตุ รู้ผล ก็อยากจะเสนอท่านประธานฯ ประสานกับทางรัฐบาลว่าเห็นควรให้ถ่ายทอด ทางวิทยุ โทรทัศน์ ทุกช่องด้วยน่ะครับ เพราะทั่วประเทศนี่สนใจกันมาก และเขาจะได้รู้ เหตุผลว่าเขาจะย้ายไปไหน เขาจะไปอยู่ตรงไหน เพราะที่แล้ว ๆ มานะครับ ต่างคนต่าง ไม่รู้ ตามหน่วยราชการ หน่วยราชการบอกตัวเองก็ไม่รู้นะครับ ทำให้สับสนวุ่นวาย ผมจึงขอ เสนอท่านประธานฯ ว่าเสนอรัฐบาลถ่ายทอดทางโทรทัศน์ด้วย วิทยุทุกช่องด้วยน่ะครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณต่อข้อเสนอ ซึ่งเรากำลังจะพิจารณาระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน เรื่องการถ่ายทอดทางโทรทัศน์คงไม่ทัน สำหรับระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน แต่ที่เรียนที่ประชุมและพี่น้องประชาชนว่าวิทยุรัฐสภา ๘๑.๕ และของ กรมประชาสัมพันธ์ก็ได้ทำการถ่ายทอดทางวิทยุตามที่ท่านได้พิจารณา แต่ส่วนในวันต่อไป ผมขอให้ทางเลขาธิการวุฒิสภาปรึกษากับทางประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการ วุฒิสภา ท่านประธานนิพนธ์ และก็ดำเนินการทำหนังสือถึง ๆ พลฯ นายฯ หรือ ทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องน่ะครับ เพราะว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับรัฐบาลโดยตรง ขอบคุณ ท่านสนิท จันทรวงศ์ มากครับ ถ้ากรมการพร้อม เชิญครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ไสว พราหมณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่วุฒิสภาได้มีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของ สภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว คณะกรรมการได้ทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายดังกล่าว เรียบร้อยแล้ว บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่าควรจะเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป กระผมขอประธานอนุญาติ

๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๒/๒

ประการที่ ๑ อยกขออนุญาตให้ท่านเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้มาร่วม
ชี้แจงด้วย

ประการต่อไปขอประธานอนุญาตให้ท่านเลขานุการคณะกรรมการ
ได้กรุณาสรุปรายงานการประชุมต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เจริญท่านสันติภาพ เลขานุการครับ

- ๓/๑

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะเลขานุการ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๒๑ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน สามสัปดาห์ กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายระยะเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีกสามสัปดาห์ ตามความในมาตรา ๑๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัดนี้คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ปรากฏผลดังนี้ครับ

ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือก นายไสว - พราหมณี เป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์ เป็นรองประธาน คณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่หนึ่ง ๓. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม เป็นรองประธาน คณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สอง ๔. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ เป็นรองประธาน คณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สาม ๕. นายป้องพล อติเรกสาร เป็นที่ปรึกษา คณะกรรมาธิการวิสามัญ ๖. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ วิสามัญ ๗. นางพรหมจารี รัตนเศรษฐี เป็นรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่หนึ่ง ๘. นายมนตรี รูปสุวรรณ เป็นรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สอง ๙. นายสมพร คำสั้น เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๑๐. นายวิศิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการวิสามัญ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้แต่งตั้ง นายอภิชาติ อ่อนสร้อย ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการกฤษฎีกา วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมาธิการวิสามัญตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม
 สรุปลักษณะคณะกรรมการได้มอบหมายให้มาชี้แจงในการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์
 เลขาธิการ ก.พ. ๒. นายสีมา สีมันันท์ รองเลขาธิการ ก.พ. ๓. นายเฉลิม ศรีผดุง
 รองเลขาธิการ ก.พ. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกฯ เสนอแปรญัตติทั้งหมด ๒๐ คน
 มี ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์ คุณสันต์ เทพมณี พลตรี อินทร์ดี ยอดทางเคย
 ท่านการุณ ไสงาม คุณเดือนใจ ศิเทศน์ คุณจ้เจเน จิตรรร คุณเชิดพงษ์ อุทัยสา
 หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล คุณกำพล ภูมณี
 หม่อมพล สมบูรณ์ คุณศิลป์ชัย เรขฐิติปี่ คุณสนิท จันทรวงศ์
 คุณประทีป อึ้งทรงธรรม คุณเผ่ง เล่งอี้ คุณประเกียรติ นาสิมมา คุณเสรี
 สุวรรณานนท์ คุณปรีดี หิรัญพฤกษ์ คุณแก้วสรร อดิโทธิ และคุณมารุต
 โรจนปิยวงศ์ ผลการพิจารณาคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
 ราชการแผ่นดิน กรรมการได้พิจารณาแล้วเสร็จได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้แก้ไข
 เพิ่มเติมพร้อมกับรายงานฉบับนี้แล้วครบท่านประธานฯ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการครับ

นายจันงค์ สวมประก่ำ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติ
 ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
 ค่าปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังกษานุกรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ เนื่องจากสาระในมาตรา ๒ เป็นสาระซึ่งกำหนดระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้จะใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ซึ่งถือว่าเป็นวันเริ่มต้นแห่งปีงบประมาณ ผมมีคำถาม
 สั้น ๆ ต่อกรรมาธิการครับว่า เหตุที่เราไปตัดวันเวลาออกนี้ แล้วไปเน้นว่าให้ใช้ตั้งแต่วัน

ตั้งจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เหตุผลของท่านเพราะว่าท่านกลัวไม่ทัน
วันที่ ๑ ใช้ใหม่ครับ ขอรบเหตุผล ขอบคุลครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ เชิญท่านไสว พรจหมณี ครับ

- ๔/๑

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องนี้คณะกรรมการพิจารณากันถือหลักสากลของกฎหมายไทยที่จะให้มีผลใช้บังคับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยไม่ได้คำนึงถึงเรื่องเงื่อนไข เพราะเหตุว่าถ้าไปกำหนดชัดเจนเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ก่อนข้างจะเป็นการบังคับตัวเอง แล้วเราไม่ได้พิจารณาว่ากฎหมายนี้จะเสร็จเมื่อไร ให้เป็นไปตามเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญก็พอแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้กำหนดเอาไว้ตรงแนวนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนมาตรา ๒ นี้กระผมได้ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความไว้ แล้วคณะกรรมการก็แก้ไขตามที่กระผม ท่านกำพล ภูบลี และท่านมารุต โรจนวิลาส ได้ร่วมกันขอแปรญัตติ และคณะกรรมการเห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่าในร่างของกฎหมายดังกล่าวที่เสนอมายังสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และก็มีข้อความว่า ในกรณีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หลังจากวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ให้ใช้บังคับนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวนี้เมื่อได้แปรญัตติแล้วคณะกรรมการเห็นด้วย แล้วตัดข้อความในเรื่องของระยะเวลาที่แน่นอนออกไป โดยให้เหลือเฉพาะพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไปนั้นเป็นหลักสากลของการเขียนกฎหมาย เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ การที่รัฐบาลที่ดีหรือสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ได้กำหนดระยะเวลาว่าวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้เป็นวันที่เริ่มใช้กฎหมายฉบับนั้น เพราะยังไม่เกิดความแน่นอนชัดเจนในเรื่องของระยะเวลาว่าจะเสร็จหรือไม่ แม้ว่าเราจะเติมข้อความตอนหลังว่า หลังจากวันที่ ๓๐ กันยายนนี้แล้วก็ให้ใช้บังคับได้ก็ตาม เมื่อตัดถ้อยคำดังกล่าวออกไป

เป็นร่างตามที่คณะกรรมการแก้ไขมา ความหมายก็คือกรณีเดียวกัน เพียงแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ นั้นเห็นเหมือนเจตนาที่รัฐบาลหรือสภาผู้แทนราษฎรต้องการจะให้กฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมเป็นต้นไป เพราะฉะนั้นเมื่อตัดข้อความดังกล่าวออกแล้ว ถ้อยคำก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลง ซ้ำยังจะทำให้ผลในการที่จะนำกฎหมายไปใช้ได้อย่างคล่องตัวแล้วตามแต่เหตุผลกรณีดังกล่าวนี้ ก็เลยขอแปรญัตติและคณะกรรมการธิการเห็นด้วย ซึ่งน่าจะเป็นเหตุผลที่เหมาะสมที่สุดครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดตั้งใจ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประกาย (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๓ มีทั้งหมดอยู่ ๔ วรรค และมีผู้ขอสงวนไว้หลายท่าน มีท่านเสรี ท่านปรีดี ท่านเชิดพงษ์ และพลอากาศเอก กานต์ เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ คือขออนุญาตพิจารณาที่ละวรรค ขอให้ท่านพิจารณา วรรคของท่านเสรีก่อน เพราะว่าท่านเสรีมีทุกวรรคนะครับ วรรคหนึ่ง วรรคสาม วรรคสี่ ขอเอาวรรคหนึ่งก่อนนะครับ แล้วถ้าท่านผู้ใดจะอภิปรายก็ขออภิปรายวรรคหนึ่ง แล้วลงมติที่ละวรรคจะได้เร็ว นะครับ เพราะงานนี้จะมากและยาว เชิญครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๓ ก็มีผม ท่านกำพล กุณฺธิ์ ท่านมารุต โรจนานิชยาวงศ์ ได้ขอแปรญัตติและขอสงวนคำแปรญัตติไว้ เนื่องจากได้เสนอให้คณะกรรมการเดิมถ้อยคำในส่วนที่เห็นว่าเป็นการปฏิรูประบบราชการอย่างแท้จริงเข้าไป เนื่องจากในมาตรา ๓ ในส่วนของมาตรา ๓/๑ ในวรรคแรกดังกล่าวนี้ กระผมและคณะเห็นว่าในการที่จะสร้างแนวคิดของกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิรูประบบราชการมี ๒ ฉบับ ฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ฉบับหนึ่ง และเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมอีกฉบับหนึ่ง -----

ซึ่งทางสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอในแนวทางที่รัฐบาลเห็นว่าจะเป็นการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งทางกระผมเห็นว่าไม่น่าที่จะพิจารณาในส่วนของการจัดรูปลักษณะของหน่วยงานราชการแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น หลักและหัวใจของการปฏิรูประบบราชการก็คือแนวคิดใหม่ วิธีการที่จะทำให้หน่วยงานราชการสามารถที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการทำงานที่ประชาชนให้ได้รับผลที่ดีในเรื่องของสภาพความเป็นอยู่ และในเรื่องของเกี่ยวกับการติดต่อระบบงานราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการสร้างความเจริญในแต่ละท้องถิ่น เพราะฉะนั้นแล้วถ้าหากว่าแนวทางการปฏิรูประบบราชการไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการที่จะให้บ้านเมืองมีความเจริญเติบโตไปในลักษณะพร้อม ๆ กัน กลับกลายเป็นว่าในบ้านเมืองที่มีความเจริญนั้นจะกระจุกอยู่ที่กรุงเทพมหานคร จะกระจุกกระจายอยู่ในจังหวัดบางจังหวัดที่มีความเจริญไม่เท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๑/๑ ดังกล่าวนี้นี้จึงน่าจะให้ความสำคัญไปในเรื่องของระดับท้องถิ่น ซึ่งถ้าหากว่าในการบริหารจัดการงานทั้งหลายนั้นให้กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น แล้วให้ท้องถิ่นช่วยกันดูแลปกป้องหรือสร้างสิ่งต่าง ๆ ให้กับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ก็จะทำให้เกิดความเจริญที่กระจายอย่างยั่งยืน และเป็นความเจริญที่ทำให้พี่น้องประชาชนได้รับโดยเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นในส่วนที่เสนอ คำแปรญัตติดังกล่าวนั้นก็เลยกำหนดไว้ในเรื่องของกระจายภารกิจและทรัพยากร ซึ่งได้เดิมไปว่า การทรัพยากรดังกล่าวนี้ควรจะเน้นไปในเรื่องของการทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรวัสดุให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจดังกล่าวนี้ต้องเน้นชัดในเรื่องให้ท้องถิ่นได้รับการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ก็เลยเพิ่มถ้อยคำว่า ให้มีการกระจายบริหารไปยังท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้และทั้งนั้นในเรื่องของการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นก็ควรจะต้องเน้นย้ำในเรื่องให้มีความเจริญ ความก้าวหน้าในท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องโดยให้ผู้รับผิดชอบต่อผลงานตามที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา ท่านประธานฯ ครับ อยากจะให้กรรมการช่วยพิจารณา ถึงแม้ว่าท่านอาจจะไปบอกว่า ในกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรมดังกล่าวนี้ จะมีส่วนหนึ่งที่กำหนดให้มีการกระจายไปยังท้องถิ่นแล้วก็ตาม แต่ข้อสำคัญในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายฉบับนี้ จึงควรจะต้องเน้นย้ำให้ชัดเจนถึงเจตนารมณ์ที่สำคัญว่าการ

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๕/๒

พัฒนาท้องถิ่นนั้นเป็นเรื่องความจำเป็นจริง ๆ เพราะฉะนั้น ในวาระที่หนึ่งดังกล่าวนี้จึงได้กำหนดให้ความสำคัญให้ชัดเจนมากขึ้นถึงท้องถิ่นที่จะต้องได้รับการกระจายอำนาจไปอย่างแท้จริง ส่วนการตรวจสอบหรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะป็นรายละเอียดตามมานั้นก็จะอยู่ในวาระที่สามซึ่งจะกราบเรียนท่านประธานฯ ต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญทางกรรมาธิการตอบท่านเสรี เชิญอาจารย์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในฐานะกรรมาธิการ มาตรานี้อาจจะกราบเรียนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติท่านไปยังท่านประธานฯ ว่า มาตรานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะสร้างธรรมาภิบาล หรือธรรมรัตน์ให้แก่ระบบราชการ ที่นี้ผู้แปรฯ ได้กรุณาแปรฯ มา เรื่องของเรื่องก็คือว่าเขาพูดถึงเรื่องธรรมาภิบาลอยู่แล้ว พูดถึงเรื่องการกระจายอำนาจกับกระจายภารกิจและทรัพยากร ที่นี้ท่านขอเพิ่มว่า ไม่ว่าจะป็นทรัพยากรบุคคลหรือทรัพยากรวัสดุ อย่างนี้คำว่า “ทรัพยากร” นี้เราหมายถึงคน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องกล ทุกอย่างที่สามารถที่จะเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการบริหารราชการแผ่นดินให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องไปเพิ่มคำว่า “ทรัพยากรบุคคลหรือทรัพยากรวัสดุ” ในวาระแรกนี้

ส่วนการกระจายอำนาจก็พูดไว้ชัดแล้วนะครับว่า การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจนี้ ก็อยากจะทราบเรียนท่านที่เคารพว่า คำว่า การกระจายอำนาจ แบ่งอำนาจ คำว่า “แบ่งอำนาจ” หมายถึงส่วนกลางนั้นมอบไปให้ส่วนภูมิภาคดำเนินการแทน เราเรียกว่า แบ่งอำนาจ แต่ว่าถ้าพูดถึงกระจายอำนาจนี้จะหมายถึงการมอบถ่ายโอนอำนาจ ภารกิจทั้งหลายไปให้ประชาชนในโลกของการปกครองท้องถิ่น ในโลกของ อบต. อวจ. เทศบาลเมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร นี้เรียกว่า การกระจายอำนาจ คำว่า การกระจายอำนาจ จึงหมายถึงการให้อำนาจแก่ประชาชนที่จะบริหารจัดการปกครองตนเองได้ เพราะฉะนั้น ถ้าพูดถึงการกระจายภารกิจและทรัพยากร ก็หมายรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นปัจจัย เพื่อการบริหารจัดการให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจก็เป็นการกระจายอำนาจ อย่างแท้จริง นอกจากทรัพยากรและยังกระจายอำนาจไปด้วย เพราะฉะนั้น ไม่จำเป็นต้องตั้ง การกระจายอำนาจการบริหารท้องถิ่นพูดซ้ำขึ้นมาอีกในวรรคนี้ เพราะว่าการกระจายอำนาจก็คือ การกระจายภารกิจและทรัพยากรก็คือนี่ เป็นเรื่องของกระจายโดยสมบูรณ์แบบอยู่แล้ว ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างที่ผมทราบเรียนแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องอ้างถึงการ กระจายอำนาจให้บริหารท้องถิ่นอีกนะครับ ส่วนการอำนวยความสะดวกและการตอบสนอง ความต้องการของประชาชน ท่านเพิ่มเติมมาว่าเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในท้องถิ่น อันนี้ก็คงจะไปเข้ากับวรรคแรกในบรรทัดแรก ๆ ที่บอกว่า “การบริหารราชการตาม พระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ ของรัฐ” คำว่า เกิดผลสัมฤทธิ์ ก็คือ บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นนั้น เป้าหมายที่สำคัญก็คือว่า ต้องบริหารให้ บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือว่าท้องถิ่นได้รับบริการ ประชาชนได้รับ บริการในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง อย่างต่อเนื่อง อย่างเป็นระบบอะไรต่าง ๆ แล้วที่เจริญเติบโต ก้าวหน้า เพราะฉะนั้นถ้าเรามาคิดว่าเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในท้องถิ่นอีกนี้ ก็จะไปซ้ำซ้อนกับคำว่า ประโยชน์สุขของประชาชนที่ดี เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของ รัฐที่ดี เพราะว่าในการกำหนดเป้าหมายนั้นจะกำหนดทั้งตัว เขาเรียกว่า ปฏิรูปเป้าหมาย ที่วัดเป็นจำนวนได้ เช่น เป็นเงิน เป็นราคา หรือสิ่งที่วัดไม่ได้คือความเจริญองกาม ความเจริญเติบโตก้าวหน้าของผู้คนและสังคม ชุมชนและท้องถิ่น เพราะฉะนั้นก่อนข้าง

จะไปซ้ำซ้อนกับความในบรรทัดแรก บรรทัดที่ ๒ และบรรทัดที่ ๓ ผมงขอทราบเรียนแก่นี้
ก่อนครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์บุญทันทน์ครับ เนื่องจากมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
ขอประธานไทย และในวรรคแรกมีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ๓ ท่าน ท่านเสรีก็ได้พูดแทน
หมดแล้วนะครับ และทางกรรมาธิการก็ยืนยันว่าไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นผมจะขอมติ
นะครับว่า ท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการร่างเดิม เชิญท่านเสรีอีกครั้งหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : เพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ
ท่านประธานฯ ที่ทราบเรียนไปนั่นก็คือแสดงให้เห็นแนวคิดว่า ในการที่จะปฏิรูประบบ
ราชการนั้น ท้องถื่นนั้นเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เป็นหัวใจของการปฏิรูประบบราชการในครั้งนี้
เมื่อกรรมาธิการชี้แจง แล้วก็ตรงกันนะครับ เพียงแต่อาจจะแตกต่างกันเรื่องของถ้อยคำ
เพื่อไม่ให้เสียเวลาก็ผ่านไปวรรคสอง วรรคสามเลยครับ ท่านประธานฯ ครับ

- ๑/๑

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ ผ่านไปครับ ตกกลางดึก ๓/๑
 พรรคหนึ่งผ่านนะครับ ต่อไปเป็นพรรคสอง ไม่มีการแก้ไขและไม่มีผู้สงวนฯ นะครับ
 ต่อไปเป็นพรรคสาม มีผู้สงวนฯ อยู่ ๓ ท่าน คือท่านเสรี ท่านริตดีและท่านเชิดพงษ์นะครับ
 เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา คือในพรรคสามนี้ นะครับคงจะ
 เป็นกรณีเช่นเดียวกับพรรคแรก เพียงแต่ว่ามีข้อสำคัญในเรื่องของการตรวจสอบการบริหาร
 ราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระผมเอง ท่านกำพล ภู่มณี ท่านมารุต โรจนานิชยวงศ์ ก็ได้สงวน
 ให้เห็นถึงความสำคัญ แต่พรรคนี้ นะครับคิดว่าน่าจะมีการลงมตินะครับ เพราะว่าขออนุญาต
 หาหรือท่านประธานฯ ผ่านไวยังกรรมาธิการนี้ นะครับว่า ในการกระจายอำนาจที่เราเน้นอยู่
 ในพรรคหนึ่งนั้น นะครับ เมื่อท้องถิ่นได้รับอำนาจดังกล่าวแล้วมีปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ใน
 ปัจจุบันนี้อย่างต่อเนื่องและก็สม่ำเสมอ เพราะเรื่องของการครหาว่าในส่วนท้องถิ่นมี
 การทุจริตคอร์รัปชันกันมาก มีช่องทางในการที่จะทำให้เกิดปัญหาของการกระจายอำนาจสู่
 ท้องถิ่น เพราะฉะนั้นในส่วนที่กระผมทั้ง ๓ คน ได้สงวนคำแปรญัตติไว้นี้ นะครับ ก็คือ
 คิดใจในส่วนอยู่ที่บรรทัดที่ ๓ ในเรื่องของการตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 ซึ่งตรงนี้นะครับ กรรมาธิการก็ไม่ได้เพิ่มเติมเข้ามา ส่วนถ้อยคำอื่น ๆ ก็คงไม่คิดใจนะครับ
 คงคิดใจให้กรรมาธิการได้พิจารณา น่าจะเพิ่มถ้อยคำนี้ นะครับในเรื่องของการตรวจสอบ
 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเข้าไป เพื่อให้เห็นถึงการกระจายอำนาจแล้วมีขบวนการ
 การตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารงานในท้องถิ่น
 สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพนะครับ ก็ฝากกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
 สมาชิกฯ นะครับให้เห็นถึงความสำคัญ แม้ว่าเราให้อำนาจการกระจายอำนาจไปยังท้องถิ่น
 แล้ว แต่ถ้าระบบการตรวจสอบเราไม่ใส่เอาไว้ในพรรคสามดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าก็คือปัญหา
 ที่จะสร้างให้เกิดขึ้นต่อไป แม้เราจะปฏิรูประบบราชการคืออย่างไร แต่เรื่องระบบของ
 การตรวจสอบในเรื่องของการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันให้หมดไปนั้น ถ้าไม่ใส่ในส่วนนี้
 ไปแล้วผมคิดว่านั่นคือตัวปัญหา นะครับ ก็กราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อผ่านไปยัง

กรรมาธิการขอให้เติมคำว่า “เรื่องของการตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น”
เข้าไปด้วยนะคร้าบ ขอบพระคุณคร้าบ

ประธานวุฒิสภา : เนื่องจากวาระสามนี้มีผู้ขอแปรญัตติและขอสงวนฯ
ไว้ ๓ ท่านนะคร้าบ ซึ่งแต่ละท่านไม่เหมือนกันเลยนะคร้าบ ผมจะขออนุญาตกรรมาธิการให้
ผู้สงวนฯ พุคเสี่ยให้ครบก่อน และก็กรรมาธิการตอบทีเดียวจะได้ขอลงมติเลยนะคร้าบ
เชิญท่านปริดีคร้าบ

นายปริดี หิริญพุกษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ปริดี หิริญพุกษ์ จากจังหวัดปทุมธานี กระผมได้ขอสงวนฯ ในมาตรานี้ไว้ เนื่องจากผมได้
ขอให้เพิ่มความลงไปในวรรคนี้ ข้อความว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้
วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล กระผมขอเติมคำว่า “ตามหลัก
ธรรมาภิบาล” ด้วยเหตุผลว่าความที่แปลไว้ว่าการบริหารบ้านเมืองที่ดีนั้นเป็นการแปล
ถ้อยคำตามหลักวิชาการในการบริหารซึ่งได้นี้มีคำว่า “ธรรมาภิบาล” เป็นคำซึ่งยอมรับ
กว้างขวางในวงวิชาการการบริหารแล้ว นอกจากนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ ๙ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็มีคำนี้อยู่ในแผนพัฒนาหลายตอนนะคร้าบ รวมทั้งมี
คำว่า การบริหารบ้านเมืองที่ดีอยู่ในแผนพัฒนาด้วย กระผมขอเสนอให้เพิ่มด้วยเหตุผลว่า
การที่เราจะเขียนคำใดคำหนึ่งซึ่งมีความหมายมากในกฎหมายมีความสำคัญยิ่งยวดอย่าง
กฎหมายฉบับนี้ ควรจะเป็นเนื้อความซึ่งมีความหมายชัดเจนสามารถสื่อ ไปสู่เหตุผลที่จะ
รองรับ เจตนารมณ์ของการเขียนกฎหมายในส่วนนี้ไว้ของร่างพระราชบัญญัติที่มาจาก
สภาผู้แทนราษฎรนั้นผมก็คิดว่าเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่าถึงเวลาที่บ้านเมืองจะต้องมีการบริหาร
ราชการในแนวทางที่ถูกต้องชอบธรรมเป็นไปตามกระบวนการซึ่งเป็นที่ยอมรับตามหลัก
สากลแล้ว-----

ในขณะที่วิชาการที่อาศัยการบริหารตามหลักธรรมาภินั้นประกอบด้วยสิ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งวด แต่เพียงสั้น ๆ ผมอยากกราบเรียนว่าเป็นหลักวิชาที่กำหนดมาตรฐานในการที่จะสร้างกระบวนการบริหารที่ถูกต้องชอบธรรม ประกอบด้วยการใช้อำนาจของผู้บริหารจะต้องเป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผน จะต้องเป็นไปตามหลักที่ก่อให้เกิดความชอบธรรมแก่สาธารณชน จะต้องใช้กฎหมาย จะต้องสร้างกฎหมาย จัดระบบกฎหมาย ให้เกิดขึ้นในบ้านเมือง มีระเบียบแบบแผนที่มาเพื่อสนับสนุนกฎหมาย และมีการบังคับใช้กฎหมายในทางที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับในนานาอารยประเทศ นอกจากนั้นในเรื่องการเงิน การคลัง การจัดซื้อจัดจ้าง การใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินจะต้องเป็นไปโดยถูกต้องชอบธรรม มีการตรวจสอบได้ ละนั่นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นมาตรฐานทางวิชาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับแล้ว ก็แทนที่จะเขียนแต่เพียงว่า ให้มีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ผมจึงอยากเสนอให้พิจารณาเพิ่มเติมด้วยคำซึ่งมีความหมายลึกซึ้งและเป็นหลักการที่จะต้องนำมาใช้ทั้งในการบริหารกิจการบ้านเมืองและในทางการบริหารกิจการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารธุรกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาชน โดยเฉพาะในด้านกิจการธนาคาร การบริหารรัฐวิสาหกิจ อย่างนี้เป็นต้น จึงกรมเรียนในท้ายที่สุดนี้ว่าอยากขอให้ที่ประชุมพิจารณาด้วยคำว่า ธรรมาภินัน นั้นเป็นคำซึ่งมีความหมายเชื่อมโยงไปถึงหลักการทางศาสนาด้วย วันนี้เรากำลังจะแก้กฎหมายโดยเฉพาะการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้มีกระทรวงซึ่งรับผิดชอบดูแลกิจการศาสนาขึ้นในประเทศและหยิบยกกิจการพระพุทธศาสนาขึ้นเป็นกรม กระทบคิดว่าคงจะเป็นความเหมาะสมหากเราสามารถที่จะบัญญัติด้วยคำในกฎหมายสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินให้มีถ้อยคำซึ่งสามารถอ้างอิงได้ในทางหลักวิชาการ ขอให้โปรดพิจารณาด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเจตพจน์ อุทัยสาง ครับ

นายเจตพจน์ อุทัยสาง (หนองคาย) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายเจตพจน์ อุทัยสาง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ผมได้ขอแปรญัตติในวาระสามของมาตรา ๓๗/๑ ให้เพิ่มข้อความว่า “และต้องให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น” และตัดคำว่า เฉพาะอย่างยิ่ง ออก ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามที่รัฐบาลมีนโยบายจะปฏิรูประบบราชการเพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ สามารถ

ทำงานตอบสนองนโยบายของรัฐบาลและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น โดยได้เพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๓/๑ ลงในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งผมได้อ่านดูแล้วเห็นด้วยในหลักการ เพราะถ้าไม่เขียนไว้ในกฎหมาย ส่วนราชการต่าง ๆ อาจไม่ปฏิบัติก็ได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อผมได้อ่านโดยละเอียดแล้วเห็นว่ายังขาดหัวข้อสำคัญที่ไม่ได้เขียนไว้ในมาตรานี้คือ เรื่องการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น ท่านประธานฯ ที่เคารพ การทำงานในระบบราชการของไทยในทุกวันนี้ มีจุดอ่อนหรือที่เป็นอุปสรรคสำคัญก็คือส่วนราชการต่าง ๆ จะยึดถืองานของตัวเองเป็นสำคัญ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น-----

แม้ว่างานส่วนใหญ่ของประเทศชาตินั้น ส่วนราชการแห่งเดียวย่อมทำไม่ได้เพราะต้องเกี่ยวข้องกับส่วนราชการอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า แม้แต่รัฐบาลเองก็ต้องตั้งคณะกรรมการทำงานในเรื่องต่าง ๆ อย่างที่เราทราบกันอยู่ คณะรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการทำงานร่วมกันถึง ๓๐๐ - ๔๐๐ คณะ แต่เมื่อส่วนราชการอื่นไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรแล้ว งานนั้นก็จะส่งผลเกิดความล่าช้าหรือไม่ประสบความสำเร็จ ในอดีตผมเคยรับราชการมา มีความหนักใจที่สุดก็คือในเรื่องที่จะขอความร่วมมือจากส่วนราชการอื่น เพราะฉะนั้นในเรื่องการให้ความร่วมมือ นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ในอดีตนั้นที่ทำงานสำเร็จมาส่วนใหญ่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวเข้าช่วย เพราะฉะนั้นการที่กำหนดว่า ให้ส่วนราชการใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเท่านั้นจึงไม่เพียงพอ เพราะว่าจะดีเฉพาะตัวเองไม่ได้ ผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มเติมข้อความว่า “และต้องให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น” ลงไป ทั้งนี้ก็เพื่อให้ชัดเจนว่าจะดีเฉพาะหน่วยงานของตัวเองหน่วยงานเดียวไม่ได้ ต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ข้อความในมาตรา ๓/๑ นี้สมบูรณ์ขึ้นตามเจตนารมณ์การปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในวันที่ผมไปชี้แจงต่อคณะกรรมการธิการปรากฏว่าคณะกรรมการธิการหลายท่านเห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณหมอสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ ขอบกัยที่ต้องเอ่ยนาม ขอให้ย้ายข้อความ “การให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น” ไปต่อท้ายข้อความว่า “ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน” ซึ่งอยู่ในบรรทัดที่ ๒ ในวรรคเดียวกัน ซึ่งผมก็เห็นด้วยไม่ขัดข้อง จึงอยากจะขอให้กรรมการได้กรุณาได้พิจารณาในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมขออภิปรายที่ผมขอแปรญัตติในข้อต่อไปคือผมขอตัดคำว่า “เฉพาะอย่างยิ่ง” ออก เนื่องจากผมอ่านดูแล้วเห็นว่าไม่เป็นภาษากฎหมาย คำว่า “เฉพาะอย่างยิ่ง” เป็นภาษาพูดเสียมากกว่าที่ควรจะใช้ แต่ในภาษากฎหมายในทางกฎหมายแล้วทุกประโยคในกฎหมายมีความสำคัญเท่ากัน ไม่ต้องย้าก็ต้องถือปฏิบัติอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคำว่า “เฉพาะอย่างยิ่ง” จึงถือเป็นคำฟุ่มเฟือย ถ้าตัดออกก็จะไม่ทำให้เสียใจความแต่อย่างใด แต่จะทำให้ดูดีกว่า ที่ผมหวังดังก็เพื่อที่จะรักษามาตรฐานในภาษากฎหมายที่จะผ่านวุฒิสภาออกไปเท่านั้น ในวันที่ผมไปชี้แจงต่อกรรมการ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ท่านก็เห็นด้วย ขอบกัยที่ต้องเอ่ยนามท่าน เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอให้กรรมการและ

๒๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพวรรณ ๕/๒

เพื่อนสมาชิกฯทุกท่านได้กรุณาได้พิจารณาที่ผมขอแปรญัตติใน ๒ เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อความในมาตรา ๓/๑ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการตอบครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในฐานะกรรมาธิการ อยากจะขอคำแปรญัตติของท่านปรึคกับท่านเสียดษณ์ก่อน แล้วเดี๋ยวจะให้ท่านสันติภาพช่วยกรุณาตอบท่านเสร็จภายหลัง คำว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ที่นี้ท่านปรึคท่านกรุณาได้ตั้งคำว่า “ที่ดี” ออก แล้วบอก ว่า ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองตามหลักธรรมาธิบาล ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ะครับท่านที่เคารพ คำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” มีความหมายครอบคลุมแล้วที่สะท้อนภาพการบริหารจัดการที่ได้กว้างขวางกว่าคำว่า “ธรรมาธิบาล” คำว่า “ธรรมาธิบาล” ก็ดี ชรรรมร์คณ์ ก็ดี แต่ยังมีคำอีกหลายคำที่มีคนบัญญัติขึ้นมา แต่ยังไม่เป็นศัพท์บัญญัติตามพจนานุกรม เพราะฉะนั้นเกรงว่าถ้าเราใช้ “การบริหารตามหลักธรรมาธิบาล” หรือภาษาอังกฤษ ขอประธานโทษท่านประธานฯ เขาใช้คำว่า กูคท์ฟเวอร์เนนซ์ (Good governance) -----

- ๑๐/๑

ซึ่งเรายังแปลไม่ได้เลยว่าแปลว่าอะไร จริง ๆ แล้วถ้าจะแปลตามความหมายแล้ว เขาไม่ได้หมายถึงการบริหารในรูปของฝ่ายบริหารอย่างเดียว เขาหมายถึงการเมืองและการบริหาร ต้องสามารถบริหารทั้งการเมืองในระดับต่าง ๆ ได้ดี เพราะฉะนั้นคิดว่าต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี น่าจะมีความหมายสะท้อนและครอบคลุมได้มากกว่า และไม่ล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องคำจำกัดความว่า “ธรรมาภิบาล” อันนี้จะทราบเรียนแค่นี้ก่อน

ส่วนเรื่องของท่านเชิดพงษ์ ท่านได้กรุณาแปรผู้ตดิขอให้เพิ่มคำว่า “และต้องให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น” โดยตัดคำว่า “โดยเฉพาะอย่างยิ่ง” ออก แล้วก็บอกว่า “โดยให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานการมีส่วนร่วมของประชาชน” อันนี้เป็นเรื่องที่ยากจะทราบเรียนอย่างนี้ นะครับว่า ถ้าหากว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้นจะต้องมีการประสานกันอยู่ด้วย ในกระบวนการบริหารจัดการที่ดีนั้นเขาบอกว่าจะต้องมีการวางแผนการจ้ดองค์การ การปรับปรุงงาน การสร้างทีมงาน การบริหารงานบุคคล การปกครอง การบังคับบัญชา การติดต่อสื่อสาร การประสานงานที่ดี การควบคุมติดตาม ประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขที่จะครบวงจรในการบริหารจัดการที่ดี เพราะฉะนั้นการประสานงานจึงเป็นบทบาท เป็นอำนาจหน้าที่ที่จะละเอียดได้ที่จะต้องปฏิบัติ นอกจากการวางแผน การจ้ดองค์การ การปรับปรุงงาน การสร้างทีมงานแล้ว กระทบจึงทราบเรียนว่า ถ้าหากว่าเราจะไม่ต้องเขียนให้ยืดยาวลงไป คำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ก็จะหมายความรวมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ทราบเรียนแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการเน้นย้ำจริง ๆ แล้วคำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ครอบคลุมอยู่แล้ว แต่เราบอกว่า “โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ อันนี้เป็นสิ่งที่ต้องการจะขยายความหรือเน้นย้ำเฉพาะเรื่องเฉพาะประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน โดยปกติแล้วในการบริหารกิจการบ้านเมือง ความจริงก็ครอบคลุมอยู่แล้ว แต่เราต้องการจะเน้นย้ำในบางเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล

การแก้ปัญหาคอร์รัปชันได้วิธีหนึ่งก็คือ ไม่ใช่แก้ที่โครงสร้างใหญ่ แต่เราจะต้องแก้ที่
กระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการอนุญาต การอนุมัติ การให้สัมปทาน การจัดซื้อ
การจัดจ้าง เหล่านี้จะต้องเป็นข้อมูลที่สามารถให้ต่อประชาชนได้ตลอดเวลา ให้เปิดเผยข้อมูล
เป็นความรับผิดชอบของรัฐที่จะต้องสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน และให้
ประชาชนชื่นใจในการบริหารจัดการของรัฐบาล ขอขอบพระคุณครับผม

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพ ตอบท่านเสรีครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมตอบเฉพาะของท่านเสรีที่ท่านเสรีแปรญัตติว่า ให้การบริหารราชการส่วนกลางมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลสนับสนุนและการตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและให้คำปรึกษา ผมเรียนท่านเสรีอย่างนี้ว่า กรรมาธิการได้พิจารณาเรื่องนี้กันมาก แต่เรามองว่านี่คือการพิจารณาของกฎหมายโครงสร้างระบบบริหารราชการแผ่นดิน แต่ที่ท่านเสรีกังวลอยู่ในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งมีอยู่แล้วตั้งแต่มาตรา ๑๖ ว่า รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ การร่วมมือ และในมาตรา ๑๘ รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ที่นี้พอท่านไปดูในมาตรา ๒๕๒ เป็นเรื่องของท้องถิ่นล้วน ๆ ซึ่งมีเรื่องกฎหมายเฉพาะก็คือกฎหมายว่าด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะระบุถึงเรื่องของท้องถิ่นล้วน ๆ แต่ที่นี้ในมาตรา ๒๕๒ หมวด ๘ การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วก็คือ ภายใต้บังคับมาตรา ๑ รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์และการปกครองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น แล้วในหมวดนี้ก็จะเขียนว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านเสรีได้ว่า เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้อำนาจไว้แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นโครงสร้างของระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ในส่วนที่ท่านกังวลนั้นจะไปอยู่ในกฎหมายที่เราพิจารณาอยู่หลายฉบับ และในส่วนที่จะตามมาอีกมาก ผมกราบเรียนท่านี่ชัดเจนอยู่ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแล้วครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีมีอะไรเพิ่มเติม เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา กราบเรียนท่านประธานฯ ไปยังท่านกรรมาธิการนครรับว่า สิ่งที่ท่านเลขาฯ กรรมาธิการได้อธิบายนั้นจะอธิบายว่า รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องเขียนไว้แล้ว ซึ่งครั้งนั้นเป็นที่เข้าใจว่า ในส่วนของรัฐธรรมนูญเองเป็นเรื่องของหลักการ ในส่วนของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องก็ยังไม่เห็น

เพียงแต่ท่านคิดว่าจะต้องไปอยู่กับกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งจริง ๆ แล้วจากการที่ท่านเขียนในมาตรา ๓/๑ พูดถึงการกระจายอำนาจ กรณีดังกล่าวนี้ถ้าท่านบอกว่ามีอยู่ในกฎหมายอื่นแล้วท่านมาใส่ในมาตราที่ ๓/๑ ทำไม การที่ท่านใส่อยู่ในมาตรา ๓/๑ นั้นทำให้เห็นชัดเจนว่าการบริหารราชการแผ่นดินต่อไปนี้ หัวใจสำคัญในเรื่องของการกระจายอำนาจนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำให้บ้านเมืองและประชาชนได้รับผลที่ดีงาม ท่านจึงได้ใส่อยู่ในมาตรา ๓/๑ ในเรื่องของการกระจายอำนาจ แต่พอมาวรรคสามก็บอกว่าวรรคหนึ่งที่ว่าพูดถึงการกระจายอำนาจนั้นท่านต้องมีการตรวจสอบ กฎหมายอื่นที่ท่านพูดถึงนั้นก็ยังไม่ได้เขียนอะไรไว้เลย เพียงแต่ท่านบอกว่าจะมีกฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า เป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งบัญญัติก็ไม่รู้จะบัญญัติเรื่องนี้หรือไม่ในเรื่องของการตรวจสอบ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓/๑ วรรคสามนี้ เป็นหัวใจสำคัญในการที่จะกระจายอำนาจ แล้วมีการตรวจสอบ ผมอยากจะทำความเข้าใจกับกรมการว่า เขียนตรงนี้ไว้เป็นหลักการสำคัญของผู้บริหารเมื่อเขาจะบริหารงานในส่วนกระจายอำนาจแล้วไม่มีการตรวจสอบไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่นำเสนอนี้ชัดเจนพอ แล้วก็มีความเหมาะสมที่จะใส่ไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ท่านช่วยพิจารณาดูดี ๆ นะครับ ไม่ใช่เรื่องของการที่ทำให้เกินไปหรือฟุ่มเฟือย ไม่ใช่เลย แต่เป็นเหตุและเป็นผลที่จะต้องมีการตรวจสอบในเรื่องของการกระจายอำนาจไปยังท้องถิ่นต่าง ๆ นะครับ กรมการดูให้ดีนะครับ ถ้ามีฉะนั้นแล้วก็กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ช่วยพิจารณาให้รอบคอบถึงส่วนที่ได้นำเสนอและกราบเรียนมา ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ดอกเตอร์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในฐานะกรรมการคอบข้อแปรญัตติของท่านเสรีที่พูดถึงเรื่องดังกล่าวถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงการให้การบริหารราชการส่วนกลาง มีหน้าที่กำกับดูแลสนับสนุนและตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน อันนี้ก็เป็นเรื่องอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ถือนอกจากหมวด ๘

๒๓

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศุภกัถยณ์ ๑๑/๓

มาตรา ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๘๖ กฎหมายรัฐธรรมนูญได้เขียนถึงเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น
แล้วก็อาจจะยังไม่ชัดเจนอย่างที่ท่านสรีได้กรุณานำเรียนนะครับ -----

- ๑๒/๑

แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ยังมีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งได้กำหนดไว้ค่อนข้างจะชัดเจน ซึ่งบอกว่าให้กระจายภารกิจอะไรบ้าง ประมาณ ๑๐ - ๘๐ ภารกิจ แล้วก็ส่วนกลางจะต้องทำอะไร อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ ขณะนี้แม้ว่าจะไม่ได้มีการกำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ กระทรวงมหาดไทยก็มีอำนาจในการที่จะควบคุมติดตามประเมินผลและลงโทษองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทุกระดับอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สามารถจะถอดถอนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถจะถอดถอนนายกเทศมนตรีได้ อะไรทำนองนี้ แสดงว่าส่วนกลางกับส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นนั้นมีความเชื่อมโยงอย่างแนบสนิทยและสามารถที่จะควบคุมติดตามประเมินและแก้ไขปรับปรุงได้ค่อนข้างจะมากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะกำหนดลงไปอีกคิดว่าอาจจะทำให้เย็นเยื่อไป ก็ขอกราบประทานอภัยตามนี้ นะครับผม

ประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมว่ากรมการกิจอาจจะฟังแล้วเข้าใจไม่ตรงกัน คือผมบอกว่า ผมคิดใจเฉพาะถ้อยคำที่เขียนว่า การตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ส่วนถ้อยคำก่อนหน้านี้ผมไม่คิดใจ เพราะฉะนั้นถ้อยคำที่จะขอให้กรมการกิจแล้วก็ให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาเป็นอย่างไรครับ “โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงการตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” เท่านั้น ส่วนถ้อยคำที่ว่า “ให้การบริหารราชการส่วนกลางมีหน้าที่กำกับ ดูแล สนับสนุนและ” ตัดออกไปเลย ผมพูดไปตั้งแต่ครั้งแรก แต่กรมการกิจมาบอกว่า ผมจะยังคงคิดใจตรงนั้นอยู่ ผมคิดว่าเดี๋ยวจะไม่ตรงกัน “โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึง” เฉพาะถ้อยคำที่ว่า “การตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” และต่อถ้อยคำเดิม “ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน” อะไรต่าง ๆ เพียงเท่านั้น ตอนแรกไม่ได้คิดใจ “เฉพาะการตรวจสอบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” เท่านั้น ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปรึศครับ

๒๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๑๒/๒

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ จากจังหวัดปทุมธานี กระผมขอแก้คำผิดเท่านั้น คือในการแปรญัตติ ของกระผม นั้น ได้แปรญัตติในความว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการกับวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” แล้วเดิมคำว่า “ตามหลักธรรมาภิบาล” กระผมไม่ได้ ขอตัดคำว่า “ที่ดี” ออก ยังใช้คำว่า “การบริหารบ้านเมืองที่ดี” อย่างเดิมทุกประการ และเดิมคำว่า “ตามหลักธรรมาภิบาล” กระผมยอมรับว่า จะยังไม่มีคำนี้อยู่ในพหุอนุกรม ไทย แต่เนื่องจากพหุอนุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานนั้น มีการชำระกันที่เป็นเวลานาน ๑๐ ปี ๒๐ ปี อาจจะกว่านั้น ๑๐ ปี ๒๐ ปี ถึงจะมีการพิมพ์ใหม่สักครั้งหนึ่ง กระผม จึงคิดว่า อาจจะใช้เป็นข้ออ้างอิงมิได้ว่า กับคำนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับในประเทศไทย ในวงราชการและวงวิชาการของไทย เพราะว่าไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดจึงมีปรากฏคำนี้ อยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ซึ่งเพิ่งประกาศใช้ไปเมื่อปีก่อน กระผมก็ เรียนให้ท่านกรรมาธิการ ได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่งเท่านั้นแหละครับ ขอบพระคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเจ็ดพงษ์ อุทัยสาગ ครบ

- ๑๓/๑

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ (หนองคาย) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ตามที่ผมได้แปรญัตติขอเพิ่มข้อความ การให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น ซึ่งทางกรมการศึกษาก็ได้กรุณาชี้แจงว่า คำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” นั้นรวมถึงการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นด้วย ซึ่งผมคิดว่า สำหรับผมเองนั้นอ่านแล้วไม่รวมแน่ ท่านกรมการศึกษาก็จะเข้าใจเอง ผมคิดว่าคนทั่วไปอ่านแล้วไม่ได้รวมแน่นอน ถ้าหากว่าคำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” รวมทั้งการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นด้วย ก็น่าจะต้องมีคำนิยามศัพท์ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหมายถึงอะไรบ้าง ถ้าคำนี้รวมทั้งหมดแล้วผมคิดว่า มาตรา ๓ วรรคหนึ่งไม่ต้องใช้เลย เขียนว่าให้ส่วนราชการทุกส่วนนั้นให้บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ท่านจะเห็นได้ว่าในมาตรา ๓/๑ มีการใช้คำว่า ส่วนราชการต้องบริหารอำนวยความสะดวก ประชาชนอะไรพวกนี้ก็อยู่ในวิธีการบริหารทั้งนั้น ถ้าหากว่าจะกล่าวถึงว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้นรวมทั้งแล้วเขียนทำไมในมาตรา ๓/๑ ตั้งแต่วรรคแรก ในวรรคสามก็เช่นเดียวกันซึ่งมีการให้คำหนึ่งถึงเรื่องความรับผิดชอบด้วย ในเรื่องของติดตามผลอะไร เพราะฉะนั้นถ้าบอกว่าการนี้รวมแล้วคำเหล่านี้ก็ไม่ต้องเขียนแล้ว เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันว่า อาจจะให้เพิ่มเติมคำว่า การให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นลงไป จะเป็นไปตามที่คุณหมอสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ แนะนำผมก็เห็นด้วยครับ ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานในการปฏิรูปของรัฐบาลจะประสบความสำเร็จ ที่เราขัดข้องทุกวันนี้ เพราะว่าส่วนราชการต่าง ๆ ไม่ให้ความร่วมมือ ถ้าหากว่าเรากำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว ผมเชื่อมั่นว่าจะทำให้กฎหมายฉบับนี้ประสบผลดียิ่งขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหมอสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ ครับ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (กรมการศึกษ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ กรมการศึกษ วันนั้นท่านเชิดพงษ์ได้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการว่า จะให้เพิ่มข้อความเกี่ยวกับคำว่า “ต้องให้ความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น” อันนี้ผมอยู่ในที่ประชุมด้วยก็เห็นด้วย และก็มีมีการปรับข้อความจนเป็นที่พอใจครับ แต่ว่าในการประชุมของคณะกรรมการนั้นมีการปรับปรุงทบทวนกันหลายครั้งครับ ในบางครั้งบางทีมติที่มีไปแล้วก็กลับมาทบทวนกันใหม่ เพราะฉะนั้น

๓๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๑๓/๒

ผมคิดว่าตัวผมเองนั้นถึงแม้จะเห็นด้วยกับท่านในเรื่องของความร่วมมือกับส่วนราชการ ในเมื่อที่ประชุมของคณะกรรมการว่า เอากลับที่เดิม ผมก็ต้องยอมตามมติของที่ประชุม เสียข้างมากครับ ขอชี้แจงครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมครับ เนื่องจากกรรมการขึ้น ขณะนี้เรา กำลังพิจารณามาตรา ๓/๑ ของมาตรา ๓ วรรคสาม ซึ่งกรรมการไม่ได้แก้ไข มีผู้ขอสงวน ไว้ ๓ กลุ่มครับ คือกลุ่มของท่านเสรี ท่านปรีดีและท่านเชิดพงษ์ครับ เนื่องจากกรรมการ ไม่ได้แก้ไขและกรรมการขึ้น และผู้สงวนก็ไม่เปลี่ยนแปลงนะครับ ขึ้นตามข้อเสนอ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติว่าท่านจะเห็นกับกรรมการที่คงร่างเดิมหรือเห็นกับผู้แก้ไข ส่วนเดียวจะแก้ไขอย่างไรก็อีกที แต่ถ้าคงร่างเดิมตามกรรมการก็เป็นอันว่าจบนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรให้คงร่างเดิมให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใด เห็นควรให้แก้ไขให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๕ คะแนน)

- ๑๔/๑

๓๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มธุรี ๑๔/๑

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ร่างร่างเดิมไว้ ๑๐๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๕ ท่าน งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐
เป็นอันว่า มาตรา ๓/๑ วรครสามนี้ร่างเดิม ต่อไปเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓/๑ ครับ
มีผู้ขอสงวนไว้คือท่านเสรี และพลอากาศเอก กานต์ ท่านเสรีขอแก้ไข ส่วนท่าน
พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล ขอตัดออกทั้งวรรค กรรมาธิการไม่แก้ไข เชิญท่านเสรีครับ
วรรคสี่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
วรรคสี่ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ท่านกำพล ภู่มณี และท่านมารุต โรจนวิเชียรวงศ์
ไม่ติดใจครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านพลอากาศเอก กานต์ ขอตัดออกทั้งวรรค
ผ่านครับ เชิญท่านเลขานุฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีท่านเสรี สุวรรณภานนท์
ท่านกำพล และท่านมารุต ขอสงวนคำแปรฯ ไว้ครับ ผ่านนะครับ เชิญครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ส.ว.
เกษม รุ่งชนเกียรติ จากสุรินทร์ เจ้าหน้าที่เขาพิมพ์คำสงวน คำแปรญัตติของผมมีค ผมใช้
ถ้อยคำอย่างนี้ว่า “ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง
ส่วนราชการตามวรรคสี่ของกระทรวงใด ให้นายกรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว
ต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ” ไม่ใช่ “เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ”

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษ ของท่านเกษมมาตราอะไรครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : มาตรา ๖ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ของท่านเกษม มาตรา ๖ ที่ตัดออกทั้งมาตราใช่ไหม

๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี ๑๔/๒

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ไม่ใช่ครับ ยังคงมาตราไว้
แค่ผมเติมวรรคเจ็ด

ประธานวุฒิสภา : วรรคเจ็ดยังไม่ได้ถึงครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ไม่ใช่ครับ คือเรื่องนี้
ต้องพิจารณาทั้งมาตรา เพราะว่ามีมาตรา ๗ คือฝ่ายบริหารกำลังจะใช้อำนาจฝ่ายบริหาร
โดยออกกฎหมาย ผมบอกว่าจะต้องมาให้สภาทราบ แต่ผมไม่ใช่คำว่า “เห็นชอบ”

ประธานวุฒิสภา : ใช้คำว่าอะไรครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ใช้คำว่า “เพื่อทราบ” ครับ
ในนี้เขาพิมพ์คำว่า “เพื่อให้ความเห็นชอบ” จะหนักไป

ประธานวุฒิสภา : ท่านขอแก้ไขว่า “เพื่อพิจารณาเพื่อทราบ”
หรืออย่างไรครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ไม่ครับ “เพื่อทราบ” เท่านั้น
ไม่มี “พิจารณา”

ประธานวุฒิสภา : ตัด “พิจารณาให้ความเห็นชอบ” ออก เป็น “ทราบ”
ท่านสมาชิกฯ แก่ตามนะครับ แต่ว่ายังไม่ถึงวรรคเจ็ดนะครับ เพราะวรรคเจ็ดเป็นวรรคที่
ท่านเกษมเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นในวรรคเจ็ดมีฐานเดิมเนื้อหาจากมาตรา ๑๘ อยู่ ๔ วรรค
คือวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก เราจะพิจารณากันที่ละวรรคนะครับ ในวรรคสี่ เริ่มที่ละ
ขั้นตอน มีท่านเกษม และท่านร้อยตรี อำนาจ ตัดออกทั้งหมดของมาตรา ๗ และในวรรคสี่
คุณพรหมจรรย์ คุณคิดป๊ชัย คุณแก้วสรร ขอสงวนไว้ วรรคหก คุณประเกียรติ
ขอพิจารณาคั้งนี้ก่อนครับ ผู้ที่ตัดออกมีอยู่ถึง ๑๕ ท่าน เพราะ ๒ แบบ แบบหนึ่งคือ
กรรมาธิการ อีกแบบหนึ่งคือผู้ขอแปรญัตติไว้ มีทั้งหมด ๑๕ ท่าน เชิญท่านสุนทรครับ

- ๑๕/๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ผมในฐานะ กรรมวิธีการเสียงข้างน้อยนะครับ ผมขอให้ได้มาตรา ๑ ทั้งมาตราด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตที่จะอ่านรัฐธรรมนูญเบื้องต้น ๆ ให้ท่านประธานฯ แล้วก็สมาชิกฯ ได้ฟังนะครับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๐ การจัดตั้ง กระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่โดยมีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือ ลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ ในขณะที่เดียวกันครับ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ได้อ่านมาตรา ๑ ที่ให้เพิ่มความป็นวรรคสี่ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า ในกระทรวงจะ ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะซึ่งไม่มี ฐานะเป็นกรม แต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ อันนี้จากรัฐธรรมนูญที่ดี จากพระราชบัญญัติ มาตรา ๑ นี้ก็ดี เราจะเห็นว่าตามรัฐธรรมนูญนี้บอกว่า จะตั้งกระทรวง ทบวง กรม ให้ออกเป็นพระราชบัญญัติ แต่ร่างฉบับนี้บอกว่า การที่จะจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบ โดยเฉพาะซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม ถูกครับ ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่ว่ามีผู้บังคับบัญชาเป็น อธิบดี หรือตำแหน่งอื่นซึ่งคล้าย ๆ กับเป็นตำแหน่งเดียวกับอธิบดี อันนี้คืออะไรครับ นี่คือการหลีกเลี่ยงรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนคือไม่ตั้งกรม แต่เลี่ยงเป็นเพียงว่าไม่มีฐานะ เป็นกรมนี่คือศรีธนญชัยครับ เลี่ยงไปนิดเดียวครับ เพราะว่าถ้าจะตั้งเป็นกรมจะต้องออก เป็นพระราชบัญญัติจะออกมาให้พวกเราครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกวุฒิสภา ก็ดีได้พิจารณากัน อันนี้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ผ่านพวกเรา ผมคิดว่าเป็นการ หลีกเลี่ยงการตรวจสอบการออกกฎหมายของรัฐ เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตเรียน ท่านประธานฯ ครับว่า ผมได้ขอตัดตรงนี้ไว้ทั้งมาตราครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านบุญยืนครับ

นายบุญยืน สุคตสารสาทร (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายบุญยืน สุคตสารสาทร กรรมวิธีการเสียงข้างน้อยครับ กระผมก็เห็นด้วยกับ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านที่เห็นว่ามาตรา ๑๘ โดยแก้ไข โดยมาตรา ๑ วรรคสี่ นี้ครับเป็นที่น่าสนใจและเป็นสำคัญอย่างยิ่ง กระผมคิดว่า

พระราชบัญญัติแก้ไขฉบับนี้ถ้าหากว่าผ่านมาตรา ๑ แล้วมาตราอื่นไม่สำคัญอะไรมากนัก มาตรานี้เป็นหัวใจที่สุด ในประเด็นแรก ที่ท่านสุนทร ได้กล่าวมาแล้วครั้นว่า คือการไปเขียนว่าในกระทรวงนั้นจะตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการที่รับผิดชอบ ภาระหน้าที่ใด โดยเฉพาะ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาเรียกว่าอธิบดี หรือ ตำแหน่งเรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งเทียบเท่าอธิบดี อันนั้นเป็นการหลีกเลี่ยงรัฐธรรมนูญตาม มาตรา ๒๑๐ การกระทำเช่นนี้เห็นว่าจะไม่ชอบและกรมการเมืองได้พูดกันกว้างขวางมาก พูดกันว่าถ้าหากว่าจะเลี่ยงกันอย่างนี้เราก็จะให้แบบเฉียงเฉียงได้บ้างไหม แฉียงเฉียงอย่างไร ก็มีความเห็นหนึ่งซึ่งขออนุญาตเอ่ยนามท่านศิลปชัย เศรษฐศิลป์ ท่านก็บอกว่าถ้าอย่างนั้น ถ้าจะตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ขอให้รับความเห็นชอบจากสภาก่อนได้ไหม ก็เพิ่มเติม ในกรมการเมืองครั้ง ท่านเกษม รุ่งชนเกียรติ ก็บอกเขาถ้าหากว่าท่านจะตราเป็น พระราชกฤษฎีกาได้แล้วก็ถ้าอย่างนั้นก็ขอให้รายงานสภารับทราบได้ไหมก็ได้ อีก เมื่อไม่ได้ก็มาถึงตอนสุดท้ายก็บอกถ้าอย่างนั้นตัดออก เพราะว่าเป็นเรื่องสำคัญที่น่ากลัว น่ากลัวเพราะอะไร เหมือนตั้งพระอินทร์ให้นี้เพชรยกมันนทุกซ์ คือเป็นคนรับ ใจอยู่ บนสวรรค์ พวกเทวดาก็เขกหัวไปเขกหัวมา ในที่สุดก็เกิดความแค้นครั้น วันหนึ่ง ขอพระราชทานนี้เพชรจากพระอินทร์ พอได้นี้เพชรก็ชี้เทวดาตายตกสวรรค์ยยะเลยครั้น ร้องถึงพระอินทร์จะต้องให้พระนารายณ์ไปปราบแบบเดียวกันนี้ครับ ถ้าเราให้มาตรา ๑ ไปนี้ ให้มาตรานี้ไปท่านก็จะไปออกหน่วยงานเฉพาะขึ้นมามากมาย ข้ามกระทรวง ก็ยังได้พรรคต่อไปว่าอย่างนั้น ถ้าข้ามกระทรวงได้ยังไม่ต้องหวังที่พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อะไรว่ากันไปนี้ครับ เดี่ยวท่านไปอย่าใหม่ครับ จำรูปเดิม ไม่ได้เลยก็ทำได้ครับ

แต่ที่จริงนั้นแหละครับที่ว่าจะไปตั้งเป็นหน่วยราชการซึ่งต่ำกว่ากรม จริง ๆ ไม่ใช่ครับ เพราะอะไร คำว่า กรม นั้นไม่มีกฎระเบียบบอกไว้ว่าอย่างไรจึงจะเป็นกรม ก็คงจึงจะเป็น กรม ไม่มี เมื่อไม่มีท่านก็อย่าได้สบาย จะตั้งเป็นกรมใหม่ เรียกว่าไม่ใช่กรมแต่ว่ามี ผู้บังคับบัญชาเรียกว่าอธิบดี จะไปย่ำจัดกระทรวงโน้นเอามากระทรวงนี้ ย้ำตรงนี้ให้เป็นกรม ขึ้นมา แต่ว่าไม่เรียกว่ากรม เพราะว่าการหนึ่งนั้นไม่เห็นมีระเบียบตรงไหนบอกวาทีกอง จะเป็น ๑ กรม เพราะฉะนั้นนี่คือทางเลี้ยว เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องน่ากลัวและน่าอันตรายที่สุด เพราะฉะนั้นจึงมีคณะกรรมการเสี่ยงข้างน้อยได้ตั้งกันไว้หลายเรื่องว่า ๑. ขอให้ได้รับความเห็นชอบก่อนได้ใหม่ก่อนจะเป็นพระราชกฤษฎีกา ก็แพ้ อย่างนั้นขอความเห็นชอบก่อนได้ใหม่ หรือว่ารายงานรับทราบได้ใหม่ ก็แพ้ ก็เลยมาออกความคิดสุดท้ายบอกถ้าอย่างนี้เอาไว้จะเป็นอันตรายขอตัด กระทบก็เห็นด้วยว่าถ้าอะไรไม่ได้ก็ถึงจะต้องตัด ถ้าตัดได้ก็เหมือนกับเราไปยึดนิ้วเพชรคืนมาจากนทกษัตริย์ เทวดาเขาจะไม่ได้โมกษสวรรค์ ผมว่าคงจะดี เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ขอให้ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาให้ตีครับ ตรงนี้เป็นมาตราสำคัญที่สุด ถ้าท่านมาตรานี้มาตราอื่นก็อย่างนั้นละครับ ตรงนี้ตีครับเป็นเรื่องที่จะไปทำได้ พูดถึงการบริหารจัดการดีใหม่ ตีครับ เพราะว่าจะคล่องตัวมาก แต่กระทบว่าการจัดการครั้งนี้ไปแล้วบางครั้งก็ยังมีจุดอ่อนมากมายก็เห็นใจท่านนายกฯ และคณะที่ท่านมีเวลาทำงานอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นการจะทำอะไรให้สมบูรณ์ทุกอย่างคงไม่ได้ก็จริง แต่ว่ามาตรานี้แหละครับจะเป็นการที่จะกลับไปจัดการใหม่อีกครั้งหนึ่ง แล้วจะเกิดหน่วยงานเฉพาะขึ้นมามากมาย ในที่สุดก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องกลับมาสู่สภาอีกก็ได้ไม่ว่าจะรูปใดครับ กระทบเห็นว่าน่าจะต้องตีวรรคนี้ออกครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิเชียร เปาอินทร์ ครับ

นายวิเชียร เปาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กระทบ วิเชียร เปาอินทร์

ในฐานะกรรมาธิการเสี่ยงข้างน้อย ผมก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสี่ยงข้างน้อย ที่ว่ามาตรานี้เป็นอันตรายเป็นอย่างมาก โดยปกติแล้วอำนาจของฝ่ายบริหารนั้นสามารถที่จัดตั้งสำนักงานซึ่งมีข้าราชการระดับ ๕ เป็นผู้บังคับบัญชาได้ จัดตั้งกองต่าง ๆ ซึ่งออกโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ว่าอันนี้บอกว่าจะสามารถจัดตั้งหน่วยงาน ไม่เป็นกรม แต่มีผู้บังคับบัญชา

๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถาวรนา ๑๖/๒๓

เป็นกรรมได้ เท่ากับเป็นการหลีกเลี่ยง เช่นนี้ต่อไปการตั้งจังหวัดท่านอาจจะออกเป็นท่านเองนี้
ว่า ออกเป็นกฤษฎีกาคือได้ ผมว่ามาตรานี้เป็นอันตรายเป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นเป็นการที่ว่า
จะเป็นการยึดอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นผมจึงขอเสนอให้ตัดมาตรานี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนันต์ คาโลดม ครับ

นายอนันต์ คาโลดม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผม นายอนันต์ คาโลดม ส.ว. จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ ครับ กระผมมีความเห็นว่าการจัดตั้งหน่วยงานใน
ระดับกรมซึ่งถือว่ามีค่าสำคัญมาก เพราะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะต้องได้รับ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้มาบริหารหน่วยงานระดับกรมซึ่งมีฐานะเป็น
นิติบุคคล มาตรา ๑ นี้กระผมได้ขอสงวนและก๊อปปี้ตัดทั้งมาตราครับ เพราะว่าใน
ความเห็นของผม ผมมองเห็นว่าการจัดตั้งหน่วยงานตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑ นี้
ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม แต่ว่ามีผู้บังคับบัญชาเป็นอธิบดีหรือเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็น
อธิบดีโดยไม่มีกำหนดตำแหน่งหรืออัตราข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นนั้น -----

- ๑๗/๑

กระผมมีความเห็นว่าอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่นั้นก็คืออธิบดี หรือผู้ที่มีตำแหน่งเทียบเท่ากับอธิบดี แต่ก็เป็นประการสำคัญก็คือทำให้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายของป.ว.ช. ด้วย ผมมีเหตุผลอยู่ ๘ ประการ ที่ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ในการที่ผมขอให้มีการตัดมาตรา ๑ ออกไป ก็คือ

ประการแรก แนวทางของมาตราดังกล่าวนี้ก็คือการจัดตั้งส่วนราชการระดับกรมระดับ โดยตรงเป็นพระราชกฤษฎีกา ไม่ต้องผ่านสภา

ประการที่ ๒ เป็นการให้อำนาจ และใช้อำนาจของรัฐบาลอย่างไม่มีขอบเขต หลีกเลียงกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ ที่ระบุเรื่องการจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่ โดยมีการกำหนดตำแหน่ง หรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้าง ที่เพิ่มให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

ประการที่ ๓ การปฏิรูประบบราชการและการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งทางวุฒิสภากำลังอยู่ในการพิจารณาขณะนี้นั้น ผมกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่า แท้ที่จริงแล้วก่อนที่รัฐบาลจะได้เสนอพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ น่าจะต้องพิจารณาถึงอนาคตของการปฏิรูป และก็การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งทางวุฒิสภาก็เห็นนะครับว่า การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นมีหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงจาก ๑๕ กระทรวง กับ ๑ ทบวง เรามีถึง ๒๐ กระทรวง แล้วก็หน่วยงานระดับกรมระดับ จาก ๑๓๐ กว่ากรม ได้เสนอขึ้นมาถึง ๑๖๑ กรม แล้วก็สำนักงาน ซึ่งหมายความว่าในกรณีของการเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวนี้ รัฐบาลน่าจะต้องการพิจารณาเห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องตั้งหน่วยงานอะไรบ้าง จึงได้เสนอต่อรัฐสภา กระผมเห็นว่า ไม่มีเหตุผลใดที่จะมีมาตรา ๑ ขึ้นมาอีก

ประการที่ ๔ กระผมมีความเห็นว่า อาจมีความจำเป็นที่รัฐบาลต้องการในการที่จะมีองค์กรหรือว่ามีกลไกในการที่จะดำเนินการในการปฏิบัติภารกิจพิเศษที่ผ่านมาหรือว่าต่อไปข้างหน้า นั้นจะทำให้ได้ในรูปแบบของคณะกรรมการที่สามารถให้อำนาจในเรื่องการตั้งการดำเนินการ แล้วก็ประสานความร่วมมือ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมีมาตรานี้

๓๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๑๗/๒

ประการที่ ๕ ในแง่ของการบริหารท่านประธานฯ ครั้น การตั้งหน่วยงาน
ซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี กระผมมองในฐานะที่เคยเป็นผู้บริหารมาก่อน
นะครับว่า เป็นช่องทางที่อันตรายมากในการก่อให้เกิดการใช้อำนาจไม่เป็นธรรม
โยกย้ายอธิบดี ซึ่งมีการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
แล้วก็เป็นตามขั้นตอน แล้วก็จะอาจมีการใช้อำนาจในมาตรา ๖ โยกย้ายอธิบดี หรือ
หัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ากรม ไปอยู่ที่หน่วยงานนี้ได้ เพราะว่าเมื่อตำแหน่งเท่ากัน
ไม่ยุ่งยากเหมือนกับปัจจุบันที่ว่า การโยกย้ายปลัดกระทรวง หรืออธิบดีที่รัฐบาลต้องการ
ที่จะให้ออกจากตำแหน่งคงจะมีการตั้งอัตราขึ้นมาเป็นพิเศษ และท่านประธานฯ ก็ทราบดี
นะครับว่า ในขณะที่ทาง ก.พ. ได้อนุมัติให้มีตำแหน่งที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี
ซี. ๑๑ ถึง ๓ อัตรา แล้วก็จะทำได้ก็เหมือนกันกับของอธิบดี ก็คืออัตราระดับ ๑๐
ซึ่งขณะนี้ท่านประธานฯ คงทราบดีครับว่า ได้มีการย้ายปลัดกระทรวงใหม่มาครับ
ไปดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษา หลุดจากตำแหน่งปลัดกระทรวงไปเลย ก็คือท่านอธิบดี
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ดังนั้นผมมองเห็นว่าในข้อนี้จะเป็นช่องทาง
ในการที่จะใช้อำนาจไม่เป็นธรรมได้ ถ้าเกิดว่ามีปัญหาในเรื่องของจริยธรรมในการ
บริหารงาน

- ๑๘/๑

ในประกาศที่ ๖ ครั้น กระผมกราบเรียนนะครั้นว่า เรื่องนี้จะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณที่จะเกิดขึ้นตามมาในที่สุด เพราะอย่างท่านกรรมาธิการเสียดายข้างน้อยหลายท่านได้กราบเรียนนะครั้นว่า ก็เหมือนกับการจัดตั้งกรมใหม่ขึ้นมานะครั้น ซึ่งแน่นอนครั้น จะต้องต้องมีเงินประจำตำแหน่งแน่นอนเลย จะต้องต้องมีหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานกลางเป็นมาตรฐาน ที่จะช่วยให้ทางผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งนะครั้น ในการจัดตั้งขึ้นใหม่นี้ทำงานได้ อย่างเช่น เลขาธิการกรม หรือกองคลัง บุคลากร

แล้วประกาศสำคัญคืออะไร ก็คือว่า เมื่อ ไม่สามารถที่จะเพิ่มอัตราได้ตามมาตรา ๑ ทำอย่างไรครั้น ก็คือการขอขีมือตัวข้าราชการคือบุคลากรจากหน่วยงานอื่น มาช่วยราชการในหน่วยงานนี้ ตรงนี้เป็นปัญหาทันทีเลขครั้น จะทำให้เกิดความอ่อนแอในหน่วยงานที่ถูกขีมือข้าราชการเข้ามาช่วยปฏิบัติงานในส่วนนี้

ประการสุดท้าย ท่านประธานฯ ครั้น ผมมองเห็นว่า มาตรา ๑ นั้นะครั้น เป็นการทำให้หลายระบอบการคานอำนาจอย่างรุนแรงนะครั้น ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติท่านประธานฯ ครั้น ผมขอกราบเรียนนะครั้นว่า ในสถานภาพปัจจุบันรัฐบาลมีอำนาจในการบริหารมากมายเลย แล้วกระบวนการตรวจสอบก็อ่อนแอ กระบวนการคานอำนาจก็อ่อนแอ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าทางวุฒิสภาได้ให้อำนาจกับรัฐบาลในมาตรานี้เอง ผมกราบเรียนนะครั้นว่า กระบวนการคานอำนาจนั้นก็จะมีหมดสิ้นไปนะครั้น บทบาทของทางฝ่ายนิติบัญญัติจะไม่สามารถช่วยได้เลย ในการที่ออกมาตราดังกล่าวนี้ เป็นการให้อำนาจการบริหาร ซึ่งจะต้องเป็นไปตาม ๑๑ แผน ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่มาตรานี้มันถือเป็นการหลีกเลี่ยงจากการใช้กฎหมาย กระผมจึงเห็นว่า จะต้องตัดมาตรา ๑ ออกไป ขอขอบพระคุณท่านประธานฯ ครั้น

ประธานวุฒิสภา : ครั้น ท่านกรรมาธิการ เชิญท่านสมเกียรติก่อนครั้น สมเกียรติท่านเป็นกรรมาธิการด้วยใช่ไหมครั้น แล้วท่านวิษณุด้วยใช่ไหมครั้น เชิญครั้น

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครั้น กระผม สมเกียรติ ศรีลัมภ์ กรรมาธิการ ครั้น

กระผมเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติโดยเฉพาะมาตรา ๑ นี้เป็นเรื่องสำคัญในการปฏิรูป เพราะอะไรครับ เพราะว่าในอดีตกาลที่ผ่านมาระยะหนึ่ง โครงสร้างของระบบราชการนี้ค่อนข้างใหญ่จริง ๆ อยู่ที่กรม ไม่ได้อยู่ที่กระทรวง ไม่ได้อยู่ที่จังหวัด ไรก็ตาม ที่เป็นอธิบดีสามารถที่จะคุมบุคลากร คุมงบประมาณ คุมงบโครงการและคุมอำนาจทางกฎหมาย เป็นนิติบุคคลที่จะสร้างนิติกรรมให้ใครเช่าป่าทุกอย่างอยู่ที่กรมหมด มาตรา ๑ นี้โดยเจตนารมณ์ต้องการจะสลายอำนาจกรมในอนาคต นั่นก็คืออะไรครับ นั่นก็คือว่า รัฐบาลสามารถที่จะตั้งหน่วยงานที่ไม่เป็นนิติบุคคล นั่นก็คือว่าปัจจุบัน เราจะเห็นว่า การปฏิรูประบบราชการในอดีตที่ผ่านมามีไม่กี่เดือนนี้ เขาพยายามจะยุบกรมนั้นกรมนี้หรือ อดครวญกันว่า ยุบไม่ได้ เพื่ออะไร เพื่อจะโอนงานต่าง ๆ มาอยู่ที่ปลัดกระทรวง ไม่ใช่อยู่ที่ปลัดกระทรวงอยู่ในระดับกระทรวง กรมจะได้ ทำหน้าที่เฉพาะกิจในเรื่องของการจัดการการบริหารเท่านั้น ทีนี้เรามาดูกรับว่า ที่ท่านสมาชิกฯ เที่ยงข้างน้อยได้พูดว่า ต่อไปนี้จะตั้งเลขานุการกรม กองคลังหรือกองอัตรา หรือว่ากองต่าง ๆ นั้น ไม่ใช่ นั่นเป็นโครงสร้างระบบกรมเก่า ถ้าตั้งอันใหม่กองต่าง ๆ เหล่านี้แทบจะไม่ต้องตั้ง เพราะว่าตัวเองไม่ได้เป็นนิติบุคคล ไม่ได้คุมอัตรากำลัง ไม่ได้คุมส่วนกองคลังอะไรเหล่านี้ จะทำเฉพาะว่าด้วยงานในหน้าที่เท่านั้น ในอนาคต ถ้าเราสามารถสลายอำนาจของกรมได้นี้ ผมเชื่อว่าภารกิจกระจายต่าง ๆ จะลงไปสู่ท้องถิ่น จะลงไปสู่ภูมิภาค เพราะฉะนั้นแล้วเมื่อไม่สามารถจะกระจายในโครงสร้างของกรมได้ เขามีมาตรานี้ แล้วต่อไปในการทำงานในอนาคตนี้ ส่วนเรื่องของการรายงานต่อ สภานั้น ผมมีความรู้สึกที่กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ การที่รัฐบาลจะตราพระราชกฤษฎีกา เพื่อจะตั้งกรมในส่วนที่เป็นนิติบุคคลยังไม่ต้องรายงานต่อสภา เพราะฉะนั้นแล้ว การตั้งในส่วนที่ไม่เป็นนิติบุคคลนี้ ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรายงานต่อสภา เพราะเป็นการแยกการทำงานระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร เพื่อให้อำนาจในการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร ขอบคุณครับ

๔๒

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พฤษภาคม ๑๘/๖๓

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ขณะนี้เรากำลังพิจารณา
มาตรา ๗ ในประเด็นตัดออกทั้งมาตรา เพราะฉะนั้นผมจะขอผู้ที่ขอสงวนความเห็น
และสงวนคำแปรฯ เคยมีที่ตัดออกทั้งมาตรา เช่น ท่านวิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์ เชิญครับ

- ๑๕/๑

นายวิสิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิสิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑ ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวนไว้ นะครับ แต่ว่าในข้อเท็จจริง ในเอกสารฉบับนี้นั้นผมไม่ได้ขอให้ตัดออกทั้งมาตรานะครับ ในวันที่ผมขอสงวนไว้ นั้นคือ ให้คงมาตรา ๑ ไว้ แต่มีบทเฉพาะกาล คือให้มีระยะเวลาจำกัด แต่บังเอิญว่าในเอกสารนี้ ไม่มีคำขอสงวนของผมไว้ นะครับ ผมก็ขอเพิ่มเติมตรงนี้ไปด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑ ในประเด็นที่ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้และเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ในกรรมาธิการเสียงข้างมากที่ลงมติว่าให้คงมาตรา ๑ ไว้ และกรรมาธิการเสียงข้างน้อยหลายท่านเห็นว่ามาตรา ๑ เป็นมาตราที่ทางรัฐบาลนั้นร่างกฎหมายมาตรา ๑ ออกมาเป็นการเล็งกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ ตรงนี้เราเห็นด้วยครับ เราเห็นด้วยตรงกัน แต่ผมเห็นว่ารัฐบาลมีความจำเป็นที่จำเป็นจะต้องมีมาตรา ๑ ขึ้นมาเพื่ออะไรครับ เพราะว่าการปฏิรูประบบราชการที่ผ่านมามีข้อสงสัยกันว่า การจะปฏิรูประบบราชการนั้น เรื่องกรม ทบวงก็ดี อะไรต่าง ๆ ก็ดีต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งก่อนข้างจะยุ่งยากซับซ้อน เพราะฉะนั้นมาตรา ๑ จะเป็นมาตราที่จะให้รัฐบาลมีความคล่องตัวในการที่จะปฏิรูประบบราชการ ตรงนี้เราเห็นด้วยครับ เพราะฉะนั้นแม้ว่ามาตรา ๑ นี้จะเป็นการร่างกฎหมายมาเพื่อเล็งมาตรา ๒๓๐ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ตาม ผมเห็นว่ายังมีความจำเป็น แต่ว่าหลายท่านที่มีความเป็นห่วงว่า ถ้ามาตรา ๑ จะคงไว้ตลอดไป รัฐบาลก็จะใช้อำนาจตรงนี้โดยพลการตลอดไป อย่างที่ท่านกรรมาธิการหลายท่านได้บอกว่าเป็นอำนาจที่ก่อนข้างจะชี้เป็นชี้ตายได้เลย เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเราเห็นพ้องต้องกัน นะครับว่า การปฏิรูประบบราชการนั้นมีความจำเป็น ต้องให้โอกาสรัฐบาลและทางรัฐบาลเองนั้นก็ได้รับแจ้งต่อสาธารณชนว่าจะใช้ระยะเวลาประมาณ ๒ ปี จะเห็นว่า การปฏิรูประบบราชการที่ตั้งใจไว้ นั้นอยู่ในกรอบที่ตั้งใจไว้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ามาตรา ๑ นี้ น่าจะให้โอกาสเป็นเครื่องมือของรัฐบาล แต่ต้องมีระยะเวลาครับว่า ระยะเวลาประมาณ ๒ ปี เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม พอหลังจาก ๒ ปีจากนี้ไปแล้วนับจากวันที่ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วรัฐบาลสามารถใช้อำนาจตรงนี้ได้ แต่จะใช้ตลอดไป ก็ไม่ควรครับ เพราะว่าถ้าใช้ตลอดไปแล้วอำนาจจะไม่มีที่สิ้นสุด ผมจึงขอสงวนไว้ นะครับ

และเพิ่มว่าอาจจะเป็นบทเฉพาะกาล หรือเพิ่มเข้ามาใน พ.ร.บ. ฉบับนี้จะครบว่า ให้มีระยะเวลาใช้แค่ ๒ ปี พอหลังจาก ๒ ปี แล้วการที่จะตั้งกระทรวง ทบวง กรม หรือจะโยกย้ายนั้นต้องกลับไปใช้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ ตรงนี้จะครบ จะเป็นการผ่อนคลายให้รัฐบาลมีความคล่องตัว การปฏิรูประบบราชการก็จะดำเนินการไปได้ตามที่ต้องการ และการที่เป็นห่วงว่ารัฐบาลจะใช้อำนาจนี้ตลอดไปก็จะสิ้นสุดภายในระยะเวลา ๒ ปี ตรงนี้ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้จนครบว่า สรุปคือ ให้คง มาตรา ๑ ไว้ แต่มีบทเฉพาะกาลหรือมีระยะเวลาจำกัดในระยะเวลา ๒ ปี ผมขอชี้แจงในประเด็นนี้เท่านี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเกษม รุ่งชนเกียรติ ครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ กระผม เกษม รุ่งชนเกียรติ ในฐานะกรรมาธิการ ผมเรียนที่ประชุมอย่างนี้จนครบว่า ผมขอเล่าบรรยายภาคให้ฟังนิดหนึ่ง คือ มาตรานี้ในชั้นพิจารณากรรมาธิการเสียงข้างน้อย ชนะ ชนะในลักษณะที่ว่า เมื่อทางฝ่ายบริหารตัดสินใจที่จะใช้กฎฎีกาต้องแจ้งให้ที่ประชุม ส.ส. และที่ประชุมวุฒิสภาทราบ นั่นคือเราชนอย่างนั้น แต่เรากลับมาแพ้ ในชั้นการทบทวน พอพิจารณากฎหมายเสร็จบับเข้าสู่วาระการทบทวนก็จะมีการทบทวน พอมีการทบทวนบับกลับมาสู่ร่างเดิมของรัฐบาล วันนั้นเสียงข้างมากชนะ ชนะกลับมาสู่ร่างเดิม ไม่ยอมให้ที่ประชุมทราบในการตัดสินใจคราวนี้ บอกไม่จำเป็นต้องทราบ เป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติไม่เกี่ยวข้องกันอย่างนั้น แล้วก็ลงมติแล้วพวกเราแพ้ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า มาตรานี้อาจว่าขัดกฎหมายใหม่ ไม่ขัดครับ อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ ทำได้ใหม่ ทำได้ แต่การร่างรัฐธรรมนูญออกมาแล้วในประเทศไทยมาประมาณตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ มาถึงปัจจุบันเกือบ ๕ ปี เราเคยใช้มาตรา ๒๓๐ กรณีสำนักงานตำรวจแห่งชาติครั้งเดียวและก็เกิดปัญหาว่า การตั้งผู้ช่วยสำนักงานตั้งได้ใหม่ ขัดรัฐธรรมนูญใหม่ มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันตลอด นั่นคือใช้ครั้งเดียว แต่ถ้าเราผ่าน มาตรา ๑ ผ่านกฎหมายฉบับนี้ต่อไปการใช้มาตรา ๑ จะต้องใช้หน่วยงานอย่างน้อย

๔๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ลัทธิวักย ๑๕/๓

๒๐ - ๓๐ หน่วยงานที่จะเกิดขึ้นใหม่ เกิดขึ้นแน่นอน โดยรัฐบาลใช้มาตรา ๗ ผมขอทว่า
รัฐบาลมีอำนาจใช้ใหม่ มี รัฐบาลต้องการความรวดเร็วใช้ใหม่ ใช้ ต้องการความคล่องตัว
ใช้ใหม่ ใช้ .....

- ๒๐/๑

แต่เมื่อฝ่ายบริหารจะตัดสินใจใช้อำนาจตรงนี้ ถ้ามีผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่จำนวนมาก บอกให้ตัวแทนประชาชนทราบก่อนได้ไหม เราต้องการแค่ัน้ครับ เราต้องการว่ารัฐบาลจะตัดสินใจเอากฎีกาเข้า ครม. แล้วนะ จะใช้อำนาจแล้วนะ ก่อนเข้า ครม. บอกให้ประชาชนทราบได้ไหมว่า วันนี้ผมตัดสินใจสร้างหน่วยงานใหม่อย่างนี้ มีอธิบดีใหม่อีก ๒๐ คน มีหน่วยงานใหม่เกิดขึ้นอีก ๒๐ หน่วยงาน ซึ่งไม่มีฐานะเท่ากรมหรือ แต่มิหัวหน้ากรม คืออธิบดี เรามอบว่ามาบอกเราหน่อยได้ไหม มาบอกเราแล้วเราจะแสดงความคิดเห็นให้รัฐบาลฟังว่า เราเห็นด้วยไหม เราไม่เห็นด้วยเพราะอะไร เราเห็นด้วยเพราะอะไร แล้วเสร็จจากเราวันเดียวเท่านั้นนะครับ รัฐบาลไปตัดสินใจ แล้วเอาเข้า ครม. เราต้องการแค่ัน้ เราต้องการให้รัฐบาลฟังเสียงตัวแทนจากประชาชน เพราะรัฐบาลกำลังจะใช้อำนาจ อำนาจที่มีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก ผมไม่เกี่ยวข้องครับ ถ้ากฎีกานี้ไม่มีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก ถ้ากฎีกานี้ การใช้มาตรา ๑ นี้ผลกระทบต่อประชาชนจำนวนน้อย ผมไม่ว่า แต่ใช้แล้วมันมีผลกระทบต่อประชาชนมหาศาล ซึ่งในประเทศอังกฤษเป็นประเทศต้นแบบประชาธิปไตย เขาก็ออกเอาไว้แบบนี้ บอกว่า ถ้าฝ่ายบริหารจะใช้อำนาจอะไรที่มีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก ๆ นี้ เขาบอกให้มาบอกตัวแทนประชาชนด้วย วันนี้เราต้องการแค่ัน้ เราต้องการสิทธิของตัวแทนประชาชนเท่ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว เราต้องการแค่ัน้ แต่มีกรรมวิธีการบางส่วนว่าไม่จำเป็น ไม่ต้อง เพราะอะไร ควบคุมนิติบัญญัติ คุณไม่เกี่ยวข้องบริหารบริหารเขาจะใช้อำนาจให้เขาใช้ไป เราไม่อยากจะว่าแนวคิดอย่างนี้จะเกิดกับคนที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ เราไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นผมจึงต้องมาอภัยพวกท่าน บอกว่าวันนี้จะขอพวกท่านว่า เราอยากจรรู้ว่า รัฐบาลจะตัดสินใจใช้อำนาจตามมาตรา ๑ ที่มีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก ๆ อย่างนี้ เราอยากทราบก่อนไหม ถ้าเราอยากทราบก่อน คุณเขียนในกฎหมายนี้ได้ ตามว่า ขัดรัฐธรรมนูญใหม่ ไม่ขัด ขัดกฎหมายอะไรใหม่ ไม่ขัด ปฏิบัติได้ไหม ปฏิบัติได้ ทำให้รัฐบาลล่าช้าไหม ไม่ล่าช้า เสียเวลาอย่างมากไม่เกิน ๒ วัน ความรวดเร็วรัฐบาลเสียหายไหม ไม่เสียหาย ความคล่องตัวรัฐบาลเสียหายไหม ไม่เสียหาย แต่สิ่งที่ได้คืออะไร คือความรอบคอบที่จะเกิดขึ้นจากตัวแทนประชาชนในการวิพากษ์วิจารณ์กฎีกา ผมไม่เห็นว่าจะเสียหายตรงไหนเลย นอกจากความไม่พอใจของรัฐบาล ผมบอกจริง ๆ ผมยืนยันคน

หนึ่งเดียวว่า ผมไม่เห็นว่าการเดิมมาให้สมาชิกวุฒิสภาทราบนี้ ทำให้ความรวดเร็วของรัฐบาลหมดไป ไม่จริง ทำให้ความคล่องตัวของรัฐบาลหมดไป ไม่จริง มีอย่างเดียวคือความไม่พอใจของรัฐบาล เพราะฉะนั้นวันนี้ที่ประชุมต้องตอบคำถามตัวเองว่าถ้าหาญพอที่จะไม่ให้รัฐบาลพอใจตัวเองหรือเปล่า ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรอง เล่งอี ครับ

นายรอง เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม รอง เล่งอี สมาชิกวุฒิสภาจากกรุงเทพมหานคร กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้เสนอญัตติให้ตัดมาตรา ๗ นี้ ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยตั้งแต่ต้น แม้ได้ฟังเพื่อนกรรมาธิการบางท่านที่เห็นด้วยกับมาตรานี้ได้พยายามชี้แจง กระผมก็ยังไม่เห็นด้วยอยู่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลที่บอกว่า ออกมาตรานี้ขึ้นมาเพื่อจะสลายกรม เป็นไปได้อย่างไรครับท่านประธานฯ หน่วยงานตั้งขึ้นมาแล้วมีคน มีชีวิต มีผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่ ผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะสามารถยุบกรมต่าง ๆ ได้โดยง่าย ๆ หรือครับ เพราะรัฐบาลก็ต้องถูกต่อต้านจากข้าราชการเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอยู่เดิม มันเป็นไปไม่ได้ กระผมอยากจะเรียนว่ามาตรานี้เป็นมาตราที่เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมาธิการบางท่านก็ได้ยอมรับแล้วว่า เป็นการหลีกเลี่ยงรัฐธรรมนูญ แต่ว่าจำเป็นต้องให้หลีกเลี่ยง เพื่อให้รัฐบาลสามารถบริหารประเทศได้สะดวก ท่านครับ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ท่านจะม้ออกกฎหมายยกเว้นรัฐธรรมนูญอย่างนี้ได้หรือครับ ถ้าท่านยอมรับว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้วท่านยังอุตส่าห์ผ่านกฎหมายนี้ไป แล้วจะเอาอะไรเป็นบรรทัดฐานในการปกครองประเทศ ผมมองว่ารัฐบาลนี้พยายามที่จะหลีกเลี่ยงหลักการในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มี ๓ อำนาจอใหญ่ ๆ กระผมจะไม่พูดซ้ำ อำนาจบริหารกำลังจะเข้ามาแทรกซึม กระผมพูดอย่างนั้นครับ กำลังจะเข้ามาแทรกซึมอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ ถ้าเรผ่านมาตรานี้ไป ผมคิดว่าประวัติศาสตร์ต้องจารึกไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงการปกครองที่ว่ามีอำนาจ ๓ อำนาจนั้น ชักจะเริ่มส่อเค้าเบี่ยงเบนจากหลักการแล้ว-----

ผมจึงไม่เห็นด้วย นอกจากนั้นมาตรการนี้รัฐบาลนี้อาย่ของเฉพาะรัฐบาลของท่านเอง ท่านอาย่มองว่าท่านเป็นรัฐบาลแล้วท่านต้องทำให้ดีที่สุด เสียสละ ประชาชนส่งเสริม สนับสนุนท่าน แต่ท่านอย่าลืมว่ากฎหมายนี้จะอยู่คู่ประเทศไทยอีกนาน ท่านมีหลักประกันอะไรว่ารัฐบาลต่อไปที่เข้ามาบ้างช่วงต่อจากท่าน หรือท่านคิดว่าท่านจะเป็นตลอดไป ซึ่งเป็นไปไม่ได้ จะมีหลักประกันอะไรครับว่ารัฐบาลต่อ ๆ ไปจะไม่ใช้อำนาจเลยเถิด ไปจากหลักการที่รัฐบาลนี้ต้องการ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวผมจึงขอให้อัดมาตรานี้ และขอสนับสนุน ขอแสดงความชื่นชมเพื่อนกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ที่ฟังเหตุผลของท่าน แล้วตรงใจผมเลย ความจริงผมอยากจะทำเหตุผลมาอภิปราย แต่กลัวจะช้าเพื่อนจะเบื่อ จะไม่ช้า แต่ขอสนับสนุนเหตุผลของท่านและให้กำลังใจกับท่าน และขอชื่นชมท่านว่าที่ผมยกมือรับรองให้ท่านเป็นกรรมาธิการนั้นคุ้มสำหรับผม แต่เสียคยที่ว่าท่านเป็นเสียงส่วนน้อย แต่ไม่เป็นใครครับผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกฯ ในสภานี้คงจะให้กำลังใจกับท่าน ผมขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านร้อยตรี อำนวย ไทยามนธ์ ครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยามนธ์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยามนธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผมขอเรียนว่าผมคงมีความเห็นตรงกันกับท่านกรรมาธิการหลายท่านที่ได้ชี้แจงรายละเอียดมาแล้ว ผมก็จะไม่ขอทำให้เวลาต้องเสียไป ผมเพียงแต่จะให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าผมมีความเห็นดังที่มาตราก็แปลว่ากลับไปใช้กฎหมายเดิม ก็คือการจัดตั้งกรมนี้จะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ ขอเรียนเพิ่มเติมอีกว่าถ้าเป็นตามร่างนี้ก็มีแนวโน้มว่าจะเกิดเป็น ส่วนราชการระดับกรมมากขึ้น ๆ แล้วก็พุ่มเฟือยกันมาก เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตให้ความเห็นประกอบแต่เพียงแค่นี้ ขอบคุ้มนมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอเชิญท่านสมาชิกฯ อภิปรายสัก ๒ ท่าน แล้วก็จะขอให้เลขาธิการ ก.พ. กับกฤษฎีกาชี้แจง แล้วจะได้ลงมติ เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้แปรญัตติ เรื่องนี้ผมมีความเห็นโดยลำดับว่า ๑. ให้คงไว้ ๒. ต้องวางเงื่อนไขที่เหมาะสม อย่างเช่น ขออภัยอย่าง

ท่านพรหมจารีบอกว่าต้องเป็นเรื่องของนโยบายสำคัญที่แสดงกับรัฐสภาไว้ ๒. ต้องแถลงให้วุฒิสภาทราบ ผมมีความเห็นโดยสังเขปเช่นนี้ และมีหน้าซ้ำผมแปรญัตติเพิ่มไปอีกว่า "ไม่ได้ใช้เฉพาะกระทรวงเท่านั้น งานใดในสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีฐานะเหมือนกระทรวงในทางกฎหมาย หรือทบวงในอนาคตซึ่งอาจจัดตั้งขึ้น ถ้ามีความจำเป็นเช่นนี้ให้นำไปใช้บังคับด้วย เหตุผลโดยสังเขปเป็นเช่นนี้ ผมเห็นว่าคงต้องเข้าใจให้ชัดเจนว่าเมื่องานส่วนใดเป็นกรมแล้ว ตามทฤษฎีกฎหมายไทยเป็นนิติบุคคล ต้องอาศัยพระราชบัญญัติ

๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินกำหนดไว้ เปิดให้ส่วนงานนั้นใหญ่โต เทอะทะ ต้องมีสำนักเลขาธิการกรม อาจจะมีเขต อาจจะมีผู้ตรวจ มีรองอธิบดี มีผู้ช่วยฯ....

เพราะฉะนั้นถ้างานส่วนใดถาวรแก่บ้านแก่มืองเช่นนั้น เป็นกรรมที่เข้ามาเข้าสภา แต่ต้องถามดูสิทธิกันว่า ตัวอย่าง ท่านประธานฯ ทราบไหมครับตอนนี้เราต้องนำเข้าไม้ จากต่างประเทศ ไม้ที่ใช้สร้างบ้านสร้างช่องสร้างเรือนทั้งหลาย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ไม้ในป่าไม่มีแล้วครับ หรืออุทยานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ กรมป่าไม้ทำตัวเป็นเจ้าของที่ดิน ไปคอยไล่จับชาวบ้านบุกรุกป่าสงวน แล้วก็ไปตรวจตามถนน ตรวจอะไรทราบไหมครับ ตรวจไม้ยางพาราของชาวบ้าน เพราะฉะนั้นถ้าผมเป็นรัฐบาล สมมุติผมครับ ผมมีนโยบาย จะส่งเสริมการปลูกป่า ทั้งป่าชุมชนทั้งป่าเอกชนรวมทั้งป่าที่รัฐจะปลูกเอง ผมต้องการ ส่งเสริมอุตสาหกรรมป่าไม้ แปรรูปไม้เหล่านี้ให้เป็นประดู หน้าต่าง เป็นเฟอร์นิเจอร์ แต่กรมป่าไม้ของผมใช้งานไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมต้องการทีมงานสักทีมหนึ่ง ๓๐ - ๕๐ คน เพราะผมต้องการมือชั้นดีของกระทรวง ระดับ ซี. ๕ ซี. ๑๐ เข้ามาคุมงานนี้โดยเฉพาะ จะให้ผมมาขอสภาตั้งกรมส่งเสริมปลูกป่าเศรษฐกิจหรือครับ ขณะเดียวกันผมเห็นว่า งานนี้ไม่สำคัญถึงขนาดจะต้องเป็นกรม งานสำคัญแต่ปริมาณไม่มากพอที่จะเป็นกรรม นี้แหละครับ ก็คือที่มาของมาตรานี้ เขาต้องการให้อาส่วนงานที่สำคัญแต่ปริมาณงานไม่ถึง นี้ให้สามารถตั้งเป็นส่วนงานได้ แล้วก็ตั้งคนเก่งระดับ ๑๐ เข้ามาบังคับบัญชา แล้วก็มี ออฟฟิศรองรับ ถ้ารัฐบาลใดเข้ามาก็จะสามารถดูแลบ้านเมืองได้คล่องตัวตามนโยบาย ของตนยิ่งขึ้น พอหมดความจำเป็นแล้วก็ออกพระราชกฤษฎีกายกเลิกไป ถ้าไม่มีมาตรานี้ นะครับ รัฐบาลจะใช้เสียงข้างมากดันเข้าสภา เกิดกรรมต่าง ๆ ขึ้นมามากมาย ขณะเดียวกัน ในมุมมองกันนะครับ กรมใดที่ล่าสมัยไปแล้ว นั่งตบยุงหุงข้าวกันอยู่ ตรงนี้ต้องยุบ ขณะเดียวกันอาจจะยังสำคัญอยู่ สภาก็ถามบอก เอ๊ะ ยุบยุบกรรมนี้ไป ยุบไปทำไม แล้วงานนี้ ใครจะดู มาตรานี้ก็เหมือนช่องทางให้รัฐบาลตอบกับสภาว่า ผมจะให้เป็นส่วนราชการพิเศษ โอ.เค. สภาก็อนุมัติไป มันเป็นความคดองตัวของการบริหารซึ่งต้องสร้างให้เขา ไม่ได้สร้าง ให้รัฐบาลนี้หรือรัฐบาลไหน เพราะฉะนั้นมาตรานี้เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ลองนึกดูในปัจจุบันนี้ครับ มีกรรมที่ไม่ควรจะเป็นกรรม เพราะงานสำคัญแต่เมื่อไม่มาก ผมได้ตรวจสอบและถามทางเจ้าหน้าที่ ก.พ. ว่า อันนี้คิดมาจากอะไร คำตอบที่เขาอธิบายผม เขามุ่งที่จะปรับปรุงกระทรวงการต่างประเทศ มีกรรมเล็ก ๆ เต็มไปหมด กรมอาเซียน กรมยุโรป งานสำคัญจริงไม่เลียง แต่ปริมาณนิดเดียว เขาต้องการจะให้ยุบพวกนี้

เพราะผมก็เสียใจว่าทำไมไม่ยุบเสีย แล้วก็ตั้งเป็นสำนักงานพิเศษเหล่านี้ เพราะฉะนั้น โดยหลักการและวัตถุประสงค์ นวัตกรรมตัวนี้เป็นสิ่งที่ผมสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง ผมจะ โหวตให้คงไว้ แต่ผมเรียนถามกรรมการเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อยขอมาดี ๆ หลายอย่าง ว่าจะตั้งได้ต้องอยู่ในนโยบายที่แถลงต่อสภา จะตั้งได้ต้องรายงานให้สภาทราบ นี่เป็นสิ่งที่ ทำถึงอำนาจสภา คืออำนาจประชาชน จะได้ไปตรวจไปคุม ทำไมท่านไม่ยอมกันบ้าง หักกันอยู่เนี่ย กลายเป็นพวกตามใจรัฐบาลกับไม่ยอมตามใจรัฐบาล ไม่ใช่ครับ อะไร ประนีประนอมได้เสียงข้างมากท่านบอกให้คงไว้ผมก็เห็นด้วย แต่ถ้าเป็นแบบลงเช็ค (Blank check) ให้รัฐบาลไปแปล่า ๆ ข้างน้อยเขาเสนอเดิมอะไรมาบ้าง ก็ยอมเขาบ้าง แล้วคอนจาของผมนี้ถ้าเห็นด้วยว่านวัตกรรมนี้ดี ผมก็ขอเสนอแต่เพียงว่า ในสำนัก นายกรัฐมนตรีก็มีฐานะเป็นกระทรวงอาจเกิดความจำเป็นต้องใช้นวัตกรรมนี้ ในทรวง ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตก็อาจจะจำเป็นต้องใช้นวัตกรรมนี้ แต่กฎหมายนี้เขียนไว้ให้ แต่กระทรวงเท่านั้น ช่วยแก้ไขสมบูรณื้หน่อยได้ไหม ไม่ใช่ผู้แปรญัตติมาพูดแล้วท่านก็ ไม่ได้พิจารณาอะไรเลยอย่างนี้ ขอบพระคุณครับ

-- ๒๓/๑

ประธานวุฒิสภา : คุณพรหมจารีศรีวัชร

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย โดยขอสงวนคำแปรญัตติให้เดิมในส่วนที่ว่า ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใด โดยเฉพาะ เพื่อปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หรือนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา และได้รับความเห็นชอบแล้วก็ได้ คือในส่วนที่ดิฉัน ได้เพิ่มเติมนี้ดิฉันเห็นว่า การที่จะเพิ่มส่วนราชการอะไรก็ตาม รัฐบาลจะต้องมีการศึกษามาก่อนว่าส่วนราชการเดิมนั้นมีปัญหาอะไร และทำไมจึงจะต้องจัดตั้งส่วนราชการนั้น ๆ ขึ้นมา เมื่อท่านทราบปัญหา ท่านสามารถที่จะกำหนดเป็นนโยบายและแถลงต่อรัฐสภาได้ เมื่อท่านแถลงเป็นนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว ท่านเข้ารับตำแหน่ง และปฏิบัติตามหน้าที่ไปแล้วท่านเห็นว่าควรที่จะแก้ไขในส่วนราชการใด ท่านก็สามารถที่จะมาแถลงเพิ่มเติมในคราวที่ท่านแถลงผลงานของรัฐบาลได้อยู่แล้ว ฉะนั้นดิฉันจึงเห็นสมควรว่า การที่จะเพิ่มเติมในส่วนซึ่งสำคัญ โดยที่ว่า หากว่าท่านเห็นว่าเรื่องเหล่านั้นเป็นเรื่องที่สำคัญตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐแล้ว ขอให้ท่านแถลงให้รัฐสภาทราบ คืออย่างน้อยก็ขอให้สภาแห่งนี้ได้ทราบที่ท่านจะทำอะไร หรือจะมีทิศทางแนวทางไปทางด้านไหน เพื่อที่จะได้ทราบว่าตัวแทนทั้งหลายซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนสามารถที่จะทราบในทิศทางที่ท่านจะกำหนดในอนาคตต่อไป ขอบคุณมากค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เนื่องจากมาตรา ๗ ประการแรกก็คือกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข ท่านผู้ไม่ได้ขอสงวนคำแปรฯ หรือสงวนความเห็นไว้ ผมขอประทานโทษ ขออนุญาตนะครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ คืออยากจะถามไปยังกรรมาธิการ ผมจะคงถามกรรมาธิการ แต่ว่ามีผู้อภิปรายแล้วเกิดความสับสน ผมอยากจะถามให้กรรมาธิการได้ตอบครั้งเดียวครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวผมจะให้อาจารย์ถามครับ ขอให้คนที่เขาสงวนไว้ได้อภิปรายก่อนนะครับอาจารย์ครับ ขอโทษครับ ก็เหลือท่านคิดปรัชญ์ครับ ถ้าท่านคิดปรัชญ์

จะไม่อภิปราย จริง ๆ แล้วผมจะขอเชิญกรรมการชี้แจง กรรมการนั้นคือเลขานุการ ก.พ. กับกฤษฎีกา เพื่อจะชี้แจง เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านอาจารย์สมควรตามก่อนครับ เพื่อจะได้ตอบทีเดียว และจะได้ขอลงมตินะครับ หรือให้ทางเลขานุการของกรรมการชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง จะได้ลงมติครับ เชิญครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ความจริงกรรมการเสี่ยงข้างน้อยก็ได้มีการอภิปรายว่า การที่มีมาตรา ๗ ซึ่งแก้ไขในมาตรา ๑๘ พรรคที่กำหนดเป็นพรรคสี ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อเห็นชอบในการทำหน้าที่

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษนะครับ อาจารย์ถามคำถาม เพราะว่าอาจารย์ไม่ได้สงวนนะครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : มีกรรมการเสี่ยงส่วนน้อยบอกว่า จะทำให้รัฐบาลสามารถจะตั้งกระทรวงอะไรขึ้นมาก็ได้ แต่พอตีหม้ออันไปถึงมาตรา ๕ กำหนดไว้ว่า การจะตราพระราชกฤษฎีกาวรรคห้า ต่อท้ายไปอีกชนิดหนึ่งว่า การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสี่ให้กระทำได้ในกรณีการยุบหรือรวม ตรงนี้มันคุมไว้ ไม่สามารถที่จะตั้งอีกได้ใช่หรือไม่ จะทำได้เฉพาะการยุบหรือรวม แล้วเป็นการกระทำที่ไม่สามารถจะเพิ่มส่วนราชการได้เท่านั้นถึงจะได้ เพราะฉะนั้นเสี่ยงข้างน้อยที่บอกว่า จะทำให้หน่วยราชการเพิ่มขึ้นอีกมากมายน่าจะไม่ใช่ ความเข้าใจตรงนี้ถูกหรือไม่ ผมอยากจะทำให้กรรมการได้อธิบายให้ผมทราบเสียก่อนเพื่อจะตัดสินใจในการลงคะแนนครับ นั่นก็คือวรรคห้าสามารถคุมกรมต่าง ๆ ไม่สามารถที่จะตั้งขึ้นใหม่ได้นอกจากยุบหรือรวม หรือโอนจากหน่วยหนึ่ง ไปอยู่ที่หนึ่งเท่านั้นเอง เปลี่ยนที่เท่านั้นเองใช่หรือไม่ อยากจะทราบข้อมูลตรงนี้เพื่อจะลงมติ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นอย่างนี้ครับ ผมขอให้กรรมการ โดยรวม นะครับ จะเป็นประธานหรือท่านเลขานุการชี้แจงก่อน แล้วจะขอให้เลขานุการ ก.พ. กับกฤษฎีกาสรุบชี้แจงในข้อกฎหมายและในงานนะครับ จะได้ขอลงมติเชิญท่านกรรมการ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะเลขานุการ คณะกรรมาธิการวิสามัญรับ ในเรื่องของท่านสมควรนี้ขออนุญาตด้วยความเคารพ เดี่ยวให้ท่านเลขาฯ กฤตภูมิกับท่าน ก.พ. ชี้แจง เพราะเราอภิปรายกัน ผมเรียนอย่างนี้ หลังจากที่ได้ฟังกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ในฐานะที่ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างมาก ผมเรียนท่านสมาชิก ที่เคารพอย่างนี้ว่า มาตรานี้เป็นกรรมาธิการกำหนดไว้ชัดเจนในกรณีที่จะปรับเปลี่ยนยุบโอนกระทรวง ทบวง กรม ที่ว่านี้ ผมเรียนท่านสมาชิก อย่างนี้ว่า จริง ๆ แล้วถ้าไม่จำเป็น ไม่ต้องมีก็ได้ครับ ผมเห็นด้วยไม่ต้องมีก็ได้ แต่ในข้อเท็จจริง เกิดขึ้นว่า การที่รัฐบาลเองเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็มีมติในมาตรา ๗ นี้ เพื่อความชัดเจน เพราะรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓๐ ซึ่งผมขออนุญาต ท่านประธานฯ ที่เคารพ เดี่ยวจะได้อธิบายให้เห็น แต่เรียนว่าเพื่อความชัดเจน รัฐบาลเองก็ขอกฎหมายฉบับนี้ผ่านกระบวนการรัฐสภา นั่นหมายถึงผ่านสภาผู้แทนราษฎร และมาผ่านวุฒิสภาด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้เมื่อสักครู่นี้ที่คำถามท่านสมควรก่อนข้างชัดเจนว่า ทำอย่างอื่นไม่ได้ แต่ผมเรียนอย่างนี้ว่า ที่กฎหมายฉบับนี้เขียนไว้เช่นะครับ เมื่อหมดภารกิจแน่นอนในส่วนที่จำเป็นตรงนั้นคงจะไม่มี แต่ผมอยากจะให้ท่านสมาชิก เห็นว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านสุนทรเอง ขออภิปรายในฐานะที่ท่านเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนี้ ท่านอ่านเฉพาะ ในมาตรา ๒๓๐ บรรทัดแรกนี้ แต่ผมเรียนท่านประธานฯ ว่า ขออนุญาตในมาตรา ๒๓๐ เขียนอย่างนี้ว่า การจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่ โดยมีกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ตรงนี้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นรัฐบาลเองก็ไปขอแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ในระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนี้ ก็ตราเป็นพระราชบัญญัติจาก ปี ๒๕๓๔ เป็นต้นมา ขอแก้ไขเพิ่มเติมมา แต่ที่นี้ในวาระที่ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ว่า การรวมหรือการโอนกระทรวง ทบวง กรม ที่มีผลการจัดตั้งเป็นกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่ หรือการรวม หรือการโอนกระทรวง ทบวง กรม ที่มีได้มีการจัดตั้งเป็นกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้น หรือยุบกระทรวง ทบวง กรม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เห็นไหมครับ ถ้าเราเองตรงนี้

จะไปสอดคล้องกัน พอเราไปดูในวรรคสาม เป็นการลือรัฐธรรมนูญมาทั้งคืนเลย เป็นการลือมาในบทยุติรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมขออนุญาตท่านสมาชิกฯ ลองไปดูในหน้าที่ ๔ นี้ลือรัฐธรรมนูญมาของวรรคสองที่ผมเรียกว่า การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสี่ เห็นไหมครับ ที่ในกฎหมายเขียนเมื่อสักครู่นี้ว่า ให้กระทำได้กรณีเป็นการชุบรวมหรือโอน กรรมในกระทรวงใดมาจัดตั้งเป็นส่วนราชการตามวรรคสี่ ในกระทรวงนั้นหรือกระทรวงอื่น โดยไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการ ลูกจ้างเพิ่มขึ้น ให้นำความในมาตรา ๘ ทวิ และมาตรา ๘ เบญจ มาบังคับใช้โดยอนุโลม เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองในมาตรา ๒๓๐ นั้นะครับ การพิจารณาของกรรมวิธีการเสี่ยงข้างมากบอกว่า รัฐบาลเองกระทำโดยที่มีอำนาจตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ วรรคสอง ให้อำนาจไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นตรงนี้เรามองว่า ในส่วนหนึ่งขอภัยต้องเอ่ยนาม ที่ท่านแก้วสรรอธิบายเมื่อสักครู่นี้ ก่อนข้างชัดเจนว่า ภารกิจเมื่อไม่มีแล้วนี่นะครับ การที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ในส่วนที่ภารกิจตรงนั้นหมดไป รัฐบาลก็อาจจะใช้กฤษฎีกานั้นเพิ่มขึ้น ในส่วนที่จะบอกภารกิจตรงนั้นหมดสมควรถือจะยุบในขณะเดียวกันเราเอง เมื่อเรามองภารกิจในฐานะที่เราเห็นว่าในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ผมมองว่าเป็นเรื่องจำเป็นซึ่งเราเองจะต้องดูในภารกิจตรงนั้นว่า จำเป็นแค่ไหน เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเองเสนอมาตรงนี้เรามองว่า นี่คือผ่านกระบวนการของรัฐสภา และเราเองก็รับรู้ แต่ในส่วนอีกเรื่องหนึ่งผมขออนุญาตนิดเดียวครับ ท่านประธานฯ ของท่านพรหมจารีที่ท่านเสนอมาว่า เพื่อให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐหรือนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้ต่อรัฐสภา และโดยความเห็นชอบแล้วก็ได้ นั้น ในมาตรา ๒๑๑ บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ในข้อเท็จจริงตรงนี้ครับท่านประธานฯ ว่า การเข้าบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เพราะฉะนั้นในข้อความตรงนั้น มาตรา ๒๑๑ ก่อนที่รัฐบาลจะบริหารว่า ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ ท่านจะทำอะไรบ้าง แน่นอัน ข้อมูล ข้อเท็จจริงว่ารัฐบาลจะปฏิบัติภารกิจอะไรปรากฏอยู่ในรายงานตอนที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะมาเพิ่มตรงนี้ ผมในฐานะกรรมวิธีการเสี่ยงข้างมาก ผมมีเหตุผลและอธิบายในที่ประชุมว่า ถ้าข้อเท็จจริงที่มีปรากฏในการแถลงนโยบายแล้วตรงนั้น ไม่จำเป็น

จะต้องมาเขียนในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้น
ในส่วนที่กรรมการเอง ผมในฐานะกรรมการเสียงข้างมากที่มีส่วนเกี่ยวข้องตรงนี้
~~ผู้เห็นประโยชน์~~ ผมก็เรียนต่อที่ประชุมและท่านสมาชิกฯ ด้วยเหตุผลว่า ผมมีความเห็น
เช่นไรเท่านั้นเอง ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ยังมีท่านที่สงสัยซึ่งเป็นกรรมาธิการซึ่งให้ตัดออก เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ และก็ถูก พาดพิงเพราะผมอ่านกฎหมายไม่หมด ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องการตั้งครับ ท่านเสียงข้างมากกรุณาอ่านวรรคสองนะครับ อันนี้เป็นการตั้ง และท่านดูครับ เขาบอกว่าการตั้ง กระทรง ทวง กรมนี้ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ ทำเป็นพระราชกฤษฎีกาได้กรณี ที่เรื่องอื่นครับ ไม่ใช่เรื่องตั้ง และนี่มาเขียนบอกว่า ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญบอกว่าการตั้งกรมนั้น นะครับ ให้ออกพระราชบัญญัตินี้ แต่มีมาบอกว่าไม่มีฐานะเป็นกรมนะครับ แต่มีผู้บังคับบัญชาที่นอกอธิบดี นี่อะไรครับ ซ่อนอะไรไว้หรือเปล่า ผมสงสัยตรงนี้จึงเสนอให้ตัด นะครับ ไม่ใช่อ่านกฎหมายไม่หมดครับ ท่านกรุณาอ่านด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ก่อนที่จะให้ทาง ~~ขอเชิญ~~ทางเลขานุ ก.พ. ~~กฤษฎีกา~~ชี้แจงนะครับ ผมเรียนอย่างนี้นะครับ เพื่อทำความเข้าใจที่ประชุมในมาตรา ๑ ซึ่งมีทั้งวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหกนะครับ มีการดำเนินการอย่างนี้นะครับ ๑. กรรมาธิการ ขอสงวนความเห็นและคำแปรญัตติ และก็สมาชิกฯ ขอสงวนคำแปรญัตติให้ตัดออก ประการแรก

ประการที่ ๒ คือคุณพรหมจารี คุณศิลปชัยและก็อาจารย์แก้วสรรขอแก้ไข ในวรรคสี่นะครับ ส่วนท่านประเกียรติ นาสิมมา ขอเพิ่มเป็นวรรคหก ซึ่งต้องจាកวรรคห้า นะครับ และก็ท่านเกษม รุ่งธนเกียรติ ขอเพิ่มวรรคเจ็ดนะครับ เพราะฉะนั้นเวลาท่าน ฟังสรุปทางสำนักงานเลขาธิการ ก.พ. และกฤษฎีกาแล้วผมจะขอมตินะครับว่า เพราะว่า กรรมาธิการไม่แก้ไขนะครับ ต้องยึดหลักกรรมาธิการไม่แก้ไขนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ ก.พ. ครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ผู้ชี้แจง) : เรียนท่านวุฒิสภาที่เคารพ คិតินขอชี้แจงถึงเหตุผลในการยกเว้นและก็นำไปสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ใน มาตรานี้ด้วยนะครับ เหตุผลในการจัดโครงสร้างซึ่งเป็นโครงสร้างใหม่ในเรื่องนี้ ก็เพื่อที่จะให้ มีความสอดคล้องต่อสภาพความเป็นจริงในการทำงาน ก็คือในอดีตก่อนจะมีการยกเว้นนี้

ในกระทรวงจะแบ่งเป็นกรม และภายใต้กรมก็แบ่งเป็นกองหรือสำนัก กระทรวงมีฐานะเป็นนิติบุคคล กรมมีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่ในความเป็นจริงแล้วนี้มีภาระงานอยู่เป็นจำนวนมากที่เดิวนะคะที่หัวหน้างานนี้น่าจะมีสถานภาพมีความจำเป็นที่ต้องมีสถานภาพสูงเทียบเท่ากับอธิบดี แต่ในเนื้อหาของเชิงการบริหารสนับสนุนที่เรียกว่า อธิบดีจาร หรือ อองคาพยพ ในการบริหารจริง ๆ แล้วนี้สามารถใช้ร่วมกันได้ในระดับกระทรวง ตัวอย่างนั้นชัดเจนอยู่แล้วในกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศนั้นมีกรมอยู่ ๑๒ กรม นะคะ แต่ละกรมนั้นมีอัตรากำลังเพียงแค่ ๓๑ อัตรา ในขณะที่กองบางกองในบางกรมมีอัตรากำลังถึง ๕๐๐ อัตราก็มี แต่ด้วยสถานภาพและความจำเป็นของงานในกระทรวงการต่างประเทศและอาจจะมีกระทรวงอื่น ๆ ในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่หัวหน้าส่วนราชการระดับนั้นหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานตรงนั้นต้องมีสถานภาพและระดับตำแหน่งสูงเท่าเทียมกับระดับอธิบดี ดังนั้นการตรามาตรานี้ขึ้นมาประกาศแรกเลยเกิดขึ้นจากสภาพความเป็นจริงที่เป็นอยู่แล้วในส่วนราชการต่าง ๆ นะคะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระทรวงการต่างประเทศ

ประการที่ ๒ เมื่อได้พิจารณาจุดสถานการณ์ของโลกนี้ต่อความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เรามีความจำเป็นที่จะต้องมีการรองรับเอาไว้ในกรณีที่จะมีการจัดส่วนราชการที่มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น ดังนั้นการตราตราบนี้ณะคะในครั้งแรกเลยจะมีแต่เฉพาะพรรคหนึ่ง แต่เมื่อเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในคณะกรรมการซึ่งคิดเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรณะคะได้เพิ่มพรรคสองคณะท่าน พรรคสองก็คือว่า การจะมีหน่วยงานในระดับอย่างนี้ทำได้เฉพาะการยุบรวมหรือโอนกรมเท่านั้น คือตั้งใหม่ไม่ได้ พูดง่ายคือตั้งใหม่ไม่ได้ ดังนั้นการที่กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งณะคะจะยุบรวม โอน หมายความว่าไม่มีกรมอยู่สมมุติว่า ๑๐ กรมในกระทรวง ก ถ้ามีความจำเป็นในอนาคตณะคะที่ไม่มีความจำเป็นต้องมีระดับกรมอีกแล้วแต่เนื้องานยังคงอยู่ ก็ให้ยุบกรมนั้นมาเป็นหน่วยงานที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการเป็นอธิบดีได้ณะคะ หรือรวม ๒ กรมเข้าด้วยกันแล้วมีมาเป็นหน่วยงานที่มีหัวหน้าเป็นอธิบดีได้ แต่ว่าอธิบดีหายไปณะคะ ๑ คน กรมหายไป ๒ แต่มีหน่วยงานเกิดขึ้น โดยมีหัวหน้างานมีสถานภาพเท่ากับอธิบดีได้ ดังนั้นในมาตรานี้จริง ๆ แล้วโอกาสที่จะมีลักษณะงานอย่างนี้จะมีน้อยมาก จึงขอชี้ตรงณะคะว่าโดยย่อก็คือว่าการจะตั้งเป็นกระทรวงณะคะซึ่งต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ ตั้งเป็นกรมก็ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ แต่ถ้าจะยุบรวมกรมโดยใช้มาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญนั้นก็สามารทำได้ ต้องยุบรวมและโอนกรมและก็ยังมีฐานะ ถ้าเป็นกรมเข้าเป็นนิติบุคคล แต่มาตรา ๑ นี้จะเป็นเรื่องรองลงมาหลังจากการใช้มาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญ คือในกรณีที่สลายกรมออกไปณะคะให้มีเฉพาะงานประจำเท่านั้น ดังนั้นโดยย่อมาตรานี้จะเป็นการเล็กลงคะ ทำให้ส่วนราชการเล็กลงและเป็นการลดอัตราค่าจ้างลง ดังนั้นโอกาสที่จะเพิ่มอัตราค่าจ้างแทบจะไม่มีเลยณะคะ คิดเงินขอเรียนชี้แจงสั้น ๆ ขอบคุณคะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการกฤษฎีกา ท่านชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์สานต์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านสมาชิกวุฒิสภา

ผู้ทรงเกียรติครับ ผมอยากจะเรียนว่าในการจัดกระทรวง ทบวง กรม นั้นณะคะรับมีการสัมมนากัน มีการจัดทำกันมาหลายครั้งณะคะรับก็ปรากฏว่าสิ่งหนึ่งก็คือว่าในอีกหลายประเทศณะคะรับ อย่างอังกฤษ ฝรั่งเศสหรือออสเตรเลียนี้ทำให้การจัดกระทรวง ทบวง กรม

เป็นไปในรูปคล่องตัว ใช้กฎหมายของฝ่ายบริหารได้เนะครับ นั่นคือความคล่องตัวที่จะเกิดขึ้น แต่ขณะเดียวกันตามรัฐธรรมนูญของเราเนื่องจากมาตรา ๒๕๐ นี้ยังไม่เขียนว่า การจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นแนวคิดก็เลยต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญด้วย กับแนวคิดที่อยากให้อำนาจคล่องตัวอย่างนั้นก็มีข้อจำกัดเกิดขึ้นเนะครับ ทีนี้ในขั้นตอนต้น ๆ ก็มีความเห็นเกิดว่าการตั้งเป็นกรมเนะครับ กรมเป็นนิติบุคคลเนะครับและก็จะมีการบริหารอย่างอื่น เช่น มีกองอะไรต่าง ๆ ตามมาอีกจำนวนหนึ่งเนะครับ อันนี้เป็นภาระค่อนข้างมากเนะครับ และกรมยังเป็นนิติบุคคลต้องตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ แต่สิ่งซึ่งคิดไปว่าถ้าเป็นส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่นิติบุคคล ถ้าตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาได้ก็จะเป็นการสะดวก อันนั้นคือที่มาของมาตรา ๑ อันนี้ ประโยชน์ที่จะได้รับก็คือว่าจะไม่มีอัฐบริวารต่าง ๆ คือไม่จำเป็นต้องมีกองกลาง กองการเจ้าหน้าที่เนะครับ กองคลัง เหล่านี้เป็นต้น ไม่จำเป็นต้องมีกองเหล่านี้ มีเจ้าหน้าที่เฉพาะภารกิจที่จะทำเท่านั้นก็สามารถจัดตั้งขึ้นมาได้เนะครับ ซึ่งสิ่งที่เป็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นก็อย่างที่บางท่านได้ชี้แจงคือกรณีตัวอย่างของกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเขาต้องการจะได้ระดับหัวหน้าเรียกว่า อธิบดีเพื่อประโยชน์ในการเจรจา การวิศักดิ์ศรีที่จะเท่าเทียมกันในการเจรจา แต่เนื่องจากไม่มีความจำเป็นต้องมีเนะงาน มีคนทางด้านอื่น ๆ มากมายอย่างนั้นก็เป็นที่มาของตรงนี้เป็นร่างแบบนี้.....

ที่นี้เวลาพorangอันนี้เข้าไปในชั้นการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็จะมีคำพูดอย่างนี้มากกว่า เป็นการเลียงรัฐธรรมนูญ หรือเปล่า ทั้ง ๆ ที่หน่วยงานนี้ไม่มีสภาพเป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นในชั้นนั้นก็มีการแก้ไขกัน โดยเพิ่มความในวรรคห้าอย่างที่เห็นก็คือว่า ตัวหน่วยงานประเภทนี้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการยุบหน่วยงานอื่น กรมอื่น สิ่งจะมาก็คือเป็นตัวนี้ขึ้น หรือว่าไปรวมกรมอื่นขึ้นมาแล้วกลายเป็นตัวนี้ โดยสรุปก็คือว่า มีแต่เท่าเดิมกับเล็กลง ไม่มีการขยายเพิ่มขึ้น ซึ่งเงื่อนไขในวรรคห้านี้เองที่อยู่ในหน้า ๔ ก็คือเงื่อนไขตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓๐ กรณีการยุบรวมตั้งกรม โดยพระราชกฤษฎีกา เงื่อนไขอันเดียวกันทุกประการ เพราะฉะนั้นปัญหาที่พูดกันบอกว่าเป็นการเลียงรัฐธรรมนูญก็คืออะไรก็ดี ปัญหา นั้นจะไม่มีอีกแล้วตั้งแต่มีการเขียนวรรคนี้ขึ้นมา เพราะการถือปฏิบัติจะเป็นเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญทุกอย่าง ในกรณีตั้งกรมมีข้อจำกัดอย่างไร การตั้งหน่วยงานประเภทนี้ก็มิมีข้อจำกัดอย่างนั้นเกิดขึ้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ก็หายไปแล้วจริง ๆ เป็นอย่างนั้น ทีนี้ปัญหาที่หลายฝ่ายยังเห็นว่ายังคงหน่วยงานประเภทนี้ไว้ ก็คืออยากจะให้มีการจัดทำหน่วยงานที่มีความคล่องตัว สดอัฐบริวารต่าง ๆ ลง แล้วเป็นการลดการทำงานแบบใหม่ว่าในกระทรวงไม่จำเป็นว่าต้องมีกรมเสมอไป ไม่จำเป็นต้องมีหน่วยงานเฉพาะเหล่านั้น มาบูรรวมกันได้สะดวก ก็เป็นเหตุผลที่ยังคงมีมาตราบนี้อยู่ ทีนี้ปัญหาที่บางท่านอธิบายว่าจะเป็นอันตรายอะไรต่าง ๆ ผมเข้าใจ คงจะไม่มีอีกแล้วครับ เพราะตั้งแต่มีเงื่อนไขต่าง ๆ เหมือนกับกรมทุกอย่าง อันนี้ก็ถูกจำกัดการเกิดไปจนเป็นเงื่อนไขอันเดียวกับกรมทุกประการที่บอกจะเป็นช่องทางในการโยกย้ายอะไรต่าง ๆ ก็คงไม่จริง เพราะว่าตำแหน่งระดับ ๑๐ มีทั้งอธิบดี มีทั้งรองปลัด มีทั้งผู้ตรวจ มีทั้งที่ปรึกษา จริง ๆ ถ้าจะย้ายกันก็ย้ายกันได้ทั้งนั้น ไม่จำเป็นจะต้องมีการตั้งหน่วยงานประเภทนี้ขึ้น ทีนี้มีบางท่านอภิปรายในเชิงเห็นด้วยกับร่างอันนี้แล้วประสงค์อยากจะเพิ่มเงื่อนไขบางอย่างขึ้น เช่น นางท่านก็มีความเห็นว่า เป็นไปได้ไหม ตัวพระราชกฤษฎีกาให้เสนอสภาเพื่อทราบด้วยเวลาจะตั้งหน่วยงานประเภทนี้ขึ้น จริง ๆ อันนั้นในชั้นกรรมาธิการฝ่ายข้างมากก็เห็นว่า ตัวพระราชกฤษฎีกาก็ต้องประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาเป็นที่ทราบกันทั่วไป แล้วกรณีของการยุบรวมกรมตั้งขึ้นมาใหม่โดยพระราชกฤษฎีกา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐

ก็ไม่ได้บอกว่าต้องแจ้งรัฐสภาเพื่อทราบ ก็ถามไปว่า แล้วเหตุไฉนหน่วยงานประเภทนี้ ซึ่งสำคัญน้อยกว่ากรมยังจะต้องปฏิบัติในสภาพเช่นนี้ด้วยซึ่งเป็นเรื่องที่เคร่งครัดมากกว่า

อันที่ ๒ บางท่านมีข้อสังเกตว่าควรจะใช้เป็นบทเฉพาะกาลเพื่อให้สะดวก คล่องตัวรัฐบาลในทางปฏิบัติในระยะต้น ๆ อันนี้ขอเรียนว่าจริง ๆ สิ่งที่จะเกิดขึ้นที่ต้องการ ความคล่องตัวและลดข้อริหารต่าง ๆ ลง เกิดขึ้นเมื่อไรก็ได้ ไม่ใช่จำเป็นเฉพาะในช่วง ต้น ๆ เพราะฉะนั้นการจำกัดครั้นไว้ เวลาจำกัดการใช้ของเรื่องนี้ให้แคบลงไป หรือว่า บางท่านเสนอว่าต้องเป็นหน่วยงานที่เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภาหรือของรัฐบาล อย่างนี้เป็นต้น อันนั้นก็เป็นการจำกัดการใช้รัฐธรรมนูญอีกซึ่งก็น่าจะไม่สมประโยชน์ สำหรับบางท่านตั้งข้อสังเกตว่า อยากให้มีการใช้หน่วยงานประเภทนี้ในสำนักนายกฯ กับทบวงด้วย อยากขอเรียนว่า สำนักนายกฯ นั้นกฎหมายเขียนอยู่แล้วว่ามีฐานะเป็น กระทรวง เพราะฉะนั้นในกระทรวงถ้าแบ่งส่วนราชการอย่างไรก็สามารถแบ่งส่วนราชการ ในสำนักนายกฯ ได้เช่นเดียวกัน ส่วนกรณีทบวงนั้นในมาตรา ๒๔ จะเขียนข้อยกกลับของ มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๒ ข้างต้นไปใช้กับทบวงด้วย เพราะฉะนั้นบทบัญญัติมาตรา ๑๘ อันนี้ก็จะต้องนำไปใช้กับทบวงด้วยในตัว ขอบทวนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ผู้สงวนฯ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนอื่นผมอยากจะขอแก้ไข คำสงวนคำแปรญัตติของผมในเล่มนัดหนึ่งใน (๖) คือวรรคเจ็ด คงตรงกับท่านเกษม แล้วก็ ให้ความเห็นชอบตอนสุดท้ายเป็นเพื่อทราบเหมือนกัน อันที่จริงแล้วกระผมตระหนักดีถึง การที่การบริหารราชการแผ่นดินและรวดเร็วในการที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ปฏิรูประบบ ราชการด้วยความเห็นใจจริง ๆ ว่าจะต้องมีกฎหมายลักษณะที่ได้เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติ นี้ในมาตรา ๘ (๔) ซึ่งจะเพิ่มมาตรา ๑๘ ในวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก -----

ผมมีความสงสัยในวรรคสี่เป็นอย่างยิ่งที่ผมได้ขอแปรญัตติเข้ามา และสงวนคำแปรญัตติไว้
 ทั้ง ๆ ที่พระราชกฤษฎีกาผมก็ทราบว่าเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีของรัฐบาลในการจะ
 ตราขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องผ่านสภาใด ๆ ทั้งสิ้น แต่กรณีที่ทำให้เกิดความสงสัยนั้นก็คือ
 ในมาตรานี้เขียนไว้ว่า ในกระทรวงจะตรากฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระ
 หน้าที่ใดโดยเฉพาะ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม ตรงนี้ผมสงสัยไม่มีฐานะเป็นกรม แต่ผู้บริหาร
 ผู้ที่ควบคุมหน่วยงานนั้นมีตำแหน่งเป็นอธิบดี ซึ่งผมไปดูพระราชบัญญัติเดิมตาม
 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีอยู่ในมาตรา ๗ (๔)
 บัญญัติไว้ว่า กรมหรือส่วนงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่ที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นให้มีฐานะ
 เท่ากรม ผมเห็นหลายสำนักงานที่มีชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีฐานะเท่ากรม ผู้ที่บริหารสูงสุด
 ก็มีฐานะเทียบเท่าอธิบดี แต่ในกรณีพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็แปลกให้มีอธิบดีบริหาร
 สำนักงานซึ่งไม่ใช่กรม เมื่อสักครู่ผมได้ฟังคำชี้แจงจากกรรมาธิการวิสามัญ แล้วว่า
 กรมนี้มีฐานะเป็นนิติบุคคล อธิบดีบริหารกรม ตามปกติต้องบริหารกรม บริหารนิติบุคคล
 แต่รัฐบาลชุดนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ที่เสนอขึ้นมาต้องการให้อธิบดีบริหารสำนักงาน
 อะไรก็ได้ที่ไม่ใช่กรม ผมอยากจะทราบเรียนถามว่า ถ้ามีพระราชบัญญัติบางพระราชบัญญัติ
 ถ้ามีกฎหมายบางกฎหมายที่ต้องให้อธิบดีกรมคนนี้รับผิดชอบ ถามว่าเขาทำงานในฐานะ
 ส่วนตัวที่เป็นผู้รับผิดชอบต่อประชาชน หรือทำงานในฐานะผู้รับผิดชอบหน่วยงาน
 ของเขา และหน่วยงานของเขาขึ้นตรงต่อใคร สมมุติขึ้นตรงต่อกระทรวง ตัวเขาต้อง
 รับผิดชอบไหม ถ้าเขาเกิดการกระทำผิดขึ้นมา ตรงนี้ผมมีความสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่า
 ทำไมถึงเอาอธิบดีมาบริหารสำนักงานซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยากจะฟังคำชี้แจง
 ถ้าหากว่าชี้แจงเป็นที่พอใจผมก็จะรับในร่างของกรรมาธิการทั้งหมด ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านชัยวัฒน์ครับ เลขานุการกฤษฎีกา
 นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ท่านสมาชิกวุฒิสภา
 กรณีนี้อธิบดีก็จะขึ้นตรงกับปลัดกระทรวง ที่ว่าไม่มีเป็นนิติบุคคลลักษณะก็เป็นการ
 ยึดตำแหน่งเป็นสำคัญ ยกตัวอย่าง สมมุติเป็นนิติบุคคลไร้ใหม่ครับ กรมนิติบัญญัติจะเป็น
 อธิบดีกรมนี้กรมนี่ เรายึดกรมเป็นตัวสำคัญเป็นตัวหลักในการกระทำการนิติกรมนี่ดี

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นนทพร ๒๘/๒

ออกคำสั่งก็ดี อันนี้คนที่ออกคำสั่ง คือตัวอธิบดีโดยตำแหน่งไม่ได้โดยส่วนตัว ใครเป็น
อธิบดีคนนั้นหรือรับช่วงตำแหน่งนั้นต่อก็รับภาระหน้าที่ในตำแหน่งนั้นตามไปด้วย

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์แก้วสรรครับ

- ๒๕/๑

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขอเรียนถามท่านกรรมการ โดยเฉพาะท่านเลขาฯ กฤษฎีกานะครับ คือผมยืนยันว่าผมเห็นด้วยกับแนวคิดเรื่องนี้ครับ แต่สิ่งที่ผมยังข้องใจ ผมอยากให้อาไปใช้กับส่วนงานคือสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วก็ทบทวนด้วย นี่คือจุดของผม แต่ที่นี้ท่านอธิบายว่ากรณีสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นมีฐานะเป็นกระทรวงอยู่แล้ว เขียนตรงนี้ก็เอาไปใช้กับสำนักนายกรัฐมนตรีอยู่แล้ว ช่วยกรุณาทบทวนให้ชัดเจนนะครับ อันนั้นเรื่องฐานะ แต่อันนี้เป็นเรื่องการจัดส่วนราชการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินได้แยกสำนักนายกรัฐมนตรีไปต่างหากอยู่ในหมวด ๑ นะครับ ที่นี้ที่เรามาเจอมติตรา ๑ อันนี้อยู่ในหมวด ๒ ว่าด้วยกระทรวงหรือไม่ก็ทบวงอิสระ ท่านเขียนไว้ตรงนี้ก็เห็นด้วยแล้ว แต่ตามว่าจะย้อนกลับไปใช้กับสำนักนายกรัฐมนตรีจริงหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจ เพราะอยู่กันคณะหมวด แล้วซึ่งในกรณีทบทวนมี ๒ ชนิด ชนิดแรกเป็นชนิดอิสระไม่ได้สังกัดกระทรวงหรือไม่ได้สังกัดสำนักนายกฯ แต่ในอนาคตอาจจะเกิดทบวงชนิดหนึ่งขึ้นมา เป็นทบวงซึ่งสังกัดกระทรวงหรือสังกัดสำนักนายกฯ ตรงนี้ก็ยังมีหมวด ๓ กล่าวไว้แล้ว พวกนี้จะมีโอกาสตั้งส่วนราชการพิเศษได้หรือ ในเมื่อเขียนไว้ที่มาตรา ๑๘ เท่านั้น ช่วยทบทวนนิดเถอะครับว่า จะมีทางแก้ไขได้หรือไม่ หรือผมเข้าใจผิดช่วยพิจารณาอีกนิดเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรมการ) : สำหรับในกรณีของสำนักนายกฯ นะครับ เนื่องจากมาตรา ๑ วรรคสอง บอกว่าสำนักนายกรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวง โดยความเข้าใจของผมก็เข้าใจว่าการแบ่งราชการในกระทรวงที่ใช้ในหมวด ๒ ก็สามารถนำมาใช้ได้ด้วยครับ การแบ่งมาเป็นกรมเป็นหน่วยงานพิเศษก็ดี ส่วนทบวงนั้นมี ๒ ชนิดอย่างที่ท่านกล่าวจริงครับ คือในทบวง ทบวงไม่สังกัดกระทรวง ทบวง กรม คือมาตรา ๒๔ เอามาตรา ๑๘ มาใช้ แต่ถ้าเป็นกระทรวงหรือทบวง อันนี้อาจจะมีปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกฯ กล่าวว่าจะใช้ไม่ได้ กรณีทบวงสังกัดกระทรวงนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เสร็จที่มาตรา ๑
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกรณีแก้ไข โดยกรรมการ ท่านวิญญูไม่ได้สงวนไว้ใช่ไหมครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : กระผมอยากขออนุญาตท่านประธานฯ ตามท่านกรรมาธิการ ไม่ทราบท่านประธานฯ จะอนุญาตไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาคำถามนะครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ขอบคุ้ณครับท่านประธานฯ กระผม นายวิญญู อุพารกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ขออนุญาตถามกรรมาธิการ เท่าที่ท่านอธิบายมาผมเห็นความสำคัญของมาตรานี้ แต่ผมยังคิดใจในข้อเสนอของท่านเกษม คือเนื่องจากมาตรานี้เป็นเครื่องมือของรัฐบาล แต่ที่ท่านเกษมแปรฯ ไว้ เพียงเพื่อต้องการให้เกิดความละเอียดถี่ถ้วน ให้มีการนำเสนอวุฒิสภาเพื่อจะได้วิพากษ์วิจารณ์ให้มีความละเอียดถี่ถ้วนขึ้นมาเท่านั้น ไม่ได้มีจุดประสงค์ให้การทำงานของรัฐบาลเกิดอุปสรรคหรือล่าช้าแต่อย่างใดเท่านั้นใช่หรือไม่

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ผมยอมรับว่ามาตรา ๗ คือ เครื่องมือที่เครื่องมือรัฐบาลตามที่ผมอภิปราย แต่ปัญหาของผมคือผมบอกว่าคุณเครื่องมือที่รัฐบาลจะใช้มีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก เพราะฉะนั้นขอได้ใหม่ว่า เมื่อคุณจะใช้คุณแจ้งพวกผมก่อน คือถ้าหากรัฐบาลตัดสินใจใช้แล้วประกาศเป็นราชกิจจานุเบกษาแล้ว พวกเราก็รู้เหมือนประชาชนคนหนึ่ง แต่ก่อนที่รัฐบาลจะเอาเข้า ครม. นั้นหมายถึงว่า รัฐบาลตัดสินใจแล้วจะเอาเข้าคณะรัฐมนตรีแล้วมาบอกพวกเราให้พวกเราคอมเมนต์ (Comment) หน่อยว่าเห็นด้วยนะ กฤษฎีกานี้ไม่เห็นด้วยนะ อันนี้เห็นด้วยนะ เท่านั้นและครับ ตามว่าแบบที่คุณวิญญูถามผมว่า ทำลายกระบวนการความรวดเร็ว ความคล่องตัวของรัฐบาลไหม ไม่ได้ทำลายเลยครับ เพราะการเข้ามาแจ้งให้เราทราบไม่เกินวันเดียว ๒ วัน รัฐบาลก็ตัดสินใจได้ เพราะฉะนั้นประเด็นอยู่ที่ว่ามาตรา ๗ เห็นด้วยครับ แต่ขอว่ามาให้ที่ประชุมเราได้รับรู้รับทราบและคอมเมนต์หน่อยเท่านั้นเองครับ เสียเวลาไม่เกิน ๒ วัน ขอบคุ้ณครับ ท่านประธานฯ

๖๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๓๐/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ ก.พ. ครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ผู้ชี้แจง) : เรียนท่านสมาชิกฯ

ผู้ทรงเกียรติ ดิฉันขอชี้แจงนิดเดียวว่า ตามมาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญที่ระบุว่า
ในกรณียุบ รวม โอน ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ ดังนั้นมาตรา ๑ นี้ จริง ๆ แล้ว
จะใช้ได้เฉพาะในกรณียุบ รวม และโอนเท่านั้น คือเป็นการใช้กฎหมายที่ต่ำกว่า
มาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำ ดังนั้นในตรรกของรัฐธรรมนูญก็คือว่า ถ้าเมื่อ
จะตราเป็นกรม คือตั้งกรมใหม่จะต้องเข้าสภา แต่ถ้าเป็นกรมที่มีอยู่เรียบร้อยแล้ว
หมายความว่า ทางสภาผู้แทนราษฎร ทางรัฐสภาให้ความเห็นชอบในการตั้งหน่วยงาน
นั้นเรียบร้อยแล้ว แต่ในภายหลังไม่มีความจำเป็น ก็ให้ยุบ รวม หรือโอนได้ โดยตราเป็น
พระราชกฤษฎีกา คืออำนาจบริหาร มาตรา ๑ นี้เป็นการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร
ต่ำลงมาจากมาตรา ๒๓๐ ก็กรณีที่เป็นกรมอยู่แล้วจะยุบ รวม หรือโอนกรม พุดง่าย ๆ
คือถอดสั๊กของคำว่า “กรม” ออก ก็ให้ใช้มาตรานี้ ดังนั้นในการพิจารณา ก็คือ
ไม่จำเป็นจะต้องกลับ ๆ ว่า ใช้อำนาจตามแต่ที่ของมาตรา ๒๓๐ รัฐธรรมนูญจะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านบุญญาจะถามนะครับ

นายบุญญา หลีเหลล (สงขลา) : ครับ ผม บุญญา หลีเหลล
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมเกิดความคิดมาถึงตอนนี้เหมือนกรณีตัวอย่าง
เปรียบเทียบได้ใหม่กับการยุบ สบ.บด. หรือ พตท. ๔๑

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวตอบนะครับ เชิญท่านห้อง เล็งอี๋ ครับ

นายห้อง เล็งอี๋ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ห้อง เล็งอี๋ กรุงเทพมหานคร กระผมได้ฟังคำชี้แจงท่านเลขาธิการ ก.พ. แล้ว
ก็ไม่เข้าใจอยู่ดีครับ เพราะว่าในมาตราที่ขึ้นต้น มาตรา ๑ ผมอ่านแล้ว ผมว่าเป็นการ
จัดตั้ง ไม่ใช่ยุบหรือรวม ในกระทรวงจะตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการ
เพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะ เป็นการออกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง
ส่วนราชการ แล้วก็มีอธิบดีเป็นหัวหน้า เพราะฉะนั้นที่บอกในกรณียุบ โอน อะไร
ที่อยู่ในวรรคหรือวรรคหนึ่ง ผมฟังดูคล้าย ๆ ว่า ถ้าให้ผมตีความเข้าใจว่าไปยุบเอา
หน่วยงานบางหน่วยงานของกระทรวงมาหลาย ๆ หน่วยงาน แล้วมาตั้งเป็นกรมใหม่

เช่น ไปเอาทองจากกระทรวงอุตสาหกรรมมากองหนึ่ง เอาทองอะไรจากกระทรวงพาณิชย์ มากองหนึ่ง จากกระทรวงเกษตรฯ มากองหนึ่งมารวมตั้งเป็นส่วนราชการขึ้นมา แล้วก็ หากนรับคิดชอบบอกเป็นอธิบดี นี่ถ้าผมเข้าใจตามที่ผมเข้าใจไม่ทราบ ว่า คิด หรือ ถูก แต่ที่ผมฟังท่านผมก็ไม่เข้าใจท่าน ครับขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขอร้องท่านกรรมาธิการ คือผมต้องการจริง ๆ ที่จะให้การจัดส่วนราชการพิเศษมีโอกาสใช้ในสำนักงานฯ หรือพวกทบวงที่มีสังกัดด้วย แต่ที่เขียนไว้นี้ ในความเห็นทางกฎหมายไปไม่ถึง ผมถึงแปรญัตติไว้ จึงขอเรียนหาหรือ ท่านกรรมาธิการ ถ้าเห็นด้วยผมจะได้ถอนญัตติของผมไป คือถ้าท่านเดิมเข้าไปในมาตรา ๘ อีกวรรคหนึ่งนี้ว่า ความในวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก ให้นำไปใช้บังคับกับสำนักงานฯ รัฐมนตรีตามหมวด ๑ แล้วก็ทบวงในหมวด ๓ ด้วยโดยอนุโลม ถ้ามาัดกตรงนี้ไว้ได้ จะได้นิมนต์ไปใช้ที่อื่นได้ ท่านก็ยอมรับมาแล้วว่า ไปใช้กับทบวงที่มีสังกัดไม่ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อให้ชัดเจนอีกวรรคได้ใหม่ว่า วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก ให้เอาไปใช้ กับสำนักงานกฤษฎีกาและทบวงตามหมวด ๓ ด้วยโดยอนุโลม จะได้สมประสงค์ อย่างที่เห็นตรงกัน ก็แล้วแต่ท่านผมขอหารือครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิชัยไม่ได้สงวนไว้ ถ้าตั้งคำถามผมจะอนุญาต
ครับ

นายวิชัย ครอบงุม (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพอย่างยิ่ง กระผม นายวิชัย ครอบงุม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี
ท่านประธานฯ ครับ ผมมีคำถาม ๒ คำถามที่จะใคร่ขอทราบเรียนถามท่านประธานฯ
ผ่านไปยังคณะกรรมการ เนื่องจากมีความสับสนในมาตรา ๗ วรคสี่และวรคห้า
ท่านประธานฯ ครับ คือในวรรคห้านั้นบอกว่า การตราพระราชกฤษฎีกาดามวรรคสี่
ให้กระทำได้กรณียุบ หรือโอนกรมในกระทรวงใดมาจัดตั้งส่วนราชการตามวรรคสี่
ในวรรคสี่ ครับท่านประธานฯ มาจัดตั้งเป็นส่วนราชการที่ไม่ใช่กรม ในวรรคห้า ยุบ รวม
โอน กรมในกระทรวงซึ่งเป็นกรมอยู่แล้วมาจัดตั้งเป็นส่วนราชการตามวรรคสี่ ในวรรคสี่นั้น
จะไม่มีฐานะเป็นกรม ท่านประธานฯ คือยุบกรมในวรรคห้า แล้วมาตั้งเป็นส่วนราชการ
ที่ไม่ใช่กรมในวรรคสี่ ผมก็ไม่ทราบว่า กรมใหญ่อยู่แล้ว แล้วมาตั้งส่วนราชการที่ไม่ใช่กรม
คือเล็กกว่ากรม ด้วยเหตุผลที่มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมสับสนว่ากรมใหญ่
อยู่แล้วยุบลงมาไม่ใช่กรม คำถามที่ ๒ ครับท่านประธานฯ มีหน่วยงานอะไรบ้างที่จำเป็น
จะต้องยกจากคำว่า กรมมาเป็นส่วนราชการที่ไม่ใช่กรม อยากให้ท่านกรรมาธิการได้
ยกตัวอย่างให้ชัด ๆ ว่า มีความจำเป็นต้องทำอย่างนี้ ในขณะที่มีสักเท่าไร และในอนาคตจะ
มีมากขึ้นอีกสักเท่าไร ที่รัฐบาลอ้างว่ามีความจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาในส่วนนี้
ท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณมากครับผม

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมบุรณ์ตั้งคำถามหรือเปล่าครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ
ผมขออนุญาตถามคำถามเดียวสั้น ๆ ท่านประธานฯ ครับ คือครั้งแรกผมสับสนครับ
ทั้งฝ่ายเสียงข้างน้อยข้างมาก สุดท้ายพอจะกระจ่าง ผมเรียนถามท่านเลขาธิการ ก.พ. ว่า
สมมุติว่ากระทรวง ก มีอยู่ที่กรม หลังจากเอา พ.ร.บ. พระราชกฤษฎีกาครั้งนี้ไปใช้จับ
ท่านจะยุบ ท่านจะรวม ท่านจะโอนต้องเหลือไม่เกิน ๑๐ ไซ้ไหม จะเรียกอะไรก็ตามแต่

อาจจะเหลือ ๘ กรม กับ ๓ หน่วยงานเท่านั้นใช่ไหมครับ หรือว่าเหลือแต่กรมกับอีก ๒ หน่วยงาน ก็ขอคำตอบท่านตรงนี้ไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิบูลย์ แซ่มชื่น ครับ ตามคำถามเป็นข้อ ๆ เพราะอธิบายไม่ได้ในะครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาศสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น จากกาฬสินธุ์ ผมมีคำถามที่จะเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปถึงคณะกรรมการ โดยเฉพาะท่านเลขาธิการ ก.พ. ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำคัญ ในการที่จะแก้ไขปรับปรุงที่มีการยุบ รวมกรมหรือหน่วยงานเทียบเท่าต่าง ๆ ว่า ในวาระคดี ที่ท่านเกษม รุ่งชนเกียรติ ขออภัยที่ขออนุญาตเอ่ยนาม แปรผู้คิดว่าในกรณีที่จะยุบ จะรวม จะโอนหรือเปลี่ยนแปลง วุฒิสภาซึ่งอาจจะเป็นส่วนหนึ่งในการกลั่นกรองเรื่องการดูแลหรือ บริหารราชการแผ่นดิน อยากจะช่วยดูในกรณีทีไปกระทบผลประโยชน์ของประชาชน จึงถามว่า ในการนำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อช่วยกลั่นกรองอย่างนี้ ปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น จากการกระทำอย่างนี้ของรัฐบาลหรือของสำนักงาน ก.พ. หรือ ก.พ.ร. ที่จะเกิดขึ้นจะมี อุปสรรคปัญหาหากน้อยเพียงใด หรือมีปัญหาอะไร ผมอยากฟังคำตอบจากท่านให้ชัดเจน ครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวจะรวมคำถามให้ที่เดียวกันครับ เพราะมีเช่นนั้น จะเสียเวลา เพราะไม่ได้ขอสงวนไว้ ขอให้ตั้งคำถามสั้น ๆ เชิญท่านนิพนธ์และท่านพนัส ครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม นิพนธ์ .สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ ผมขออนุญาตตั้งคำถาม ผ่านท่านประธานฯ ไปยังกรรมการนะครับ ในมาตรา ๑ ผมมีความเข้าใจว่า การแบ่ง กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในเมื่อเรามี พ.ร.บ. ปฏิรูปใหม่ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ก็มารวมกัน หลังจากนั้นก็แบ่ง ผมมีความเข้าใจว่ามาตรา ๑ นี้ก็คือจะมีกองบางกองที่ ไม่ลงตัว ก็เลยเอาไปฝากไว้ใช่ไหมครับ หลังจากนั้นเมื่อหาที่ที่เหมาะสมแล้วก็จะย้ายไปที่ กรมที่เหมาะสม ผมมีคำถามที่ตรงนี้ว่า เป็นการแบ่งที่ไม่ลงตัวและจะหาที่อยู่ให้ใหม่ ใช่ไหมครับ ขอบคุณครับ

๓๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วุฒิสภา ๓๒๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพนัสศรีรับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตาค) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พนัส ทัศนียานนท์ จากจังหวัดตาก ใครขอเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
ท่านเลขาธิการวุฒิสภาโดยตรงเลยนะครับเพื่อความกระจ่างชัดว่า บทบัญญัติของมาตรา ๘
โดยเฉพาะในวรรคสองเป็นการตัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณา
ของเพื่อนสมาชิกฯ ว่า สำหรับมาตรานี้จะสมควรให้คงไว้หรือจะตัดออกไปนะครับ
เพราะว่าผมอ่านแล้วผมเห็นว่ามีความซึ่งอาจจะเพิ่มขึ้นมาทำให้เกินที่ทางรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๓๐ ให้อำนาจไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า “ในกระทรวงนั้นหรือกระทรวงอื่น”
เท่าที่ผมตรวจสอบมาตรา ๒๓๐ แล้ว ก็จะยุบกรมแล้วไปตั้งงานนั้นไว้เป็นส่วนราชการ
ในกระทรวงอื่นผมเป็นห่วงว่าอาจจะเป็นการเกินเลยไปจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๓๐ ครับ เพราะฉะนั้นขอความกระจ่างตรงนี้ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการรับ ท่านเกษมศรีรับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ผมว่าคือเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรม
ชัดเจน ผมว่าอธิบายกันให้เห็นเป็นรูปธรรม มาตรา ๘ สมมุติวันนี้เราผ่านออกไป กฎหมาย
เราผ่านไปแล้ว เรามีกรม น้ำบาดาล มีกรมชลประทานโดยมติของสภาแห่งนี้ผ่านออกไป
วันรุ่งขึ้นประกาศเป็นกฎหมายเรียบร้อย บริหารเห็นว่ากรม น้ำบาดาล ไม่มีความจำเป็น
ออกมาตรา ๘ ยุบกรม น้ำบาดาล ไปรวมกับกรมใดกรมหนึ่งในส่วนเรื่องน้ำ ถามว่าทำได้ไหม
ตามมาตรา ๘ คำตอบว่า ทำได้ ถามว่าแล้วที่เราผ่านมติที่ประชุมเรามีความสำคัญไหม
มีอะไร ไม่มี ผมผ่านวันนี้ อีก ๗ วันเขาขุดได้ไหม เขาขุดได้โดยไม่ต้องมาบอกพวกคุณ
ผมถึงบอกว่าถ้าคุณจะตัดสินใจอย่างนั้นบอกผมหน่อยได้ไหม ให้ผมรู้ก่อนตัดสินใจได้ไหม
ผมถามว่าแค่นี้ทำไม่ได้เพราะอะไร ไม่เข้าใจ ถูกไหมครับ วันนี้เราข้อมติผ่านกฎหมาย
ฉบับนี้ ให้มีกรม น้ำบาดาล ผมยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนเลยนะครับ มีกรม น้ำบาดาล มีกรมชลฯ
พอออกไปเป็นกฎหมายปี๊บ รัฐบาลบอกว่ากรม น้ำบาดาล ไม่มีความสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งของ
กรมชลฯ ได้ไหม ยุบกรม น้ำบาดาลรวมกรมชลฯ โดยให้มาตรา ๘ โดยที่ไม่มาบอกสภาเลย
ทั้ง ๆ ที่ผ่านสภาได้เอาทีเดียว ผมว่าไม่ถูก น่าจะมาบอกเรา โดยบอกให้เรารู้ว่าจะทำ
อย่างนี้ เราจะได้อธิบายว่าทำไมถึงทำไม่ได้ ทั่วไปถึงอยากให้เรา ผมต้องการแค่นี้ ขอบคุณ

๓๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี ๓๒/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ ครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ผู้ชี้แจง) : คิฉันทขอตอบคำถาม

๓ - ๔ ประเด็นที่ได้ถามณะคะ ขอรกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่าเหตุผลที่ได้มีการนำเสนอเพื่อตรามาตรา ๗ นั้นขึ้นมาก็เพื่อที่จะลดภารกิจต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น ก็อยัดลดทอนลงไปประการที่ ๒ เพื่อที่จะประหยัดทรัพยากรในเรื่องของอัตราค่าจ้าง ในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เรียกว่าอัตราบริวารต่าง ๆ ลงไป เพื่อที่จะให้เหลือแต่เนื้องานจริง ๆ เข้าไปเท่านั้น แล้วเนื้องานถ้าเนื้องานใดสำคัญถึงขั้นที่หัวหน้าจำเป็นจะต้องมีสถานภาพเท่ากับอธิบดีก็ให้คงเป็นหน่วยงานนั้นไว้ โดยสลายคำว่า “กรม” ออกไป ดังนั้นในคำถามแรกที่ท่านถามว่าสมมุติว่ามีกรมลักษณะใดที่เข้าข่ายที่อยู่รวมหรือโอนตามวรรคนี้ ยกตัวอย่างเช่น กรมใดกรมหนึ่งมีการกิจประมาณ ๓ - ๔ การกิจ ๗ วันนี้ แต่พอทำงานไปสักพักหนึ่งการกิจที่ ๒ หรือที่ ๓ จริง ๆ แล้วอาจจะไม่จำเป็นต้องทำ หรือสามารถที่จะถ่ายโอนการกิจเหล่านั้นไปให้เอกชนทำ หรือให้องค์กรประชาชนทั่วไปดำเนินการได้ ก็แปลว่าเป็นการลดการกิจลงไปเรื่อย ๆ จนเนื้องานจริง ๆ ของกรมนั้นอาจจะเหลืองานเพียงงานเดียวในการกิจประมาณ ๓ หรือ ๔ การกิจเต็ม อย่างนี้ในการกิจงานเดียวที่เหลืออยู่ยังเป็นการกิจที่มีความสำคัญ แต่อาจจะไม่สำคัญถึงขั้นที่จะเป็นกรมอีกต่อไป แต่มีความสำคัญในขณะทีหัวหน้างานที่เหลือการกิจนั้นจำเป็นจะต้องคงสถานภาพเป็นอธิบดีต่อไป ดังนั้นจึงเป็นการใช้มาตรานี้ นี้เป็นคำถามแรก

คำถามที่ ๒ ท่านถามว่าจะหมายถึงการยุบรวมกรมหลาย ๆ กรมด้วยกันใช้หรือไม่ ตอบว่าใช่ เช่นว่าในกระทรวงหนึ่งมีกรมอยู่ ๑๐ กรม ในภายหลังอาจจะไม่จำเป็นจะต้องมีถึง ๑๐ กรม สามารถเอางานของ ๒ - ๓ กรมมารวมกัน ตกลงแล้วเหลือ ๕ กรม แต่ใน ๕ กรมนั้นที่เอาไปรวมกันเป็นกรม ๕ กรม ซึ่งอาจจะใช้มาตรา ๒๓๐ ได้ เหลืองานบางงานที่ควรจะมีสถานภาพที่แยกออกมาจากกรมนั้น แต่ไม่ควรจะมีสถานภาพเป็นกรมที่หัวหน้างานเป็นระดับอธิบดีก็จะใช้มาตรานี้ณะคะ

LIERT
- ๓๓/๑

ส่วนที่ ๓ นั้นที่มีคำถามว่าถ้าเพื่อให้มาตรานี้แล้วจะมีการนำเสนอต่อ
รัฐสภาหรือวุฒิสภานี้เพื่อทราบก่อนจะมีการเสียหายหรือเสียเวลาหรือไม่ คิดกันขอเรียน
ตอบอย่างนี้ว่า เหตุผลที่สภาผู้แทนราษฎรเมื่อตอนพิจารณาพรรคสองที่เป็นพรรคที่
เพิ่มขึ้นเป็นพรรคที่กรรมการสภาผู้แทนราษฎรได้เพิ่มขึ้น โดยได้พิจารณาว่า
การตราพระราชกฤษฎีกาตามพรรคสี่นี้ให้กระทำในกรณีเป็นการยุบรวมหรือ โอนกรมใน
กระทรวงใดมาจัดตั้ง ซึ่งเป็นการล่อล้อนำที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ
อย่างที่ทราบเรียนไปแล้วตรงนี้ตั้งนั้นในชั้นการพิจารณาของทางวุฒิสภา กรรมการ
สภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่ได้มองในประเด็นว่าจะเสียเวลาหรือไม่เสียเวลา แต่มองเพื่อจะ
ให้สอดคล้องกันกับวิธีการที่ทางมาตรา ๒๑๐ ได้บัญญัติเอาไว้แล้วก็คือ เป็นอำนาจของ
ฝ่ายบริหารก็เป็นการดำเนินการต่อไปได้เลย

ในประเด็นที่ ๓ ที่ถามว่าพรรคสองนี้เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่
หมายความว่า ถ้าต่อไปจะมีการยุบรวมหรือ โอนกรมในกระทรวงแล้วก็มาตั้งเป็นหน่วยงานที่มี
หัวหน้าเป็นอธิบดี โดยมีฐานะเป็นกรมนั้นจะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ที่ผ่านมามีทั้งหมดนี้
ถือว่าไม่ได้ขัดแต่เพื่อให้ย้ายอีกทีหนึ่ง คิดกันได้ตกลงกับท่านเลขาธิการกฤษฎีกาเพื่อจะตอบ
ประเด็นนี้แล้วค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ที่ค้างไว้เรื่องการเพิ่ม
พรรคหกของท่านครับ เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ
ผม ประเกียรติ ครับ คืออย่างนี้ครับท่านประธานฯ ครับ ผมได้ฟังคำชี้แจงแล้วผมก็ได้อ่าน
วรรคสี่และวรรคห้าประกอบกันนี้ะครับ ผมมีความเข้าใจของผมเองว่า พระราชกฤษฎีกา
ที่จะเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการที่จะจัดตั้งสำนักงานหรือยุบรวมหรือ โอนกรมใน
กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งจะกระทำได้แต่เพียงอย่างเดียวคือ การออกพระราชกฤษฎีกา
ยุบรวมหรือ โอนกรม แล้วกรมนั้นจะหายทันที และกรมนั้นจะไม่ใช้กรมนี้อีกต่อไป ถ้าอ่าน
ประกอบตามวรรคสี่ ซึ่งจะเพิ่มเป็นพรรคสี่ ถ้าอ่านประกอบกันแล้วพอยุบ รวมหรือ
โอนกรมแล้วจะเป็นสำนักงานใหม่ซึ่งไม่ใช้กรม เพราะฉะนั้นการ โอนไปรวมกับกรมนั้น
ก็ทำไม่ได้พระราชกฤษฎีกาอย่างนี้ไม่มี ถ้าอ่านดูให้ชัดเจนแล้วจะไม่มี จะทำได้กรณีเดียว

คือกฤษฎีกาที่ยูน รวมหรือ โอนแล้วไปตั้งสำนักงานใหม่ซึ่งไม่ใช่กรม เพราะฉะนั้นอันนี้ แทนที่จะเป็นเครื่องมือที่มีความสามารถในการที่จะยุบกรมไปรวมกับกรมให้เป็นกรมเดียว ก็ไม่มี ถ้าอ่านดูตามพระราชบัญญัติที่แก้ไขให้ออกกฤษฎีกาได้จะไม่มีอำนาจอย่างนั้นเลย จะมีอำนาจอยู่อย่างเดียวคือยุบ รวม โอนกรมไปตั้งสำนักงานใหม่เพื่อทำภารกิจเฉพาะ เพราะฉะนั้นถ้าความเข้าใจผมไม่ผิด ผมคิดว่าอำนาจแทนที่จะมากขึ้นแต่กลับน้อยลง ช่วยกรุณาพิจารณาด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านประเกียรติไม่ถอนใจใหม่ครับ ท่านยังคงยืนของท่านในความเห็นและในคำขอแปรฯ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอรวมกับท่านเกษม รุ่งชนเกียรติ แล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : โอ.เค. ตกลงรบนะครับ ฉะนั้นขอท่านเกษม สรุปลุคท้าย เพราะว่ามีกรรวมของท่านประเกียรติ และจะขอมติเลยครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ผมก็สรุปว่าขอมติให้ที่ประชุมแห่งนี้พิจารณาคำสงวนคำแปรญัติของผม เพราะว่าจะเป็นการคงความสำคัญของการลงมติของพวกเขา เพราะฉะนั้นถ้าไม่ใช่ว่าลงมติของพวกเขาวันนี้เสร็จอีก ๓ - ๔ วันที่เปลี่ยนมติได้โดยใช้อำนาจฝ่ายบริหาร โดยไม่แจ้งให้เรา ผมว่าอย่างนี้น่าจะเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นฝากพวกเราช่วยพิจารณาคำสงวนแปรญัติของผมด้วย ขอบคุลมมากครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมว่าพอแล้วนะครับ เพราะวออภิปรายกันมา ๒ ชั่วโมงกว่าแล้ว ผมจะขอมตินะครับ เนื่องจากมาตรา ๑ ที่เนื้อหาจากมาตรา ๑๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน วรคสี่ วรคห้า วรคหก กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข คงร่างเดิมไว้ทั้งวรคสี่ วรคห้า วรคหก แต่มีผู้ขอแก้ไขตั้งนี้ครับ กลุ่มที่ ๑ ๑๔ ท่าน ตั้งแต่ท่านเกษม รุ่งชนเกียรติ จนกระทั่งถึงการุณ โสภาม ขอคัดออกทั้งมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ข้อแรก ตัดออก นะครับ

ข้อที่ ๒ คุณพรหมจารี คุณเฟิลบ็ชัย และอาจารย์แก้วสรรขอแก้ไขวรรคที่
คุณประเกียรติและคุณเกษม รุ่งชนเกียรติ ขอเพิ่มวรรคเจ็ด เพราะฉะนั้นผมจะขอมติว่า
จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ มีอะไรครับ เชิญ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ขออนุญาต
นะครับ ประเด็นของผมคือให้มีกำหนดระยะเวลาที่เพิ่มเข้าไปที่ขออนุญาตที่ประชุม
เมื่อสักครู่นี้ ขอสงวนไว้แต่ว่าเพิ่มระยะเวลา แต่ทำไมปรากฏตามที่สงวนไว้จะครับ

ประธานวุฒิสภา : อันนี้ท่านต้องประสานกับกรรมาธิการนะครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : เมื่อสักครู่ที่ท่านกรรมาธิการ
ให้อะไรนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรับไหมครับ ของท่านวิสิษฐ์ขอสงวน ท่านรับแล้ว
ครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็นข้อสังเกตหรือเป็นข้อเสนอแนะในตอนท้ายนะครับ
เพราะฉะนั้นผมจะขอมติว่าจะคงร่างเดิมตามที่กรรมาธิการ ไม่ได้แก้ไขเอาไว้หรือจะมีการ
แก้ไข ท่านพนัส เชิญครับ

นายพนัส ทัศนยานนท์ (ตถก) : ขอบกักรับท่านประธานฯ คือเนื่องจาก
ท่านเลขาธิการ ก.พ. บอกว่าในประเด็นขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ขอให้ท่านเลขาธิการ
กฤษฎีกาช่วยกรุณาให้ความกระจ่าง ผมอยากจะทำง่าท่านเลขาธิการกฤษฎีกาหนึ่งครับ

ประธานวุฒิสภา : ขออนุญาตตอบเพียงแต่ว่าขัดหรือไม่ขัดเท่านั้นครับ
พอแล้วครับ เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ผมอยากจะเรียนว่าอันนี้
ไม่ใช่กรม เป็นส่วนราชการที่ไม่เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นไม่ขัดกับมาตรา ๒๓๐ อันที่ ๑
อันที่ ๒ กรรมาธิการเพิ่มวรรคห้าขึ้นมา เพราะฉะนั้นการจัดตั้งหน่วยงานนี้ขึ้น ได้ต้องไป
ยุบรวมหรือโอนกรมอื่นมาซึ่งเป็นเงื่อนไขอย่างเดียวกันเลขที่ขอมให้ตั้งกรมขึ้นมาได้โดยการ
ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา อันนี้ยังทำให้ประเด็นเรื่องสนับสนุนยังไม่มีปัญหาใหญ่เลย

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุนทรมีอะไรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผมขออนุญาตปรึกษาท่านนิดหนึ่งด้วยความเคารพครับ ก็ที่มีกรณีข้อขัดข้อง ผมก็เข้าใจ

๓๖

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภavana ๓๔/๒

คิดว่าท่านคงจะเข้าไปไว้กรณีที่ว่าตัดออกก็คือการเปลี่ยนแปลงถูกใหม่ครับ เพราะฉะนั้นท่านกรุณาชี้แจงให้เพื่อนสมาชิก ได้ทราบว่า ถ้าใครจะลงมติให้ตัดออก ตอนแรกท่านต้องลงเปลี่ยนแปลงก่อน คือไม่ใช่คงตามร่างเดิม อย่างนี้ถูกใหม่ครับ แล้วก็ไปลงมติว่าตัดออกทีหลัง

ประธานวุฒิสภา : คือจะเป็น ๒ ชั้นตอนหรือ ๓ ชั้นตอน ชั้นตอนแรกจะคงร่างเดิมตามกรรมาธิการหรือมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข แล้วถ้าหากว่าเปลี่ยนแปลงแก้ไขขณะก็จะขอว่าให้ตัดออกทั้งมาตราหรือจะแก้ไขวรรคที่ วรรคหก หรือเดิมวรรคเจ็ดตามที่ท่านพรหมจารี ท่านศิริชัย ท่านแก้วสรร ท่านประเกียรติ นาสิมมา และท่านเกษม อย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติที่ประชุมว่าท่านจะให้คงร่างเดิมตามกรรมาธิการขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าหากต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้กดปุ่มไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนน (มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗๘ คะแนน)

- ๓๕/๑

๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๓๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ คือให้คงร่างเดิม ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย คือให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ๑๘ คะแนน งดออกเสียง ๑ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ คะแนน เป็นอันว่ามีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในครั้งต่อไป ผมจะขอลงมติต่อในครั้ง การเปลี่ยนแปลงแก้ไขมีอยู่ ๒ ประเด็นหลักก่อน ประเด็นหลัก ท่านจะให้ตัดทั้งมาตรา ทั้งวรรคที่ วรรคห้า วรรคหก หรือเป็นแก้ไขตามที่สมาชิกฯ ขอแปรญัตติและขอสงวนไว้ ซึ่งจะได้ว่าที่ละวรรคต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วย หรือท่านผู้ใดที่จะให้ตัดออกทั้งมาตราให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นแก้ไขเป็นแบบอื่นให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ถ้าท่านผู้ใดต้องการให้ตัดออกทั้งมาตรา ทั้งวรรคที่ วรรคห้า วรรคหก ให้กดปุ่ม เห็นด้วย อันนี้ตัดออกทั้งหมด ถ้าให้มีการแก้ไขตามที่ ผู้สงวน แล้วเดี๋ยวจะมาพิจารณากันอีกทีให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เชิญเจ้าหน้าที่ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับการตัดออกทั้งหมด ๔๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย คือให้มีการแก้ไขตามที่ มีผู้ขอสงวน ๘๒ คะแนน งดออกเสียง ๖ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ คะแนน เป็นอันว่าเราจะต้องลงมติจะเห็นด้วยกับท่านผู้ใด ในการแก้ไข เชิญท่านนิรรัตน์ครับ

นายนิรรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ถึง เรียนถามท่านประธานฯ นะครับว่า กรณีไปลงมติว่าเห็นด้วยตามใคร ถ้าทุกมติ ลงคะแนนแล้วที่ขอแปรญัตติมาตกไป ร่างนี้จะกลับไปร่างเดิมไหมครับ กรณีแพ้ทุกมติ ที่ขอแก้ไขในครั้ง จะกลับไปไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : คำว่า “แพ้ทุกมติ” ขณะนี้มีการแก้ไข จะไม่มีใคร แพ้ทุกมติ เพราะว่าจะแก้ไขอย่างนั้นนะครับ คือดูในวรรคที่

นายนิรรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : เรียนถามท่านประธานฯ นะครับ กรณี ถ้าประธานฯ ลงมติที่ละท่านที่ขอสงวนแก้ไขนี้ในครั้ง อันเสียงแต่ละท่านที่ขอแก้ไข เกิดน้อยกว่าที่ไม่แก้ไขจะกลับไปร่างเดิมไหมครับ เรียนถามท่านประธานฯ ท่าน

๓๘

ว. ๑๐ (ศ. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๓๕/๒

ประธานวุฒิสภา : ไม่กลับครับ ขณะขั้นตอนครับ เพราะว่ามีการพิจารณาการจะรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอของผู้สงวนนะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปพิจารณาพรรคที่นะครับ ให้ท่านดูที่พรรคที่นะครับ มีของท่านพรหมจารี แล้วมีของท่านศิลปชัย และมีของอาจารย์แก้วสรร ซึ่งแต่ละท่านไม่เหมือนกัน เชิญครับ

นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม วิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ คือคำสงวนแปรญัตติของผมที่นำเสนอ และได้ขออนุญาตที่ประชุมและกรรมการเห็นชอบด้วยนะครับว่า ตกไปจริง ๆ ก็คือประเด็นที่ว่าให้มีระยะเวลาในการใช้ ตรงนี้ต้องฝากเป็นประเด็นให้ท่านประธานฯ ได้ตามที่ประชุมด้วยนะครับ เพราะว่าถือคงตามมาตรา ๑ ไร่ แต่ว่ามีระยะเวลาการใช้ ๒ ปีครับ หลังจากนั้นก็ต้องไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ ครับ ประเด็นนี้ต้องฝากท่านประธานฯ ไว้พิจารณาด้วย

ประธานวุฒิสภา : ประเด็นของท่านวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ ที่ขอระยะเวลาไว้ ๒ ปี กรรมการท่านรับไปแล้วครับ อันนี้ไม่ต้องห่วงครับ จบไปแล้วครับสำหรับของท่านวิสิทธิ์นะครับ สำหรับพรรคที่มีผู้แก้ไขเหลือ ๒ ท่านนะครับของท่านศิลปชัยจบไปแล้ว คุณพรหมจารีเชิญครับ

- ๓๖/๑ -

๓๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาติ ๓๖/๑

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดนครราชสีมา ดิฉันขอลอนไปพร้อมกับของคุณเกษม ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญฟังอีกทีนะคะ คุณพรหมจารีซ้ำอีกทีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : คือดิฉันขอลอนไปพร้อมกับของคุณเกษมค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ของคุณพรหมจารีมารวมกับท่านเกษมเอาไว้ เป็นเพิ่มวรรคเจ็ด เพราะฉะนั้นจะเป็นท่านประเกียรติ ท่านเกษม ท่านพรหมจารี เพราะฉะนั้นก็จะเหลือท่านอาจารย์แก้วสรร เจริญอาจารย์แก้วสรรก่อนครับ เดี่ยวครับ ท่านประธานครับ รับเลขหรือครับ เชิญท่านประธานรับเลขครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ข้อเสนอของอาจารย์แก้วสรรนั้น ทางกรรมาธิการอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมเป็นวรรคสุดท้ายดังนี้ อาจารย์ครับ บอกให้หน้าความในวรรคสี่ วรรคห้าและวรรคหกมาใช้บังคับกับสำนักนายกรัฐมนตรี และทบวงตามหมวด ๓ โดยอนุโลม อาจารย์รับได้ไหมครับ ขอบคุณครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นการลงมติของอาจารย์แก้วสรร ก็ไม่ต้องนะครับ เพราะว่าทางกรรมาธิการรับแล้ว ขอเชิญท่านเสีรับ เชิญครับ

นายเสี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายเสี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ที่ท่านขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพรหมจารี ไปถอนของตัวเอง แล้วไปร่วมกับท่านเกษม ตอนนี้ไปรวมแล้วทำให้สมาชิกฯ คนที่เข้าเห็นกับท่านพรหมจารีนี้ เขาก็ลงคะแนนให้ไปแล้ว พอท่านไปถอนของท่านออกไปลงให้ท่านเกษมต่างกัน เพราะของท่านเกษมบอกว่า ต้องให้สภาเห็นชอบ ซึ่งการเห็นชอบดังกล่าวนี้ไม่ตรงกับ

ท่านพรหมจารี ซึ่งเห็นชอบก็ได้ไม่เห็นชอบก็ได้ พอเห็นชอบก็ไปกลายเป็นว่า พระราชบัญญัติไปแล้ว ไม่ใช่พระราชกฤษฎีกาลงดกกลงกันคุณะครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานฯ ครับ คือ ท่านเสรีไม่ได้เข้ามาตอบจังหวัดที่ผมขอแก้กับประธานฯ ว่า ผมใช้คำว่า “เพื่อทราบ” ไม่ใช่ “เพื่อเห็นชอบ” เพราะฉะนั้นท่านเสรีต้องตามการประชุมให้ชัดเจน คือเพื่อเห็นชอบนี้ผมก็คัดค้านในที่ประชุมกรรมธิการแล้วว่า ผมไม่เห็นด้วย ผมขอแก้เพื่อทราบ แล้วผมก็แก้ไขตอนที่เราเข้าพรรคที่เจ็ด เริ่มต้นว่า เจ้าหน้าที่นี้พิมพ์ผิด ท่านท่านประธานฯ ก็อนุมัติว่าให้แก้ไขไปสู่สิ่งที่เป็นจริงก็คือ เพื่อทราบ เพราะฉะนั้นสิ่งที่คุณเสรีอ่านคือ สิ่งที่คุณเสรีไม่ได้เข้าประชุมในขณะที่เขาเริ่มต้นมาตรา ๑ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาเถอะ ๆ ไม่มีอะไรเสร็จแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : เสียหายครับ

ท่านประธานฯ ท่านเกษมขออนุญาตเอ่ยถาม บอกไม่ได้เข้าประชุมผมเข้าตลอด แต่การที่ผมไม่เห็นด้วยกับท่านเกษม แล้วท่านเกษมใช้ถ้อยคำอย่างนี้ ทำให้ในที่ประชุมกับคนทางบ้านเข้าใจผิดนะครับ อันนี้เสียหายมากครับ ท่านประธานฯ ครับ ต้องถอนนะครับ เพราะผมนั่งอยู่ตลอด

ประธานวุฒิสภา : ผมเข้าใจครับ เชิญท่านนั่งก่อนครับ ผมเข้าใจ ทั้งสองท่านนะครับ แต่ท่านเกษมอันนี้ผมต้องเรียนว่า ไม่ควรพูดก็เพราะว่าบางที่ การออกไปนอกห้องประชุมระยะสั้น ๆ ไม่เป็นไร ผมเรียนอย่างนี้นะครับ พรรคที่ของท่านพรหมจารีนะครับ ซึ่งการลงมติเรื่องแก้ไข เป็นเรื่องรวมไม่ใช่คะแนนของใครทั้งนั้น เป็นคะแนนขององค์กรร่วมนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ ใต้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมประท้วงครับ

ประธานวุฒิสภา : ประท้วงข้อไหนครับ ประท้วงใครก่อน

๘๑

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาติา ๓๖/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ประท้วงประธานฯ
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ประท้วงประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ แล้วข้อไหน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ที่ท่านประธานฯ
ไม่ให้ท่านเกษมถอนคำพูดในสิ่งซึ่งไม่ถูกต้อง ผมเสียหายนมากผมนั่งอยู่ตลอด

ประธานวุฒิสภา : ท่านต้องการขอให้ถอนคำพูด ผมวินิจฉัย
แล้วว่า ไม่ควร ผมบอกแล้วว่า ท่านเกษมไม่ควรพูด ไม่พอใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ขอคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นผมเรียนที่ประชุมว่า เรื่องของ
ท่านพรหมจารีที่ได้รับการลงมติ รวมทั้งมีการแก้ไข เพราะฉะนั้นคะแนนไม่ได้
เกี่ยวข้องกันนะครับ เพราะฉะนั้นขณะนี้คุณพรหมจารีก็มารวมกับท่านประเสริฐ
และท่านเกษมแล้ว ของอาจารย์แก้วสรรทางกรมการ คำว่า “รวม” ของท่าน
ท่านอาจจะถอนก็ได้ครับ ใช่ไหมครับ เชิญครับ

- ๓๗/๑

๘๒

ว. ๑๐ (ศ. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถัดดาวัฒน์ ๓๗/๑

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ กราบเรียน ท่านประธานฯ คืออย่างนี้ครับ ท่านพรหมจารีขอลอน นั้นหมายถึงว่าท่านไม่คิดใจ ข้อความท่านแล้วใช่ไหม ก็ไปใช้ของท่านเกษม แต่ถ้าท่านบอกท่านลอนเอาไปรวม แสดงว่าข้อความท่านยังคงเดิมอยู่ แต่ไปไว้กับของท่านเกษมก็คือไปปนอยู่ แต่ทีนี้ เพื่อความชัดเจนท่านประธานฯ ก็คือว่า ถ้าท่านขอลอนก็ไม่คิดใจของท่าน แต่ไปใช้ของท่านเกษมอย่างนี้ถูกไหมครับ ถูกต้องนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพรหมจารีขึ้นยืนครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐี (กรรมาธิการ) : ขอใช้ของคุณเกษมค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ ชัดเจนนะครับ ตกลงที่เหลือ

พรรคเจ็ดที่คุณเกษมขอเพิ่มเติม มีท่านผู้ใดเชิญครับ

นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ที่ผมนำหรือท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ได้ไปหรือท่านประธานคณะกรรมการว่า คำขอสงวนของผม ซึ่งผมขอสงวนไว้ แต่ว่าไม่ปรากฏอยู่ในคำขอสงวนไว้ ในกรณีที่ว่าให้คงมาตรา ๑ ไว้ แต่ให้เพิ่มบทเฉพาะกาลที่มีเรื่องระยะเวลาครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องมีประเด็น เพราะว่าการกรรมาธิการก็รับแล้วว่าตกไป เพราะฉะนั้นประเด็นที่บอกว่าคงมาตรา ๑ แต่มีบทเฉพาะกาล ๒ ปี ต้องเป็นประเด็นในนี้ด้วยนะครับ ขอความกรุณาพิจารณาด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ให้คุณวิสิทธิ์หรือกับทกรรมาธิการนะครับ

นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : เมื่อสักครู่ได้หรือท่านประธานฯ แล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอท่านเกษมก่อน แล้วผมจะขอท่านวิสิทธิ์ทีหลัง เพราะฉะนั้นผมจะขอมติที่ประชุมนะครับว่า จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของท่านเกษมหรือไม่ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยขอให้ยกมือเห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยยกปม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เดิมในมาตรา ๑ พรรคเจ็ด เชิญลงคะแนน ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าผลการลงคะแนนเห็นด้วยกับการเพิ่มเติม
วรรคเจ็ดของท่านเกษม ท่านพรหมจารี ท่านประเกียรติ เห็นด้วย ๑๖ ไม่เห็นด้วย ๒๘
งดออกเสียง ๘ ไม่ลงคะแนน ๒ เป็นอันว่ามีการเติมวรรคเจ็ด เพราะฉะนั้นของท่านวิสิษฐ์
เดชะธีราวัฒน์ ที่ท่านขอทเฉพาะกาลไว้ใหม่ครับ ท่านวิสิษฐ์ครับ

นายวิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการเติมบทเฉพาะกาล
ในเรื่องเวลาของการจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม ตามมาตรา ๑ นี้ ๒ ปี ถ้าท่านเห็นด้วย
กับท่านวิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์ ในบทเฉพาะกาล เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ขอนิดเดียวครับ ขอข้อความที่กรรมาธิการเติม เดิมว่าอย่างไร

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นคุณวิสิษฐ์เจ้าของเรื่อง พุดบอกข้อความ
เลยครับ เชิญครับ

นายวิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ คือในเรื่องหลักการ
๒ ปี ส่วนถ้อยคำนั้นก็อยู่ที่ท่านกฤษฎีกาจะเรียบเรียงเข้าไป หลักการคือว่า มาตรา ๑
ให้มีบทเฉพาะกาลใช้ ๒ ปี ส่วนข้อความให้กฤษฎีกาเป็นผู้เรียบเรียงใส่เข้าไปนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุนทรครับ ท่านวิสิษฐ์ท่านบอกว่าจะขอ
หลักการก่อน เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : ครับ หมายความว่า มาตรา ๑
ให้ยกเลิกภายใน ๒ ปี ถูกต้องไหมครับ ทั้งมาตรานะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ผมไม่เข้าใจนะครับ ผมไม่เคยเห็นการอภิปรายนี้
เกิดขึ้นเลย แต่ขอทราบสถานการณ์ปัจจุบัน กรรมาธิการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วยใช่ไหมครับ
ที่จะมีบทเฉพาะกาล ท่านไม่เห็นด้วย แต่ท่านวิสิษฐ์อยากจะให้ผมท่านสงวนไว้ ส่วนว่า
จะเขียนอย่างไรลอยไว้ก่อน อย่างนั้นใช่ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครั้น ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมจะขอมติที่ประชุม
 นะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับหลักการที่ท่านวิสิษฐเสนอที่ประชุมเรื่องระยะเวลา ๒ ปี
 ในบทเฉพาะกาลให้กคปุม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับท่านวิสิษฐในเรื่อง
 บทเฉพาะกาลในเรื่องระยะเวลา ๒ ปี ให้กคปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ
 ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับบทเฉพาะกาลในระยะเวลา ๒ ปี ในหลักการนะครับ ให้กคปุม
 เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับบทเฉพาะกาลในเรื่องระยะเวลา ๒ ปี ให้กคปุม
 ไม่เห็นด้วย ครับ ท่านใดยังไม่ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่
 นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๔ คะแนน)

- ๓๘/๑

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนเห็นด้วย ๒๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๔ คะแนน จดออกเสียง ๔ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ คะแนน เป็นอันว่าไม่มีหลักการนะครับ ฉะนั้นต่อไปเชิญท่านเลขานุการรับ จมมาตราแล้วครับ เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมยังติดใจอยู่นิดหนึ่ง

ประธานวุฒิสภา : เดียวครับ ท่านนั่งลงก่อนซิครับ ท่านต้องยกมือให้ผมเรียก เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอบพระคุณท่านประธานฯ มากครับ ผม ประเกียรติ คือเมื่อสักครู่นี้ทางอาจารย์แก้วสรร ได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานี้ครับ ที่นี้อาจารย์แก้วสรรตอน แต่ว่ากรรมการวิสามัญเพิ่มเองเป็นวรรคเจ็ดหรือวรรคแปดก็แล้วแต่จะครับว่า ทั้งนี้ให้รวมถึงทบวงกับสำนักนายกฯ โดยอนุโลมนะครับ ครบนี้ก็จะถือว่าเป็นการแก้ไขหรือไม่ในมาตรานี้ แก้ไขโดยคณะกรรมการหรือไม่ อันที่ ๒ ในข้อความที่ได้ผ่านและชนะคะแนนไปแล้วของการสงวนคำแปรญัตติของคุณเกษมและของผมและของคุณพรหมจารีนะครับ ข้อความนี้มันไม่คลุมถึงตรงที่กรรมการเพิ่มขึ้นนะครับ ผมอยากจะขอให้พิจารณาดูหน่อยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ครับ ที่ประเกียรติถึงครับ คือสิ่งที่เราเดิมนั้น เราเดิมที่วรรคเจ็ด แต่ที่อาจารย์แก้วสรรขอเพิ่มเติม คืออาจารย์หวังว่ากระทรวงนี้ไม่รวมถึงพวกสำนักนายกฯ พวกอะไร แก้ก็ไปรวมอยู่ในวรรคสี่หรือวรรคสามอะไรนี้ครับ ที่นี้ของเราเพิ่มวรรคเจ็ด เพราะฉะนั้นการที่จะใช้ในกรณีสำนักนายกฯ ก็จะต้องมาแจ้งให้พวกเราทราบอยู่เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นเรียร้อยครับ ไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นผ่านมาตรา ๗ ได้แล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านปรีดีก่อนครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ จากจังหวัดปทุมธานี กรณีที่คณะกรรมการแก้ไขตามความเห็นของ อาจารย์แก้วสรรนะศรีบ กระผมมีเรื่องขอหารือ ผมมีคำถามที่คิดว่าอาจจะไม่เหมาะสมที่จะ แก้โดยวิธีที่กรรมการแก้ทั้งหมดคะครับ คือในมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ที่จะพิจารณาพ่วงนี้ ที่เป็นกฎหมายพิจารณาร่วมกันกับกฎหมาย ฉบับนี้นะครับ ก็กำหนดไว้ว่า ให้มีกระทรวงและส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง ดังต่อไปนี้ (๑) คือสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านเลขาธิการกฤษฎีกาก็ชี้แจง ต่อที่ประชุมว่า สำนักนายกรัฐมนตรีนี้ครอบคลุมอยู่ในกฎหมายที่มีอยู่แล้วตามร่างเดิม ทุกประการ ก็จะมีปัญหาอยู่ที่เรื่องทบวง ซึ่งเป็นทบวงอิสระ แต่กระผมก็อยากจะตั้งถาม กรรมการว่า ในเมื่อกฎหมายมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แม้ยังไม่ผ่านวุฒิสภาก็ตาม ก็คงจะต้องผ่านแน่นอน โดยไม่มีการแก้ไขอะไรนี้ะครับ เมื่อไม่ได้มีการกำหนดส่วนราชการเป็นทบวงไว้เลย ในมาตรา ๕ นี้ แล้วเราไปเขียนใน มาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินว่ามีทบวงเกี่ยวข้องอยู่ด้วย นี่จะเป็นปัญหาหรือไม่คะครับ เพราะในกฎหมายหลักเกี่ยวกับกระทรวง ทบวง กรม ไม่มีคำว่า “ทบวง” อยู่เลย อย่างที่มีอยู่ในกฎหมายเก่า ๆ ก็อาจจะเห็นเจตนารมณ์ของผู้เสนอ ร่างกฎหมายนี้ที่จะไม่กำหนดให้มีส่วนราชการที่เป็นทบวงอยู่ ยกเว้นจะเขียนกฎหมาย ขึ้นภายหลัง กระผมขอหารือดังนี้ะครับ

ข้อที่ ๑ การที่เขียนว่า “สำนักนายกรัฐมนตรี” ในวรรคสุดท้าย จะเป็น
การเขียนที่ไม่จำเป็นต้องเขียนหรือไม่ เพราะมีมาตรา ๕ ของกฎหมายอีกฉบับหนึ่งอยู่แล้ว

ข้อที่ ๒ การที่ไม่มีการกำหนดส่วนราชการที่มีฐานะเป็นทบวงไว้ใน
มาตรา ๕ ของกฎหมายฉบับที่จะพิจารณาพรั้งนี้ จะเป็นการเหมาะสมที่จะเขียนกฎหมาย
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้มีคำว่า “ทบวง” อยู่ด้วยหรือไม่
ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากถ้ำลังก์ โดยมอบให้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ มีปัญหาปรากฏขึ้น ๒ ส่วน เฉพาะที่กรมวิชาการเห็นควร
ให้แก้ “ให้” ในวรรคท้าย ความในวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก เดิมเป็นอย่างนั้น แต่ที่นี้
เมื่อสักครู่นี้เราเดิมวรรคเจ็ด ถ้าเราเติมคำว่า “เจ็ด” ไปในวรรคท้ายก็จะขุดได้

ข้อที่ ๒ ขออภัยที่ต้องเอ่ยนามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ท่านปริทัศน์ได้เป็นห่วงนั้น
ก็ขอเรียนชี้แจงว่าพระราชบัญญัตินี้เขาเรียกว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน ใช้กับการจัดกระทรวง ทบวง กรมทุกสมัย จะเป็นรัฐบาลนี้ รัฐบาลหน้าหรืออะไร
ต่าง ๆ โอกาสที่ทบวงจะเกิดขึ้นไม่ได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งรัฐบาลกำลังเสนอ พระราชบัญญัตินี้พูดถึงหลักของประเทศในการ
จัดกระทรวง ทบวง กรม แล้วพระราชบัญญัตินี้ยังมีหมวด ๓ ว่าด้วยทบวง ซึ่งสังกัด
สำนักนายกรัฐมนตรี มีหมวด ๒ ว่าด้วยทบวง ซึ่งเป็นอิสระฐานะเทียบเท่ากระทรวง
เพราะฉะนั้นจึงต้องเขียนไว้ให้สมบูรณ์ ส่วนในภายหลังหรือบัดนี้พรั้งนี้ รัฐบาลไหน
สภาไหนจะจัดตั้งทบวงหรือไม่ไม่เป็นสาระสำคัญ อันนี้เป็นการสร้างหลักในการวาง
ระเบียบราชการ เพราะฉะนั้นที่เดิมขึ้นมาทั้ง ๆ ที่ผมรู้ว่าเขาไม่มี ผมต้องการเติมไว้ให้
สมบูรณ์ ในฐานะที่เป็นกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการ ส่วนในเฉพาะหน้า

วันนี้ ปีนี้เข้าจะมีกระทรวง มีทบวงอะไรหรือไม่เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติวางหลัก เพราะฉะนั้นเมื่อพูดถึงส่วนราชการพิเศษที่มีความสำคัญ ผมจึงเสนอให้แปรญัตติให้สมบูรณ์ รองรับไว้ทั้งสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งตอนนี้ก็มีหรือท่วงซึ่งอาจจะมีในภายหน้า ฉะนั้นจึงขอเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมและไปถึงท่านผู้อภิปรายด้วยว่าถ้าแยกให้ออกว่านี่คือหลักในการจัดระเบียบราชการ ไม่เกี่ยวกับกระทรวง ทบวง กรม วันนี้หรือพรุ่งนี้ นี่คือหลัก เมื่อส่วนราชการพิเศษจำเป็นต้องตั้งก็เขียนรับรองไว้เสียให้ครบ ส่วนอนาคตจะมีหรือไม่ ไม่ใช่ประเด็น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปริตี คงไม่มีอะไรแล้วนะครับ ผมว่ามติจบไปแล้ว ก็เห็นความเห็นในเชิงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ท่านจะอภิปรายเรื่องอะไรครับ

นายปริตี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : คือผมมีข้อสงสัยใน ๒ ส่วนนี้ ส่วนที่ ๒ ผมสนับสนุนและเห็นด้วยกับอาจารย์แก้วสรรที่ให้เหตุผลไว้เมื่อสักครู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จริง ๆ เหตุผลของอาจารย์แก้วสรรก็ไม่จำเป็น แต่เห็นว่าท่านประธานฯ มนูญกฤตได้อนุญาตแล้ว

นายปริตี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมยังไม่จบ เพราะมาตรา ๙ ยังไม่จบ แล้วเมื่อสักครู่ผมยกมือแล้ว แต่ยังไม่ได้รับเรียก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๙ ยังไม่จบตรงไหนครับ

นายปริตี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ตรงนี้ครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ กรรมการพิจารณาเพียงแต่ได้ยอมรับว่าจะแก้ไขตามผู้ที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ แต่ยังไม่ได้ให้สมาชิกฯ ได้อภิปรายเลยว่าเป็นด้วยกับกรรมการที่จะแก้ไขหรือไม่ อันนี้คือข้อเท็จจริงนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้ลงมติก็คือวาระคดีใช้โทษครับ ตรงนี้จบแล้วใช้ไหมครับท่านประธานคณะกรรมการพิจารณา พอแล้วครับ

๘๕

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สำรวม ๓๕/๓

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : แต่ในส่วนนั้นยังไม่จบรับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ส่วนไหนครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : คือท่านกรรมาธิการพูดเอง
ขอรับไว้อย่างนี้ แต่ว่ายังไม่ได้อตามที่ประชุมเลยว่าเป็นชอบด้วยหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปรีดี ผมฟังว่าท่านวิสิษฐ์เสนอเป็นประเด็นขึ้นมา แล้วก็ลงมติ
จากที่ประชุมใหญ่ แล้วมติก็จบแล้ว จะอภิปรายหรือไม่อภิปรายไม่เป็นไร

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : คนละส่วนกันครับ ของคุณวิสิษฐ์
กับของอาจารย์แก้วสรร ที่กรรมาธิการรับนั้นคนละส่วนกัน คนละวรรคครับ

- ๕๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ปรีดีครับ ผมขอถามนิดหนึ่ง ถ้าท่านอภิปรายแล้วจะต้องมีการลงมติใหม่ครับ ในการแก้ไขกฎหมายมาตรา ๑๖ นี้ มีมติตรงไหนครับ ผมถามขั้นตอน ท่านปรีดีครับผมขอประทานโทษจริง ๆ ลงมติตรงไหน

นายปรีดี หิริอุพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ผมจะขอให้ลงมติว่า ในส่วนที่ ๒ ที่ผมไม่ได้ตั้งใจผมเห็นด้วยกับคำอธิบายของอาจารย์แก้วสรรนะครับ ในส่วนแรกนี้ เนื่องจากกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เป็นกฎหมายหลักของการบริหารราชการแผ่นดินเหมือนกัน และเป็นกฎหมายคู่กันบัญญัติไว้ สำนักงานรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวงอยู่แล้ว ฉะนั้นการเขียนลงไปในวรรคนี้ โดยใช้คำว่า “สำนักงานรัฐมนตรี” ด้วย จึงเป็นการเขียนกฎหมายที่เกินกว่าที่ควรจะเขียนครับ และควรจะเขียนแค่ “ทบวง” อย่างเดียว ให้ใช้บังคับกับทบวงโดยอนุโลม ผมสนับสนุนแต่การที่จะไประบุว่าสำนักงานรัฐมนตรีจะอยู่ในการอนุโลมด้วยไม่ได้ เพราะสำนักงานรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวงมาตั้งแต่ลี้กคำบรรพ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาอย่างนี้ท่านปรีดี คือ ไม่ใช่ประเด็นแปรญัตติหรือสงวนความเห็นแล้ว ณ วันนี้นะครับ เป็นความเห็นของท่านนะครับ ที่นี้ผมจะหาหรือคณะกรรมการให้ว่า คณะกรรมการจะพิจารณาสิ่งที่ท่านกำลังเสนอไหม ถ้าคณะกรรมการไม่พิจารณา และเห็นว่าที่ผ่านมาถูกต้องมาตลอดแล้วก็เป็นอย่างนั้น แต่ท่านยังติดใจ ผมคิดว่าว่าท่านก็ควรปรับปรุงถ้อยคำนะครับ ถ้าไม่ไปเปลี่ยนแปลงสาระมาก ผมจะอนุญาตตรงนั้น ท่านปรีดีครับ ผมขอหารือกรรมการก่อน ขอเชิญประธานคณะกรรมการชี้แจงนะครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เมื่ออาจารย์แก้วสรรขอแปรญัตติขอให้บังคับกับสำนักงานฯ และทบวงด้วย กระผมได้หารือทางท่านกฤษฎีกาแล้ว ก็มีความเห็นว่าจะต้องเดิมอย่างนี้ กระผมกราบเรียนที่ประชุมไป และท่านประธานฯ ท่านก็ถาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามอาจารย์แก้วสรรว่าพอใจในการแปรญัตติตรงนั้นไหม ประเด็นก็คงอยู่ที่ว่า

การรับรองของอาจารย์แก้วสรรกับที่ท่านประธานฯ ตาม และที่ประชุมจะดีใจหรือไม่ดีใจ ก็ผ่านประเด็นของท่านเกษมและท่านวิสิษฐไปเลย ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ ที่ท่านปรีดี อยากจะให้ย้อนกลับมาดูว่าที่ทางกรมการเสนาอไปรอบคอบไหม ประเด็นก็คงอยู่แค่นั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอถามประธานคณะกรรมการก่อนว่า ที่ท่านปรีดีบอกประเด็นอยู่แค่นั้น ท่านขอยกความว่า เพราะท่านปรีดีกำลังเสนอว่าแค่สำนักนายกรัฐมนตรีนั้นไม่พอใช่ไหมครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาต ท่านประธานฯ ผมขออนุญาตทวนคำอีกทีหนึ่งก่อนครับ ข้อความก็คือ “ให้นำความในวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับกับสำนักนายกรัฐมนตรีและทบวงตามหมวด ๓ โดยอนุโลม” อันนี้เต็มไว้แค่นี้ครับ ซึ่งอาจารย์แก้วสรรก็รับได้ในประเด็นนี้ ที่ประชุมก็ไม่ได้คัดค้านอะไร ก็เลยผ่านมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประเด็นนั้นนะครับ ท่านปรีดี

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมเรียนถามอีกคำถามเดียวครับ คือเมื่อสักครู่ที่ท่านเลขาธิการกฤษฎีกาเองได้พูดในที่ประชุมนี้ว่า สำหรับสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นอยู่ภายใต้บังคับของมาตรานี้อยู่แล้ว เนื่องจากเป็นกระทรวงโดยกฎหมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงอยากเรียนถามท่านแต่เพียงว่า จำเป็นจะต้องเขียนซ้ำอีกหรือครับ ถ้าคิดว่าจำเป็นจะเขียนผมก็ไม่ขัดข้องในส่วนนั้น แต่ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรเขียนให้ซ้ำกันเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กงสั้น ๆ นะครับ ด้วยความเคารพอย่างยิ่งครับ ผม แก้วสรร อดิโพธิ ประเด็นนี้ได้ปรากฏขึ้นในที่ประชุมและการอภิปรายแล้ว ท่านเลขฯ กฤษฎีกาได้กรุณาตอบว่า กงไม่ต้องเขียนเพราะจะซ้ำ

๕๒

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๕๐/๓

ผมก็เลขทบทวนกับท่านอีกทีหนึ่ง ขอปรึกษา เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนี้เขาพูดว่า สำนักนายกฯ มีฐานะเป็นกระทรวงก็จริง แต่พอถามเรื่องอัตราส่วนจะจัดระเบียบอย่างไร แยกเป็นหมวด ๆ หมวด ๑ ว่าด้วยสำนักนายกฯ หมวด ๒ ก็คือกระทรวงหรือทบวงอิสระ หมวด ๓ ก็คือทบวงที่มีสังกัด ที่นี้พอเราแก้อยู่ในแค่หมวด ๒ ก็คือเฉพาะกระทรวงหรือทบวงอิสระ จึงมีความจำเป็นจะต้องเขียนเพื่อเข้าไปถึงสำนักนายกฯ ด้วย ซึ่งอยู่อีกหมวดหนึ่ง และก็เข้าไปถึงหมวด ๓ ซึ่งเป็นเรื่องของทบวงมีสังกัด ท่านกรรมาธิการในที่สุดก็เห็นด้วยว่าเป็นต้องเขียนเพราะฉะนั้นด้วยความเคารพต่อท่านผู้อภิปรายนะครับ ประเด็นนี้ได้อภิปรายกันแล้ว และก็ทบทวนจากร่างที่มีอยู่แล้วนี้กับกฎหมายที่เป็นอยู่ ก็เลยคิดว่าจำเป็นครับ ขอบพระคุณครับ!

- ๕๑/๑

๕๓

ว. ๑๐ (ส. นิคิบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม่ ๔๑/๑๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพร

นายสมพร คำชื่น (กรรมาธิกร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมาธิกร ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่าประเด็นนี้มีปัญหาที่พูดกัน ไปยึดถือ เนื่องจากว่าตรงนี้ท่านแก้วสรรเป็นผู้สงวนคำแปรญัตติก็สามารถที่จะอภิปรายได้ แต่กรรมาธิกรยอมตามผู้สงวนคำแปรญัตติก็ถือว่าจบไป ท่านปรีดีในฐานะที่มีได้สงวนคำแปรญัตติ ท่านปรีดีจะยกขึ้นมาอีก ผมคิดว่ามันผ่านไปแล้วเหตุการณ์นี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านปรีดีไม่มีสิทธิที่จะยกขึ้นมาแล้วนะครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับท่านสมพร เชิญเลขฯ กลยุทธ์การครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์ศานต์ (กรรมาธิกร) : เรียนท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าอย่างนั้นครับ สำนักนายกฯ นี้เป็นกระทรวงอยู่แล้ว แต่จะเขียนเนื้องานท่านอาจารย์แก้วสรรก็ช่วยขยายการตีความให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็ไม่ไปในทางเสีย เพราะฉะนั้นผมเข้าใจทุกระบบยอมรับได้ เสร็จแล้วจริง ๆ การเขียนตรงนี้อาจจะเขียนผิดที่ไปนิดหนึ่ง แต่ด้วยความชัดเจนมันมี เพราะใช้กับสำนักนายกฯ ใช้กับทบวงที่สังกัดกระทรวงด้วย ก็คิดว่าคงใช้ได้ แล้วก็คงเป็นอย่างที่อาจารย์แก้วสรรอภิปราย พรรคนี้จะเป็นพรรคสุดท้าย ต่อท้ายจากพรรคเจ็ดของท่านเกษมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นผ่านนะครับ ขอขอบคุณครับ เชิญเลขฯ วิชาการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิกรของสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวท่านวัฒนครับ ท่านไม่ได้สงวนใช้ใหม่ครับ

พลเอก วัฒนา สรรพพานิช (กรรมาธิกร) : ก็ผมพูดในฐานะกรรมาธิกร

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละโม ๔๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการไม่ได้รับการแก้ไขเลขครับ ไม่เป็นไรเดี๋ยวให้กรรมการ
ที่ขอสงวนก่อนดีกว่านะครับ กรรมการไม่มีการแก้ไขในมาตรานี้ ให้กรรมการที่
ขอสงวนความเห็น เจริญท่านสวัสดิ์ดีดีหลครับ

พลเอก วัฒนา สรรพพานิช (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ
คือผมจะพูดในหลักการว่าในมาตรา ๘ นี้มีการแก้ไข แต่ว่าวันพรุ่งนี้จะให้รับทราบที่ว่า
ไม่มีการแก้ไข เดี่ยวพรุ่งนี้ท่านสมาชิกฯ อาจจะไม่เข้าใจว่าเมื่อวันที่ไม่มีการแก้ไข แต่ทำ
พรุ่งนี้มีการแก้ไข ผมอยากจะทำประเด็นเพื่อทราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรม

พลเอก วัฒนา สรรพพานิช (กรรมการ) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นเชิญครับ

พลเอก วัฒนา สรรพพานิช (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผม พลเอก วัฒนา สรรพพานิช จากจังหวัดกาญจนบุรีนะครับ สำหรับ
มาตรา ๘ นั้นมีการแก้ไขในครับ แต่ว่าคณะกรรมาธิการเราได้มีการแก้ไขซึ่งจะได้ชี้แจงใน
วันพรุ่งนี้ แต่ว่าสำหรับวันนี้ให้เป็นการข้อสังเกต กระผมขอสรุปข้อสังเกต ไม่เกิน
๒ - ๓ นาทีนะครับ

ประเด็นแรกก็คือพระราชบัญญัติการจัดระเบียบกระทรวงกลาโหมนั้นใช้มา
เก่าแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ และมีการแก้ไขปี ๒๕๐๔ แต่ก็ไม่ได้แก้ไขในข้อความและถ้อยคำ
อย่างใด คงใช้พระราชบัญญัติการจัดระเบียบกระทรวงกลาโหมปี ๒๕๐๓ เป็นหลัก
ในภารกิจของกระทรวงกลาโหมไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒
ซึ่งรัฐจะต้องจัดกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์
ผลประโยชน์ของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็น
ประมุขและเพื่อการพัฒนาประเทศ ในประเด็นนี้ทางเราได้มาพิจารณาว่าไม่สอดคล้อง คือ

๕๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๔๑/๓

ในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และในมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติปี ๒๕๐๓ นั้น ได้ระบุสั้น ๆ ว่า กองบัญชาการทหารสูงสุดมีหน้าที่เตรียมกำลังรบและป้องกันราชอาณาจักร มีผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา มาตรา ๑๔ กองทัพบกมีหน้าที่เตรียมกำลัง กองทัพบกและป้องกันราชอาณาจักร มีผู้บัญชาการทหารบกเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้น เราสังเกตไม่ครอบคลุมมาตรา ๑๒ อันนี้เป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ซึ่งวันพรุ่งนี้จะได้ชี้แจงในเรื่องรายละเอียด

- ๔๒/๑

อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ในการจัดระเบียบกระทรวงกลาโหม ในปี ๒๕๐๓ นั้นมิได้ระบุนภารกิจนอกเหนือจากการรบ ภารกิจนอกเหนือจากการรบก็คือ ในภารกิจของทหารในยามสันติ ซึ่งมีภารกิจมากมายก่ายกองซึ่งกระทำอยู่ และกระทำมาโดยต่อเนื่อง แต่ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจึงเป็นปัญหากับกองทัพเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมิได้ระบุนุมจะยกตัวอย่างภารกิจ เช่น ภารกิจช่วยเหลือภัยพิบัติ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ปราบปรามยาเสพติด การดำเนินช่วยเหลือโครงการตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทหารได้ทำมาโดยตลอด และภารกิจอื่น ๆ สำหรับเรื่องนี้จะถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการจัดระเบียบกระทรวงกลาโหม ซึ่งความจำเป็นอันนี้ทางกรมการกิจจะได้ชี้แจงในวันพรุ่งนี้ต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ท่านพลเอก วัฒนา อุทัยมาตรา ๘ ไซ้หมกรับ เดี่ยวคอนนี้ มาตรา ๕ เชิญท่านสวัสดิศึกษา

นายสวัสดิศึกษา กันทาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสวัสดิศึกษา กันทาธรรม สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ในฐานะอดีตกรมการกิจเสี่ยงข้างมากกลับกลายมาเป็นกรมการกิจเสี่ยงข้างน้อย ได้สงวนคำแปรญัตติวรรคสาม ในมาตรา ๑๕/๑ แห่งมาตรา ๕ นี้ไว้เพื่อความชัดเจน ผมขออ่านร่างเดิมของวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่งดังต่อไปนี้ครับ “เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ากลุ่มภารกิจดังกล่าวจะมีมติให้นำงบประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รับจัดสรรมาดำเนินการและใช้จ่ายร่วมกันได้” ท่านประธานฯ ครับ ผมจึงเห็นว่ามาตรา ๑๕/๑ แห่งมาตรา ๕ ของร่าง พ.ร.บ. นี้ระบุนำไว้กว้างเกินไป สามารถยังผลให้หน่วยราชการสามารถใช้จ่ายเงินงบประมาณร่วมกันได้อย่างเสรี รวมไปถึงการโอนเงินงบประมาณจากหน่วยงานหนึ่งไปยังหน่วยงานอื่นก็ได้ ทั้ง ๆ ที่เจตนารมณ์ของกฎหมายมิได้หมายรวมไปถึงขั้นนั้น อย่างไรก็ตามมาตรานี้ นอกจากจะขัดกับมาตรา ๑๕ ของวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๒ และแก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งระบุว่าราชการที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะโอนหรือนำไปใช้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่นไม่ได้ แล้วยังจะขัดกับ

ร่าง พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณที่รัฐบาลกำลังจะเสนอสู่สภาเร็ว ๆ นี้ ซึ่งมาตรา ๒๘ ระบุไว้ว่า งบประมาณรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะโอน หรือนำไปใช้เฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้คือ ๑. มี พ.ร.บ. ให้โอนหรือนำไปใช้ได้ ระหว่างส่วนราชการระดับกระทรวง หมายความว่า ถ้าระดับกระทรวงก็ต้องร่างเป็น พระราชบัญญัติฉบับ ๒. มีพระราชกฤษฎีกาให้โอนหรือนำไปใช้ได้ระหว่างส่วนราชการ ระดับกรม สำหรับกรมหมายความว่าต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาฉบับ ๓ ซึ่งกฎหมาย ดังกล่าวนี้เราจะได้พิจารณาถัดไป เมื่อร่างพระราชบัญญัติมาถึงสภาแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อเห็นร่าง พ.ร.บ. ในมาตรา ๑๕/๑ ระบุไว้กว้างเกินไป จนอาจจะเกิดความสับสน และยุ่งยากในการตีความ ผมจึงได้ขอเพิ่มเติมคำว่า “ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย วิธีการงบประมาณ” ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการเห็นด้วย มีมติให้เพิ่มข้อความดังกล่าว ท่านประธานฯ ครับ พอรุ่งเช้าหนังสือพิมพ์ได้พาดหัวว่า ช่องโหว่ทุจริตปฏิรูปราชการ อดีตผู้อำนวยการสำนักงบประมาณแหกเปิดทางให้ รมต. งาม อันนี้ไม่ใช่คำพูดของผม ของหนังสือพิมพ์ครับ ท่านประธานฯ ครับ ต่อมาไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น ปรากฏว่ามีกร ทบพวนให้มีการลงมติใหม่ ปรากฏว่าคราวนี้กรรมการเสียงข้างมากกลับก็มีมติให้ตัด ข้อความผมทิ้งไป ผมเลยกลายเป็นกรรมการเสียงข้างน้อยไปในที่สุด ผมเห็นว่ามาตรานี้ ระบุไว้กว้างเกินไป ซึ่งนอกจากหน่วยงานสามารถนำงบประมาณที่ใช้จ่ายร่วมกันได้ ก็จะไปรวมไปถึงการโอนจากหน่วยงานหนึ่งไปใช้จ่ายอีกหน่วยงานหนึ่ง จะเกิดปัญหา ในการควบคุมการบริหารจัดการงบประมาณจะมีข้อเสียดังนี้คือ ๑. ขัดกับหลักการอนุมัติ งบประมาณของฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งคำนึงถึงขอบเขตภารกิจอำนาจหน้าที่ วิสัยทัศน์ ขีดความสามารถ และแผนงานโครงการ ซึ่งเมื่ออนุมัติแล้วก็จะเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย ๒. ฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถควบคุมการบริหารงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓. กรมต่าง ๆ จะไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนงานงบประมาณและคิดค่าใช้จ่าย อย่างจริงจัง เพราะสามารถเปลี่ยนแปลงภายหลังได้ ๔. ควบคุมค่าใช้จ่ายต่อหน่วย ขอประทานโทษที่ใช้ภาษาต่างประเทศครับ ซึ่งผมพยายามหลีกเลี่ยงแล้วนะครับ คือคำว่า ยูนิตคอสต์ (Unit cost) นะครับ การควบคุมค่าใช้จ่ายต่อหน่วยกระทำได้ ยากขึ้นและไม่ประหยัด ผมจึงเห็นว่าสมควรที่จะเพิ่มเติมข้อกำหนดร่างมาตรานี้ว่า

๕๘

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพรรัตน์ ๔๒/๓

“ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” ซึ่งจะครอบคลุมไปถึงร่าง พ.ร.บ. งบประมาณใหม่ที่จะนำเข้าสู่การพิจารณาของสภา ซึ่งกำหนดให้การใช้จ่ายเงิน งบประมาณร่วมกันในระดับกระทรวงให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ และในระหว่างกรม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลที่ดีกว่าที่จะกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ทำให้^{ไว้ที่}ความสับสนและความเข้าใจผิดเช่นนี้ครับ กระผมจึงขอกราบเรียนมาแต่เนิ่นก่อนครับ ✂ ✂

ขอบคุณมากครับ

- ๔๓/๑

๕๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๔๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยได้ขอสงวนฯ ไว้ อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า อย่างที่ท่านสวัสดิภาพท่านได้กรุณาชี้แจงไปแล้ว ผมคิดว่าชัดเจนนะครับในเรื่องอาจจะไปขัดต่อกฎหมายด้วยวิธีงบประมาณแล้วนี้ ผมคิดว่าการใช้งบประมาณร่วมกันอย่างนี้เปิดช่องทางให้เกิดการคอร์รัปชันได้อย่างขนานใหญ่ได้ เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงเรื่องนี้เรื่องเดียวจะครับเรื่องคอร์รัปชัน เพราะในระบบราชการประจำของเรานี้ปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ใช่ความซ้ำซ้อน ไม่ใช่ว่าปรับปรุงเวียง วัง คลัง นา มาเป็น ๒๐ กระทรวงจะครับ แต่ว่าปัญหาของมันคืออยู่ที่กระบวนการใช้งบประมาณ ใช้คน ใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องกลทั้งหลาย ทรัพยากรการบริหารนี้ถ้าเราให้อำนาจจนสิ้นฟ้านี้จะนำไปสู่การคอร์รัปชันได้มาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมจะกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้เรื่องเดียวว่าผมห่วงเรื่องคอร์รัปชัน เพราะฉะนั้นทำอย่างไรก็ตามที่จะลดปัญหาคอร์รัปชันให้ได้นี้ ผมคิดว่าอาจจะกราบวิงวอนและฝากมายังท่านผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่าเราควรจะเพิ่มเข้าไปด้วยว่า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายด้วยวิธีการงบประมาณ จะเป็นทางหนึ่งที่จะกำจัดหรือป้องกันไม่ให้มีการใช้งบประมาณอย่างสูญญกหรือเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนใดคนหนึ่งที่มีอำนาจครับผม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมตินะครับ เชิญกรรมการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมการ) : ครับ ยอจะขะเรียนที่ประชุมวุฒิสภาแห่งนี้ครับว่าเรื่องนี้จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่คิดอย่างตรงไปตรงมา ไม่ได้มีปัญหาที่ว่าน่าจะทำให้เกิดคอร์รัปชันอะไรเหล่านั้นครับ เพราะเจตนารมณ์จริง ๆ คือต้องการให้ส่วนราชการในกระทรวงนี้สามารถนำเงินงบประมาณที่มีอยู่แล้วตามรายการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ตนมีอยู่มาใช้จ่ายร่วมกันเท่านั้นเอง เช่น คันแต่ละกรมมีบขื้อรถยนต์อย่างเดียวกันกรมละคัน มาซื้อร่วมกัน ๕ กรม เป็น ๕ คัน เหล่านี้เป็นต้น เพื่อให้เกิด

การเจรจาที่การต่อรองสูงขึ้นไปนั่นเอง แต่การใช้จ่ายเงินนี้คงเป็นไปตามกฎหมาย
งบประมาณรายจ่ายประจำปีอยู่ว่าราชการไหนราชการนั้น เพราะฉะนั้นไม่น่าจะเกิด
ปัญหาอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสวัสดิ์ครับ

พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ (รองประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานฯ ครับ กระผม พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
เชียงใหม่ กระผมเป็นผู้หนึ่งที่มีความคิดเห็นให้มีการกำกับตอนท้ายด้วยข้อความว่า ทั้งนี้ให้
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ นะครับ ก็ด้วยความเคารพของท่านเลขา
กฤษฎีกาได้อธิบายมานะครับ เรื่องนี้ผมก็ทราบเรียนท่านประธานฯ ไปแล้วว่า ได้สงวนฯ
ไว้ตั้งแต่เดิมนั้นเป็นกรณีการเสียงข้างมาก แต่ตอนหลังมาตกไป กลายเป็นกรณีการ
เสียงข้างน้อย ก็อาจจะตกหล่นในการที่สงวนความเห็นไว้ แต่ทั้งนี้กระผมก็เป็นแต่เพียง
ต้องการที่จะให้ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ทราบข้อมูลในส่วนประสานการ
ของกระผมเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณของแผ่นดินเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาครับ ทั้งนี้
กระผมเคยรับราชการถึงระดับผู้บริหารมาก่อน มีโอกาสเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการของ
สภาผู้แทนราษฎรมาหลายปี ที่สำหรับวุฒิสภาในขณะนั้นซึ่งมาจากการแต่งตั้งไม่ต้อง
เป็นห่วงหรือครับ ก็ร่วมกันใช้ตราขงประทับกันไปเรื่อย และที่ทั้งนี้กระผมก็เป็นผู้หนึ่ง
ที่มีส่วนร่วมอยู่ในนั้นแล้วด้วยนะครับ-----

อันนี้ในการพิจารณาของกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎร^{ผู้}มีผู้สักวาจะเป็นประเพณีนะครับ ▶
 ผมก็ขอกราบเรียนเสริมไว้ชนิดหนึ่งว่า ก็ไม่ได้มีการพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับโครงการ
 งบประมาณอะไรจริงหรือครับ ^{ผู้}ที่มีการเริ่มต้นงบประมาณโดยการสนทนารธรรม ✕
 ประมาณ ๓ - ๔ ชั่วโมง การสนทนารธรรมก็คือคำขำราชการในกรมที่ผสมสังคคอยู่ว่า
 พฤติกรรมต่าง ๆ ของข้าราชการในจังหวัดต่าง ๆ นั้นส่วนใหญ่ก็มักจะตรงกับที่เขาถูกค่า
 ครับ แต่มีบ้างที่ว่ามีการต่อต้านหรือมีการเข้าใจผิดกันบ้าง แต่พอกลับมาเข้าวาระ
 นะครับก็ใช้เวลาสั้น ๆ ^{ผู้}หรือแม้กระทั่งจะถามถึงความละเอียดของโครงการก็ไม่ได้ ▶
 ถาม ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมในฐานะผู้ชี้แจงก็ไม่ต้องทำอะไรครับ ^{ผู้}ดีเป็น ▶
 แต่เพียงว่าคอยตรวจสอบเรื่องที่เขาคำขำราชการต่าง ๆ ในสังกัดกระผมแล้วก็ออกไป
 แต่สำหรับเรื่องของงบประมาณนะครับ เราเป็นข้าราชการที่เป็นระดับบริหารมาก่อน
 แล้วเรารู้ดีว่าฝ่ายนิติบัญญัตินี้ไม่สามารถจะควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณของฝ่ายบริหารได้
 อย่างได้ผลเลยครับ อันนี้เป็นกฎหมายเท่าที่ให้อยู่ตามพระราชบัญญัติงบประมาณในขณะ
 นี้ เพราะว่ารัฐมนตรี^{ผู้}สามารถจะนำออกมาเปลี่ยนแปลงหรืออะไรต่าง ๆ ได้โดยวิธีการอัน ▶
 ชาญฉลาดนะครับ ซึ่งท่านขออนุญาตเอ่ยนามท่านสวัสดิภาพ กันตารธรรม ^{ผู้}ท่านเป็น ▶
 ผู้อำนวยการงบประมาณมาก่อน ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดี ท่านประธานฯ ครับ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสมัยผมเป็นสมาชิกสภาข้าราชการกรมบัญชีจังหวัดเชียงใหม่ ^{ผู้}ถนนสาย ▶
 เชียงดาว - เมืองขอนแก่นครับ ซึ่งได้รับงบประมาณมาเกือบทุกปี แต่ว่าพอถึงเวลาที่ถูกต้อง
 ถึงเวลาที่อนุมัติมาแล้ว ^{ผู้}รัฐมนตรีก็ตัดไป ไปรวมทำอะไรครับ ก็รวมไปเศษเล็กเศษน้อย ▶
 ต่าง ๆ ^{ผู้}นี่เอาไปรวมเป็นงบประมาณก้อนใหญ่ก้อนหนึ่ง แล้วก็ไปสว่างทางซึ่งไม่ต้องเวนคืน ▶
 เพื่อให้ทันกับการอยู่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีซึ่งไม่ว่าจะหันเมื่อไร อันนี้เป็นสิ่งที่จริงใจ
 จนกระทั่งผมต้องไปแนะนำว่าต้องไปหาตัวนักการเมืองทางฝ่ายของจังหวัดนั้นแหละครับ
 ที่จะไปหนุนรัฐบาลได้ เขาจึงได้งบประมาณมา เพราะฉะนั้นงบประมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการ
 การควบคุมงบประมาณนะครับ ไม่มีทางที่จะควบคุมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตราที่กล่าวถึง
 พิจารณาอยู่ ^{ผู้}หรือเขาบอกว่าไม่ใช่เฉพาะแต่นักการเมืองที่จะเปลี่ยนเท่านั้นเอง สำหรับ ▶
 มาตรานี้ หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ากลุ่มภารกิจซึ่งเป็นข้าราชการ ^{ผู้}หรือสามารถ ▶
 พิจารณาดำเนินการได้เอง คราวนี้ละครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็ยังคงล่องตัวล่องปากลกันไป

๑๐๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สฤษฎทศ ๔๔/๑

ใหญ่ ~~ศรีชัย~~ คล่องของนักการเมืองนะครับ เพราะสามารถที่จะสั่งทางวากับข้าราชการให้
รับผิดขอตรง ๆ ได้เองเลย ตัวเองก็ลอยลา เพราะฉะนั้นจะมีข้าราชการนี่เป็นแพะขึ้นมา ▷
ชี้วเขียนเลขครับ และนักการเมืองก็ไม่ต้องไปเกิดบัญชีบ่อนกาสิโนในต่างประเทศอีกแล้ว ▷
เรื่องนี้ผมก็ขอฝากท่านประธานฯ กับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาไว้เป็นข้อมูลว่าเราไม่ได้ขัดขวาง ▷
ฝ่ายบริหารของรัฐบาลนะครับ แต่เราควรวางระบบที่ตรวจสอบได้บ้างสำหรับทุกรัฐบาล ▷
โดยเฉพาะเรื่องนี้ผู้ที่มีแนวความคิดอันนี้ ~~ศรีชัย~~ ก็คืออดีตท่านผู้อำนวยการสำนัก ▷
งบประมาณนั่นเอง อันนี้เราจะวางระบบที่จะเป็นกลางไว้ ~~ศรีชัย~~ เพื่อจะให้กับฝ่ายบริหาร ▷
ทุกรัฐบาล ~~ศรีชัย~~ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ ▷

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านไสวครับ

- ๔๕/๑

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ การที่กรรมการได้ตัดข้อความ^{ที่ผู้ส่งมาไว้} โดยหลักแล้วก็คือว่า ในร่างกฎหมายมาตรา ๕ ต้องการให้หัวหน้าส่วนราชการคือระดับอธิบดีหรือกลุ่มภารกิจคือท่านรองปลัดกระทรวง ในกรณีที่มีเงินเหลือหรือว่าอยากจะรวมงานรวมเงินกันไว้เพื่อประโยชน์ในการบริหารในกลุ่มภารกิจ ก็ให้เขารวมกับเงินต่าง ๆ เอาไว้จัดสรรและดำเนินการได้ จริง ๆ แล้วก็เป็นไปตามเงื่อนไขวิธีการงบประมาณอยู่แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราไปเขียนอ้าเข้าไปอีกตามข้อเพิ่มเติมยิ่งจะก่อให้เกิดความไม่คล่องตัว ^{ขึ้น} ต้นนี้กรรมการก็มองเห็น เพราะว่าอำนาจของผู้อำนวยการสำนักงานประมาณสามารถแปลง หรือรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่ท่านผู้อำนวยการสำนักงานประมาณคนเดียว ในฐานะที่เคยเป็นข้าราชการค่อนข้างเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะสำนักงานประมาณนั้นจะรอการอนุญาตหรือจะอนุมัติอะไรต่าง ๆ ก็ค่อนข้างจะใช้เวลา เพราะฉะนั้นการที่เขาเขียนกฎหมายฉบับนี้ไว้ ผมมองในแง่ของเชิงการบริหารว่า จำเป็นที่จะต้องให้เกิดความคล่องตัวกับหน่วยราชการนั้น ๆ ที่จะจัดการได้ ตัดสินใจได้ ผมคิดว่านั่นคือสิ่งที่ต้องการ และอีกประการหนึ่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องวิธีการงบประมาณก็จะเข้าสภาต่อไปข้างหน้า ก็เป็นการแก้ไขกลไกเพื่อให้เกิดความคล่องตัวของการบริหารการจัดการงบประมาณมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายปี ๒๕๐๓ พระราชบัญญัติงบประมาณฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้มีปัญหาอย่างมาก ผมกราบเรียนว่า การที่เจตตั้งให้มีโอกาสคล่องตัวได้นั้นเป็นเรื่องของหลักการบริหารจึง^{ไว้}ให้เขียนกฎหมายฉบับนี้ไว้ แต่อย่างไรก็ตามก็มีข้อสังเกตของกรรมการเรื่อง การทุจริตคอร์รัปชัน เรามีหน่วยงานต่าง ๆ ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการอยู่แล้ว และความห่วงใยในเรื่องของนักการเมืองที่เข้าไปเกี่ยวข้อง ผมคิดว่านั่นเป็นเรื่องในขบวนการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ๆ มีอยู่ ข้อสังเกตของกรรมการหรือการสงวนคำแปรญัตติก็เป็นเรื่องที่ไม่สนใจ แต่ผมคิดว่าถ้าเติมไว้ในข้อความอย่างนี้โดยที่ไม่ตัดทอน ก่อนข้างจะเป็นปัญหาในเชิงปฏิบัติต่อไปข้างหน้าอย่างมากของกฎหมายฉบับนี้ ผมถึงขอกราบเรียนชี้แจงที่ประชุม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พิสนโชคิ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสวัสดิภาพ

นายสวัสดิภาพ กันหาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมขอชี้แจงความชัดเจน คือหมายความว่าทุกวันนี้หน่วย
ราชการสามารถจะใช้จ่ายเงินเหลือจ่ายโดยสำนักงบประมาณ แต่ที่มาตรานี้หมายความว่า จะมีมติ
ให้นั่งงบประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รับจัดสรร ไม่ใช่เหลือจ่ายน่ะครับ รับจัดสรรปุ๊บก็
เปลี่ยนแปลงได้เลย ใช้จ่ายร่วมกันได้ ซึ่งตอนนี้ไม่ได้ กรม ก กรม ข กรม ค จะนำ
งบประมาณมารวมกันแล้วมาใช้จ่ายตอนนี้ไม่ได้ครับ แต่อันนี้ได้ สมมติได้เรียนน่ะครับว่า ✕ ✕
อยากจะให้ร่างกฎหมายที่จะเข้ามาใหม่ในที่มาตรา ๒๘ ได้กล่าวไว้ว่า มีการใช้จ่าย
งบประมาณระหว่างกระทรวงให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ การใช้จ่ายงบประมาณระหว่าง
กรมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ขอบคุณมากครับ อันนี้ไม่ใช่เงินเหลือจ่าย เป็นการใช้จ่าย ✕
งบประมาณร่วมกันครับ
เรื่อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรูประทีบครับ

นางประทีบ อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณค้ะ
ท่านประธานฯ ดิฉัน ประทีบ อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภา ต่อมาตรา ๘ เรื่องของการนำ
งบประมาณในแต่ละส่วนราชการที่ได้รับจัดสรรแล้วมาดำเนินการใช้จ่ายร่วมกันได้ ดิฉัน
เห็นว่าในอดีตมีกรณีเรื่องที่ใช้งบประมาณแล้วก็มีการย้ายถ่ายเท แล้วนำไปใช้ใน
โครงการที่ไม่ได้มีการขอมติเอาไว้ แล้วก็ไม่ได้มีแผนเอาไว้ อย่างเรื่องกรณีโคออป ไม่ทราบ
ว่าใครจะช่วยอธิบายและชี้แจงให้ดูบ้าง ที่มีการย้ายถ่ายเทงบประมาณแล้วเอาไปใช้ไม่ได้
มีแผนอยู่ในนั้น ทำได้อย่างไร อันนี้เป็นช่องทางช่องทางหนึ่งในการที่จะเกิดคอร์รัปชัน ✕
ใช้หรือไม่ อยากจะให้ช่วยพิจารณาด้วย ดิฉันจึงได้ขอแปรญัตติว่า เรื่องนี้เพื่อประโยชน์
ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ากลุ่มภารกิจดังกล่าวจะมีมติ
ให้นั่งงบประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รับมาจัดสรรตามดำเนินการและใช้จ่ายร่วมกันได้
แต่ทั้งนี้ต้องเป็นการดำเนินการเพื่อให้บริการสุจริตเป้าหมายของแผนงานโครงการที่ได้ผ่าน
ความเห็นชอบจากรัฐบาลแล้วเท่านั้น ถ้าโครงการอะไรที่ไม่ได้มีแผนอยู่จะนำไปใช้ผสม
ปนปนกัน ดิฉันเกรงว่าจะเกิดช่องว่างทำให้เกิดคอร์รัปชันมากมายเต็มไปหมด ขอบพระคุณค้ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอดำเนินการที่ป็นคดีหนึ่ง เมื่อสักครู่ท่านอภิปรายว่าได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลแล้วเท่านั้น แต่ในคำแปรญัตติจากรัฐสภา

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ขอประธานโทษคะ อ่านผิดคะ รัฐสภาคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพชี้แจงในนามกรรมาธิการหรือครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการกวีสามัญฯ ท่านประธานฯ ครับ ในที่ประชุมกรรมาธิการท่านหนึ่งที่เห็นควรตามร่างเดิมที่กรรมาธิการเองไม่ยอมเดิม ขออภัย ท่านประทีป อึ้งทรงธรรม ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่จะผ่านกระทรวงเงินไปตามเจตนารมณ์ของท่านแล้ว หมายถึง ยกตัวอย่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก่อนที่จะไปใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต้องผ่านแล้ว เพราะฉะนั้นกรรมาธิการเห็นว่า ในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๕/๑ เป็นเรื่องซึ่งกฎหมายก่อนที่จะนำไปใช้ในกระทรวงต่าง ๆ ผ่านรัฐสภาแล้ว ผ่านวุฒิสภาด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้กรรมาธิการยืนยัน แต่ในส่วนที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอให้เพิ่มเติมว่า ทั้งนี้ให้เงินไปตามกฎหมายวิธีการงบประมาณ ผมเรียนท่านประธานฯ นิดเดียว ยกตัวอย่างในมาตรา ๑๕/๑ ที่กรรมาธิการยืนยันในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ยกตัวอย่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปรากฏว่าอีกที่หนึ่งนำท่วมอีกที่หนึ่งฝนแล้ง เพราะฉะนั้นพอเราไปดูในกฎหมายฉบับนี้เป็นกลุ่มภารกิจ ซึ่งมีรองปลัดฯ เป็นคนรับผิดชอบ ถ้าในขณะที่เดียวกันท่านบอกว่า นำท่วมในกุ่มภารกิจบอกว่า มีความจำเป็นเร่งด่วนขอเงินตรงนี้ของกรมหนึ่งซึ่งไม่จำเป็นเหลือแล้วขอไปใช้ตรงนี้ได้ไหม คำถามเหมือนที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยฯ ใช้ไม่ได้เลย ฉะนั้นความคล่องตัวของผู้รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการได้ ทั้ง ๆ ที่งบประมาณทั้งหมดผ่านรัฐสภาแล้ว ไปอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงแล้ว ผมถามตรงนี้ผู้รับบอกว่า

ความคล่องตัวในการที่จะให้สัมฤทธิ์ผล^{ตาม}กฎหมายที่เราเขียนว่า ๓/๑ เมื่อสักครู่นี้ เพื่อสม
 เเจदनารมณ์ของงบประมาณและของประชาชนที่พึงได้รับเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้
 ผมในฐานะกรรมการเสียงข้างมากว่า ในกระทรวงซึ่งงบประมาณผ่านแล้ว และเป็นเรื่อง
 กลุ่มภารกิจที่เกี่ยวข้องจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้ได้โดย โดยไม่ต้องผ่านวิธีการงบประมาณ
 อีกแล้ว เพราะต้องย้อนกลับไปแล้วมีปัญหาในทางปฏิบัติ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ
 แค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครุประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ จะ
 คิดว่าในเรื่องของการใช้งบประมาณเป็นเรื่องของการที่จะต้องวางแผน กลุ่มภารกิจต่าง ๆ
 ที่จะดำเนินการจะต้องมองเอาไว้ล่วงหน้า ถ้าหากว่ามีเจตนาที่ดีก็จะต้องเขียนอย่าง
 ตรงไปตรงมาแล้วมีการวางแผนไว้ว่า เงินนี้จะไปใช้อะไรได้บ้าง เงินนี้ไม่ควรจะนำไปใช้
 อะไร แต่ถ้าเราเปิดช่องไว้ ถ้าเปิดช่องให้มีการโยกย้ายถ่ายเท ตัดเอาจากกองนั้นไปใช้กองนี้
 จากกองนี้ไปใช้กองนั้น ดิฉันเกรงว่าจะเกิดซ้ำรอยในอดีตงบประมาณไปลงในจังหวัดนี้
 เพื่อจะไปพัฒนาเรื่องนี้ แต่ปรากฏว่าเอาไปจัดซื้อที่ดิน ไปจัดซื้ออุปกรณ์ ซึ่งไม่ใช่ ไม่ใช่
 แผนที่วางเอาไว้ตั้งแต่ต้น ตรงนี้จะเกิดช่องว่างที่ทำให้เกิดการระดมหน่วยงานที่ต้องมา
 ตรวจสอบเรื่องคอร์รัปชันจะเกิดความยุ่งยากมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามดิฉันเองก็เอาอย่างนี้
 ก็ได้ ดิฉันเป็นคนประนีประนอม ท่านประธานฯ ดิฉันเป็นคนพูดง่ายใจอ่อน อย่างไรก็ตาม
 ดิฉันจะขอถอนเพื่อจะ ไปร่วมกับท่านบุญเลิศ ท่านสวัสดิภาพ และคุณมาสิริรัตน์ว่า “ทั้งนี้
 ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบทูลครับ มติที่เป็นประเด็นเดิวนะครับ ผมจะขอมติ นะครับ ท่านสมาชิก ที่อยู่ข้างนอกครับ ขอเชิญเข้าห้องประชุมครับ เมื่อคุณครูประทับใจได้ขอลอน คำแปรญัตติไปประเด็นที่เหลือเพียง ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็อร่างเดิมให้กด เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ ให้เดิมข้อความไว้ให้กด ไม่เห็นด้วย ชัดเจน นะครับ ลงคะแนนได้ครับ ท่านสมาชิก ที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญ นะครับ ผมจะทวนมติสั้น ๆ นะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากกด เห็นด้วย เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยกด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๖๗ ไม่เห็นด้วย ๒๘ ก็เป็นไปตามกรรมาธิการเชิญเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอำนวยความสะดวก

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับมาตรา นี้ต้องขออนุญาตกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาว่า โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ ได้ใช้มา โดยเฉพาะมาตรานี้ก็ ๑๐ ปีแล้วครับ สำหรับแนวความคิดของผมเห็นว่า โดยที่ท่านรัฐมนตรีมีบทบาทภารกิจมาก เพราะฉะนั้นก็ชอบที่จะรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย กำหนดเป้าหมาย กำกับดูแลติดตามผลงานเป็นสำคัญ ส่วนงานประจำการบริหารงาน ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานบุคคลก็ดี การบริหารงานทั่วไปอื่น ๆ ก็ดี สมควรที่จะให้บทบาทของข้าราชการประจำเขาก็คือ หัวหน้าข้าราชการประจำ นั่นก็คือปลัดกระทรวง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการแบ่งแยกอำนาจกันให้ชัดเจน และเพื่อผลของงานนั่นเอง เพราะฉะนั้น กล่าวโดยสรุปก็คือมาตรา ๑๐ นี้ ความก็จะเห็นว่า ในกระทรวงหนึ่งให้มีรัฐมนตรีว่าการ

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศุภลักษณ์ ๔๗/๒

กระทรวงคนหนึ่ง รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน
ในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรี
กำหนดหรืออนุมัติ โดยจะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งการและปฏิบัติ
ราชการก็ได้ ถ้าเป็นไปตามร่างก็จะเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นครับ

- ๔๘/๑

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สิริวรรณ ๔๘/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กราบ ขอบคุณครับ ผมจะขอมตินะครับ ประเด็นนี้ก็มียังประเด็นเดียว ในมาตรา ๑๐ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กีด เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติให้กีด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน ก็เป็นไปตามกรรมาธิการ เลขากิจารครับ

- ๔๕/๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๔๘/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น มีผู้ขอ
สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญยืนครับ

นายบุญยืน ศุภสารสาทร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผมได้สงวนไว้เป็นมาตรา ๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคท้าย กระผมอภิปราย
ก่อนได้ใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญเลยครับ

นายบุญยืน ศุภสารสาทร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ครับ ในมาตรา ๑๑ นี้เป็นการยกเลิกความในมาตรา ๒๑ เดิมและก็มีมีการแก้ไขขึ้นมาใหม่
โดยมีหลักสำคัญของมาตรา ๒๑ ว่าเป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวง
ก็คือในมาตรา ๒๑ ที่แก้ไขใหม่นี้ (๑) (๒) (๓) เป็นอำนาจของปลัดกระทรวง ก็คือให้มี
อำนาจควบคุม มีอำนาจแปลงนโยบายเป็นแนวทางปฏิบัติ กำกับการทำงาน ประสาน
การปฏิบัติ มีการเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการใน
กระทรวง ^๑อันนี้เป็นหลักสำคัญ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการรองจาก
รัฐมนตรี และ (๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงและรับผิดชอบ
การปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะมีรองปลัด
กระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ปลัดกระทรวงมอบหมายได้
^๒อันนี้เป็นหลักของหน้าที่ปลัดกระทรวงครับ ต่อมาวรรคสองก็ได้เขียนบอกว่า ในกระทรวง
หนึ่งจะมีการกำหนดส่วนราชการระดับกรมหรือส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่
ใน ๒ ส่วนราชการขึ้นไปให้อยู่ภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันได้ ถ้ามีกลุ่มภารกิจเกิดขึ้นมาอย่างนี้
แล้วให้มีรองปลัดกระทรวงคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบและบังคับบัญชา
ข้าราชการ ส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น หมายความว่าถ้าตั้งกลุ่มภารกิจขึ้นมาเมื่อไรจะให้
มีรองปลัดกระทรวง ได้อีก และก็มีหน้าที่รับผิดชอบและดำเนินการตามกลุ่มภารกิจนั้น

๑๑๒

ว. ๑๐ (ต. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๔๕/๒

คราวนี้มาถึงตรงวรรคสุดท้าย วรรคสุดท้ายเป็นอย่างนี้ครับ ในกระทรวงได้มีการจัดกลุ่มภารกิจให้อำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการกลุ่มภารกิจเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มภารกิจนั้น ทั้งนี้เว้นแต่จะมีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สำหรับวรรคท้ายนี้กระผมเห็นว่า ไปเขียนวรรคท้ายขมวดไว้อย่างนี้เท่ากับว่าเป็นการตัดอำนาจของปลัดกระทรวงหมด เพราะอำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงนั้นก็จะไปตกอยู่กับหัวหน้ากลุ่มภารกิจ เขาเขียนไว้ว่า ให้อำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มภารกิจนั้นก็เท่ากับว่าอำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงถูกตัดหมด เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คงจะเป็นว่าปลัดกระทรวง ถ้ามีการตั้งกลุ่มภารกิจขึ้นมาหมด เช่นว่า กรมหนึ่งไปจับกับกรมนี้ เอาส่วนหนึ่งมาบวกกับกรมนี้ บางทีปลัดกระทรวงอาจจะเหลือคนเดียว เพราะว่าอำนาจการบังคับบัญชาจะไปอยู่กับหัวหน้ากลุ่มภารกิจหมด จะสั่งราชการ จะกำกับราชการทำไม่ได้ทั้งหมด เพราะว่าไปตกเป็นของหัวหน้ากลุ่มภารกิจหมด เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า เป็นการตัดอำนาจปลัดกระทรวง ทำให้ปลัดกระทรวงหมดอำนาจในการบังคับบัญชาข้าราชการ ไม่มีลูกน้องผู้ได้บังคับบัญชาที่จะปฏิบัติงานได้ นอกจากจะรับรายงานจากหัวหน้ากลุ่มภารกิจเท่านั้นว่าได้ทำอะไรไป ส่วนหัวหน้ากลุ่มภารกิจนั้นก็สามารถที่จะรายงานการปฏิบัติทุกอย่าง ประสานการปฏิบัติทุกอย่างกับรัฐมนตรีด้วยนะครับ อันนี้ก็เลยทำให้ปลัดกระทรวงไม่รู้อยู่ในฐานะอะไร ไม่ได้เป็นเจ้าของกระทรวงในฐานะเป็นข้าราชการประจำอีกต่อไป และก็ทำให้ปลัดกระทรวงขาดมือทำงานเลยครับ เพราะว่าแยกไปเป็นกลุ่มภารกิจหมดแล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่ทราบว่าจะเขียนไว้แบบนี้ ก็เหมือนว่าเป็นการตัดอำนาจปลัดกระทรวง กระผมเห็นว่าน่าจะตัดไปเสียจะดีกว่า ถ้ามิเช่นนั้นแล้วปลัดกระทรวงก็ไม่รู้จะมีไว้ทำไม เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในมาตรา ๒๑ วรรคท้ายควรตัดออกครับ ควรตัดออก ขอบพระคุณครับ

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : ขอบคอบครับท่านประธานฯ กระทบนิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ คงต้องเรียนถามกรมการที่ไปตัดในพรรคสามว่า การรายงานต่อปลัดกระทรวง ร่างเดิมเขาว่า ตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง กรมการกรมการไปตัดว่า ตามระยะเวลาที่ปลัดกระทรวงกำหนด ที่ผมเรียนถามอย่างนี้ ผมไม่ทราบว่าการกระทรวงที่เขากำหนด ผมเข้าใจว่าเขามีหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเวลาที่กำหนดมาด้วย ถ้าท่านไปเดิมอย่างนี้แสดงว่าหลักเกณฑ์อะไรต่าง ๆ เวลารายงานไม่ต้องรายงานก็ได้ แต่ระยะเวลา ผมคิดว่าร่างเดิมเหมาะสมแล้ว ขอเหตุผลที่ท่านไปตัด และไปเปลี่ยนแปลงด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสนธิครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี และพลตรี อินทรีดิษฐ์ ยอดบางเตย ได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๑ เช่นเดียวกับท่านผู้ทรงเกียรติ ส.ว. บุญยืน สุคตสารสาทร ที่ได้กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติแล้วนะครับ ใน (๓) พรรคสาม ให้ตัด หรือขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีคือรายงานผลการดำเนินการต่อปลัดกระทรวงตามที่กำหนด โดยกฎกระทรวง ^{เรื่องนี้} ปลัดกระทรวง มีอำนาจเงินโยบาย แต่ถ้าไว้อำนาจแล้วการบังคับบัญชาจะไม่ต่อเนื่องกัน การติดตามตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้อมนำที่จะได้มีการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อผู้บังคับบัญชาในที่นี้คือปลัดกระทรวง ซึ่งหากรองปลัดกระทรวงสามารถรายงานผลการปฏิบัติงานต่อรัฐมนตรีโดยตรง ข้อมก่อให้เกิดการถกเถียงในการทำงาน และประกอทับปลัดกระทรวงก็จะไม่สามารถทราบผลการปฏิบัติงานในที่นี้ ซึ่งหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้นก็จะไม่สามารถแก้ไขภารกิจนั้นได้ทันทั่วทั้งที่ อย่างไรก็ตามการรายงานผลการปฏิบัติงานได้โดยตรงเป็นการลดขั้นตอนก็จริง แต่รัฐมนตรีข้อมต้องมีภารกิจที่มากมายอยู่แล้ว ข้อมไม่มีเวลาที่จะตรวจสอบการรายงานผลดังกล่าวได้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งข้อมต้องใช้เวลานาน

๑๑๔

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยรี ๕๐/๒

หรืออาจใช้เวลาที่มากขึ้นจากเดิมอีก ซึ่งหากปลัดกระทรวงจะได้รับทราบก่อนก็จะเป็น
การกลั่นกรองผลการปฏิบัติงาน ได้ดีอีกชั้นหนึ่ง ^{ไว้}ฉันนี้ผมดูแล้วว่าควรที่จะตัดออกตามที่ ▷
ท่าน ส.ว. บุญยืนได้กล่าวแล้วนะครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : หม่อมราชวงศ์กำลูนเทพศรี

- ๕๑/๑

หม่อมราชวงศ์กำนันเทพ เทวกุล (เลย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม หม่อมราชวงศ์กำนันเทพ เทวกุล ส.ว. จังหวัดเลย กระผมมีความไม่สบายใจในเรื่องของการบริหารราชการประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือปลัดกระทรวง ถ้าเรามานั่งพิจารณากันแล้วจะเห็นว่าประเทศไทยตั้งแต่โบราณกาลมาไม่เคยมีสิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นเหมือนคราวนี้เลย ตั้งแต่เริ่มแรกตั้งแต่การปกครองสมัยรัชกาลที่ ๕ ในสมัยนั้นมีเสนาบดีเป็นผู้รับผิดชอบกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ และต่อมาเมื่อเปลี่ยนแปลงเป็นระบอบประชาธิปไตย การปกครองจากเสนาบดีได้เปลี่ยนแปลงมา มีรัฐมนตรีเป็นผู้ดูแล เมื่อมีรัฐมนตรีดูแลแล้วอำนาจต่าง ๆ อยู่ที่ปลัดกระทรวงซึ่งแตกต่างกับสมัยโบราณเมื่อ ๑๐๐ กว่าปีมาแล้ว สมัยนั้นอำนาจอยู่ที่เสนาบดีทั้งหมด และมีปลัดทูลฉลองเสมือนหนึ่งกับเป็นเลขานุการของเสนาบดี ด้วยเหตุนี้บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงเป็นประชาธิปไตยอำนาจทั้งหมดมาอยู่ในการบริหารราชการประจำ มาอยู่ที่ปลัดกระทรวง จะเห็นได้ว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นก็ล้อเลียนกันมาเรื่อย ตั้งแต่สถาปนาแล้ว จะเริ่มเปลี่ยนแปลงสถาปนาแล้วเริ่มต้นมาแก้ไขมาทุกฉบับ จนกระทั่งถึงคำสั่งคณะปฏิวัติ จะเห็นว่าในการบริหารราชการตำบลนั้นจะมีปลัดตำบลซึ่งเป็นข้าราชการ ในการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็จะมีข้าราชการท้องถิ่น ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำไม่ดึงเอาข้าราชการมาทำหน้าที่เป็นหัวหน้าข้าราชการในระดับตำบล ระดับเทศบาลก็เช่นเดียวกันมีปลัดเทศบาล ระดับจังหวัดก็มีข้าราชการเป็นปลัด อบจ. ทำไมดึง ^{ขึ้น} _{ไป} ทำเช่นนั้นครับ เพราะบุคคลเหล่านี้ล่วงรู้ดีถึงระเบียบ คำสั่ง กฎหมาย วิถีปฏิบัติ ทุกอย่าง จะมีความชำนาญในเรื่องนี้ ส่วนข้าราชการการเมืองแยกออกไปเด็ดขาด มีหน้าที่แต่เพียงทำหน้าที่ในการออกนโยบายเท่านั้น ส่วนการบริหารงานให้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติตามนโยบายของรัฐมนตรีหรือนักการเมืองไม่ว่าระดับใดก็ตามเป็นเรื่องของข้าราชการประจำที่จะต้องมาดำเนินการ ถ้าเทียบแล้วข้าราชการประจำก็เหมือนกับเจ้าหน้าที่ที่ดูแลท่าเรือ นักการเมืองคือเรือที่มาจอดพักแล้วก็ไป นโยบายจะเปลี่ยนไปเรื่อย วิถีการทำงานจะเปลี่ยนไปเรื่อย การบริหารจะเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นยิ่งเปลี่ยนบ่อยที่สุด ถ้าอำนาจเปลี่ยนไปอยู่ในมือของรัฐมนตรีทุกสิ่งทุกอย่างจะเปลี่ยนตามไปหมด เปลี่ยนกันจนข้าราชการหมุนเวียนไม่ทัน เพราะข้าราชการนี้ ได้แบ่งมาแล้วว่า อำนาจปลัดกระทรวง

ทั้งหมดให้ปลัดกระทรวงมารับผิดชอบเฉพาะข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
เท่านั้นเอง ไม่มีอำนาจไปสั่งราชการหรือควบคุมบังคับบัญชาในกระทรวง ทบวง กรม
อื่น ๆ เลย เพราะจะได้แบ่งออกมาตามกลุ่มงานแล้ว ทั้งหมดไปขึ้นอยู่กับรองปลัดฯ
๔ - ๕ คน หรือ ๓ คน ๕ คนอะไรก็ตาม แบ่งงานกันไป ท่านจะเห็นว่า ข้อ ๑ ผลเสีย
ที่เกิดขึ้นอันแรกก็คือรูปแบบการบริหารประจำจะเปลี่ยนแปลงไป เพราะว่าเมื่ออำนาจ
ไปอยู่ที่รองปลัดฯ แล้วรองปลัดฯ นั้นก็หวังอย่างยิ่งที่วันหนึ่งจะต้องมาเป็นอธิบดี ทุกคนจะ
วิ่งเข้าหานักการเมืองหรือจะวิ่งเข้าหารัฐมนตรีหมด นั่นแหละครับ ผมขอเรียนให้ทราบว่าจะ
สับสนอลหม่านจะแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน รูปแบบของการจัดรูปองค์กรจะขึ้นในแนว
เฉียงหมด ไม่ได้ขึ้นในแนวตรงไปตามลำดับชั้นจะวิ่งเข้าหารัฐมนตรีเพื่อให้รัฐมนตรี
สั่งการลงมา การแก่งแย่งชิงดีไม่มีรูปแบบ ไม่มีมาตรการใด ๆ ไม่มีคุณธรรม ทุกคนจะวิ่ง
เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ขอให้ได้ประโยชน์มาเป็นใช้ได้ จะไม่คำนึงถึงความถูกต้องไม่
คำนึงถึงใด ๆ ทั้งสิ้น ความสับสนอลหม่านในกระทรวงต่าง ๆ จะเกิดขึ้นอย่างมากมาย
ถ่ายทอด ซึ่งไม่ถูกต้องครับ ผมมีความเห็นว่าปลัดกระทรวงนั้นเป็นผู้ที่สง่างาม เป็น ซี. ๑๑
สมัยผมรับราชการ ผมมองความรู้สึกว่าใครเป็นปลัดกระทรวงก็ตามต้องถือว่าสง่างาม
เป็นมือ โพรเฟสชันนัล (Professional) เป็นมือที่รักษาความเป็นกลาง เป็นมือที่รักษา
ความถูกต้อง-----

- ๕๒/๑

๑๑๗

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภavana ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกำลุนเทพทศรีบ ต้องขออนุญาตนัดหนึ่ง
หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล (เลข) : กรวิ นักรการเมืองจะมาเอาแต่ใจ
คงจะไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ฉันนั้นไม่เป็นไรครับ เอาว่าในประเด็นที่ขอสงวนฯ หรือแปรญัตติ
นะครับ ประเด็น

หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล (เลข) : กรวิ เพราะฉะนั้นผมขอเรียน
ให้ทราบว่ผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการที่จะให้ลดอำนาจปลัดกระทรวงลง ไป ขอแต่
เพียงว่ให้เอาไว้อย่างเดิมหรือให้เพิ่มคำว่ “เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของทุกกระทรวง”
กรวิ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภกรวิ

นายวัลลภ ตังคณานุกรวิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพกรวิ ผม วัลลภ ตังคณานุกรวิ สมาชิกวุฒิสภา โดยจริง ๆ แล้วในวาระสามที่
คณะกรรมการได้มีการไปแก้ไขตัดทอนส่วนสำคัญของวาระนี้ลง ผมคิดว่เป็นเรื่องที่นำ
พิจารณามาก ท่านประธานฯ ดูให้ดิ้นะกรวิ แต่เดิมสาระในวาระนี้เขาให้มี ๒ ทางเลือก
ทางเลือกหนึ่งก็คือว่ตำแหน่งไม่ค้ำกว่อธิบดีหรือจะเรียกว่รองปลัดฯ ก็ได้ ตัวนี้ผม
ไม่คิดใจจะกรวิ เดิมทีจะขึ้นตรงต่อปลัดฯ หรือขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง หมายความว่าเขาให้มี ๒ ทางเลือก ซึ่งแม้จะให้มี ๒ ทางเลือกผมเอง
ยังไม่เห็นด้วยเลข แต่เบื้องต้นว่ทำไมทางเลือกหนึ่งไปขึ้นกับปลัดฯ ทางเลือกหนึ่งไปขึ้นกับ
รัฐมนตรี เพราะ ๒ ทางเลือกจะเกิดการสับสนอลหม่านอย่างมาก แล้วรองปลัดฯ เน้นอน
ท่านจะต้องไปเลือกขึ้นกับรัฐมนตรีแน่เพราะให้ความคิดความชอบได้ จะสามารถตั้งให้เป็น
ปลัดฯ ได้เลย นี่คืสิ่งที่เกิดขึ้นในวงราชการไทย ที่นี้กรวิราชการไปทำหนักกว่านั้นอีก

ตัด ๒ ทางเลือกให้เหลือทางเลือกเดียว ซึ่งเป็นทางเลือกที่ต้องไปขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี ผมว่า ยิ่งทำให้สาระนี้หนักลงไปกว่าเดิมอีก แต่เดิมยังเป็น ๒ ทางเลือกแล้วให้ไปกำหนดใน กฎกระทรวง ถ้าไปขึ้นกับรัฐมนตรี แต่นี่ท่านกลับไปเปลี่ยนสาระสำคัญ โดยให้รองปลัดฯ ขึ้นกับรัฐมนตรี แล้วเพียงแต่รายงานผลผ่านปลัดฯ เท่านั้น เหมือนกับปลัดฯ เป็นแค่ทางผ่าน แต่จริง ๆ ผู้มีอำนาจโดยตรงกลับเป็นรัฐมนตรีที่ดูแลรองปลัดฯ โดยตรง ผมว่านี่เป็นวิธีการ ร่างซึ่งผิดพลาดคิดตัวครบ โดยหลักของรองปลัดฯ ต้องขึ้นกับปลัดฯ แล้วก็ค่อยไปรายงานผลต่อ รัฐมนตรี หลักน่าจะเป็นอย่างนั้น ผมคิดว่ากรมการฯ ไปทำก่อนข้างหนังก่อนจะรับ ผมคิดว่าน่าจะคืนกลับไปร่างเดิมได้ตามวรรคนี้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุรุประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ประทีป อึ้งทรงธรรม กะ สมาชิกวุฒิสภา ต่อกรณีนี้มาตรา ๑๑ ดิฉันมองว่าถ้าหากพูดถึงในลักษณะของการทำงาน ดิฉันก็คิดว่าทางรัฐบาลเองที่ส่งร่างตรงนี้มา มีความก้าวหน้าในเรื่องของการบริหารจัดการ มีการรวมกลุ่มงานเข้าด้วยกัน แล้วก็พยายามที่จะให้เกิดการบริหารจัดการที่รวดเร็ว แต่การรวดเร็วนั้น โดยการที่จะให้รองปลัดฯ หรือจะให้มืออธิบดี มีผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า อธิบดีทำงานแล้วก็จะเรื่องไปสู่อธิบดีตรงเลย อาจจะทำให้เกิดความรวดเร็ว แต่ในความรวดเร็ว นั้นก็จะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมาอีกคือว่า ระบบราชการเองจะต้องมีสายบังคับบัญชา สาขาบังคับบัญชาตั้งแต่ปลัดฯ รองปลัดฯ อธิบดี แต่ถ้าหากว่าตามกฎหมายตรงนี้ตัดสาย ปลัดฯ ให้ปลัดฯ เป็นเพียงแต่ตัวรับรู้ เป็นเพียงเหมือนกับหย่อนข้อมูลใส่ตู้ไปรษณีย์เท่านั้น จะมีความคิดเห็นว่าการใดก็ไม่สำคัญแล้ว อำนาจจะไปอยู่กับท่านรัฐมนตรี ก็จะทำให้ เกิดกรณีสับสนอลหม่านในองค์กรเกิดขึ้นว่า สายการบังคับบัญชาจะเสียไป ดิฉันคิดว่า องค์กรที่ใหญ่ระดับกระทรวงกับการบริหารอย่างบริษัท หรือองค์กรเล็ก ๆ คงจะลำบาก คงจะไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถึงแม้จะเป็นบริษัทก็ตาม ถ้าหากว่าบริษัทมีหัวหน้างาน

๑๑๕

ว. ๑๐ (ต. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภavana ๕๒/๓

แต่หัวหน้างานไม่ผ่านผู้จัดการ หัวหน้างานขึ้นไปขงกับประธานบอร์ดเลย ปัญหาความสลับ
ซับซ้อน ปัญหาความขัดแย้งในองค์กรจะใหญ่มาก เพราะฉะนั้นคิดนั้นคิดว่าไม่ควรที่จะให้
เกิดความสับสนอลหม่าน การปฏิรูป การแก้ไขปัญหา จะต้องทำให้ปัญหาลดลงหรือ
หมดไป -----

- ๕๓/๑

แต่ถ้าหากว่าการแก้ไขที่ปัญหาแล้วไปเพิ่ม ไปผูกปัญหาให้มากขึ้นก็จะทำให้การปฏิรูปลนั้นไม่ประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นคิดมันจึงเห็นว่าสิ่งที่จะทำให้ระบบยังมีเหมือนเดิม แล้วก็มีกลุ่มงานโดยที่ปลัดกระทรวงยังต้องเป็นผู้บังคับบัญชาสายงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นคิดมันขอตัดตั้งแต่ ประธาน โทษณะจะขออ่าน “ภายในกระทรวง จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรมตั้งแต่ ๒ ส่วนราชการขึ้นไป อยู่ภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกัน ได้ โดยในแต่ละกลุ่มภารกิจมีผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีคนหนึ่ง เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบราชการและบังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น โดยปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง ตรงนี้คิดมันจึงเห็นว่ายังมีความจำเป็นที่จะต้องขึ้นตรง ส่วนการรายงานนั้นปลัดกระทรวงจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ที่รายงานตรงต่อรัฐมนตรีอยู่แล้ว ถ้าหากว่าทางรัฐบาลเห็นว่าปลัดกระทรวงคนไหนที่ไม่ขึ้นตรงก็ย้ายได้ มีอำนาจย้ายอยู่แล้ว ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพิชัยครับ

นายพิชัย จำเพชร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายพิชัย จำเพชร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ท่านประธานฯ ครับ สำหรับมาตรานี้ในการที่กรรมการได้จัดการบังคับบัญชาระหว่างรองปลัดกระทรวง กับปลัดกระทรวง เป็นสิ่งที่น่าแปลกใจสำหรับกระผมเป็นอย่างยิ่งนะครับว่า ไม่ทราบว่าการบริหารมีแนวความคิดอย่างไร แต่อีกนัยหนึ่งผมมองว่ากรรมการได้วางยาต่อระบบการบังคับบัญชาของสายปลัดกระทรวง เพราะในปัจจุบันนี้เราก็คงทราบกันดีอยู่แล้วว่าข้าราชการประจำแทบจะไม่ต้องทำอะไรนะครับ พยายามที่จะมีความสนิทชิดเชื้อ เกาะแก่งเกาะขานักการเมืองอยู่ตลอดเวลา แต่ยิ่งเราไปตัด เราไปแก้กฎหมายเหมือนกับให้ท้ายกับข้าราชการกันเอง จะก่อให้เกิดความสับสน และเกิดความไม่เป็นเอกภาพในการบังคับบัญชา ปลัดกระทรวงแทบจะไร้ความหมายต่อไปนะครับ รองปลัดกระทรวงสามารถถึงรัฐมนตรีได้โดยตรง เป็นการแก้ไขกฎหมายที่แปลกมากนะครับ โดยเฉพาะท่านประธานกรรมการก็เคยเป็นปลัดกระทรวงมาก่อน อันนี้ซึ่งผมมองก็ไม่มีทราบนวนความคิดของท่านเหมือนกันนะครับ ผมจึงไม่เห็นด้วยนะครับ

๑๒๑

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๕๕๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กราบ ท่านสมาชิกฯ ครับ จะชี้แจงท่านชุมพลนะครับ เชิญครับ
นายชุมพล ศิลปอาชา (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร
ในฐานะกรรมการ ในมาตรานี้กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานฯ อย่างนี้
นะครับว่า ประเด็นที่ ๑ มาตรานี้คณะกรรมการเดินตามร่างเดิมของรัฐบาล

ประการที่ ๒ เดินตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร
ร่างที่ขึ้นมาหาเรามีอยู่ ๒ กรณี กรณีหนึ่งให้ขึ้นกับปลัด และ หรือกรณีที่ ๒ ให้ขึ้นกับ
รัฐมนตรีโดยตรง ทางกรรมการเลือกเอาวิธีที่ ๒ ก็เป็นต้นร่างที่มาจากสภาผู้แทนฯ
นั่นเอง

- ๕๕/๑

๑๒๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สัปดาห์ ๕๔/๑

ประการที่ ๓ เหตุที่เราตัดสินใจไม่ให้ขึ้นกับปลัดกระทรวงนั้น
ก็เพราะว่า ประเด็นที่ ๑ ปลัดกระทรวงนั้นภารกิจมากมาย กรมทุกกรมสายงานจะ
ต้องวิ่งเข้าหาปลัดกระทรวงทั้งหมด ปลัดกระทรวงเองก็ทำในฐานะ ๒ ในฐานะ ๑. ในฐานะอธิบดี
ของกรมสำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงนี้เป็นกรม ๆ หนึ่ง ปลัดกระทรวง
ดูแลกรมของตัวเอง ยังดูแลกรมต่าง ๆ ในกระทรวงอีก ๑๐ กว่ากรม เพิ่มต่าง ๆ สายงาน
ต่าง ๆ วิ่งเข้าหาปลัดกระทรวง ผ่านรองปลัดฯ ความหมายของท่านปลัดฯ ประทับตราฯ
ผ่านไปเท่านั้นเอง โดยภาคปฏิบัติจริง ๆ แล้วที่เป็นอยู่ ปลัดกระทรวงจะมอบให้
รองปลัดกระทรวงทุกคนรับผิดชอบงานแต่ละกลุ่ม ๆ รองฯ ๑ ๓ กรม รองฯ ๒
๒ กรม รองฯ ๓ ๓ กรม ทางปฏิบัตินี้รองปลัดกระทรวงจะดูแลงานกรมต่าง ๆ ของ
กระทรวงอยู่แล้ว ไม่ใช่ปลัดฯ เป็นแค่เพียงการรายงานขึ้นไปต้องผ่านปลัดฯ เท่านั้น ดังนั้น
ข้อเสนอของตามต้นร่างของรัฐบาลก็ดี สภาผู้แทนฯ ก็ดี เราจึงได้ยึดอันนั้น แต่เลือกที่จะ
ไว้ให้รายงานตรงต่อรัฐมนตรี เหตุผลก็คือว่า การปฏิรูประบบราชการที่เกี่ยวเนื่องการ
ที่จะแก้ไขอดีต จริง ๆ แล้วความคิดของทาง ก.พ. หรือผู้ที่ดำเนินเรื่องนี้มีมาต้องการ
๑. ให้มีทบวงเกิดขึ้นในกระทรวง ปลัดกระทรวงนี้อาจกลับมามากมายก่ายกอง
กระทรวงใหญ่ ๆ เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรฯ ปลัดกระทรวง
นี้ทำงานไม่ได้ครับ งานมาก งานสั้น ดังนั้นเราก็ต้องกำตัดระบบงานของกระทรวง
เสียใหม่ โดยให้อำนาจปลัดกระทรวงไม่ใช่รับผิดชอบคนเดียว ให้มีหลาย ๆ คน
จริง ๆ แล้วใน พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เรามีกำว่า “ทบวง” อยู่แล้ว
คือทบวงที่มีฐานะที่ต่ำกว่ากระทรวง แต่ก็สูงกว่ากรม แต่ไม่ใช่กระทรวง
แต่เราไม่เคยใช้เลย รัฐบาลท่านประกาศจะใช้มาแล้ว พอถูกกระแสเข้าท่านก็ถอยไป
ดังนั้นการปฏิรูปครั้งนี้ตามมาตราี่จะเป็นก้าวแรกที่จะไปสู่การที่จะปฏิรูปตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงก็ดี ตำแหน่งอธิบดีหรือคำว่า “กรม” ก็ดี กรมที่เป็นนิติบุคคลก็ดี
ปลัดกระทรวงที่เป็นนิติบุคคลก็ได้รับ คือปัญหาของระบบราชการไทยเรา ดังนั้น
เหตุที่กรรมาธิการเลือกมาใช้วิธีที่ ๒ ของต้นร่างที่ผ่านสภาผู้แทนฯ มา ก็ด้วยเหตุผล
ต้องการจะลดภารกิจของปลัดกระทรวงให้ลดลงไป ให้รับผิดชอบเฉพาะงานนโยบาย
กำกับวางแผน งานรู่ทีน (Routine) ทั้งหมดนี้ก็ให้ไปผ่านรองปลัดฯ ถามว่า ทำใ

๑๒๓

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศุขาคา ๕๔/๒

เราจึงให้ขึ้นกับรัฐมนตรี เรื่องการเมืองจะไปลี้วงลูกหรืออะไรเลยแต่ประการใดหาเรามีได้ เราต้องการที่จะว่า แต่งอำนาจของปลัดกระทรวงให้ลดลงไป แต่อย่างไรก็ตามที่เราก็ได้เพิ่มไปว่า ให้มีการรายงานต่อปลัดกระทรวงก่อนที่จะผ่านไปถึงรัฐมนตรี การใช้อำนาจในระบบราชการนั้น ถ้าใช้โดยไม่มีคุณธรรม รัฐมนตรีอยู่ไม่ได้ครับ ยิ่งถ้าเป็นรัฐมนตรีสมัยยุคที่ปฏิรูปการเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ระบบการตรวจสอบนั้นค่อนข้างจะรุนแรงมาก ดังนั้นผมว่าเราเชื่อในรัฐธรรมนูญกลไกต่าง ๆ ของเขา แต่เรามาว่าดีระบบราชการเราให้รองรับการปฏิรูปการเมืองโดยรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผมว่ามาตรการนี้คือหัวใจสำคัญในการที่จะปฏิรูประบบราชการเราต่อไปในอนาคต ระบบวิ่งเดินไม่ต้องไปเป็นห่วงหรือก่อกวน เราไม่ทำอย่างนี้ที่วิ่งได้ครับ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วตามโครงสร้างเดิมนี้

๑. กรรมการไม่ได้ไปเปลี่ยนแปลงอะไรมากมาย เป็นแต่เพียงเลือกวิธีให้ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีเท่านั้น เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลด้วย แล้วของสภาผู้แทนฯ ข้อสังเกตต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกฯ ได้พูดไปนั้น ผมว่าก็เป็นข้อสังเกตที่ดี แต่เราก็ต้องเลือกอันใดอันหนึ่งที่ดีที่สุดที่สุดนะครับ กรรมการก็เห็นว่า วิธีนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด แล้วแก้ไขปัญหาเรื่องของระบบราชการไทยเรา

- ๕๕/๑

ประการสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ ความชั่ว ความดีของระบบราชการไทย อยู่ที่คน ๓ คน ๑. คือตัวอธิตีที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เช่นหนังสือ เช่นสัญญาจ้าง เช่นอะไรต่าง ๆ มากมาย ๒. อยู่ที่ปลัดกระทรวง ๓. อยู่ที่ตัวรัฐมนตรี ๓ คนนี้คือหัวใจสำคัญของระบบราชการ ความชั่ว ความดีอยู่ที่ ๓ คนนี้ เท่านั้นที่เราจึงพยายามจัดสรรอำนาจแก่ระบอบระหว่าง ๓ คนนี้ให้มีดุลยภาพซึ่งกันและกัน ความหมายที่แท้จริงเป็นอย่างนั้นมากกว่า ดังนั้นเหตุที่กรมการได้ตัดอันนี้ออกไปนั้น ไม่ได้ต้องการที่จะให้มีลูกน้องไปใหญ่กว่าเจ้านาย ไม่ใช่ครับ เราซึ่งมีกลไกทางการบริหารงานบุคคลอื่น ๆ ที่จะเสริมมาตราบนี้ขึ้นมาอีก ซึ่งไม่ทราบว่าทางท่าน ก.พ. กับกฤษฎีกาอาจจะชี้แจงเรื่องนี้ได้ กระผมขออนุญาตชี้แจงเบื้องต้นแค่นี้ก่อนนะครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานคร โครที่จะกราบเรียนว่า ในมาตรา ๑๑ นี้ เนื้อหาในมาตรา ๑๒ นั้น เรากฎหมายดูครับ อำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงมหาดไทยมีอะไรบ้าง มีด้วยกัน ๓ อนุ (๑) ควบคุมการบริหารงานในกระทรวง (๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในกระทรวง รองจากรัฐมนตรี (๓) เป็นผู้บังคับบัญชาควบคุมข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง กฎหมายในมาตราเดียวกัน แต่มีข้อความขัดกันในวรรคสี่ ซึ่งกรมการไปแก้ไขให้ รองปลัดกระทรวงควบคุมงานในภารกิจเดียวกันขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีช่วยว่าการ ขัดกันครับ ผมรับราชการมานาน ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาสูงสุดนั้นคือปลัดกระทรวง เขาเป็นผู้รับผิดชอบ กฎหมายให้อำนาจปลัดกระทรวงไว้เลย มีรองปลัดกระทรวงที่คนก็สามารถแบ่งงานให้ทำได้ มอบหมายให้ทำได้ แต่ไม่ใช่มีกฎหมายมากำหนดไว้แบบนี้ว่า งานแบบนี้ไม่ต้องผ่านปลัดกระทรวงมหาดไทย สมมุติว่าเป็นกระทรวงมหาดไทยนะครับ เพียงแต่ว่ารายงานรัฐมนตรีช่วยว่าการแล้ว ก็รายงานให้ปลัดกระทรวงทราบ ในเนื้อหาของกฎหมายขัดกัน แล้วการทำงานถ้าเป็นอย่างนี้แล้วผู้ได้บังคับบัญชาจะกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชาสูงสุดในกระทรวงนั้น ๆ ยังไปเจอรัฐมนตรีหน้าด้านขอคนประจบ

๑๒๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ลี้ดควาวัลย์ ๕๕/๒

สอพลอ ขอรับการทุจริต ข้าราชการที่เสียแง่เสียงานะครับ งานในกระทรวงนั้นจะทันไปงาน
กระผมจึงไม่เห็นด้วย เห็นว่าควรคงไปตามร่างเดิมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพนัสครับ

นายพนัส ทักษิณานนท์ (ตาค) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พนัส
ทักษิณานนท์ จากจังหวัดตากนะครับ กระผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ไปแก้วรรคนี้
ของมาตรา ๑๑ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคสาม ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกฯ ที่ท่านก่อน ๆ
ได้อภิปรายไปแล้วว่า วรรคนี้ถ้าไปแก้ที่กรรมาธิการแก้ก็จะเป็นการขัดกันกับใน
วรรคหนึ่ง วรรคสอง จึงอำนาจการบังคับบัญชาเป็นของปลัดกระทรวง แต่พอมาใน
วรรคสามอ่านดูตามความหมายแล้วปลัดกระทรวงไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ เพราะรัฐมนตรี
ก็มาเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงแทนปลัดกระทรวง และในแต่กระทรวงถ้ารัฐมนตรี
ต้องการที่จะตัดอำนาจของปลัดกระทรวงให้หมดเลยก็ตั้งเป็นกลุ่มภารกิจขึ้นมา
ให้หมด ปลัดกระทรวงก็ไม่ต้องมีหน้าที่ทำอะไร แล้วสุดท้ายในเรื่องของการ
บังคับบัญชาก็เกิดปัญหาขึ้นมา เพราะว่าในวรรคหนึ่ง วรรคสองบอกว่าเป็นอำนาจ
ของปลัดกระทรวงอยู่ -----

- ๕๖/๑

เพราะฉะนั้นในความขัดแย้งตรงนี้ระหว่างรัฐมนตรีกับปลัดกระทรวงก็จะเกิดขึ้น อันนี้เป็นการเสียหลักการนะครับ หลักการการเสียระบบ เพราะโดยหลักแล้วระบบข้าราชการประจำ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาสูงสุด ต้องเป็นปลัดกระทรวง ซึ่งตรงนี้ว่าที่จริงแล้วในการอภิปรายสำหรับมาตราที่ผ่านมานี้ก็ได้มีความพยายามที่ต้องการว่าไม่ให้รัฐมนตรีเข้ามาเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการประจำ ฉะนั้นถ้าหากว่าในมาตรานี้กับมาเนั้นตรงนี้ก็ยิ่งจะทำให้ทางฝ่ายการเมืองนี้สามารถที่จะเข้ามาควบคุมระบบราชการได้โดยเด็ดขาดนะครับ ซึ่งอันนี้ผมว่าไม่เกินไปผลดีต่อการบริหารงานของระบบราชการประจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเหตุผลดังกล่าวนี้ กระผมคิดว่าการแก้ไขวรรคสามของมาตรา ๑๑ นี้โดยกรรมาธิการเป็นการแก้ไขซึ่งสอดคล้องตามรณมภ์ของการกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจ อันนี้การที่กำหนดให้มีกลุ่มภารกิจนี้ผมก็คิดว่าเป็นการมุ่งประสงค์เพื่อที่จะให้การดำเนินการการบริหารราชการของกระทรวงใด กระทรวงหนึ่งนี้ ถ้ากรมใด ส่วนราชการในกระทรวงนั้น ๆ มีภารกิจซึ่งใกล้เคียงต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างไรก็ดีก็ให้จัดเป็นกลุ่มภารกิจขึ้นมา เพื่อมุ่งในประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานมากกว่า แต่ถ้ามาแก้แบบนี้แล้วกลับกลายเป็นว่าไปแก้หลักการหรือแกระบบ ทำให้สายงานการบังคับบัญชาเสียไปทั้งหมด ด้วยเหตุดังที่ได้กราบเรียนมานี้ กระผมเห็นว่าควรจะต้องตามร่างเดิมไว้จะดีกว่านะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าเราอภิปรายกันพอสมควรแล้วนะครับ ให้กรรมาธิการชี้แจง ท่านวัลลภคงไม่ต้องแล้วนะครับ อย่างล่ะครับ อาจารย์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกโรตง (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บุญทัน ดอกโรตง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา กระผมมีเพียงคำถามนะครับ ถามท่านประธานฯ ตรงไปยังท่านประธานไสวนะครับ รัฐมนตรีที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายนี้ส่งตรงไปยังปลัดกระทรวงข้าราชการทุกคนนั้น หัวขบวนอยู่ที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้บริหาร ทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ในฐานะที่เป็นตัวแทนของข้าราชการ เพราะฉะนั้นการที่จะให้กลุ่มภารกิจทำการกิจหน้าที่ที่มีภาระเหมือนกับอธิบดี แล้วก็ส่งงานไปยังปลัดกระทรวง และ

๑๒๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงพิชัย ๕๖/๒

รองปลัดกระทรวงนี้ส่งโดยตรงไปยังรัฐมนตรีนั้น ถือว่ารัฐมนตรีนั้นใช้อำนาจในการเข้า
มาบริหารเข้ามาจัดการด้วย ผิดวัตถุประสงค์ในการเป็นผู้กำหนดนโยบายใช่หรือไม่
โปรดตอบด้วยน่ะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มาตรานี้ในกรรมาธิการมีการถกแถลงกันมากนะครับว่า
เราเป็นการคัดอำนาจท่านปลัดกระทรวงหรือไม่ เอาหลักแรกก็คือการบังคับบัญชา
เราไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของผู้แทนราษฎรเลย ใน (๑) (๒) (๓) นะครับ ในเรื่องการ
บังคับบัญชา แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (๑) นั่นก็คือเรื่องของการเปลงนโยบาย ซึ่งเป็นหน้าที่
ของท่านปลัดกระทรวงโดยเฉพาะ กฎหมายเดิมมีหน้าที่ดำเนินการตามที่รัฐบาล
กำหนด แต่เดี๋ยวนี้จะต้องเอานโยบายของรัฐบาลเปลี่ยนให้ไปสู่การปฏิบัติ นี่หน้าที่
ของท่านปลัดกระทรวง และต้องมีหน้าที่ประสานและสร้างความเป็นเอกภาพต่าง ๆ
มากมาย ตาม (๑) อันนั้นเป็นเรื่องของการบังคับบัญชา ทั้งในด้านตัวบุคคลและบังคับบัญชา
เรื่องงาน เพราะเรื่องของการเปลงนโยบายนี้เองเข้ามาสู่วรรคต่อไป ในกรณีที่
ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปราย ตรงนี้คือการเปลงนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเป็นหน้าที่ของ
ท่านปลัดกระทรวงจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ ใครละจะเป็นคนทำเรื่องนี้ ก็คือ
ท่านปลัดกระทรวงคงทำคนเดียวไม่ได้ กฎหมายก็ออกแบบให้ว่าถ้ากรมแต่ละกรม
หรือ ๒ กรมนี้มีงานภารกิจเหมือนกัน จะออกกฎกระทรวง เขาบอกจะออกกฎกระทรวง
นะครับ ให้รวมเป็นภารกิจเดียวกัน โดยมีท่านรองปลัดกระทรวงคนหนึ่ง เดิมทีเราบอก
ให้อธิบดีคนใดคนหนึ่งใน ๒ คนนี้เป็นหัวหน้า แต่เราคิดว่านั่นก่อให้เกิดปัญหาในการ
บังคับบัญชาแน่นอน ก็ไปเสริมแนวความคิดที่อาจารย์ชุมพลได้ชี้แจงไว้ ก็คือให้
ท่านรองปลัดฯ ทำหน้าที่ ทำหน้าที่อะไรตรงนี้ คือการเปลงนโยบายที่กระผมได้กราบเรียน
ไว้แล้วว่า (๑) ท่านปลัดกระทรวงไม่สามารถที่จะลงมามีหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจได้
ก็ให้รองปลัดกระทรวงรับนโยบาย รับหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจในการปฏิบัติงานครับ
รับภารกิจในการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาล แต่การรับภารกิจตรงนี้จะต้องไป

๑๒๘

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๕๖/๓

รายงานท่านปลัดกระทรวงอีกหรือไม่ เราบอกสำรวจรายงานอยู่อย่างนี้ก็ไปเกิดบอดเทิลเนก (Bottle neck) คือไปเกิดคอขวดขึ้น จากอธิบดีที่ว่าจะขึ้นไปถึงรองปลัดฯ ไปถึงปลัดฯ กว่า จะถึงรัฐมนตรี งานก็จะเกิดปัญหา เกิดคอขวดขึ้น-----

- ๕๗/๑

๑๒๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถ้ารวม ๕๗/๑

ด้วยเหตุนี้กรรมการจึงเห็นว่าเลือกทางเลือกอย่างที่ท่านอาจารย์ชุมพลว่า ก็ให้รองปลัดกระทรวงนั้น ในฐานะปฏิบัติงานนะครับ ไม่ใช่การบังคับบัญชา ทั้งคำบัญชาหัวหน้าในเรื่องของกรม ๒ กรมที่เกี่ยวข้องกับงานในภารกิจ แต่บังคับบัญชาเพื่อปฏิบัติงานให้ตอบสนองนโยบายหรือแปลงนโยบายนั้นมาสู่การปฏิบัติ ตรงนี้ละครับเป็นแนวความคิดใหม่ของรัฐบาลที่เราได้รับการชี้แจง เพื่อว่างานของรัฐบาลในเชิงนโยบายที่รับต่อสภานี้กับประชาชนจะได้ไปสู่การปฏิบัติที่รวดเร็ว ด้วยเหตุนี้เองกรรมการจึงเห็นว่าเราจึงเลือกเอาแนวทางที่จะให้ท่านรองปลัดกระทรวงนั้น รายงาน โดยตรงในเรื่องการปฏิบัติราชการ เฉพาะงานในกลุ่มภารกิจ ขออนุญาตทราบเรียนตรงนี้ รายงานการปฏิบัติราชการ เฉพาะกลุ่มภารกิจที่ออกกฎกระทรวงไว้ การออกกฎกระทรวงได้นั้นต้องให้คณะรัฐมนตรีเป็นคนอนุมัติเห็นชอบถึงจะออกกฎกระทรวงว่ากรมไหน ๒ กรมนั้นเป็นกลุ่มภารกิจ ด้วยเหตุนี้จึงมีการรอกันแต่ระดับชั้น พอมาถึงสุดท้ายเราก็กังวลว่าแล้วปลัดกระทรวงจะรู้อะไรละ ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา เราถึงบอกว่าจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตามที่ปลัดกระทรวงกำหนดมาขมวดไว้คือว่าปลัดกระทรวงเองจะต้องรู้ แต่ไม่ใช่ว่าไม่มีกำหนดเวลา ปลัดกระทรวงก็บังคับตรงนี้อีกที่ว่า การปฏิบัติงานหรือการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติมัน ปลัดกระทรวงต้องรู้ทุกระยะ ปลัดกระทรวงก็กำหนดเวลาเอา เพราะฉะนั้นผมคิดว่านี่คือการบังคับบัญชาในเชิงการบริหารงาน ส่วนการบังคับบัญชาในเรื่องของบริหารงานบุคคลนั้นเป็นไปตาม (๒) และ (๓) เรียบร้อยแล้วนะครับ ผมขออนุญาตทราบเรียนย้ำตรงนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายทีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานฯ วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภจะถาม

นายวัลลภ ดังคนานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ดังคนานุกรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านคุณะครับ ท่านประธานคณะกรรมการหรือกรรมการดูให้ทีนะครับ นี่เป็นคำถามเลขนะครับ ๑๑ วรรคสอง

“ในการปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะให้มีรองปลัดกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ปลัดกระทรวงมอบหมายก็ได้” นี่คือการบังคับฯ ๑ คน

คำถามคือรองปลัดฯ ๑ คนคนนี้ กับรองปลัดฯ ในวรรคสามเป็นคนเดียวกันหรือไม่ ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ถ้าเป็นคนคนเดียวกันหรือไม่ใช้คนเดียวกัน ท่านสุวรรณศรี วรรคสี่บอกว่า “ในกลุ่มภารกิจเดียวกัน หัวหน้ากลุ่มภารกิจ” ก็หมายถึงรองปลัดฯ ที่ท่าน แก้วใจตามวรรคสาม “อาจกำหนดให้ส่วนราชการของส่วนราชการระดับกรมแห่งหนึ่ง ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับสารบรรณ บุคลากร การเงิน การพัสดุ หรือการบริหารงานทั่วไป” แล้วรองปลัดฯ คนนี้ขึ้นกับรัฐมนตรีนะครับ ไม่พอควายวายป่วงหรือครับ ย่านให้คืนะครับ นี่โยงคำถามไปสู่คำตอบแล้วตอบให้ได้ะครับว่าคนเดียวกันหรือไม่ และถ้าไม่ใช่คนเดียวกัน มาเป็นรองปลัดฯ คนใหม่ที่ขึ้นกับรัฐมนตรีมาดูแลในวรรคสี่ด้วยไม่ยุ่งกันใหญ่ หรือครับ ตอบหน่อยครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประทิน ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ ต้องขออนุญาตเรียนต่อที่ประชุม นิดหนึ่งว่า บางครั้งสมมติกรรมาธิกรชี้แจงอาจจะเห็นไม่เหมือนเราก็ไม่เป็นไร สุดท้าย ก็ต้องไปลงมติ ไม่อย่างนั้นก็จะแสดงความเห็นกันอย่างนี้ครับ ซึ่งไม่ตรงกันก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าเป็นประเด็นใหม่ผมก็จะยินดี แต่ถ้าเป็นประเด็นกรรมาธิกรชี้แจงแล้วท่านไม่เห็นด้วย ท่านจะชี้แจงต่อ ผมคิดว่าน่าจะพอ เป็นอีกประเด็นหนึ่งนะครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก่อนที่จะลงมติถ้าถือว่าเราไม่อภิปรายให้กระจ่าง ผมอยากจะเรียนท่านประธานฯ ว่า ท่านประธานคณะกรรมาธิกรได้พูดเมื่อสักครู่นี้ว่าปลัดกระทรวงก็คือ รองปลัดกระทรวงก็คือ ที่มีภารกิจใหม่ที่จะออกเป็นกฎกระทรวง มีการควบคุมและกลั่นกรอง กันเป็นชั้นอย่างละเอียดรอบคอบนั้น อยากจะให้ท่านประธานคณะกรรมาธิกรได้อ่าน ในมาตรา ๒๑ (๑) ผมอยากจะอ่านให้ฟังครับ “ในกระทรวงให้มีปลัดกระทรวงคนหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้ (๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง แปลงนโยบายเป็น แนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ กำกับการทำงานของส่วนราชการในกระทรวงให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ และประสานการปฏิบัติงานของส่วนราชการในกระทรวงให้มีเอกภาพ สอดคล้องกัน รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

๑๓๑

ว. ๑๐ (ส. นิตินัยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ตำรวจ ๕๗/๓

ในกระทรวง” เห็นใหม่กฎหมายมอบอำนาจหน้าที่ให้ปลัดกระทรวงดำเนินการตามนโยบาย
รัฐบาล และต้องเป็นผู้รับผิดชอบงานของกระทรวงทั้งหมดครับ เพราะฉะนั้นการที่อธิบาย
อย่างนั้นเพี้ยน ไม่ตรงกับ (๑) ขอบคุณครับ

- ๕๘/๑

๑๓๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภากรณ์ ๕๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการ ไม่อธิบายแล้วนะครับ ถ้าไม่อธิบายผมจะลงมติ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากในมาตรา ๑๑ นี้มีหลายวรรค หลายอนุ มีกรรมาธิการ แก่ใจหลายวรรคด้วย มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตตินะครับ ผมจะไล่ไปเป็นวรรค ๆ นะครับ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน เพราะบางวรรคมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่บางวรรคก็มีลักษณะความต่างกันอยู่ ผมจะเริ่มที่มาตรา ๑๑ แก่ใจ มาตรา ๒๑ (๒) ซึ่งท่านอำนาจ ไทยานนท์ แปรญัตติไว้ กรรมาธิการไม่ได้แก่ใจ เพราะฉะนั้นประเด็นอยู่ที่ว่า เป็นไปตามร่างเดิมซึ่งกรรมาธิการเห็นด้วยกับร่างเดิม หรือสมาชิกฯ จะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติคือท่านอำนาจ เฉพาะ (๒) ท่านสมาชิกฯ ไม่สับสนนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือร่างเดิมให้กด เห็นด้วย เห็นด้วยกับ สมาชิกฯ ที่แปรญัตติที่สงวนไว้ คือท่านอำนาจ ไทยานนท์ ให้กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน ก็เป็นไปตามกรรมาธิการ คือร่างเดิม

ต่อไปในวรรคสาม ที่เริ่มต้นด้วยคำว่า “ภายในกระทรวง” ในกรณีของ วรรคสาม กรรมาธิการแก่ใจ มีผู้แปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติ ขณะเดียวกันในการ อภิปรายของสมาชิกฯ มีการขอกลับไปสู่ร่างเดิม เพราะฉะนั้นผมจะขอเริ่มต้นว่า แก่ใจหรือร่างเดิมก่อน และส่วนแก่ใจอย่างไรว่ากันอีกครั้งหนึ่งนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับ กรรมาธิการ คือมีการแก่ใจให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ ในวรรคสามครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน)

LIRT

๑๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๕๘/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน งคออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็เป็นไปตามกรรมวิธีการนะครับ ขอนับคะแนนใหม่หรือครับ คะแนนห่างกันเท่าไรครับท่านเลขาฯ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : ๑ คะแนนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๑ คะแนนหรือครับ ขอเสนอเป็นญัตติได้ไหมครับ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับ อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพผม วัลลภ ดังคณานุกรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เป็นไปตามข้อบังคับ คะแนนห่างกันไม่เกิน ๑๐ ขออนุญาตนับใหม่โดยใช้วิธีแทนเดิมครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ช่วยกดออกเสียงสมาชิกฯ ด้วยครับ ขอบคุณครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ

นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ละท่านช่วยชี้แจงให้ชัดเจนด้วยค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมถามแล้ว ๒ ครั้ง และถามว่ามีท่านผู้ใดสับสนหรืออะไรก็ไม่มีท่านสมาชิกฯ ท่านฟังนะครับ ถ้าไม่เข้าใจถามเลยนะครับ ในวาระตามกรรมวิธีการได้แก่ใจมีสมาชิกฯ ขอแปรญัตติ แล้วผู้ขอแปรญัตติส่งวงคำแปรญัตติไว้ แต่ในการอภิปรายมีขอนำกลับไปสู่ร่างเดิม ผมจะกำหนดประเด็นอย่างนี้ ๑ ถ้าสมาชิกฯ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ คือแก้ไขให้ชัดเจนด้วย ส่วนจะแก้ไขแบบไหนเดี๋ยวว่ากันอีกที ถ้าตรงนั้นชนะนะครับ หรือถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นควรกลับไปสู่ร่างเดิมให้ชัดเจน ไม่เห็นด้วย มีท่านผู้ใดสับสนไหมครับ มีท่านผู้ใดไม่ลงคะแนนใหม่ครับ ลงหมดแล้วนะครับ รวมคะแนนครับ

๑๓๔

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ตุลาคม ๕๘/๓

ยังไม่ได้ให้ลงนะครับ ขอโทษครับ กลายเป็นว่าผมสับสน ไม่เป็นไรนะครับ ถ้าเห็นด้วย
กับกรรมการที่มีการแก้ไขก็เห็นด้วย เห็นควรกลับสู่ร่างเดิมก็ ไม่เห็นด้วย
ลงคะแนนได้ครับ ท่านสนธิอะไรหรือครับ

- ๕๕/๑

๑๓๕

ว. ๑๐ (ศ. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๕๘/๑

นายสนิท จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนิท จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ให้ชัดเจนครับ มีผู้ขอแปรญัตติ
๑. ตามกรรมาธิการที่แก้ไขแล้ว ๒. ร่างเดิม ๓. ที่ขอแปรญัตติ มี ๑ ประเด็นนะครับ มิฉะนั้นงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : แล้วท่านจะให้ตั้งอย่างไร ช่วยเสนอหน่อยครับ

นายสนิท จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถ้าเห็นกับกรรมาธิการแก้ไขนะครับ เห็นด้วย เห็นกับผู้แปรญัตติงคออกเสียง แล้วก็ให้ยื่นตามร่างเดิมไม่เห็นด้วย จะได้ครบเลยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เราปฏิบัติมาก็คือว่า แก้ไขหรือร่างเดิม ส่วนแก้ไข แก้ไขอย่างไรมาว่ากัน แก้ไขตามกรรมาธิการ หรือแก้ไขแบบของท่านสนิทที่ท่านแปรญัตติ อาจารย์แก้วสรรเชิญครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ตามที่ท่านประธานฯ ชี้แจงก็น่าจะถูกต้องนะครับ คือเราเอาร่างที่ผ่านสภาผู้แทนฯ เป็นตัวตั้ง แต่ก็มีผู้อยากจะทำทั้งกรรมาธิการก็ดี ทั้งผู้แปรญัตติก็ดี เพราะฉะนั้นถ้าจะถามว่าถ้าใครเห็นด้วยกับร่างเดิมก็ไม่ได้เห็นด้วย ใครเห็นควรแก้ไขก็คิด เห็นด้วย ส่วนจะแก้ยังไงก็ว่ากันทีหลัง ถ้าสมมุติชนะก็ถูกแล้วนี่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสิทธิครับ มีนอกเหนือจากนั้นไหมครับ ถ้าเห็นด้วยกับร่างนี้ก็ไม่ต้องแล้วครับ นอกเหนือนะครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : ครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม ท่านประธานฯ ครับ เราขี้ดื้อแน่วปฏิบัติมาโดยตลอดว่าเรามอบหมายให้กรรมาธิการไปพิจารณาแล้ว ส่วนใหญ่เราจะโหวต ก็บอกว่าสิ่งไหนที่เห็นว่ากรรมาธิการพิจารณามาแล้วก็ตามนั้น แล้วโหวตว่า

๑๓๖

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๕๕/๒

เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการพิจารณาแล้วสิ่งนั้นคือจบ แต่ถ้าไม่เห็นด้วยค่อยมาว่ากันใหม่ว่าจะว่าอย่างไร ผมเห็นอย่างนี้ครับว่า กรณีอย่างนี้ถ้าเห็นด้วยกับสิ่งที่กรรมาธิการดำเนินการมาก็ถือคือ เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยแล้วค่อยมาว่ากันใหม่ว่าจะไม่เห็นด้วยแล้วจะแก้ไขต่อไป หรือว่าจะเห็นด้วยกับร่างเดิม ตรงนี้เท่านั้นครับ ผมเห็นว่าคดีเป็น ๒ กรณีก็คือ กรณีแรกเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ถ้าเห็นด้วยก็คือจบ ถ้าไม่เห็นด้วยมาว่ากันว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือจะแก้ไขแบบไหนครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ เราปฏิบัติกันมาโดยตลอดก็คือว่า เอากรรมาธิการเป็นหลักนั่นแหละ แต่กรรมาธิการไปแก้ไข จริง ๆ สมาชิก ไม่ได้ขอแปรญัตติว่าไปสู่อ่างเดิม แต่การอภิปรายนั้นไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ แต่ขณะเดียวกันมีสมาชิกยื่นคำแปรญัตติไว้ แล้วก็สงวนคำแปรฯ ที่เราทำมาตลอดคณะครับ ที่ผมทำหน้าที่ทุกครั้งก็คือว่าเอายึดกรรมาธิการเป็นหลัก คือมีการแก้ไขไว้ก่อนกับร่างเดิม เอาตรงนี้ ถ้าร่างเดิมชนะก็จบ แต่ถ้าแก้ไขชนะก็มาว่าแก้ไขตามกรรมาธิการหรือแก้ไขตามผู้ขอแปรญัตติ เป็นอย่างนี้มาโดยตลอดคณะครับ ผมคิดว่าคงไม่น่าสับสนนะครับ ได้เป็นแนวปฏิบัติท่านประสิทธิ์ครับ กลับไปกลับมาเดี๋ยวพอคนอื่นขึ้นก็จะเป็นเสนออีกแบบหนึ่ง ผมคิดว่าตรงนี้เราเคยชินกันแล้ว พอแล้วครับท่านวิญญู คงไม่ต้องแล้ว ผมคิดว่าประเด็นคงไม่มีแล้วละ ท่านสับสนไหมตรงที่ว่าผมถาม เอาอย่างนี้ก่อน ถ้าท่านสับสนชี้แจงตรงสับสนนะครับ

๑๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ที่พริตต์ ๖๐/๑

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : เดิมเราพิจารณาว่า เราเห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการ จะแก้ไขหรือไม่แก้ไขเราไม่รู้ แต่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนั้นคือเป็นหลัก
ส่วนถ้าไม่เห็นด้วยจะแก้ไขอย่างไร จะกลับร่างเดิมหรือว่าจะแก้ไขตามผู้แปรญัตติ
นี่อีกประเด็นหนึ่งนะครับ ตอนที่ท่านนำเสนอท่านทำ ๒ ประเด็นพร้อมกันเลยว่า
ถ้าเห็นด้วย คือเห็นตามที่กรรมการแก้ไข ถ้าไม่เห็นด้วยคือกลับร่างเดิม อันนี้ไม่ใช่แล้ว
ครับ เท่าที่ปฏิบัติมาไม่ใช่อย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิวัฒน์ครับ

นายนิวัฒน์ พันธุ์ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผมว่ากำลังอยู่ในญัตติว่าขอนับคะแนนใหม่ แล้วใช้ระบบเดิมนะครับ ไม่ใช่มาเปลี่ยน
ญัตติอะไรกันไปอีก ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านนิวัฒน์ เพียงแต่อย่างนี้ไม่ขอให้การลงคะแนน
ลับสน เพราะหลายคนบอกว่าฟังแล้วลับสน ผมก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นเอาให้ชัดเจน
เพื่อจะได้ไม่ลับสน เพราะฉะนั้นถ้าผมจะดำเนินการตามที่ดำเนินการมาตลอดนี้ะครับ
ฟังดูก่อนแล้วท่านลับสนไหม ก็คือเห็นด้วยกับการแก้ไขให้ชัดเจน เห็นด้วย เห็นด้วยกับ
ร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เอาตรงนี้ะครับ ท่านวิญญูกดไม่ถูกใช่ไหมครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : คืออย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ
สมมุติว่าผมไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมการ ขณะเดียวกันผมก็ไม่เห็นด้วยกลับไปร่างเดิม
ผมจะกดอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นด้วยทั้ง ๒ อย่าง

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ไม่เห็นด้วยกับที่กรรมการแก้ไข
แต่ผมเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

LIRT

๑๓๘

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ที่พรีด้น ๖๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมไม่ได้บอกว่าเป็นด้วยกับกรมการ แต่เห็นด้วยว่ามีการแก้ไขกับร่างเดิม แล้วแก้ไข แก้ไขอย่างไรค่อยว่ากัน แก้ไขตามกรมการ

นายวิญญู อุทรกุล (สกลนคร) : ไม่ใช่ครับ ท่านประธานฯ บอกว่าถ้าเห็นด้วยกับกรมการลด เห็นด้วย แต่ถ้าต้องการกลับไปร่างเดิมคือกด ไม่เห็นด้วย (นายบุญทัน ดอกไธสง ใต้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประท้วงนะครับ เชิญท่านอาจารย์บุญทันประท้วงครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กระผมไม่ประท้วงครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ท่านประธานฯ ตามถูกต้องแล้ว พวกผมลงคะแนนแล้ว เข้าใจหมดแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ท่านยกมือนี้อีกมือเพื่อที่จะชี้แจงความชัดเจนกันอีกหรือเปล่า ท่านวิญญู ถ้าจะชี้แจงผมว่าไม่ต้องแล้วครับ ผมถามอีกครั้งหนึ่ง เอาที่ผมเคยถามนั่นแหละ เพราะผมถามมาอย่างนี้ตลอด

นายวิญญู แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ไม่ชัดเจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประท้วงหรืออย่างไรครับ ท่านยกมือผมไม่อนุญาตนะครับ เว้นแต่ท่านจะประท้วง แล้วอ้างเหตุผลของการประท้วงด้วยนะครับ

นายวิญญู แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ผมยกมือปกติครับ ไม่ได้ประท้วงท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตให้หนึ่งครับ

นายวิญญู แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : แต่ว่าผมไม่ชัดเจน ผมจะขอให้ท่านประธานฯ

๑๓๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทีพีอาร์ ๖๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมกำลังจะทำให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง เชิญท่านวิบูลย์นั่งครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (ภาพลื่นรู้) : ผมอธิบายนิดหนึ่งได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญนั่งเถอะครับ ผมคิดว่ากำลังจะจบอยู่แล้ว ท่านสมาชิกฯ ครับ ด้านเห็นด้วยกับการแก้ไขให้กด เห็นด้วย เห็นด้วยกับร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ลงคะแนนไหมครับ ลงหมดแล้ว รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ก็เป็นไปตามร่างเดิม จบตรงนั้นะครับ ต่อไปพรรคสี่ กรรมวิธีการแก้ไข แต่ไม่มีผู้แปรญัตติ การอภิปรายเกี่ยวกับพรรคสี่ แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่แก้ไข ผมจะขออนุญาตจากที่ประชุมว่าเป็นไปตามกรรมวิธีการเลย จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผ่านนะครับ พรรคห้าขี้อพรรคหกนะครับ พรรคหกก็เช่นเดียวกับพรรคสาม เหมือนกันก็คือว่า กรรมวิธีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติและสงวนคำแปรฯ ขณะเดียวกันการอภิปรายมีความเห็นกลับไปสู่อ่างเดิม ผมขอมติอย่างนี้นะครับพรรคหก ด้านเห็นด้วยกับการแก้ไขให้กด เห็นด้วย ด้านเห็นว่าควรกลับไปสู่อ่างเดิม ไม่เห็นด้วย มีท่านผู้ใดสงสัยไหมครับ ท่านบุญยืนครับ

- ๖๑/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายบุญยืน สุกสารสาทร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมได้ส่งวงความเห็นไว้ว่า ขอตัดออกจากรกท้ายอันนี้ครับ มาตรานี้แหละครับ ให้ตัดออกเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยตัดออกทั้งหมดและก็มีของ คุณครูประทีปกับคุณเดือนใจแก้ไขจนครบ แล้วก็มีการกลับไปสู่ร่างเดิมครับ เพราะฉะนั้น มติก็คือว่าแก้ไขหรือร่างเดิม ถ้าแก้ไขเดี่ยวของท่านบุญยืนนี่คือแก้ไขจนครบ เดียวว่ากันอีกทีนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไขให้กด เห็นด้วย เห็นควรกลับไปสู่ร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ลงไหมครับ หมดยกเว้นครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๒๑ ไม่เห็นด้วย ๕๕ งออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๓ ก็เป็นไปตามร่างเดิมครับ ขอพระคุณครับ ขอเชิญเลขาธิการครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ (๔) นี้ตกลงเป็นไปตามร่างที่สภาผู้แทนราษฎรเขาเสนอมาใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับที่ท่านตัดออก

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบขอบพระคุณครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข”

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

๑๕๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๖๑/๒

นายวัลลภ ตังคณานุกีร์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ มาตรา ๑๓ นี้ผมมีคำถามที่จะถามทางคณะกรรมการนะครับ ไม่ทราบ
ท่านกรรมาธิการมีสมาธิจะฟังหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจ เรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยัง
ท่านประธานคณะกรรมการนะครับ เท่าที่ท่านได้เดิมนี่ผมคิดว่าเป็นการเดิมซึ่งจำเป็นต้อง
ถามมาก ๆ เพราะท่านเคิมว่า คณะรัฐมนตรี นี่อาจจะไปถึงการกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด
สามารถมอบอำนาจแก่บุคคลอื่นแตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ คำถามผมคือว่า
ผู้ดำรงตำแหน่งใด นี้ ซี. อะไรก็ได้ใช่ไหม ขอคำตอบครับ ซี. อะไรก็ได้ ซี. ๑ ก็ได้ใช่ไหม
ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ครับ ถือเป็นมาตรานี้
ต้องการให้เกิดความคล่องตัวเกิดขึ้นครับ ซึ่งขณะนี้ในระดับอธิบดีมีมอบอำนาจลงมาได้ถึง
ระดับ ผอ. กอง หรือระดับ ซี. ๘ นะครับ แต่ว่าขณะเดียวกันนี้ระดับ หลายอย่างนี้อาจจะ
ต้องปฏิบัติอย่างที่เรียกว่าวันสตอปเซอร์วิส (One stop service) นะครับ ข้ามกระทรวง
ทวง กรม กันได้ในระดับ ก็เลยจำเป็นต้องมีเรื่องนี้ขึ้น ส่วนปัญหาว่าเป็น ซี. ระดับใดนั้น
เพื่อความคล่องตัวนี้ ก็เนื่องจากมีข้อยกเว้นคณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้กำหนดอีกชั้นหนึ่งนะครับ
เพราะฉะนั้นคงดูตามความเหมาะสมของสถานการณ์ และเรื่องอะไรที่มอบลงไปถึงระดับ
ล่างได้ก็อาจจะมอบลงไป แต่ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าไม่ควรมอบถึงระดับนั้นรัฐมนตรีจะเป็นคน
กำหนดการมอบอำนาจตามวรรคนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเสรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ผมก็นั่งฟังอยู่ตลอดนะครับ
ท่านประธานฯ เพียงแต่ไม่ได้อยู่ในประเด็นที่พูดก็เสียดายเลย ๆ ไม่ได้ออกไปไหนนะครับ
และก็อยู่ตั้งแต่เข้ามาแล้วนะครับ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๑๓ ดังกล่าวที่กรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นมานี้ระดับ ผมเข้าใจว่าในวรรคหนึ่งเดิมนี่เขาจะกำหนดเอาไว้เฉพาะระดับว่า

๑๔๒

ว. ๑๐ (ส. นิตินัยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๖๑/๓

มีผู้ดำรงตำแหน่งใดบ้าง แล้วอำนาจที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งนี้คงจะต้องจำกัดไว้ว่ามีอำนาจอะไร เพื่อไม่ให้ใช้อำนาจมากเกินไป แต่ในหลักการของมาตรา ๑๓ ดังกล่าวนั้นจะรับที่แก้ไขในวรรคที่ดังกล่าวนี้ ผมว่าเจตนาเดิมนั้นจะรับเขาคงไม่ได้ให้อำนาจมากมายอย่างที่กรรมการได้แก้มาก็คงจะมีการใช้อำนาจที่จำกัดในลักษณะเช่นเดียวกับวรรคหนึ่งเพียงแต่กรรมการมาเพิ่มใน ๒ บรรทัดสุดท้ายนี้จะรับว่า ให้ผู้ดำรงตำแหน่งไม่จำกัดนี้ จะรับ แม้ว่ารัฐมนตรีจะอนุมัติก็ตาม แล้วก็มอบอำนาจอื่นแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้---

- ๖๒/๑

๑๔๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สฤษฎท ๖๒/๑

อำนาจอื่นที่แตกต่างนี้ก็เลยเป็นการกำหนดอำนาจที่ไม่มีขอบเขต ก็คือวรรคหนึ่งนี่บอกว่า มีขอบเขตอย่างนั้นะ คุณสามารถจะทำได้ทำนี่ แต่พอมาวรรคนี้ก็กลับกลายเป็นว่าไปยกเว้น วรรคหนึ่งนะครับ ผมก็ไม่ทราบที่ท่านประธานคณะกรรมการกับท่านกฤษฎีกาฟังอยู่ หรือเปล่า เห็นคุยกันอยู่ นะครับ เพราะฉะนั้นผมจะตรวจสอบกรรมาธิการ โดยละเอียดถี่ถ้วน นะครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นฟังก็ต้องฟังสมาชิกฯ ให้หมด อย่าไปนั่งนอกห้อง นะครับ กรรมาธิการอย่าไปข้างนอกด้วยนะครับ โดยเฉพาะเพื่อนผม ท่านเกษมท่านไม่รู้จักไปไหน ถามว่าเกษมไหนหรือครับ เกษม รุ่งชนเกียรติ ครับ ท่านคงไม่ไปไหนละครับ อยู่แถว ๆ นี้ เขาก็คงฟังอยู่ ท่านประธานฯ ครับ ท่านอยู่หรือครับ ท่านไม่ได้ไปไหน หรือครับ

(นายเกษม รุ่งชนเกียรติ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีประท้วงครับ ท่านเกษมประท้วงครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านาประธานฯ ครับ ขออนุญาตประท้วงครับ ผมไม่คิดว่าที่ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์นี้จะมาทำเรื่องเล่นครับ ผมคิดว่าคนเป็นสมาชิกวุฒิสภานี้ น่าจะมีวุฒิภาวะในตัวพอสมควร รัฐธรรมนูญกำหนดให้ปริญญาตรีสมัครได้ นะครับ ผมไม่คิดว่าพฤติกรรมอย่างนี้จะเกิดขึ้นกับสภาแห่งนี้ ไม่ก็จริง ๆ ผมขอโทษที่ประชุมแห่งนี้ด้วยว่า ผมไม่เชื่อว่าวุฒิภาวะของคนพูดเมื่อสักครู่นี้จะเกิดขึ้นได้ ไม่เชื่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ พอแล้วครับ ขอเชิญคุณเสรีเข้าเรื่องครับ

นายเสรี สุวรรณกานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็หอมปากหอมคอนะครับ ท่านประธานฯ ผมคิดว่าวิธีการที่พูดนี้ก็คือ จะทำให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้รู้ตัวว่าวิธีการพูดตั้งแต่เข้านี้ใช้วิธีที่สกปรกนะครับ ใช้วิธีการนำเอา ใช้วิธีการที่ผมก็อยู่ในห้อง ผมอภิปรายต่อ นะครับ ท่านประธานฯ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ คงอย่างนั้นไม่ได้ครับ แต่ไม่ให้เพื่อนนอนหรือ

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สรยุทธ ๖๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเข้าเรื่องได้แล้วครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมใช้สิทธิพาดพิงครับ ผมว่าประธานฯ นั่งในที่ประชุมนี้ ท่านมณูญกฤต ดำเนินการประชุมถูกต้องแล้ว แต่ผมไม่เชื่อว่าพฤติกรรมของเพื่อนคนนี้จะมียุติกรรมแบบนี้ ไม่น่าเชื่อ ผมถึงบอกครับว่ารัฐธรรมนูญกำหนดให้คนมีปริญญาตรีมาสมัครสมาชิกวุฒิสภา และวุฒิกวาของคนที่พูด เมื่อสักครู่นี้ไม่ใช่วุฒิกวาของคนที่จะเป็น ส.ว. กรุงเทพฯ ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นไม่อยากจะทะเลาะด้วยนะครับ ท่านประธานฯ ครับ บอกเขาหยุดเถอะ ผมนั่นหยุดแล้ว ผมไม่อยากจะทะเลาะด้วยจริง ๆ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญทั้ง ๒ ท่านหยุดได้ และก็ขอเชิญท่านเสรีอภิปรายเข้าประเด็นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : ครับ ขอบพระคุณครับ ผมก็จะใช้วุฒิปริญญาตรีนี้ในการอภิปรายและก็จะไม่ว่าคนอื่นก่อน แต่พอถูกตอบได้แล้ว ก็มาร้อนตัว ผมจะอภิปรายต่อ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑๑ ดังกล่าวนี้อาจให้กรรมาธิการตอบให้ชัดเจนว่า วิธีการดังกล่าวที่กรรมาธิการเดิมนั้นเป็นการเติมมาเพื่อเจตนาที่จะขยาย (๑) ในการที่จะกำหนดถึงอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งว่าให้มีอำนาจอื่นที่แตกต่างไปจากที่ปรากฏอยู่ในวรรคหนึ่ง ซึ่งตรงนี้จริง ๆ เป็นการขยายอำนาจเกินกว่าเจตนารมณ์ที่ควรจะต้องร่างกฎหมายนะครับ ก็อยากให้กรรมาธิการตอบให้ชัดเจนด้วยครับ ขอบคุณครับ

- ๖๓/๑

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส ทินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในมาตรา ๑๓ ที่ทางกรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจให้
คณะรัฐมนตรีกำหนดหรือมีกรมมอบอำนาจข้ามกระทรวง คือตามมาตรา ๓๘ วรรคแรก
ได้กำหนดสายงานไว้ชัดเจน อย่างเช่น (๑) ท่านนายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้กับใคร
ได้บ้าง ก็คือมอบอำนาจให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
เท่านั้น มาตรา ๒ ก็เช่นเดียวกัน รัฐมนตรีว่าการก็มอบอำนาจตามสายงานมา เสร็จแล้วใน
(๑๓) เขากำหนดไว้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ได้กล่าวมาในข้างต้น สามารถที่จะมอบ
อำนาจได้ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นระเบียบออกมา ที่นี้ที่ท่านมาเติมออกมานี้ผม
เกรงว่าจะเป็นการเขียนกฎหมายที่ให้อำนาจกับคณะรัฐมนตรีกว้างเกินไป คือเป็นการ
ให้อำนาจที่จะมีการมอบอำนาจข้ามกระทรวง ต่อไปนี้เราอาจจะเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขสามารถที่จะมอบอำนาจให้กับอธิบดีกรมใดกรมหนึ่งในกระทรวง
มหาดไทย หรือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสามารถที่จะมอบอำนาจให้กับอธิบดีกรมใด
กรมหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการในการทำหน้าที่แทน ผมเอง ผมมีความเห็นเช่นเดียวกับ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่ที่ว่า จะเป็นการเขียนกฎหมายเกินไปหรือเปล่า เพราะว่า
จริง ๆ แล้วในวรรคแรกที่ทางร่างเดิมเขียนไว้เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่เท่านั้นเอง
ก็อยากเรียนขอความกระจ่างจากทางกรมการด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส ทินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานฯ
ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา คำถามเมื่อสักครู่นี้ทางกรมการตอบผมว่า
ผู้ดำรงตำแหน่งใด หมายถึง ซี. ๑ ก็ได้ใช่ไหมครับ อย่างนั้นยังจะเป็นปัญหาหาก
ถ้าท่านประธานฯ อ่านให้ตี ๆ ถ้อยคำที่เดิมขึ้นมาเขียนว่า “หรือกำหนดให้ผู้ดำรง
ตำแหน่งใด” สมมุติว่าเป็น ซี. ๑ สามารถมอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่น มอบให้ใคร

สมมุติมอบให้การร้อง แตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งได้ ไปทำอะไรมาตาม
วรรคหนึ่งก็ได้ แตกต่างจากวรรคหนึ่งก็ได้ ผมว่าตรงนี้ต้องตอบให้กระจ่างเพราะถ้อยคำ
ที่อยู่ในตัวว่า ครม. ต้องมาทำเรื่องเล็ก ๆ ชี้. ๑ ขนาดนี้เสียหายหรือ อย่างนี้เป็นต้น ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ ขอให้ตอบให้กระจ่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญอาจารย์แก้วสรรศรี เกี่ยวกับวาระการนัดรับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขอเรียนความกระจ่างจาก
คณะกรรมการ คือมาตรา ๓๘ เป็นเรื่องของการมอบอำนาจ ถ้าเป็นผู้ว่าฯ มอบให้ใคร
ได้บ้าง เป็นอธิบดีมอบให้ใครบ้าง เขาจะระไนไว้ หลักชั้นมาอย่างนั้น ที่นี้พอมาวรรคท้าย
ก็แยกความจนะครับ คือเราบอกว่าปลัดฯ มอบให้ใครได้บ้าง แต่บางเรื่องควรจะมอบปลัดฯ
หรือไม่มอบ วรคท้ายได้บอกไว้ว่า “คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใด
เรื่องหนึ่ง” ไม่ใช่ แล้วแต่ปลัดฯ จะมอบหรือไม่มอบ อันนี้เป็นความเดิมในกฎหมายเดิม
แล้วก็นิมนต์กลับมาเหมือนเดิม ที่นี้สิ่งที่เดิมมาอีกก็คือว่า เคยมีการมอบอำนาจทาง
นิติกรรมมอบอำนาจฟ้องจากรัฐมนตรีไปให้ปลัดฯ สมมุติ ศาลยุติธรรมท่านได้ตัดสินว่า
เรื่องนี้มอบกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นผู้ร่างก็คือรัฐบาลมาเดิมว่า “อาจจะมอบเรื่องนิติกรรม
ฟ้องร้องดำเนินคดีได้” โอเค. อันนี้ผมเห็นด้วย แล้วกรรมการก็ไม่แก้ไขอะไร ที่นี้
นอกจากเรื่องอะไร ต้องมอบหรือไม่ต้องมอบนั้นะครับ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ
ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือต้องมีเงื่อนไขอะไร อย่างไร อันนี้ ครม. อาจกำหนด
อันนี้ก็ความเดิมก็ได้ จนแก่นี้ก็สมบูรณ์แล้ว แต่พอท่านมาเดิมในท้ายวรรคที่ว่า “อาจกำหนด
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด” สมมุติเดิมอาจจะต้องมอบให้แก่ข้าอาเภอ หรือรัฐมนตรีอาจจะ
มอบก็ได้ ยุติได้แก่ผู้ว่าฯ หรืออธิบดี นี่คือหลักซึ่งในวรรคหนึ่ง ความเดิมต้องการแต่เพียงว่า
เรื่องอะไรที่อาจถูกบังคับให้มอบได้ เงื่อนไขอะไรที่ต้องปฏิบัติ เขามีอยู่แล้วนั้น แต่พอท่านมา
เดิมตอนท้ายบอกว่า “รัฐมนตรีอาจจะมอบให้ใครก็ได้โดยให้ ครม. เป็นคนอนุญาต” -----

ผมเกรงว่าตรงนี้จะเป็นการทำลายหลัก ว่าการมอบอำนาจจะต้องมีชั้นของมัน ขึ้นไว้เสียสวยตามวรรคหนึ่ง พอมาวรรคท้ายเลิกเสียเลยบอกแล้วแต่ ครม. จะบอก แล้วรัฐมนตรีก็ไปมอบหลาน ไปถึงนายอำเภอที่ได้ยุ่งกันไปใหญ่ ช่วยทบทวนอีกนิดหนึ่งว่าเดิมเข้ามาทำไมครับ แล้วจะช่วยในราชการได้จริงหรือเปล่า หรือจะเสียหลักการมอบอำนาจครับ จาก ซี. ๑๑ มอนไปตั้ง ซี. ๑ อย่างที่อาจารย์วัลลภถามจะปล่อยกันอย่างนั้นหรือครับ หรือจะล็อกไว้ช่วยทบทวนอีกนิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมการ) : อยากให้เข้าใจอย่างนี้คือหลักการเดิมในมาตรา ๓๘ การมอบอำนาจจะไล่จากภายในกระทรวงเดียวกันลงไปสู่ภายในกรมเดียวกัน แล้วก็ไปยังส่วนภูมิภาค ฉะนั้นการมอบอำนาจข้ามกรมจะทำได้ เพราะฉะนั้นมีงานหลายอย่างทำให้เกิดความไม่คล่องตัว เช่น ประสงค์จะทำเรื่องวันสต็อปเซอร์วิส (One stop service) เพื่อการส่งออก ใครมายื่นคำขอจะมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ที่ศูนย์ที่จะมีการศึกษาเรื่องซึ่งกันและกัน ผู้ที่มีความรู้ทางด้านเคมีคนหนึ่งทำงานเกี่ยวกับทางด้านกระทรวงเกษตรฯ อาจจะมีการอนุญาตบางเรื่องที่มาขออนุญาตทางกระทรวงสาธารณสุขว่าเป็นเรื่องทางเคมีด้วยกัน แต่เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่คนละกระทรวง ทบวง กรม คงทำไม่ได้ อันนั้นก็ส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการให้บริการกับประชาชน ในส่วนนี้จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ก็เลยกำหนดให้มีหลักซึ่งแตกต่างไปจากเดิมแทนที่จะมอบเฉพาะภายในกรมของตัวเอง ให้มอบข้ามกรมกันได้เพื่อให้เกิดบริการที่วันขึ้น

ประเด็นที่ ๒ ที่พูดกันมากกว่ามอบหรือ ซี. อะก็ได้ ผมอยากจะเรียนว่า ถ้าท่านดูใน (๑๓) เดิม การมอบอำนาจตำแหน่งอื่นก็กำหนดให้ ครม. กำหนดได้ว่ามอบตำแหน่งอะไรกันได้ ผมมีตัวอย่างอยู่แล้ว ทั้งนี้เข้าใจว่าเราคงต้องให้ความเชื่อถือในคณะรัฐมนตรีเหมือนกัน เพราะว่านี่เป็นคนที่มีความสำคัญในการบริหารประเทศและมีการกลั่นกรองซึ่งกันและกัน เพราะต้องเข้าไปพิจารณาในคณะรัฐมนตรีทุกคนว่า

จะให้มีการมอบอำนาจเช่นนั้นหรือไม่ จะนั้นการมอบอำนาจโดยไม่เหมาะสมในเรื่องของความสำคัญ ๆ ลงไปยังข้าราชการระดับล่างเกินไป สมคิดว่าคงไม่เกิดขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณี รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในมาตรานี้คณะกรรมการมีการแก้ไข มีผู้ถือปรัยสอบถาม แล้วก็คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว มีท่านผู้ใดยังยืนยันไม่เห็นด้วยไหมครับ เรียนเชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทีน ครี

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ ไม่เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไข เหตุผล เมื่อคณะรัฐมนตรีได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้แล้วในการมอบอำนาจ ผู้รับมอบอำนาจ คณะรัฐมนตรีสามารถที่จะแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีได้ โดยไม่ต้องเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ก็สามารถทำได้ แต่การที่คณะกรรมการไปเพิ่มเติมมันเท่ากับไปยกเว้นในเนื้อหาอันและกันที่กำหนดในกฎหมายและในมาตราเดียวกันด้วย เมื่อคณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้ วางหลักเกณฑ์ไว้แล้ววิธีการไว้แล้วว่ามีมอบหมายได้ ใครเป็นผู้มอบหมาย ใครเป็นผู้รับมอบหมาย แต่ว่าสามารถยกเว้นสิ่งที่กำหนดไว้แล้วได้อีกนี่ เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องครับ จึงไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณี รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพนัส ทัศนียานนท์ ครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตาก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พนัส ทัศนียานนท์ จากจังหวัดตาก ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่กำหนดอย่างนี้ และตามที่ท่านเลขาธิการกฤษฎีกาชี้แจงที่ว่า ถ้าต้องการอย่างนั้นควรจะเขียนให้ชัด ๆ ว่า ในกรณีที่มอบอำนาจข้ามกรม ข้ามกระทรวงอย่างไรว่า ควรจะกำหนดไว้ในวรรคหนึ่งอีกข้อหนึ่ง การมาเขียนไว้ในวรรคสองเป็นวรรคท้าย อันนี้เท่ากับให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจที่จะลบล้างหลักเกณฑ์ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติกำหนดไว้ในกฎหมายได้ อันนี้ถือว่าเป็นการผิดพลาดการนิติบัญญัติครับ

๑๔๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุกฤทัย ๖๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คงจะต้องถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือว่าจะไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างของคณะกรรมการกรรมาธิการกรรมาการไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม โดยไม่มีการแก้ไขกรรมาการไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการกรรมาการเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยที่มีการแก้ไขกรรมาการไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดมีปัญหาในการลงคะแนนใหม่ครับ ถ้าไม่มี เจ้าหน้าที่กรรมาการรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงคะแนนเห็นด้วย ๔๕ ไม่เห็นด้วย ๘๓ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นไปตามร่างเดิมะครับ เชิญท่านเลขานุการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการของสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมาลีรัตน์ แก้วก่า ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) : ท่านประธานคะ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า ในนามกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ที่สงวนความเห็น ในหมวดของกระทรวงการต่างประเทศทั้งหมดที่ดิฉันสงวนความเห็นไว้ดิฉันไม่ติดใจ แต่ว่าจะไปขอใช้สิทธิตอนมาตรา ๑๖ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กรรมาเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา กระผมได้ขอสงวนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องให้กำหนดเป็นมาตรา ๕๐/๑/๑ คือให้มี “คณะกรรมการบริหารราชการในต่างประเทศ” ผมเห็นด้วยกับหลักการที่จะให้มีเอกภาพในต่างประเทศหรือที่เรายกกว่าเป็นทูตซีอีโอ (CEO) อะไรทำนองนั้น ที่ผ่านมาพูดมาหลายครั้ง พูดแรงงาน

ทูตเกษตร ทูตการศึกษา ไม่ได้ขึ้นตรงต่อเอกอัครราชทูตโดยตรง หรือท่านกงสุลใหญ่ โดยตรง แต่ว่าตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เอกอัครราชทูตก็ดี กงสุลใหญ่ก็ดี หรือ ท่านกงสุลเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง แต่การที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงอยู่ห่างไกลทั่วโลกนี้ ท่านจะเห็นภาพว่า ขึ้นอยู่ที่ตัวบุคคลที่เป็นเอกอัครราชทูตหรือกงสุลใหญ่หรือกงสุล เพราะฉะนั้นเราจะต้องสร้างกรอบเมื่อท่านมีอำนาจมากท่านจะต้องมีกรอบในการที่จะดูแล อำนาจ การใช้อำนาจของท่านด้วย กระผมจึงมีความเห็นว่า ควรจะมีคณะกรรมการบริหาร ราชการในต่างประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วยหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นประธาน รองหัวหน้า คณะผู้แทนเป็นรองประธาน และบุคคลในคณะผู้แทนเป็นกรรมการ บุคคลในคณะผู้แทน เป็นกรรมการหมายความว่า ทูตเกษตรก็ดี ทูตพาณิชย์ก็ดี ทูตการศึกษาก็ดี ก็ให้เป็น กรรมการด้วย -----

และข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับมอบหมายคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ ครอบคลุมจะขอทราบเรียนเพื่อแก้ไข คำที่ร่างมานี้ แต่จะไม่ถูกต้อง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ (๑) ผมขอแก้ย่อกำหนดแผนในการบริหารราชการในต่างประเทศ ให้ตัดคำว่า “นโยบาย” เพราะนโยบายนั้นจะมาจากกรุงเทพฯ แล้วกำหนดแผนในการบริหารราชการในต่างประเทศให้สอดคล้องกับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี กระทรวง และทบวงที่เกี่ยวข้อง (๒) กำหนดมาตรฐานและแนวทางในการบริหารและการปฏิบัติราชการในต่างประเทศ (๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย เหตุผลประการสำคัญที่ครอบคลุมจะขอทราบเรียนทำให้มีคณะกรรมการดังกล่าว และให้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ ต้องการที่จะให้เกิดเอกภาพในการบริหารราชการในต่างประเทศอย่างแท้จริง แม้ว่าจะมีมติ ครม. จากกรุงเทพฯ นี้แล้วก็ตาม หรือแม้จะมีคณะกรรมการบริหารที่กรุงเทพฯ คณะหนึ่งแล้วก็ตาม แต่การบริหารราชการในต่างประเทศนั้นมีปัญหาภาครับผม ผมอยู่ต่างประเทศมานาน ผมทราบว่า เอกอัครราชทูตสามารถที่จะเขียนขยสถานทูตได้ อันนี้ถ้าหากว่ามีคณะกรรมการคอยควบคุมพฤติกรรมการบริหารจัดการของท่านทูตแล้ว พฤติกรรมหรือเหตุการณ์อย่างนั้นจะไม่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างบางประเทศประชุมกันตั้งแต่ ๓ โมงเช้า ไปถึง ๓ โมง ข้าราชการมีความรู้สึกเหน็ดเหนื่อยเมื่อเช้าและเบื่อหน่ายพฤติกรรม การบริหารจัดการของเอกอัครราชทูตที่เราขาดทั่วโลก ขาดระบบและเครื่องมือในการที่จะควบคุมพฤติกรรมการบริหารจัดการของท่าน ครอบคลุมจึงเห็นความสำคัญตรงนี้ ก็จึงได้เสนอความเห็นที่เราควรจะมีคณะกรรมการบริหารราชการในต่างประเทศ โดยมีองค์คณะดังกล่าวและมีอำนาจทั้ง ๓ ประการนั้น โดยเหตุผลประการที่ ๑ ก็คือว่า เพื่อให้มีเอกภาพอย่างแท้จริงในการบริหารราชการในต่างประเทศ

ประการที่ ๒ การที่มีคณะกรรมการอย่างเป็นระบบนั้น ทุกคนจะได้สามารถเรียนรู้และรับรู้ความเคลื่อนไหวและเป้าหมายของส่วนราชการในภาพรวมในแต่ละประเทศนั้น ๆ

ประการที่ ๓ ทุกคนจะมีความผูกพันต่อทุกหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หัวหน้าคณะผู้แทน จะต้องบริหารให้เป็นไปตามแผนและมาตรฐานที่กำหนดร่วมกันนั้น

๑๕๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๖๖/๒

ประการที่ ๔ การบริหารราชการในต่างประเทศจะไม่ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของหัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศนั้น ๆ และ

ประการที่ ๕ การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะทำให้ทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความรัก มีความสามัคคีและมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารจัดการตามหลักทฤษฎีองค์การ ขอกราบขอบพระคุณครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เลขาธิการ ก.พ. ครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : เตียวครับ
ผมขออนุญาตกราบเรียนที่แจ้งก่อนท่านประธานฯ ครับ ตามที่ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยนำเสนอ นั้น ขออนุญาตกราบเรียนว่า ในระบบของต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๕๐/๑ เรามีคณะผู้แทนฯ เขาหมายถึงบรรดาข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายทหาร หรือใครก็ตามที่อยู่ในต่างประเทศทำหน้าที่ในรูปเหมือนคณะกรรมการอยู่แล้ว ในคณะผู้แทนนี้ก็มีหัวหน้าคณะคือท่านเอกอัครราชทูตท่านเป็นหัวหน้าคณะ เพราะฉะนั้นการบริหารในรูปของคณะกรรมการในต่างประเทศในลักษณะที่เป็นซีอีโอของประธานไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษก็เพราะว่า เพื่อให้จะให้ท่านเอกอัครราชทูตซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนได้บริหารงานได้ จะเห็นได้ว่า ในมาตราต่อไปจะมีหน้าที่บังคับบัญชาด้วย เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ที่กรรมการได้มีความเห็น ไปนั้นผมว่าคงชอบแล้ว
กราบขอบพระคุณครับ

๑๕๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๖๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาฯ ก.พ. ครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ดิฉัน เลขานุการ ก.พ. ดิฉันขอเรียนชี้แจงตามที่ท่านกรรมาธิการ ขอโทษที่เอ่ยนามท่านบุญเลิศ ในข้อเท็จจริงปัจจุบันนี้ นอกเหนือจากคณะกรรมการบริหารราชการในต่างประเทศในประเทศไทยที่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะ และประกอบไปด้วยคณะรัฐมนตรีในกระทรวงที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการแล้ว ในสถานทูตที่ได้ถูกกำหนดให้เป็นสถานทูตนี้รื่อง เพื่อจะเป็นทูตซีอีโอได้นำระบบคณะกรรมการบริหารราชการในประเทศนั้น ๆ มาดำเนินการแล้ว โดยท่านเอกอัครราชทูตของประเทศนั้น ๆ เป็นหัวหน้าคณะ ประกอบไปด้วยหัวหน้าส่วนราชการที่ไปประจำอยู่ในประเทศนั้น ๆ เป็นกรรมการ เพื่อจะได้มีการบริหารงานในลักษณะคณะกรรมการ เพื่อจะได้มีการประสานข้อราชการด้วยกันในประเทศนั้น ๆ ค่ะ เพราะฉะนั้นในการยกวางในเรื่องนี้จึงคิดว่า เป็นอำนาจของทางบริหารซึ่งเรากำลังทำอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มเติมอันนี้ ขอกราบเรียนชี้แจง ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านบุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดละโว้ซึ่งตรากรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ คือความที่ท่านเลขานุการ ก.พ. ได้ชี้แจงนั้น เพียงแค่ว่าจะทำก็ได้ไม่ทำก็ได้ เป็นเรื่องที่เราไม่อาจไว้วางใจได้ว่า ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจน ท่านหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในสถานทูตต่าง ๆ ทั่วโลก เรามีตั้งร้อยกว่าประเทศทั่วโลก และเราจะฝากอนาคตของข้าราชการที่ท่านบังคับบัญชาโดยตรง อยู่เต็มไว้ในมาตรการหนึ่ง กำหนดอำนาจหน้าที่ของท่านไว้ค่อนข้างมาก บอกให้ร้ายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อการพิจารณาความคิดความชอบและการแต่งตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นไป ถ้าเราไปเอ่ยท่านทูตที่มือคดหรือเป็นประเภทที่ชอบระบบที่เราบอกว่าระบบอุปถัมภ์ก็คือ ระบบเนาหนอน ขอนไขก็คือ อนาคตของข้าราชการเขาฝากไว้กับคุณอย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นการที่มี

๑๕๔

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๖๗/๒

คณะกรรมการที่บอกว่าจะเป็นชุดซีอีโอ ผู้ว่าฯ ซีอีโอผมก็ไม่เห็นด้วยอยู่แล้ว เพราะว่าการที่เรามอบอำนาจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยไม่มีกรอบข้างบนนั้น ผมอยากจะทราบเรียนอย่างนี้ว่า กรรมการผู้จัดการใหญ่ของบริษัทหรือที่เรียกว่า ซีอีโอ เขามีคณะกรรมการบริหารอยู่ข้างบนที่ระบะเขา จากผู้ถือหุ้นใหญ่ที่สุด ผู้ถือหุ้นก็คัดเลือกคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการบริหารนี้จะเป็นคนกำหนดนโยบาย แผน มาตรฐานทางวิชาการและกำหนดกลไกในการควบคุม ติดตาม ประเมินผลของกรรมการผู้จัดการใหญ่คนนี้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ไม่มีใครควบคุมได้เลย มีอำนาจมากขึ้น ทำงานหนักมากขึ้น แต่อาจจะไม่ฉลาดมากขึ้นก็ได้ และก็คอร์รัปชันมากขึ้นก็ได้ เพราะไม่มีใครดูแลข้างบน โน้น ต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน ชุดซีอีโอตัวอย่างที่ท่านเลขาธิการ ก.พ. ชี้แจงก็ถือว่าต้องมี จะมี แต่ว่าในกฎหมายผมตามว่า มาตราไหน บอกว่าไม่มี เราจะทำอย่างนี้ แต่ว่าถ้าเขาไม่ทำก็ได้ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะทราบท่านสมาชิกวุฒิสภาอันทรงเกียรติผ่านประธานฯ ไปยังท่านทั้งหลาย ขอกราบขอบพระคุณครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์บัญญัติครับ

- ๖๘/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายบุญทัน ดอกไธสง (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา อันที่จริงแล้ว ในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระทรวงการต่างประเทศนั้น บุคคล ที่ได้รับการเป็นตัวแทนของประชาชนคนไทย ซึ่งเอกอัครราชทูตนั้นถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด และในต่างประเทศนั้นก็มีการไม่มากนัก อันที่จริงแล้วการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับกรรมการบริหารซึ่งส่วนมาก บุคคลเป็นสำคัญ เห็นหลักอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะมาเพิ่มคณะกรรมการขึ้นมาอีกครั้ง ดังที่ท่านกรรมาธิการพูดถึงเมื่อสักครู่นี้ก็อาจจะเป็นการงานซ้ำซ้อน หรืออาจจะเป็นการทำงาน ซึ่งไม่ทำให้เกิดความรวดเร็วขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นในการบริหารใด ๆ ก็ตามนั้นเรานั้น ซึ่งภามาฝรั่งเศสอาจารย์บุญเลิศได้ใช้อยู่ตลอดเวลาก็คือ เอ็มพาวเวอร์เมนต์ (Empowerment) การมอบอำนาจให้จริง ๆ นั้น ให้มีการตัดสินใจให้ทำงานอย่างรวดเร็ว อย่างกรณีของ เอกอัครราชทูตซีอีโอในนั้นจึงมีความจำเป็น และไม่มีควมจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องมี คณะกรรมการขึ้นมา เพราะบุคคลที่ทำหน้าที่ในต่างประเทศนั้นก็ทำหน้าที่เป็นกรรมการ อยู่แล้ว แต่ครั้งที่เราไปต่างประเทศนั้นเราจะเห็นว่าท่านทูตต่าง ๆ ท่านมาต้อนรับพวกเขา จะมีบุคคลจากตัวแทนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวแทนของการค้า หรือทหารต่าง ๆ ก็มาประชุม สโมสรกันอยู่แล้ว ตัดสินใจร่วมกันอยู่แล้ว มารายงานข่าวคราวต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ ร่วมกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่ท่านเสนอขึ้นมาดังกล่าวนั้น ผมจึงไม่เห็นด้วยกับท่าน ในครั้งนี้จะครับ ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียส่วนมากครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณบุษย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สี่อง) : กวามในมาตรา ๑๕ มีการแก้ไขเฉพาะมาตรา ๕๐/๕ (๓) (๔) (๕) โดยคณะกรรมการ ถูกต้องนะครับ สำหรับมาตราอื่นไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมาธิการ สงวนความเห็น ทุกมติรัตน์ คุณมาลีรัตน์ แก้วท่า ไม่คิดใจ จะถามมติของท่านบุญเลิศ เริ่มตั้งแต่มตรา ๕๐/๓/๑ ที่คุณบุญเลิศขอเพิ่มใหม่ประเด็นเดียว ท่านสมาชิก ท่านผู้ใด เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้โงงไว้ถามร่างเดิมกฎหมาย เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นให้เพิ่มมาตรา ๕๐/๓/๑ กด ไม่เห็นด้วย เห็นลงคะแนนได้ครับ ลงคะแนนกัน เรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่กรูรวบรวมคะแนนได้ครับ

๑๕๖

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยรี ๖๘/๒

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลคะแนนเห็นด้วย ๑๐๘ ไม่เห็นด้วย ๒๐ จดออกเสียง ๐
ไม่ลงคะแนน ๐ ท่านเลขฯ กราบ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น”

- ๖๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุพรศรีรับ

นายสุพร สุภสร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ศรีรับ กระผม นายสุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานี ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่มอบขอสงวนความเห็นไว้ คงจะมีกรรมาธิการเพียงคนเดียวที่สงวนความเห็นไว้ ผมขอแก้ไขในองค์การนี้คือ ก.พ.ร.

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ รับขอความกรุณาผมไม่ได้ประท้วงนะครับท่านประธานฯ เนื่องจากว่าเราข้ามมาตรา ๕๐/๔ ท่านข้ามไป แล้วก็ (๕) ท่านก็ข้ามไปครับ เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ผมเกรงว่าเราจะข้ามไปมาตรา ๑๕ เลยซึ่งไม่ถูกต้องครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เมื่อสักครู่ถามแล้วไม่มีท่านผู้ใดคิดใจ ผมก็เลยผ่าน

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับ ท่านประธานฯ หลังจากโหวตเสร็จเราก็ต้อง เพราะว่าเฉพาะ (๓) ผมก็คิดใจมาก ผมจะถามด้วยครับ แล้วก็ตั้งอยู่ที่รับท่านประธานฯ เพราะของท่าน มาตรา ๓/๑ แห่งโหวตไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ ขอทราบความเห็นท่านกรรมาธิการท่านยังคิดใจอภิปรายอยู่ใช่ไหมครับ มาตราอะไรครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๕๐/๔ (๓) กับ (๕) ครับ (๓) มีการเพิ่มเติม (๕) มีการตัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๔

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : มาตรา ๕๐/๔ ในหน้า ๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก็โอนเนื้อของมาตรา ๕๐/๔ ใช่ไหมครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : (๓)

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ละ ถ้าดิฉัน
จำไม่ผิดรู้สึกกฎหมายวิธีสบจะขอดอนไปพูดในมาตรา ๑๖ อันเดียวกันหรือเปล่าละ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่ครับ

ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาคนะครับ ต้องกราบ
ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ความจริงมาตรานี้แม้ว่าผู้ส่งวนฯ จะขอดอนก็มีสิทธิ
อภิปราย เนื่องจากคณะกรรมการได้แก้ไขและแก้ไขสาระสำคัญด้วย ต้องขอบคุณ
ท่านประธานฯ อีกครั้งหนึ่งที่ทำให้ความกรุณานะครับ ท่านประธานฯ ครับ (๓)

ในมาตรา ๕๐/๔ (๕) นี้ผมเข้าใจว่าเป็นประเด็นที่ผมอยากจะสอบถามเสียก่อนใน
เบื้องต้นคือ (๓) คล้าย ๆ กับบอกว่า คนที่เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนนี้จะดูแลทั้งบุคคลใน
คณะผู้แทนและข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่มีใช้บุคคลในคณะผู้แทน ตรงนี้เป็นคำถามที่ ๑ ว่า
จากที่มีคำนิยามว่าคณะผู้แทน หมายถึง บรรดาข้าราชการฝ่ายพลเรือนใน ๕๐/๑ ยังมี
ฝ่ายไหนบ้างที่ไม่ใช่อยู่ในคำนิยามนี้ นี้ประเด็นที่ ๑ นะครับ เพราะอะไรครับ เพราะถ้า
ตรงนี้ตอบได้ชัดเจนเข้าใจว่าท่านก็จะต้องกลับมาดูแนวคิด (๓) ว่าท่านต้องการให้ใช้กับ
ผู้ว่าฯ ซีอีโอ ไซ้ใหม่ ที่ดูแลทั้งข้าราชการที่เป็นในคณะผู้แทนและฝ่ายพลเรือนอื่น คำถาม
คือฝ่ายพลเรือนอื่นนี่คือใคร เพราะว่าในคำนิยามคณะผู้แทนน่าจะคลุมหมดแล้ว นี้ประเด็น
ที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ (๕) ที่ตัดทั้ง คล้าย ๆ กับว่าให้ไปทำหน้าที่กำกับข้าราชการ
ฝ่ายอื่นเท่านั้น แต่ท่านตัดออกเพราะท่านอยากจะให้บังคับบัญชาเสยตาม (๓) ถูกไหมครับ
เท่าที่ผมเข้าใจ เพราะฉะนั้นคำถามก็คือว่า ข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่มีใช้บุคคลในคณะผู้แทน

๑๕๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ที่รวรรม ๖๕/๓

นี่คือใคร แล้วต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญญัติท่านจึงไปตัด (๕) ออก เพราะฉะนั้นช่วยตอบคำถามนี้ด้วยครับ ขอบคุณท่านประธานฯ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปจจร ประธานวุฒิสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณ

ท่านประธานฯ ครับ สำหรับ (๑) เนื่องจากคำว่า คณะผู้แทนปกคิจจะต้องได้รับการรับรองจากประเทศนั้น ๆ ครับ ที่เราส่งข้าราชการเป็นผู้แทนไปบางกันได้ถือพาสปอร์ต (Passport) ทางการทูต พวกนั้นเป็นคณะผู้แทนที่ได้รับรองจากประเทศนั้น ๆ แต่มีข้าราชการพลเรือนอีกหลายส่วน ซึ่งไม่ได้เป็นคณะผู้แทนคือประเทศนั้น ๆ เขาไม่ได้รับรอง เพราะฉะนั้นก็ไปอยู่ในต่างประเทศโดยที่ไม่มีการบังคับบัญชาหรืออยู่ในคณะทำงานของคณะผู้แทน จึงต้องไปเขียนกฎหมายนี้ไว้รองรับมีข้าราชการพลเรือนอีกเป็นจำนวนมาก ยกตัวอย่าง สมมุติผู้ช่วยทูตแรงงาน ถ้าประเทศนั้นเขาไม่รับรอง ปกคิจต้องประเทศต้นทางเขาจะรับรองให้เป็นคณะผู้แทนก็จะได้เป็นอยู่ในคณะผู้แทนตาม (๑) แต่ในกรณีเกิดทูตแรงงานประเทศนั้นเขาไม่รับรองก็จะเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทนอก ซึ่งไม่ได้อยู่ในคณะผู้แทน อันนี้จึงจำเป็นต้องเขียนไว้เพื่อให้เกิดการครอบคลุมครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหมอบุรุษสิทธิ์ครับ

- ๓๐/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิพิธกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะถามเหมือนกันว่ากรมการเสียงข้างมากในมาตรา ๕๐/๔ (๓) บรรทัดสุดท้าย มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ผมถามว่านายกรัฐมนตรีธรรมดาที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลอยู่แล้ว ไม่มีหรือครบฝ่ายค้านเป็นหัวหน้ารัฐบาลหรือว่ารองนายกฯ เป็นหัวหน้ารัฐบาล ทำไมจะต้องไปเติมให้สั้นเปลืองตัวหนังสือ ในเมื่อเขาเขียนมาอย่างเดิมก็ได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องไปเขียนว่าในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เพราะเป็นโดยปกติอยู่แล้วไม่ว่าชาติไหนในโลกนี้ รัฐบาลก็คือรัฐมนตรี หัวหน้าก็คือคนที่ป็นหัวหน้าของคณะรัฐบาล ก็คือนายกรัฐมนตรี ไม่จำเป็นนะครับ ผมขอถามทางประธานคณะกรรมการว่าทำไมต้องไปเติมครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธาน

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบขอบพระคุณ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้กระผมเองก็ในกนขอให้เติมเอง เพราะเหตุว่านายกรัฐมนตรีนั้นมี ๒ สถานะครับ ๑. ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ๒. ในฐานะรัฐมนตรีของสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นบางเรื่องท่านนายกฯ จะต้องสั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะต่างประเทศจะต้องสั่งในฐานะหัวหน้ารัฐบาลครับ จึงขออนุญาตเติมให้สมบูรณ์ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหมอบรรณสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา (นครสวรรค์) : ผมไม่ได้จะมาต่อล้อต่อเถียง นายกรัฐมนตรีสั่งการได้ตลอดเวลา สั่งการให้ปรับ กรม. คุณไม่ต้องเป็นรัฐมนตรีกระทรวงนี้ คุณไม่ต้องไปประจำที่ต่างประเทศก็ยังไม่เห็นด้วยอยู่ดี เพราะปกติแล้วสั่งการอยู่แล้วแต่ตั้งอยู่แล้ว จะปรับ กรม. ก็อยู่ที่อำนาจนายกฯ อยู่แล้วไม่จำเป็นต้องมาเขียนว่าในฐานะหัวหน้ารัฐบาลครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณ คุณหมอบรรณสิทธิ์ครับ ท่านประธานฯ ครับ ใน (๒) คุณหมอบรรณสิทธิ์กรุณาอ่านนิพนธ์ครับ

มาตรา ๕๐/๔ ในนั้นเขายก “นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล” ใหม่มท่าน
ครับ เพราะฉะนั้นเพื่อให้ถ้อยกัน เมื่อการสั่งการก็จะต้องให้มาสอดคล้องกัน จึงต้องเติมให้
สมบูรณ์นะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณหมอประสิทธิ์จะยังมีความเห็นเหมือนเดิม
ไหมครับ เชิญดอกเตอร์วิทยาครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วิชา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม สงสัยมาตรา ๕๐/๔ (๓)
สืบเนื่องจากที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา คุณหมอประสิทธิ์เมื่อสักครู่ครับ การสั่งการของ
นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญ ท่านไปสว
ได้ชี้แจงว่าสั่งในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ในกรณีที่รัฐบาลนี้มีรัฐมนตรีต่างประเทศคนเดียว
และหากมีความจำเป็นที่นายกรัฐมนตรีสั่งมารักษารัฐมนตรีต่างประเทศจะสั่งในฐานะ
อะไรครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กึ่งสั่งในฐานะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แม้แต่นายกฯ รักษาการก็โดยตำแหน่งรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ดอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ที่หมอประสิทธิ์
พูดนั้นน่าจะถูกต้องนะครับ เพราะท่านนายกรัฐมนตรีนั้นต้องมีคนเดี๋ยวนั้น ไม่ใช่ว่าเป็น
รัฐบาลพลัดถิ่น ไม่จำเป็นจะต้องเพิ่มในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เพราะว่าถ้าหากว่ามี ๒
นายกรัฐมนตรีขึ้นมาเดี๋ยวนั้นแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นร่างฉบับเดิมน่าจะถูกตั้งที่สุด
แล้วผมก็คิดว่าเป็นอย่างนั้นนะครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ครั้น ทางกรรมการยื่นเดิมนะครับ เพราะฉะนั้นจากการแก้ไขมาตรา ๕๐/๔ นั้นะครับ ซึ่งมีอยู่ด้วย ๕ อัน นะครับ (๑) (๒) ไม่ได้แก้ไข (๓) กรรมการแก้ไข แล้วก็มีการอภิปราย เพราะฉะนั้นผมจะขอเดิมนะครับว่า จะเห็นควรแก้ไขตามกรรมการ หรือจะคงร่างเดิมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยการแก้ไขของกรรมการให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกรรมการให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ มาตรา ๕๐/๔ (๓) ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยการกรรมการให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับกรรมการให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญนับคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนครับ เห็นด้วยกับกรรมการ ๖๓ ไม่เห็นด้วยกับกรรมการ ๕๖ ขอดอกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าแก้ไขตามกรรมการนะครับ เชิญมาตรา ๕๐/๔ (๔) ครับ ไม่มีผู้ใดคิดใจ มาตรา ๕๐/๔ (๕) ที่กรรมการคัดออกทั้งหมดที่อาจารย์วัลลภได้ถามเมื่อสักครู่นี้ไม่คิดใจก็ผ่านนะครับ ดกลงท่านเลขาฯ เชิญครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรครับ

นายสุพร สุภสร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ กระผม สุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานี ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวนความเห็นแก้ไขความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑/๑ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก่อนที่กระผมจะได้กราบเรียนให้ทราบถึงเหตุผลของการแก้ไขเล็กน้อยในองค์การซึ่งเป็นองค์การพหุภาคีในการพัฒนาระบบราชการนั้น กระผมขอแสดงความชื่นชมกับรัฐบาลศักดิ์ใหม่ครับท่านครับว่า ในการประชุมสัมมนาข้าราชการระดับสูงทั่วประเทศที่ทำเนียบรัฐบาล สมเห็นฯ พณฯ นายกฯ ได้ตั้งชื่อหัวข้อสัมมนานี้ว่าชื่นชม เป็นการปลุกเร้าประชาชนทั้งชาติว่าปฏิรูปประเทศไทย ร่วมไปปฏิรูปราชการ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ นี่ก็ความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่จะปฏิรูป

๑๖๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๙๑/๒

ชาติ บ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นผมจึงขอมีส่วนร่วมสักนิดหนึ่งนะครับในการปฏิรูปครั้งนี้ ตอบคำถามที่ว่าทำไมจะต้องปฏิรูปประเทศไทยนั้น ผมมีคำตอบในใจของผมก็คือว่าประเทศไทยสู้บ้านอื่นเมืองอื่นเขาไม่ได้ แม้กระทั่งประเทศที่ใกล้เคียงมาเลเซีย สิงคโปร์เราก็สู้เขาไม่ได้ ทำไม คำถามที่ขึ้นอยู่ในใจผมเสมอคือว่าทำไมไทยเรถึงสู้ประเทศอื่นบ้านอื่นเขาไม่ได้ คำตอบที่รู้สึก็จะยอมรับนับถือก็คือการขาดความสามารถในการบริหารประเทศ เพราะความไม่มีประสิทธิภาพของระบบราชการ อันเป็นเหตุให้ประชาชนขาดศรัทธาต่อระบบราชการ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่าวิกฤตศรัทธาต่อระบบราชการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมมีความเชื่อมั่นว่าเมื่อรัฐบาลมุ่งมั่นที่จะแก้ไข ปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับนี้ แล้วได้สร้างองค์กรใหม่ขึ้นองค์กรหนึ่ง ก็ออกคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ซึ่งเรียกว่า ก.พ.ร.

- ๙๒/๑

ครั้งนี้ครับผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะว่าสาเหตุของความไม่มีประสิทธิภาพของระบบราชการประการหนึ่ง ก็เป็นเพราะรัฐบาลไม่มีเครื่องมือ ไม่มีกลไกในการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องอย่างจริงจังครับ ผมเคยเป็นข้าราชการมาก่อนครับท่านครับ ทำงานแบบไฟไหม้ฟาง เพราะว่าไม่มีการติดตามตรวจสอบประเมินผลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการขึ้นเรียกว่า ก.พ.ร. ผมจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะผมถือว่า ก.พ.ร. คือกลไกที่จะดำเนินการติดตามตรวจสอบประเมินผลงานของระบบราชการ แต่เป็นที่น่าเสียใจว่า แม้ว่า ก.พ.ร. นี้จะเป็นองค์กรที่ยิ่งใหญ่ จะเป็นองค์กรที่จะมีอำนาจสั่งฟ้าสั่งแผ่นดินต่อข้าราชการ แต่ไม่มีคนที่เป็นตัวแทนข้าราชการเข้าไปเป็นตำแหน่งใน ก.พ.ร. เลยแม้แต่คนเดียว ยกเว้นคณะกรรมการเพียงข้างมากชุดนี้ เปลี่ยนเป็นเลขธิการ ก.พ. เข้าเป็นเลขธิการ ก.พ.ร. เลขธิการ ก.พ. นั้นผมเห็นด้วยว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ แต่ไม่รู้เห็นรู้ทุกซั้วรู้ร้อนของประชาชนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ตามป่าเขาถ้ำนาไพรทั่วทุกจังหวัด ทั่วทุกอำเภอของประเทศ ก.พ. นั้นนั่งโก้อยู่ในกระทรวง ขอโทษเถอะครับ ท่านไม่รู้หรือครับ เพราะฉะนั้นครั้งนี้ท่านครับ ก.พ.ร. ที่กระผมกราบเรียนว่า รัฐบาลมุ่งมั่นให้เป็นองค์กรสำคัญ เป็นนวัตกรรมใหม่ นั้น ประกอบไปด้วย ๑. นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ๑ คน ๒. รัฐมนตรี ๑ คน เป็นรองประธาน ๓. คณะกรรมการบุคคลที่กรรมการฝ่ายท้องถิ่นเลือกมา ๑ คน เป็น ๓ คน แล้วฝ่ายรัฐบาล ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๑๐ คน ซึ่งมาจากผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นด้านนี้อีก ๑๐ คน ไม่มีข้าราชการแม้แต่คนเดียวครับ ท่านครับ การดำเนินการของ ก.พ.ร. ชุดนี้จะส่งผลกระทบต่อข้าราชการ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ไม่ว่าจะมาตรการอะไรทั้งสิ้น มาตรา ๑๒๑/๑๐ ที่ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ร. ชุดนี้ จะมีอำนาจยิ่งใหญ่ และสามารถติดตามประเมินผลตามมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ เพราะฉะนั้นท่านอย่าคิดเล่น ๆ นะครับนี้ละครับเป็นการหมกเม็ดเชื่อมโยงปิดไว้ว่า นี่คือการจัดการของนักการเมืองที่จะกุมข้าราชการไม่ให้กระดิกได้แม้แต่อย่างเดียวเลย นี้ละครับท่านครับ เหมือนหลายคนที่อภิปรายไปแล้วว่า มีการซ่อนเร้นอยู่ ตรงนี้ผมไปอ่านไม่ให้อ่านข้าราชการแม้แต่คนเดียว

เข้าไปมีส่วนร่วมได้เสียในการนี้ สมัยก่อนนี้ยังมีครับท่านครับ ก.พ. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมี แต่ ก.พ.ร. จะปรับปรุงเขาเข้า ๆ ข้าราชการทั่วประเทศมีเกือบ ๓ ล้านคน ไม่ได้มีตัวแทนแม้แต่คนเดียว อ้างว่าพัฒนาระบบไม่ใช่พัฒนาปฏิบัติ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ระบบก็คือกระบวนการปฏิบัติบวกด้วยคน จะต้องได้คนที่รู้จริงทำจริง ปฏิบัติจริงเข้าไปเป็นส่วนรับรู้ในนั้น ท่านต้องเปิดเผยโปร่งใสให้ข้าราชการทั้งประเทศ ได้มีโอกาสรู้เรื่องบ้างว่า ท่านคิดอะไรอยู่ที่กรุงเทพฯ แต่ที่ท่านปิดหูปิดตาข้าราชการทั่วราชอาณาจักร ผมเสียใจครับว่า รัฐบาลชุดนี้ท่านคิดแต่ว่าท่านจะนิบบังคับข้าราชการอย่างไร ให้เป็นไปตามเขาเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมจึงเพิ่มปลัดกระทรวงเข้าไป ๕ คน ต่อไปพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม สมมุติว่าจะมี ๒๐ กระทรวง ก็จะเอาปลัดกระทรวง ๕ คน เป็นตัวแทนของข้าราชการทั่วประเทศ โดยให้ปลัดกระทรวงทั้ง ๒๐ กระทรวงเลือกกันเอง แล้วเข้ามานั่งครั้งนี้ก็จะทำให้ ก.พ.ร. ชุดนี้มีตัวแทนของข้าราชการนั่งอยู่บ้าง ถ้าท่านจะเอาจริง ๆ ก็ขนะครับท่านครับ เพราะ ๕ คนสู้ ๑๓ คนไม่ได้อยู่แล้ว แต่อย่างน้อยก็ให้เขาได้มีโอกาสนั่งอยู่ใน ก.พ.ร. เป็นปากเป็นเสียงแทนข้าราชการทั้งประเทศบ้าง-----

- ๑๓/๑

เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่า เพิ่มตัวแทนข้าราชการพลเรือนทั่วประเทศคือ ปลัดกระทรวง ๕ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของปลัดกระทรวงทุกกระทรวงเข้าไปเท่าที่ตนเองครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเคารพว่า องค์การนี้เป็นองค์กรที่มีความสำคัญมาก ส่งผลกระทบต่อข้าราชการทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะมีคนของตัวเองได้เป็นตัวแทนในนั้นบ้าง ถ้าจะเลือกกันก็คงจะยุ่งยาก ผมก็เลยคิดว่าเอาปลัดกระทรวงก็แล้วกัน เพราะว่าเป็นข้าราชการระดับสูงสุด รู้เรื่องของแต่ละกระทรวงดี แล้วให้บรรดาปลัดกระทรวงด้วยกันเป็นผู้เลือกเข้ามาเป็นตัวแทนของข้าราชการในนี้เพียง ๕ คนเท่านั้น ก็คิดว่าทางรัฐบาลก็คงจะไม่ว่าอะไรนะครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามแนวความคิดของผมน่าจะขึ้นอยู่กับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ซึ่งเป็นความหวังของพี่น้องประชาชนและข้าราชการทั้งหลายทั้งปวง จะพิจารณาตามเห็นสมควร แต่ผมหวังก็คือว่า ผมไม่อยากจะเห็นองค์กรนี้เป็นองค์กรเผด็จการของการเมือง ที่จะคอยกำกับควบคุมข้าราชการไม่สามารถจะมีปากมีเสียงได้เลย ผมมองอย่างนี้ครับ ส่วนท่านอื่นจะมองอย่างไรก็สุดแล้วแต่จะพิจารณาเห็นสมควร กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับ กระผมได้สงวนความเห็นไว้แก่ใจครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ สำหรับมาตรา ๑๑/๑ ไม่มีผู้ใดอภิปราย แต่ว่ากรรมาธิการแก้ไขด้วย ผมจะขอมติไปที่ละวรรคนะครับ คือขณะนี้ในมาตรา ๑๑/๑ ทั้งหมดมี ๓ วรรค วรรคหนึ่งที่กรรมาธิการแก้ไข วรรคหนึ่งคุณสุพรรณแก้ไขและอภิปรายแล้ว และก็มีคุณเสรี คุณเสรีผ่านไหมครับ วรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑ เห็นกรรมาธิการครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ดิฉัน ทิพาวดี เมฆสวรรค์ ขอชี้แจง มีกรรมาธิการหนึ่งคนหน่อย พาดพิงท่านองฯ อยู่ ก.พ. นั่งไถ่อยู่ในกรุงเทพมหานครไม่ได้ นั่งไถ่เลยนะ นั่งทำงานหิวซุกหิวจวน และการก็อยู่ในกรุงเทพมหานครไม่ได้แปลว่าไม่รู้ ไม่รู้ร้อนรู้หนาวในเรื่องที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ในพื้นที่อื่น ๆ นะคะ ก็ขอเรียนว่าข้าราชการของเราในสำนักงาน ก.พ. ทุกคนก็เดินทางไปต่างจังหวัดแล้วเป็นคนมีภูมิลำเนาในต่างจังหวัดด้วย ก็ได้ทราบ เลขขอเรียนชี้แจงถึง

เหตุผลในชั้นการยกอ้างและการพิจารณาของกรรมาธิการในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เจตนารมณ์ของคณะกรรมาการ ก.พ.ร. นั้น ประสงค์ที่จะให้ผู้ที่เป็นกรรมการมีความ เชี่ยวชาญ ชำนาญในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจริง ๆ จึงได้ระบุเอาไว้ว่ามีความเชี่ยวชาญ ถึง ๑๐ คนในแต่ละด้าน เช่น นิติศาสตร์ ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านรัฐศาสตร์ ด้านบริหาร รัฐกิจ ด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการเงินการคลัง จิตวิทยาองค์การและสังคมวิทยา และเหตุผลที่ไม่ได้ให้เป็นตัวแทนของตำแหน่งหรือเป็นตัวแทนของส่วนราชการนั้น ก็ประสงค์ที่จะให้กรรมการแต่ละท่านเรพริเซนต์ (Represent) คุณพินิจที่เป็นกลาง ประกอบอยู่บนพื้นฐานของความรู้ ความชำนาญที่ตนเองมี ดิฉันมีประสบการณ์เป็น ก.พ. เราก็ได้เปลี่ยนจากระบบสรรหาปกติมาเป็นเลือกตั้งเหมือนกัน และได้เห็นใน ความเป็นจริงว่า ถ้าเป็นตัวแทนหน่วยงานมาในความเป็นจริง จริง ๆ แล้วยากมาก ที่จะแยกคุณพินิจของตนเองออกจากความผูกพันของหน่วยงาน แต่อย่างไรก็ตามทาง กรรมาธิการก็ได้เพิ่มวรรคโดยระบุว่า การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้คณะรัฐมนตรี พิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอ โดยวิธีการสรรหา ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งในความหมายของวรรคนี้ก็ถือว่า บุคคล ที่เป็นข้าราชการไม่ว่าจะอยู่ในกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรฯ หรือกระทรวง ต่าง ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งเป็นข้าราชการหรือไม่ได้เป็นข้าราชการ แต่ด้านเขา เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ๑๐ ด้านนี้แล้ว ก็อาจมีคุณสมบัติที่จะ ได้รับการสรรหามาเป็นกรรมการ ก.พ.ร. ได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยท่านเป็นห่วงนั้น กรรมาธิการเสียงข้างมากก็ได้บอกให้ ดิฉันช่วยย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ในการพิจารณาของกรรมาธิการเสียงข้างมากได้คำนึงถึง จุดนี้อยู่แล้ว และก็จะปรากฏอยู่ในการสรรหาของบุคคลละ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๑๕ มีมาตราย่อย
มาตรา ๑๑/๑ - /๑๐ แล้วมาตรา ๑๑/๑ นี้ร่างเดิมมีอยู่สามวรรค กรรมการเพิ่มวรรคที่
ขณะนี้เรากำลังพิจารณาพรรคหนึ่งยังไม่จบนะครับ คุณเสรีขอแก้ไขและขอสงวนไว้
เชิญคุณเสรี พรรคหนึ่งก่อนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ
ในวรรคหนึ่งดังกล่าวนี้ก็มีส่วนที่กรรมการแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามาด้วยนะครับ ในส่วนที่
กรรมการกำหนดคือข้อความว่า “ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของ
คณะรัฐมนตรี” นั้นนะครับ อยากถามกรรมการว่าได้ตรวจสอบถ้อยคำวิธีการเขียน
ในลักษณะนี้หรือยังนะครับ เพราะว่าถ้อยคำอย่างเช่นรัฐธรรมนูญเองก็มีหลายกรณี
ที่มีการถวายนามแนะนำ ซึ่งรัฐธรรมนูญเองก็จะกำหนดเอาไว้ว่า ยกตัวอย่างเช่น
มาตรา ๒๕๕ การแต่งตั้งศาลรัฐธรรมนูญ ก็ใช้ถ้อยคำว่า “ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง
ตามคำแนะนำของวุฒิสภา” แต่ในกรรมการก็กำหนดถ้อยคำเป็น “ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง” ซึ่งต้องกราบเรียนเป็นข้อมูลว่า ตอนที่ร่างรัฐธรรมนูญเองนั้น
ระบอบคณะรัฐประหารในเรื่องของการใช้ถ้อยคำมาก ซึ่งรวมถึงจะต้องไปปรึกษาสำนักราชเลขาธิการ
ว่าถ้อยคำดังกล่าวนี้เหมาะสมและถูกต้องหรือไม่ การที่กรรมการกำหนดถ้อยคำ
ลักษณะนี้ ซึ่งก็ไม่ตรงกับรัฐธรรมนูญนะครับ ก็ขออนุญาตถามด้วยนะครับ ว่าได้ตรวจสอบ
หรือศึกษาจนถ้อยคำดังกล่าวนี้ถูกต้องหรือไม่อย่างไรนะครับ ส่วนประเด็นที่ขอสงวนไว้
นี้ก็คงคิดใจในส่วนคำว่า “การเงินการคลัง” ซึ่งตามร่างของกรรมการเองนะครับ
เป็นร่างเดิมที่การเงินกับการคลังนั้นแยกจากกัน ซึ่งถ้าตั้งตามนี้ก็จะมีผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งการเงิน
๑ คน ทั้งการคลัง ๑ คน ผมคิดว่าน่าจะเป็นกรณีเดียวกัน ก็เลยแก้จากถ้อยคำ “การเงิน
การคลัง” นั้น เป็นคำก้ำกึ่งกันเพื่อที่จะตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพียงคนเดียว ก็ขอ
ความกระจ่างจากกรรมการด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุทัศน์ก่อนครับ

LIRT

๑๖๕

ว. ๑๑ (ส. นิตยภัณฐิติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๑๔/๒

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบูรณ์ ในวาระสาม
ที่ผมขอให้คงไว้จนครบ สืบเนื่องจากในวาระที่ให้ข้อความว่า “ให้เลขาธิการ ก.พ.ร.
เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง” แต่กรรมการได้แก้ไขเป็น “เลขาธิการ
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน” สืบเนื่องจากมาตรา ๑๑/๕ ครับ เป็นความสัมพันธ์กัน
ผมขออนุญาตกล่าวหาพิงไปถึงมาตรา ๑๑/๕ ด้วยได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ให้สอดคล้องกับการคงร่างเดิมมาตรา ๑๑/๑
วาระสามนะครับ เอาเฉพาะประเด็นให้ตรง

- ๑๕/๑

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (กรรมาธิการ) : เกี่ยวพันกันครับ
 ท่านประธานฯ เนื่องจากในมาตรา ๑๑/๕ ในร่างเดิมกำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนา
 ราชการ เราเรียกได้ว่า ก.พ.ร. ขึ้นมา แต่ว่าทางกรรมาธิการได้เห็นว่าควรจะให้มีแค่
 สำนักเลขาธิการ ก.พ. แทน ก.พ.ร. ทัศนะของท่านกรรมาธิการท่านเห็นว่า
 สำนักเลขาธิการ ก.พ. สามารถทำหน้าที่แทนสำนักเลขาธิการ ก.พ.ร. ได้ โดยทดแทน
 กันได้ แต่ในทัศนะของผมในความเห็นของผมมองว่า คณะกรรมการ ก.พ.ร.
 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการ มุมมองของการพัฒนาระบบราชการผมมองว่า
 ต่างกับการพัฒนาบุคลากรของ ก.พ. ผมมองเห็นความต่างของการทำงานของสำนักงาน
 เลขาธิการทั้งสองส่วนอย่างชัดเจน ในงานพัฒนาระบบราชการมีงานเกี่ยวกับเรื่องของการ
 วางระบบของราชการทุกกระทรวง เพราะฉะนั้นการจัดวางระบบให้กับราชการที่กระทรวง
 นั้นผมเห็นด้วยที่มีบอร์ดของ ก.พ.ร. ซึ่งมองในเรื่องของการวางระบบ การจัดระบบ
 แต่สำนักงานข้าราชการพลเรือน ซึ่งเรียกกันสั้น ๆ ว่าสำนักงาน ก.พ. เป็นการพัฒนา
 บุคลากรของข้าราชการพลเรือน ก.พ.ร. จะดูข้าราชการในเรื่องการจัดวางระบบของ
 ข้าราชการประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ คนโดยประมาณ แต่สำนักงาน ก.พ. จะดูข้าราชการ
 พลเรือนประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ คน มุมมองในเรื่องการพัฒนาระบบกับการพัฒนาบุคลากร
 เป็นการทำงานที่ต่างกัน มีบอร์ดอยู่ ๒ บอร์ด บอร์ดของ ก.พ.ร. บอร์ดหนึ่ง กับบอร์ด ก.พ.
 บอร์ดหนึ่ง ซึ่งเป็นการตั้งคนละคณะ แต่ถ้าเกิดว่าเราใช้สำนักเลขาธิการร่วมกันโดยมีการ
 พูดถึงความประหยัดของสำนักเลขาธิการ ผมกลับไม่เห็นด้วย การพัฒนาระบบซึ่งเป็นการ
 วางระบบของราชการทั้งหมดทั้งแผ่นดิน เป็นการจัดวางระบบให้สอดคล้องกัน ให้มีความ
 เชื่อมโยงในการพัฒนาระบบราชการให้เห็นไปได้ สำนักงานเลขาธิการของ ก.พ.ร. งานที่ทำ
 มีภารกิจที่มากมาย การจะมาใช้สำนักงานของ ก.พ. มาเป็นหน่วยงานที่รองรับทั้งหมด
 ผมได้เรียนถามท่านเลขาฯ ก.พ. แล้วว่า ถ้าเราก่อจะให้สำนักงานเลขาของ ก.พ. ทั้งหมด
 ไปทำหน้าที่แทน ก.พ.ร. สำนักงานเลขาของ ก.พ. จะยังคงอยู่หรือไม่ ถ้าสำนักงานเลขาธิการ
 ก.พ. ไม่คงอยู่แล้ว การพัฒนาบุคลากรของข้าราชการพลเรือนจะดำเนินการต่อไปอย่างไร
 ประเด็นของข้าราชการที่ทำงานในส่วนองระบบราชการมาประจำของสำนักงาน
 เลขาธิการนั้นผมเห็นว่ามีความสำคัญ จำเป็นแต่กระทรวง ทบวง กรม เลขา ก.พ. ก็ทำ

๑๗๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาพร ๗๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จันทบุรี ท่านครับในมาตรา ๗๑/๑ นั้น ในความเห็นของผม
นั้นค่อนข้างจะสอดคล้องกับท่านสมาชิกวุฒิสภาที่อภิปรายไปก่อนหน้านี้ แต่ว่าจะต่างกัน
นิดหนึ่ง การที่มีคณะกรรมการ ก.พ.ร. เกิดขึ้นนั้น หมายถึงเป็นคณะกรรมการที่พัฒนา
ระบบข้าราชการทุกหน่วยราชการทั้งหมดทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่า
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการและเลขานุการนั้น ไม่สามารถ
ดำเนินการได้หรือครับ เพราะว่าที่มาของข้าราชการแต่ละชุดนั้นจะเป็นทหาร จะเป็น
ข้าราชการทางอัยการ ทางศาล แม้แต่ข้าราชการรัฐสภาก็จะแตกต่างกัน ในอดีตท่าน
บอกว่า หรือกฎหมายฉบับนี้ เอกกฎหมายฉบับนี้ก่อน ท่านบอกว่าเป็นเครื่องมือที่หมกเม็ด
ที่ทำให้นักการเมืองควบคุมข้าราชการได้อย่างเบ็ดเสร็จนั้นส่วนหนึ่งอาจจะจริง แต่กระผม
ขอย้อนกลับไปว่าในอดีตนั้นต้องเข้าใจว่า นักการเมืองมิใช่มีแต่เฉพาะในส่วนนี้
นักการเมืองในส่วนท้องถิ่นถูกข้าราชการควบคุมอย่างเบ็ดเสร็จเช่นกัน ยกตัวอย่าง
คณะกรรมการเทศบาล ย่อว่า ก.ท. เดียวนี้เขาเปลี่ยนแล้ว ก.ท. ชื่อทางราชการเขาเรียก
คณะกรรมการเทศบาล แต่ในฐานะที่ผมเป็นนายกเทศมนตรีมานาน ผมอยากจะเรียกว่า
คณะกรรมการภูทำเอง ข้อมูลจะเป็นอย่างไรไม่รู้ แต่ฉันเห็นอย่างนี้ก็ต้องเป็นแบบนี้
เพราะฉะนั้นคณะกรรมการ ก.พ.ร. จึงจำเป็นต้องมาจากตัวกลางเป็นคนกลางที่ควบคุม
ทั้งระบบ ที่มองเห็นภาพทั้งระบบ เพราะฉะนั้นการเอาเลขาธิการ ก.พ.ร. มาจาก
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนนั้นจะไม่เพียงพอ การที่เราจะมองภาพลงไป
ถึงข้างล่างนั้น คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นไม่จำเป็นจะต้องมาอยู่ที่ตรงนี้ คณะกรรมการ
ที่มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ บริหารรัฐกิจ
การเงิน การคลัง จิตวิทยาองค์กร อาจจะไม่ต้องจบปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
อาจมาจากองค์กรของท้องถิ่น อาจมาจากผู้มีความรู้ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นผู้ที่เขารู้น
นับถือ อาจจะเดี๋ยวมายากจากพวกนี้ก็ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่า การที่ไปตัด
เลขาธิการ ก.พ.ร. แล้วให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการ

๑๗๓

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภากรณ์ ๑๖/๒

และเลขานุการโดยตำแหน่งนั้นไม่เพียงพอครับ ขอให้เป็นเลขานุการ ก.พ.ร. อย่างเต็มครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคอกเตอร์วิทยาครับ

นายวิชา มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วิชา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ในมาตรา ๑๖/๑ นี้ กระผม
ขอแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เกี่ยวกับเลขานุการ ก.พ.ร. หรือคณะกรรมการพัฒนา
ระบบข้าราชการ ที่ได้มีการตัดออกนั้นกระผมไม่เห็นด้วย กระผมมีเหตุผลดังต่อไปนี้
ในบรรดาข้าราชการไทยทั้งหลายนี้ ต่างแยกเป็นกลุ่มเป็นกองอย่างมากมายนี่ มีคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน เรียกว่า ก.พ. คณะกรรมการตำรวจ ก.ตร. คณะกรรมการข้าราชการ
อัยการ ตุลาการ รัฐสภา ข้าราชการทหาร เทสบาล ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
กรุงเทพฯ พัทยาอะไรมากมายนะครับ -----

- ๑๗/๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๑๑/๑

และเลขาธิการ ก.พ. ก็หนึ่งในคณะกรรมการที่กระผมได้เอ่ยถึงเมื่อสักครู่นี้ ๑ ใน ๘ ใน ๘ ใน ๑๐ ใน ๑๑ ใน ๑๒ อันนั้นจะครบ เพราะฉะนั้นการที่จะเอาเลขาธิการ ก.พ. มาเป็นเลขาธิการ ก.พ.ร. คณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการนี้จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพได้ ทำไม่ครบ เพราะฉะนั้นการบรรจุแต่งตั้ง การดำเนินงานของ ก.พ. เองก็ยังล่าช้า คือทำแต่ของตัวเองก็ยังไม่ช้าอยู่ จะมาเป็นเลขาธิการของ ก.พ.ร. อีก ทั้งระบบทั้งประเทศจะครบ กระผมคิดว่างานจะยิ่งช้าไปใหญ่ เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการได้คัดเลือกเลขาธิการ ก.พ.ร. และให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือ ก.พ. มาเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่งนั้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวมในระยะยาว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เลขาธิการ ก.พ. เป็นเลขานุการ ในขณะที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ หรือ ก.พ.ร. ก็มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีเลขาธิการ ก.พ.ร. เดิมเป็นเลขานุการ แต่เมื่อโยงมาใหม่ เอาเลขาธิการ ก.พ. มาเป็นเลขาฯ ไปสมัครงานจะไม่มีประสิทธิภาพ ผมจึงไม่เห็นด้วยในจุดนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมสมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในเรื่องคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการนั้นกล่าวได้ว่ามีความสำคัญที่ไม่อาจปฏิเสธได้ และมีความสำคัญระดับหนึ่ง ๆ องค์การอิสระที่เดียว เพราะมีฉะนั้นแล้วคณะกรรมการคงจะไม่กล้าไปเปลี่ยนจากการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไปให้องค์พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง อันนี้จึงนับเป็นความสำคัญที่มีอาจปฏิเสธได้ว่าไม่ต่างจากองค์อิสระ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญก็ตาม ซึ่งกระผมเห็นด้วยครับที่ทางกรมการจะให้ความสำคัญกับองค์การนี้ ในฐานะที่จะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบข้าราชการซึ่งมีอยู่จำนวนมาก และเป็นกลไกสำคัญในการนำพาประเทศชาติและบ้านเมือง ดังนั้นเมื่อกรมการให้ความสำคัญเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่อภิปรายไปก็ให้ความสำคัญ และผมเองก็เห็นความสำคัญของกรมการชุดนี้และไม่ได้ขัดข้องเลขที่ท่านจะยกระดับองค์อิสระ ยกระดับคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาประดุจกันบ้าง ๆ องค์การอิสระที่ให้องค์พระมหากษัตริย์

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละโม ๑๗/๒

โปรดเกล้าฯ เมื่อให้ความสำคัญเช่นนี้ และมีความสำคัญโดยเนื้อหาของมันแล้ว กระผมก็ได้รับถึงความถักถักและความสับสนของกรรมาธิการที่นำเสนออยู่ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ปกติแล้วองค์กรอิสระที่ทำงานใด ๆ มักจะให้ความสำคัญกับผู้ที่มีประสบการณ์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นศาลปกครอง กกค. ว่าต้องมาจากฝ่ายการเมืองส่วนหนึ่ง มาจากศาลส่วนหนึ่ง แต่กลับเห็นเรื่องประหลาดอย่างยิ่งที่กรรมาธิการกลับไม่สนใจว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการนี้กลับไม่สนใจตัวแทนของข้าราชการ ดังนั้นผมจึงเห็นด้วยกับท่านสุพร สุภสร ในเมื่อองค์กรนี้จะมาพัฒนาระบบ แต่ท่านกลับไม่สนใจคนซึ่งอยู่ในระบบ แต่ผมก็ได้หมายความว่า จะให้ตัวแทนคนอยู่ในระบบมาเป็นจำนวนมากเสียจนอย่างที่ท่านเลขาฯ ก.พ. พูด ว่าคนที่มาในระบบก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่าจะคิด ไม่สามารถแยกตัวเองออกจากความเป็นข้าราชการได้ -----

- ๑๘/๑

แต่สิ่งที่น่ารับฟังที่สุดก็คือว่า เนื่องจากองค์กรนี้จะเป็้องค์กรที่มีลักษณะอิสระแยก
 ออกจาก ก.พ. เป็นองค์กรที่จะพัฒนาระบบ เป็นองค์กรที่มาจากกำรโปรดเกล้าฯ ของ
 องค์พระมหากษัตริย์ ดังนั้นความสำคัญของการที่จะต้องมีตัวแทนจากระบบข้าราชการ
 อย่างเช่นมาจากการคัดสรร มาจากวิธีการสรรหาจากปลัดกระทรวง ๒๐ กระทรวง
 ให้เหลือสัก ๕ หรือให้เหลือสัก ๓ ก็ยังพอฟังขึ้น เหมือนกับที่ กคต. นั้นดูผลการเลือกตั้ง
 แท้ ๆ แต่ที่อุตสาหกรรมให้มาตั้ง ๒ สาย คือทางสายศาลกับทางสายปกครองหรือทางสาย
 ผู้ชำนาญการ แต่องค์กรน้อย ๆ ผมเรียกไม่ค่อยถูก ว่านี่องค์กรอิสระก็แล้วกัน ที่เรียกว่า
 คณะกรรมการพิจารณาระบบราชการนั้นจึงมีความลึกลับ แล้วมีความลับสนที่ไม่น่าสนใจ
 ซึ่งโดยมาก โดยเนื้อแท้ โดยวิญญาณ โดยอาชีพราชการคนหนึ่ง ๒๐ - ๓๐ ปี กลับไม่มีที่มา
 ดังนั้นผมออกจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านสุพร ที่ว่าต้องมีที่มาของ
 ส่วนราชการส่วนหนึ่งด้วย นั่นเป็นประการหนึ่ง

ในประการที่ ๒ ที่ผมเห็นว่าเป็ความลึกลับและลับสนที่ไม่น่าสนใจ
 ในประการที่ ๒ นั้นก็คือว่า เพื่อนกรรมาธิการที่อุทกิปรายไปแล้ว นั่นก็คือเรื่องการเอา
 เลขธิการ ก.พ. มาเป็นเลขธิการคณะนี้ นี่เป็น^{เรื่องใหม่} แยกไม่ออกกันเลย หรือประสงค์จะประหยัด
 ก็ต้องบอกว่า เป็นเรื่องต้องการประหยัด แต่โดยลักษณะและโดยเนื้อแท้แล้วนี้ ผมขออภัย
 ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากผมไม่ได้ค้นคว้ามาก่อน ผมไม่ทราบว่าคณะกรรมการ ก.พ.
 มาจากการโปรดเกล้าฯ หรือเปล่าครับ โปรดเกล้าฯ นะครับ ก็แสดงว่าเป็น ๒ ลักษณะ
 ๒ บอร์ด ขอประทานอภัยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็น ๒ กรรมการ ๒ คณะ แต่ท่านเอามารวมกัน
 โดยวิธีการที่ให้เลขธิการ ก.พ. นี้มาเป็นเลขธิการของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 รวมทั้งสำนักงานเลขาฯ ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๑๑/๕ ที่ท่านพูดไป แล้วก็ให้มีเลขธิการรวม
 อย่างไรก็ตามเนื่องจากเรื่องนี้ผมเองไม่เคยเป็นข้าราชการ ถ้าท่านมีความประสงค์จะให้
 ประหยัดก็ถือว่ากันไป แต่ในเบื้องต้นแล้วนี้ผมเห็นว่ายังเป็นความลึกลับในขณะ
 ที่ท่านประสงค์จะให้ฝ่ายพัฒนาระบบราชการนี้เป็นระบบมาจากคนนอกให้มาก แต่พอเวลา
 ทำงานท่านบอกว่า ต้องให้เลขธิการ ก.พ. เป็นเลขฯ และใช้สำนักงานเลขธิการ ก.พ.
 เป็นคณะทำงานให้ ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเรื่อง ๒ ประการครับ ขอขอบพระคุณครับ

๑๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิตិบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ที่พริตน์ ๑๘/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ สั้น ๆ ครับ เพียงแต่อยากจะถามกรณีการที่ถามไปแล้วยังไม่ได้ออกนะครับ ผมเป็นห่วงในเรื่องที่กำหนดทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีนั้นครับ ผมเป็นห่วงในลักษณะที่ถ้อยคำดังกล่าวนี้ เข้าใจว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายของฝ่ายบริหารที่จะต้องไปดูแลข้าราชการระบบการบริหารราชการแผ่นดิน การที่กำหนดให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนี้จะเป็นการที่ถวายภารกิจพระองค์ท่านมากเกินไปหรือไม่ เพราะที่มาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิชุดนี้ กรรมการที่กำหนดให้มาได้โดยวิธีการสรรหา ซึ่งต้องมีกระบวนการที่จะต้องมีการตรวจสอบอย่างที่ดีจึงจะได้ทำหน้าที่ตรงนี้ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าบอกเป็นหลักประกันของการทำหน้าที่ว่า อาจจะถูกให้ออกโดยไม่มีเหตุไม่มีผล มาตรา ๑๑/๔ (๔) นี้ ก็บอกคณะรัฐมนตรีนี้ให้ออกได้ แต่ต้องมีเหตุผล เพราะบทพร่องต่อหน้าที่มีความประพฤดิเสื่อมเสียหรืออ่อนสมรรถภาพ นั่นก็เป็นอีกหลักประกันหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องทำหน้าที่แล้วไม่ถูกแทรกแซงได้โดยง่าย ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการทางบริหาร เดี่ยวกรุณาช่วยตอบไปเสียทีเดียวให้ชัดเจนนะครับ เพราะว่าถ้าเกิดเป็นเรื่องของการบริหาร เดี่ยวแต่งตั้งเดี๋ยวออก แล้วต้องไปปรบกวบนี้อ่องพระยุคลบาทแล้วนี้ ผมก็เห็นว่าอาจจะไม่เป็นการสมควร ขอให้ช่วยตอบด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (หิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพิจิตร เนื่องจากผมอ่านโครงสร้างของคณะกรรมการ ก.พ.ร. นี้แล้วนะครับ แล้วก็ไปอ่านที่พรรคสาม เรื่องเลขานุการของคณะกรรมการชุดนี้นะครับ ผมไม่เห็นมีกำหนดไว้ในโครงสร้างว่าจะต้องมีเลขานุการ ผมไม่เห็นใจนะครับ อยู่ ๆ มากำหนดว่าเลขานุการ ก.พ.ร. นะครับ ในโครงสร้างของคณะกรรมการไม่มีตัวกำหนดว่าให้มีเลขานุการ แต่ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันนะครับ เพราะว่าไม่เคยเป็นข้าราชการมาก่อน ที่นี้การเขียนกฎหมายอย่างนี้นะครับ โครงสร้างองค์ประกอบของคณะกรรมการไม่มีตัวกำหนดที่จะให้เข้าไปว่าคณะนี้ต้องมีเลขานุการ แต่อยู่ ๆ มาเขียนว่าเลขานุการ ก.พ.ร. เป็นคณะกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง เลยไม่เข้าใจ อยากจะให้กรรมาธิการ ได้ชี้แจงนิดหนึ่ง และผมก็เห็นสอดคล้องกับท่านเสรี ขอบก๊อที่ด้องเอ่ยนามเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ ผมอยากให้กรรมาธิการชี้แจงว่าทำให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ นี้มีความจำเป็นเช่นใด มีความจำเป็นมากน้อยประการใด ถึงมีความเห็นว่าให้เพิ่มเติมเช่นนี้ครับ แล้วมีแนวความคิดอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับพรรคสาม ผมมีแนวความคิดเดียวกับท่าน ส.ว. สุทัศน์ ขอบก๊อที่ด้องเอ่ยนามว่า ถ้าเกิดจะมีเลขานุการ ก.พ.ร. ก็น่าจะเป็นเลขานุการ ก.พ.ร. อย่างเดียว จะเอาเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมาเป็นโดยตำแหน่งอีกอันหนึ่งนี้ผมว่าวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับวัตถุประสงค์ของระเบียบข้าราชการพลเรือนคงจะแตกต่างกัน การทำงานของเลขานุการคนเดียวอาจจะซ้ำซ้อนและอาจจะไม่คล่องตัว จึงมีความเห็นว่าอยากจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ร่างที่กรรมาธิการแก่นั้นะครับ ผมว่าท่านต้องตอบให้เราเข้าใจนะครับเพราะท่านไปแก้หลักที่สำคัญเลย เพราะว่าคามเรื่องของการบริหารสำนักงาน ก.พ.ร. นี้ เดิมทีนั้นะครับ ในมาตรา ๑๘ ของร่างพระราชบัญญัตินี้เขาบอกว่าจะให้ออองงประมาณและบุคลากรของสำนักงาน ก.พ. นี้จำนวนหนึ่งนะครับไปเป็น

๑๓๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๑๕/๒

บุคลากรของสำนักงาน ก.พ.ร. ขณะเดียวกันนะครึบ ถัดมาในวรกรสามเขาก็ถอนอำนาจของคณะกรรมการพลเรือนในส่วนการแบ่งส่วนราชการ การกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการน้ออกจากระบบ ก.พ. เพราะฉะนั้นเขาต้องการให้ ๒ ส่วนนี้นะครึบทั้งกรรมการ ก.พ. และกรรมการ ก.พ.ร. นี้ไม่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกัน ขณะเดียวกันเราก็หวังว่าเมื่อตั้ง ก.พ.ร. แล้วต้องมาตั้งส่วนงานใหม่ ช่างคนใหม่ก็สิ้นเปลือง ปรากฏว่าร่างนี้เขาก็แก้ไขแล้วทำให้ตัดคนส่วนหนึ่งออกจาก ก.พ. มาอยู่ ก.พ.ร. เพราะฉะนั้นหลักของเขานี้เขาเห็นว่าจะงาน ๒ ส่วนนี้แยกออกจากกัน เขาต้องการกรรมการที่มีทัศนคติต่างกันนะครึบ ก.พ. นี้เน้นการบริหารงานบุคคล แต่ ก.พ.ร. นี้เป็นเรื่องของการปรับส่วนราชการ กำหนดอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ นะครึบ ควบคุมกำกับการปฏิรูปทั้งหลายให้เดินหน้า เพราะใช้คนคนละชนิดกับกรรมการ ก.พ. แต่พอลงมาถึงระดับออฟฟิศก็คือสำนักเลขาฯ นี้ ปรากฏเจอเลขาฯ ก.พ. คนเดิมซึ่งท่านอาจจะเชี่ยวชาญในเรื่องการบริหารงานบุคคล แต่พอมาเรื่องการจัดส่วนราชการอะไรทั้งหลายนี้ท่านอาจจะไม่เชี่ยวชาญ ก็ถูกจำกัดไปโดยปริยาย ดีไม่ดีเสียหายต้งงาน ก.พ. และเสียหายต้งงาน ก.พ.ร. และพอลงมาถึงออฟฟิศ ตัวสำนักตัวข้าราชการประจำที่ใช้เขาก็แบ่งไปแล้วว่าอย่าเพิ่งมายุ่งกัน เราอาจารวมไว้อีกเพราะถ้าเผื่อจำเป็นต้องจัดส่วนราชการต่างกันจะไปกันอย่างไรละครึบ ในเมื่องานคนละธรรมชาติ เพราะฉะนั้นนี่เป็นการแก้หลักการที่สำคัญยิ่งนะครึบที่ท่านกระทรวงลงไปนี้ถ้าท่านอ้างว่าประหยัด ผมก็ชี้แล้วว่าร่างเดิมเขาก็ประหยัดอยู่แล้ว เขาให้แบ่ง ก.พ. แบ่งคน ก.พ. เป็น ๒ เพราะอ้างคำว่าประหยัดไม่ได้ ท่านต้องอ้างเหตุผลในทางบริหาร ในทางบริหารงานนั้นคนละอย่าง คนละชนิดกันมันมีเลขาฯ คนเดียวกัน หลักอะไรครึบที่ท่านใช้ในการเปลี่ยนนะครึบ ถ้าตอบไม่ได้กลับไปร่างเดิมดีกว่าครึบ ขอบพระคุณครึบ

- ๘๐/๑

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านฟัง เล่งอี้ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ผ่อง เล่งอี้ จากกรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นกระผมต้องทักความเข้าใจกับ
 ท่านประธานฯ เพื่อผ่านไปไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ว่า เติมกระผมได้เสนอให้ตัดมาตรานี้ออก
 ทั้งหมด แต่ว่าเมื่อตอนที่ได้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการนั้นท่านประธานท่านรวบรัด
 ท่านไม่ได้ให้โอกาสชี้แจงหรือถามท่าน ท่านก็ไม่ได้มีการชี้แจงเหตุผลอะไรเลย กระผมเลย
 จำเป็นต้องขอสงวนไว้วันะครับ ความจริงไม่น่าจะต้องสงวนให้เสียเวลาของสภาแห่งนี้
 ถ้ากรรมการให้โอกาสชี้แจงกันตอนนั้นวันะครับ อันนี้ก็ไม่ได้ตำหนิ แต่ว่าเรียนให้ทราบ
 เพราะฉะนั้นกระผมไม่คิดใจเนื่องจากฟังเพื่อนสมาชิกฯ ว่ากรรมการ ก.พ.ร. นี้ น่าจะยังมี
 ความจำเป็น แต่อย่างไรก็ตามไหน ๆ ก็มีการแก้ไข กระผมขอแสดงความเห็นเล็กน้อย
 ใช้สิทธิ ท่านประธานฯ กอนุญาต ก็ขอผมขอสนับสนุนกรรมการเสียงข้างน้อย คือ
 ท่านสุพร สุภสร ขอภัยต้องอภัยนามท่าน เพราะว่าเรามีข้าราชการอยู่ด้วยนี่จะเป็น
 ประโยชน์ต่อคณะกรรมการนี้เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากข้าราชการเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ
 เป็นแหล่งที่เชื่อมโยงระหว่างข้าราชการกับความเห็นจากกรรมการที่มาจากฝ่ายต่าง ๆ จะทำ
 ให้เกิดความรอบคอบในการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นเป็นการชอบ
 อย่างยิ่งที่จะต้องมีข้าราชการประจำเข้ามาร่วมเป็นกรรมการ ก.พ.ร. อยู่ในนี้ด้วย
 ซึ่งอาจจะเป็นระดับปลัดกระทรวงหรือระดับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ อันนี้ก็สุดแล้วแต่
 เพราะฉะนั้นที่อภิปรายนี้ก็ต้องการจะเรียนว่าขอสนับสนุนความเห็นของท่านกรรมการ
 เสียงข้างน้อย ท่านสุพร

ประการที่ ๒ อยากจะขอลามท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการว่ามี
 ข้อบัญญัติอยู่ในวาระหนึ่งบอกฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คนนี้ทำงานเต็มเวลา ถ้าถามมีอยู่บ้างเมื่อ
 ทำงานเต็มเวลาท่านรัฐจะต้องจ่ายเงินเดือนหรือเปล่าวันะครับ ผมเดาว่าคงจ่าย ถ้าจ่าย
 จ่ายเท่าไรวันะครับ ผมว่าคงไม่น้อย ก็เป็นข้อสังเกตนะครับว่าเป็นการเพิ่มภาระ
 แล้วนอกจากเงินเดือนแล้วคงจะมีเรื่องค่าประจำตำแหน่ง หักงาน เลขฯ หน้าห้อง
 อะไรต่าง ๆ ผมคิดว่าคงจะตามมาเป็นชุดตามปกติของการบริหารครับ ก็ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์คอกเคอร์รี่เชิญเสีครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในฐานะกรรมาธิการ
 ขอรกรมเรียนเป็นข้อ ๆ นะครับว่า เป็นข้อสงสัยของเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่
 ได้กล่าวมาแล้วนะครับ กระผมอยากจะกรรมาเรียนอย่างนี้ครับว่า ก.พ. นี้ตามมาตรา ๘ แห่ง
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นี้ ได้มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะ
 เสนอแนะในการจัดระบบราชการนระครับ จัดระบบราชการพลเรือนนระครับ ซึ่งจะหมายรวม
 ถึงทุกกระทรวง ยกเว้นกระทรวงกลาโหมนระครับ เพราะฉะนั้นท่านอาจจะเข้าใจว่ามี ๑๑ ก
 นี้ ก.พ. ก.ต. ก.อ. ก.ม. ก.ตร. ก.ช. อะไรก็แล้วแต่ ๑๑ ก รวมทั้ง ก.ห. ด้วย คือ ๑๒ ก
 ๑๑ ก นี้จริง ๆ แล้วอยู่ภายใต้ร่มเงาของกระทรวง ทบวง กรม ทั้ง ๑๔ กระทรวง ยกเว้น
 กระทรวงกลาโหม-----

เพราะฉะนั้น ก.พ. เสนอแนะรัฐบาลให้ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงทำอยู่แล้วตั้งแต่
 ปรับโครงสร้างระดับกระทรวง ทบวง กรม กอง แขนง ฝ่าย งาน และตำแหน่ง คำจำกัดความ
 ของคำว่า ตำแหน่ง ก็คือ ตำแหน่งคือส่วนราชการที่เล็กที่สุด จากหลายตำแหน่งจะมาเป็นงาน
 เป็นฝ่าย เป็นแผนก จากหลายแผนก หลายฝ่าย หลายงานจะมาเป็นกอง จากหลายฝ่าย
 หลายงาน หลายกองก็จะเป็นกรม จากหลายกรมจึงเป็นกระทรวง อันนี้ทั้ง โครงสร้างและ
 ระบบงาน กระบวนการทำงาน จำนวนตำแหน่งและระดับตำแหน่งเงินเดือน ก.พ.อ. ทำหน้าที่
 ครองนี้อยู่แล้วครับของทุกกระทรวง ทบวง กรม แม้ว่าจะมีข้าราชการพลเรือนเพียง ๓ แสนเศษ
 แต่ ๓ แสนเศษบนความยิ่งใหญ่ของทุกกระทรวง ทบวง กรม ส่วนข้าราชการ ข้าราชการ
 มหาวิทยาลัย ข้าราชการตำรวจอะไรต่าง ๆ นี่ก็เป็นเรื่องที่เป็นไปตาม ก ของท่าน คือ
 คณะกรรมการข้าราชการประเภะนั้น ๆ แต่โครงสร้างใหญ่นั้นอยู่ที่ ก.พ. จะเสนอแนะรัฐบาล
 อำนาจในการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีเดิม แต่เรา
 กำลังจะถ่ายโอน ก่อนจะถึงครั้งนี้ก็ยกทะเลาะเรียนว่า ทุกรัฐบาลที่ตั้งขึ้นมาจะตั้ง
 คณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ ตั้งแต่สมัยจอมพล สฤษดิ์
 ธานะรัชต์ จอมพล ถนอม กิตติขจร เรื่อยมาจนกระทั่งทุกรัฐบาล รัฐบาลที่แล้วก็เรียก
 คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ คณะกรรมการชุดนี้ก็จะประกอบไปด้วยผู้คนต่าง ๆ ที่มา
 ประกอบกันแล้วมีนายฯ หรือรองนายฯ ที่ได้รับมอบหมาย ประธานคนก่อน รัฐบาลก่อน
 ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นประธาน โดยได้รับมอบหมายจากท่านนายฯ ชวน หลีกภัย
 ขอประธาน โทษที่กล่าวนาม แล้วรัฐบาลชุดนี้ก็เช่นเดียวกัน เลขธิการคณะกรรมการปฏิรูประ
 ระบบราชการไม่ใช่เลขธิการ ก.พ. ด้วยซ้ำไป คือดอกเตอร์เฉลิม ศรีทอง ซึ่งเป็นเลขธิการ
 คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ โดยมีท่านปองพล จิตเรกสาร เป็นประธาน
 คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ แต่ต่อไปนี้เป็นความลำเอียงของรัฐบาลชุดนี้ว่าอย่าให้ขึ้น
 อยู่ที่คณะรัฐบาลเลย เขาเป็นกฎหมายเสียเลยดีใหม่ว่า รัฐบาลใดก็ตามที่เข้ามาแล้วต้องมีการ
 ปฏิรูปอย่างค่อนข้างอย่างเป็นระบบ และอย่างทั่วถึง นี่คือคำริของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ก็คือทำ
 คณะปฏิรูประบบราชการนี้ให้เป็นกฎหมายเสีย เพราะฉะนั้นทราบเรียนว่าเพราะเหตุใดจึง
 ต้องให้สำนักงาน ก.พ. เป็นสำนักงานเลขธิการของ ก.พ.ร. ด้วย สิ่งที่เพิ่มเข้ามานี้คือ
 กระทรวงกลาโหม ก.พ.ร. จะเข้าไปไกล่เกลี่ย สิ่งที่จะเพิ่มขึ้นมาก็คือรัฐวิสาหกิจเท่านั้น เพราะฉะนั้น

๑๘๓

ว. ๑๑ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพวรรณ ๘๑/๒

งานที่เพิ่มเข้ามาเป็นเรื่องของกระทรวงกลาโหมกับรัฐวิสาหกิจและอื่น ๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นทราบเรียนว่างานอื่นที่ไม่ใช่งานหลักใหญ่งานที่ ก.พ. ไม่ได้เคยทำมาก่อนเลย ในมาตรา ๑๘ ร่างเดิมบอกให้ตัด โอน อัตรากำลังบางส่วนของสำนักงาน ก.พ. ไปเป็น สำนักงานเลขาธิการ ก.พ.ร. ทราบเรียนว่า เขาเห็นความสำคัญและความเชี่ยวชาญของคน ก.พ. จึงได้พยายามตัดโอนตรงนี้ไปไว้ตรงโน้น ที่นี้กระผมเองเห็นว่า สำนักงานเลขาก ทั้ง ๒ คณะนี้ ถ้าตั้งขึ้นมาแล้วหยุดไม่ได้ เขาบอกว่า ส่วนราชการโตแล้วโตเลยไม่มีเล็กลง มีแต่ใหญ่ขึ้น ท่านคงเห็นแล้วนะครับว่าจาก ๑๕ กระทรวงเป็น ๒๐ กระทรวง จาก ๑๒๕ กรม เป็น ๑๓๖ กรม ท่านประธานฯ ที่เคารพ จะเห็นภาพเลยว่า ท่านนายกฯ เกยพูดบอกว่าโตก่อน แล้วจะเล็กลงหลัง ผมบอกว่าเป็นภารกิจที่เป็นไปไม่ได้ กระผม ทราบเรียนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอแนะให้กรรมการแห่งนี้ได้พิจารณาว่า เนื่องจาก ๑. ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญการของคน ก.พ. แล้ว ยังหมายถึงการประหยัด ถ้ามี สำนักงานตรงนี้ ถ้าทำหน้าที่ทั้ง ๒ แห่ง เพราะว่าเพิ่มกระทรวงกลาโหมกับรัฐวิสาหกิจเข้ามา เท่านั้น ธรรมดาทำแล้วทุกกระทรวง ทบวง กรม ออกจะทราบเรียนตรงนี้ -----

- ๘๒/๑

เสร็จแล้วจะกราบเรียนเรื่ององค์คณะกรรมการ มีบทเรียนที่บอกรับเข้าครั้งหนึ่ง
 ความพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในนั้นบอกว่าให้ข้าราชการ
 ทั่วประเทศเลือกผู้แทนจากกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ในฝ่ายพลเรือนมาเป็น ก.พ.
 ปรากฏว่าท่านมานั่งฮู้กันบอกว่าถึงกระทรวงผมคุณต้องยกมือให้ผมนะ พอไปถึงอีก
 กระทรวงหนึ่งบอกคุณยกให้ผมนะ เพราะฉะนั้นทุกกระทรวงยกมือให้กันหมด อะไรเกิดขึ้น
 ก็ความไม่เป็นธรรมในระบบราชการพลเรือน มือใครยาวสาวได้สาวเอา เกิดปัญหา
 ไม่ใช่มผมไม่ได้เห็นด้วยกับท่านสุพร สุภสร ซึ่งผมกรรมาเรียนด้วยหัวใจว่าผมเคารพที่ท่าน
 ผมถือว่าท่านเป็นมหามิตรอันยิ่งใหญ่ของผม แต่ผมเห็นด้วยกับท่านและเห็นด้วยตลอดมาว่า
 ถ้ามีตัวแทนปลัดกระทรวงจาก ๒๐ กระทรวงมาเป็นเพียง ๕ กระทรวงเหลือให้ลด
 น้อยหน่อย เพื่อจะได้ไม่มีการที่จะเข้ามาข่ม เข้ามาใช้อำนาจอะไร ผมคิดว่าผมเห็นด้วย
 กับท่าน อาจจะลดเหลือ ๓ คน อะไรทำนองนี้จะได้เป็นตัวแทนของความรู้จากกระทรวง
 ทบวง กรม ต่าง ๆ แต่ว่าเวลาที่จะโหวตกันก็สามารถที่จะถ่วงดุลอะไรกันก็ได้พอสมควร
 เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่าองค์คณะนั้น ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านสุพร สุภสร
 แต่ว่าจำนวนควรจะลดลงด้วย เหตุผลดังที่ได้กราบเรียนแล้ว ทีนี้เรื่องโปรดเกล้าฯ
 คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการชุดใหญ่ ซึ่งเราก็ได้พิจารณาว่าคณะกรรมการ ก.พ.
 ทั้ง ๑๕ ท่านนั้น แต่ไม่เกิน ๑๑ ท่านนั้นมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน หรือ
 รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และคณะกรรมการ
 ทุกคนนั้นได้รับโปรดเกล้าฯ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันเป็นที่เคารพศรัทธาของพวก
 เราทุกคนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้ก็ย่อมมีความไม่ขัดข้องไปกว่า
 คณะกรรมการ ก.พ. จึงกราบเรียนว่า เพื่อให้สอดคล้องกันในเรื่องเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในมาตรา ๑๘ วรรคท้าย ได้กำหนดไว้ชัดเจนบอกว่า ให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย
 ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 เพื่อกำหนดภารกิจของ ก.พ.ร. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงาน
 คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม ซึ่งต้องทำให้แล้วเสร็จและเสนอต่อ
 สภาผู้แทนราษฎรภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงกราบเรียนว่า

เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้จึงอยากจะทำให้ประชุมแห่งนี้ได้พิจารณา และก็เห็นชอบกับ
คณะกรรมการเสียงข้างมาก ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพันสกรับ

นายพันสกร ทัศนยานนท์ (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันสกร ทัศนยานนท์ จากจังหวัดตาก ผมฟังท่านกรรมการบุญเลิศ ไพรินทร์ ซึ่งแจ้งแล้ว ขอลงท้ายที่
ต้องเอ่ยนาม ผมรู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่ง และเป็นครั้งแรกที่ผมรู้สึกจะคล้อยตาม
เห็นด้วยกับกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ที่ได้ชี้ชัดออกมาว่าแท้ที่จริงแล้ว ก.พ.ร.
เขาคงจะมีอำนาจหน้าที่ที่จะช่วยรัฐบาลในการพิจารณาให้มีการพัฒนาระบบราชการหรือ
ที่เราเรียกว่า ปฏิรูประบบราชการนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดเป็นระบบที่ดีขึ้นไป
เรื่อย ๆ อย่างไม่หยุดตั้ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่องานนี้ก็เป็นงานส่วนหนึ่งของ
คณะกรรมการ ก.พ. อยู่เดิมแล้ว ฉะนั้นการแยกงานนี้ออกมาแล้วให้มีคณะกรรมการ
รับผิดชอบต่างหาก โดยเฉพาะเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง อีกคณะหนึ่งซึ่งไม่ใช่เป็นข้าราชการ
ประจำ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นข้าราชการประจำ เป็นผู้เชี่ยวชาญจากสาขาทางด้านต่าง ๆ
มาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ อันนี้ผมคิดว่าในลักษณะของการแบ่งแยกงานครั้งนี้ออกมาให้เกิด
ความเด่นชัดและไม่เป็นภาระกับทางด้านสำนักงาน ก.พ. มากเกินไป เพราะอันนี้เป็นงาน
ในเชิงนโยบายที่จะให้คำแนะนำกับรัฐบาลในการที่จะพัฒนาปรับปรุงระบบราชการให้ดี
ยิ่งขึ้นต่อไป-----

เพราะฉะนั้นการที่ให้ท่านเลขาธิการ ก.พ. ยังคงทำหน้าที่อยู่ตรงนี้ อันนี้เป็นการประหยัด ไม่ทำให้เกิดระบบราชการที่ใหญ่โตขึ้นไปอีก อย่างที่ท่านบุญเลิศได้ชี้ให้เห็นแล้วมาครั้ง ซึ่งกระผมเองตอนแรกก็อ่าน ผมนึกว่าจะมีสำนักงาน ก.พ.ร. ขึ้นมาอีก ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม นั่นก็เท่ากันเพิ่ม ทำให้ระบบราชการใหญ่ขึ้น ไม่ใช่เป็นการปฏิรูประบบราชการ ที่ถูกต้อง เพราะการปฏิรูปหรือการพัฒนาควรจะต้องทำให้ระบบราชการนั้นเล็กลง มีความกะทัดรัด แต่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะฉะนั้นในเมื่อได้ฟังคำชี้แจงเช่นนี้แล้ว กระผมเอง มีความคล้อยตามคิดว่า ผมเห็นสมควรว่าน่าจะได้มีการสนับสนุนให้เป็นไปตามร่างที่ทาง กรรมการแก้ไขฉบับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญดอกเตอร์บุญทัน ดอกไธสง ครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภา กระผมได้ฟังทั้งท่านกรรมาธิการ และท่านสมาชิกวุฒิสภาได้พูดถึงกระบวนการเกี่ยวกับการก่อตั้ง ก.พ.ร. นี้ ฟังแล้วเคลือบ ขอดภัย ท่านดอกเตอร์บุญเลิศ ท่านพยายามที่จะอธิบายให้เห็น จริง ๆ แล้วในการปฏิรูประบบราชการของประเทศไทยนั้น จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือชนิดหนึ่ง ซึ่งเราเรียกว่า เครื่องมือการพัฒนาระบบราชการ ซึ่งพัฒนาหรือแยกตัวออกมาจาก ก.พ. ตาม มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งนั้น องค์บุคคลที่ประกอบไปด้วย ๖ คน นายกรัฐมนตรี ที่พูดถึงนั้น และองค์ประกอบของบุคคลผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๑๐ คนนั้น ก็เป็นองค์ประกอบที่สมบูรณ์ โดยเฉพะอย่างยิ่งไม่จำเป็นจะต้องเอาข้าราชการพลเรือนที่เป็นปลัดกระทรวงมา เพราะ ตามปกติแล้วปลัดกระทรวงนั้นก็ทำภารกิจมากมายก่ายกองอยู่แล้ว ใน ก.พ.ร. นี้ต้องการ บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ บุคคลที่มาจากสาขาต่าง ๆ เช่น นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ๕ คน ดังกล่าวนั้น เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมีความเป็นอิสระที่จะสามารถมองระบบการบริหาร ราชการแผ่นดินนั้นให้เป็นระบบที่พัฒนา ถ้าหากว่าเราไปเลือกเอาบุคคลที่ทำหน้าที่เป็น ปลัดกระทรวงมานั่งอยู่ ท่านเหล่านั้นเป็นกรรมการเป็นร้อยกรรมการบางครั้ง ไม่เชื่อตาม ท่านประธานสภาเราดู ในสมัยเป็นตำแหน่งสูงสุดในกระทรวงนั้น ไม่ได้ประชุมเองครับ ส่งตัวแทนไปประชุม เพราะฉะนั้นบุคลากรที่มีคุณภาพที่กล่าวมาในมาตรา ๑๑/๑ นั้น จึงเป็นบุคคลที่สมควรจะเอามาจากบุคคลภายนอก

๑๘๓

ว. ๑๐ (ศ. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุกถักษณ์ ๘๓/๒

ประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่เลขาธิการ ก.พ.ร. นั้นที่มาจากคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนในเบื้องต้นนั้นย่อมมีความจำเป็น เพราะว่าบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ
ในระบบข้าราชการพลเรือนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้จะไม่ใคร่รู้มากเท่ากับบุคคลที่อยู่ ก.พ.
ต้องยอมรับอันนี้ เป็น โพรเฟสชันนัล ขอภัยครับ พูดยาภาษาอังกฤษ เป็นสาขาอาชีพ
เพราะฉะนั้นจะต้องเอาบุคคลเหล่านี้มาทำการหน้าที่แทนไปก่อน ในมาตรา ๑๘
ได้พูดอย่างชัดเจนที่คณะกรรมการตัดออกนั้น ไม่สมควรจะตัดออกเกินอย่างนี้ ให้โอน
งบประมาณและบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามที่นายกรัฐมนตรี
ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการ สิ่งดังกล่าวนี้ชี้ชัดให้เห็นแล้วว่า แม้ว่าการเพิ่ม ก.พ.ร. ขึ้นมานั้นก็ได้เพิ่มระบบ
ราชการขึ้นมา เพราะขยายแต่เท่าเดิม นี่คือนิยามของรัฐบาลในปัจจุบันนี้ ที่พูดอย่างนี้ก็
เพราะว่าเรากำลังพัฒนาระบบ กำลังพัฒนากรม กอง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าที่เขียนมา
ในร่างเดิมนั้นน่าจะเป็ร่างที่เหมาะสมที่จะนำไปเป็นเครื่องมือของรัฐในการพัฒนาระบบ
ราชการในการบริหารราชการแผ่นดินให้เหมาะสม -----

- ๘๔/๑

ถ้าหากว่าเราติดตามคณะกรรมการที่ประชุมกันแล้ว ขออภัยวันนี้คัด ฟร่งนี้ไม่คัด
กลับไปกลับมาอยู่อย่างนี้ ผลสุดท้ายเราจะได้เครื่องมือที่กระต่อนกระแท่นไปให้
รัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินและผลก็จะเกิดความเสียหาย ซึ่งพวกเราพูดอยู่ตลอดเวลา
ว่า ระบบการบริหารราชการแผ่นดินนี้ก่อนหน้านี้เอะเอะ โห่โห่ โทม โทพาร เราต้องการ
จะนำใจมันออกมาให้มากที่สุดที่จะมากได้ เราน่าจะลองดู กราบขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : จะมีท่านขออภิปรายอีก ๔ ท่าน ผมจะขอให้ทาง
เลขานุการทูลฎีกาซึ่งแจ้งเรื่องที่กำลังอภิปรายอยู่เพื่อจะได้เป็นแนวเดียวกัน

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมการ) : ผมอยากเรียนอย่างนี้ว่า
เรื่อง ก.พ.ร. จริง ๆ แล้วเป็นงานที่ทาง ก.พ. ทำอยู่แล้วส่วนหนึ่ง เป็นงานตามมติ
คณะรัฐมนตรีที่มอบให้ทาง ก.พ. ทำ ที่มีปัญหาที่เกิดขึ้นว่างานในส่วนนี้ทาง ก.พ. ก็ทำได้
ไม่เต็มที่เนื่องจากภารกิจหลักก็เกี่ยวข้องกับงานบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน
เป็นหลัก เพราะฉะนั้นถ้าจะให้มีการพิจารณาที่จะมองภาพโครงสร้างระบบราชการ
ในภาพรวมทั้งหมด ทั้งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือว่าหน่วยงานอิสระอื่น ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ เลขจ้านี้จะต้องมี ก.พ.ร. ขึ้นมา ในร่างเดิม ก.พ.ร. จริง ๆ พอตั้งขึ้นมาที่จะมี
การให้โอนทรัพย์สินไปตามมาตรา ๑๘ วรรคสองจาก ก.พ. จำนวนหนึ่ง มาตั้งขึ้นใน
สำนักงานแห่งใหม่อันนี้ เป็นสำนักงาน ก.พ.ร. แล้วก็มีเลขธิการ ก.พ.ร. ขึ้นมาใหม่อีก
ตำแหน่งหนึ่งเหมือนกัน เพื่อดำเนินงานด้านนี้ ที่นี้ในภารกิจตรงนี้จะเขียนไว้ในมาตรา ๑๘
วรรคสุดท้ายที่อยู่ในหน้า ๑๔ ว่า ภายใน ๒ ปี จะมีการเสนอระบบบริหารราชการแบบใหม่
ขึ้น แล้วก็ประเมินการปฏิรูปราชการครั้งนี้ว่า ยังคงเดินแนวทางนี้แค่ไหน เพียงใด แล้วก็
มีการแก้กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน กับกฎหมายบริหารระเบียบราชการแผ่นดิน
อีกทีหนึ่ง เพื่อกำหนดภารกิจของ ก.พ.ร. กับ ก.พ. ให้ชัดเจน นั่นคือแนวทางที่เป็นมาแต่เดิม
ว่าทุกอย่างจะต้องทำให้เสร็จภายใน ๒ ปี แต่ว่าก็ต้องมีการตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมาด้วย
สิ่งที่ท่านกรรมการที่เรียนถาม ก็ท่านดอกเตอร์บุญเลิศท่านกล่าวก็คือว่าอย่างนี้
หมายความว่า ที่กรรมการมาพิจารณาแล้วก็ ถ้าภารกิจที่จะต้องทำให้เสร็จภายใน ๒ ปี
จะเกิดขึ้นได้ยากถ้าทำแบบนี้ เพราะว่าต้องมานั่งดูว่า ทรัพย์สินไหนที่ออกไปจาก ก.พ. บ้าง
เลขธิการคนใหม่จะเป็นใครบ้าง จะตั้งเป็นอีกคนหรือปล่า ถ้าอย่างนี้จะจวนวาย ก็เลขเสนอ

๑๘๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๘๔/๒

ในแง่ที่ว่า เพราะฉะนั้นก็ให้เลขาธิการ ก.พ. ทำหน้าที่เป็นเลขาธิการ ก.พ.ร. ไปเสียในตัว
สำนักงานนี้ก็ไม่ต้องโอนทรัพย์สินออกมาให้สำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่ไปในตัว เพื่อให้
๒ ปีนี้ภารกิจจะโลดเบียดเสร็จ ลักษณะเป็นอย่างนั้นสำหรับองค์ประกอบของ
คณะกรรมการที่มีการปรับแก้บางอย่างนั้นก็เนื่องจากว่า ภารกิจอันนี้จะแตกต่างไปจาก
ของเดิม ก็คือว่างานจะต้องรับผิดชอบโครงสร้างระบบราชการในภาพรวม ลงดูใน
มาตรา ๑๑/๑๐ แล้วก็ระบบงบประมาณ ระบบบุคลากร มาตรฐานทางคุณธรรมและ
จริยธรรม ค่าตอบแทน และวิธีปฏิบัติราชการอย่างอื่น เพราะฉะนั้นขอบข่ายงานจะกว้างขึ้น
องค์ประกอบที่เคยกำหนดให้เป็นลักษณะของคณะผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ส่วนตัว
แทนข้าราชการนั้นได้พิจารณาว่า ถึงจะกำหนดเป็นตัวแทนเลือกกันมาอย่างไรก็ได้ไม่ครบ
นอกจากเลือกกันเองถึงจำนวนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งก็ไม่ครบทุกด้าน อันที่ ๒ การมีตัวแทน
ราชการเข้ามาอยู่ในแง่หนึ่งก็อาจจะไม่เหมาะสมก็ได้ เพราะว่าการมองภาพตัวเองคิด
ปรับปรุงตัวเองอาจจะมองได้ไม่ครบถ้วน อันนั้นก็ก็เป็นลักษณะหนึ่งที่คิดว่าองค์ประกอบ
คณะกรรมการไม่จำเป็นจะต้องมีตัวแทนข้าราชการอยู่ตรงนั้น ส่วนมีคำถามจากบางท่านถาม
ถ้อยคำนี้อาจจะพิมพ์ห่างไป เรื่องการเงิน การคลังที่จริงเป็นคำที่พิมพ์ติดกันไม่ได้ห่างกัน
เสร็จแล้วมีคำถามอันหนึ่งในแง่ที่ว่า มีกรรมการอย่างน้อย ๓ ท่านทำงานเต็มเวลา อันนี้ก็จะ
มีค่าตอบแทนเฉพาะอยู่จริง ซึ่งปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๑/๘ แต่แนวคิดคืออย่างนี้ครับว่า
การเป็นกรรมการในกรรมการชุดต่าง ๆ นั้น ที่ผ่านมานี้เนื่องจากบุคลากรของประเทศมีจำกัด
เพราะฉะนั้นกรรมการที่ตั้งจากบุคคลซึ่งมีตำแหน่งอยู่แล้ว ซึ่งทำให้การทำงานให้กับองค์กร
เหล่านั้นในตำแหน่งนั้น ๆ ไม่สามารถอุทิศเวลาให้เต็มที่ อันนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้งาน
ล่าช้า เพราะฉะนั้นถ้ามีคนที่ทำงานเต็มเวลาได้จริง ๆ แล้วก็เป็นสิ่งที่ดีที่สุด แต่ก็ยอมรับว่า
ในประเทศไทยบุคลากรก็ยังงกไม่พอ เพราะฉะนั้นมาตรานี้ก็เลยเขียนลักษณะแบบ
แบ่งรับแบ่งสู้ เหมือนกับว่าถ้ามีคนทำงานเต็มเวลาอย่างน้อย ๓ คนได้ก็น่าจะดี อันนี้คือเป็น
ที่มาของกรรมการเต็มเวลา ขอบคุณครับ

LIART

- ๘๕/๑

ประธานวุฒิสภา : นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ตรี

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ตรี

ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ตรี ผมจะถามหลายคำถาม เผอิญคณะกรรมการก็ได้ตอบบางประเด็น ท่านประธานฯ ตรี ผมเรียนนึกหนึ่งว่า คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ว่าไม่เกิน ๑๐ คน เป็นกรรมการพัฒนาระบบราชการ คนที่จะแต่งตั้งคือเป็นคณะรัฐมนตรีจะต้องให้คำแนะนำ และก็โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เามาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านไม่ว่าจะเป็นนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์หรือเศรษฐศาสตร์ บริหารรัฐกิจหรือว่าการเงิน การคลังก็ตาม อย่างน้อยอย่างละ ๑ ท่าน ผมก็กลัวว่าพวกนักวิชาการเหล่านี้ก็แสดงว่าใครเป็นพวกรัฐมนตรี ผู้นั้นก็จะต้องถูกเสนอชื่อ เพราะว่าคณะรัฐมนตรีมีสิทธิที่เสนอได้สาขาวิชาอย่างละ ๑ ท่าน ในจำนวน ๑๐ ท่าน ผมกลัวว่าคณะพวกนี้ก็จะกลายเป็นพวกรัฐบาลไปหมดเลย นี้ผมกลัวนึกหนึ่งครั้ง เพราะว่าคณะรัฐมนตรีถ้าพิจารณาแล้วใน ครม. ก็จะบอกว่าพวกนี้ของฉัน ถ้าพวกของเธอนั้นก็จะเอารับรองด้วย ให้คำแนะนำด้วย ตั้งเป็นกรรมการพัฒนาระบบราชการให้ด้วย เพราะฉะนั้นก็กลัวเป็นระบบพวกหมู่ในคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อีกอันหนึ่งก็อยากจะถามเหมือนกันครับว่า ขณะนี้เลขธิการ ก.พ.

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกับเลขฯ ก.พ.ร. คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ อย่างน้อยแสดงว่าก็ต้องครบที่เดียว ๒ ตำแหน่งเลขฯ ใหม่ครับ ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะประกาศใช้ในระยะเวลา ๒ ปี เพราะฉะนั้นคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ นี้จะไม่นั่งครบ ๒ ตำแหน่งเลยหรือ จะครบหรือเปล่าครับ เพราะว่าระหว่างที่พิจารณาระบบราชการอันใหม่ก็กระทบระบบราชการพลเรือนซึ่งเป็นอยู่เดิม แล้วยังไปรวมเอากลาใหม่ รัฐวิสาหกิจและที่อื่น ๆ อีก ก็เป็นระบบราชการใหญ่เลย คนทำหน้าที่คน ๆ เดียว ผมคิดว่าก็คงจะไม่เหมาะ ในเมื่อมีคณะกรรมการ ก.พ.ร. แล้วยังจะต้องมีเลขฯ โดยปกติแล้วครับ และก็ยังมียานฯ หรือว่ารองยานฯ เป็นประธาน ก็น่าจะต้องมีเลขฯ ช่วยตำแหน่งอีกอันหนึ่ง แล้วกระทรวงที่มากขึ้นจากเคย ๑๕ เป็น ๒๐ กระทรวง จาก ๑๒๕ กรม เป็น ๑๓๖ กรม จะดูอย่างไรไหวครับ ท่านเป็นคุณหญิงซึ่งทำหน้าที่ใน ก.พ. อยู่แล้ว มีความเชี่ยวชาญจริงครับ แต่อย่าลืมว่าระบบราชการปฏิรูปเป็นระบบใหม่แล้ว ผมกลัวท่านจะทำ

๑๕๑

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๘๕/๒

ไม่ไหว ก็จะหาเลขาฯ ก.พ.ร. ที่เขากำหนดไว้ในร่างเดิมอยู่แล้วคิดตรงไหนครับ และเมื่อ ๒ ปีพอพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาใช้ก็ออกไป เขาข้าราชการพลเรือน ก.พ. คนเก่าขึ้นมาแทนเป็น ก.พ.ร. ไปเลย ก็ไม่ว่าจะเสียหายตรงไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านเป็นผู้หญิง ผมไม่อยากจะให้ท่านนั่งคร่อมที่เดียว ๒ ตำแหน่ง ก็เลยฝากไว้ด้วย เพราะผมสงสารครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณปราโมทย์ ไพบรมย์ ครับ

นายปราโมทย์ ไพบรมย์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม ปราโมทย์ ไพบรมย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ในมาตรา ๗๑/๑ นั้น กระผมถือว่าเป็นสาระสำคัญยิ่งในการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา ข้าราชการ ๓ แสนกว่าคนของชาติบ้านเมืองในครั้งนี้ จากการใช้ฟังความคิดเห็นของ กรรมการส่วนใหญ่และคณะกรรมการเสียงข้างน้อยนั้น กระผมก็เกรงข้อเห็นด้วยกับ คณะกรรมการมีเสียงข้างน้อย เนื่องจากว่าในการพัฒนาข้าราชการตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบันนั้น เราต้องยอมรับว่า มีความบกพร่อง ขาดประสิทธิภาพ การลดขั้นตอนต่าง ๆ ของราชการนั้นมีน้อย ทำให้เกิดการบริหารราชการนั้นล่าช้า ข้าราชการเกิดความสำคัญ ในจริยธรรมหรือความเป็นข้าราชการ-----

- ๘๖/๑

๑๕๒

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วุฒิสภา ๘๖/๑

ทั้งนี้มาตรา ๗๑/๑ จะนำไปสู่ฝ่ายบริหารคือข้าราชการของรัฐนั้นนานโยบายทางฝ่ายการเมืองไปปฏิบัติ ทั้งนี้เมื่อนานโยบายของทางฝ่ายการเมืองไปปฏิบัติกันนั้น ผมคิดว่าน่าจะนำมาซึ่งองค์ประกอบของ ก.พ.ร. หรือข้าราชการพลเรือนนั้นหลากหลาย ในที่นี้ผมมีความเห็นด้วยกับกรมการฯ ขอเอ่ยชื่อคือท่านผู้ว่าฯ สุพร สุภสร เนื่องจากท่านได้เพิ่มจำนวนให้องค์ประกอบนั้นมาจากปลัดกระทรวงซึ่งมีถึง ๒๐ กระทรวง ให้เลือกสรรกันแค่ ๕ กระทรวงนั้น ผมคิดว่าผู้ที่ได้เข้าขึ้นมา จนกระทั่งถึงเป็นปลัดกระทรวงนั้นมีประสบการณ์มากมายในชีวิต รับราชการ ได้ผ่านร้อนผ่านหนาว รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อนี้

อีกประการหนึ่งของท่านกรมการฯเสียงข้างน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอเอ่ยชื่อ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ นั้น ผมเห็นด้วยเช่นเดียวกันว่าในอนาคตนั้นประเทศไทยสนับสนุนการปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ข้าราชการที่อยู่ในระบบราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะมีมากมาย มากกว่าราชการอื่น ๆ เพราะฉะนั้นต้องมีผู้แทนร่วมในการพัฒนาระบบราชการในครั้งนี้ มีจำนวน ๑ คนนั้นน้อยเกินไป ผมอยากจะได้สัดส่วนซึ่งเป็นปลัดกระทรวงจาก ๕ คน เหลือแค่ ๓ คนแล้วให้ไปเพิ่มตัวแทนจากข้าราชการ หรือตัวแทนจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจาก ๑ คน เป็น ๓ คน ทั้งนี้เพื่อต้องการให้รับเสียงสะท้อนหรือความบกพร่องต่าง ๆ หรือความต้องการหรือการพัฒนาในระบบราชการในส่วนล่างซึ่งเป็นส่วนมากนั้นได้ทั่วถึง เพราะฉะนั้นในคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการครั้งนี้ผมถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น และไม่เห็นด้วยที่จะให้มีเลขาธิการข้าราชการพลเรือนมาเป็นเลขาธิการ ก.พ.ร. เนื่องจากผมคิดว่าองค์กรนี้น่าจะเป็นองค์กรสำคัญและน่าจะมีเลขาธิการ ก.พ.ร. ขึ้นต่างหาก เพราะฉะนั้นจากการอธิบาย จากการอภิปรายนี้เพื่อสนับสนุนคณะกรรมการเสียงข้างน้อยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุพร สุภสร ครับ

นายสุพร สุภสร (กรมการฯ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม สุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานีในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นไว้ ผมใคร่ขอถือโอกาสนี้ชี้แจงท่านนักเลขาด้วยครับ คือว่าคำว่า ก.พ.ร. นั้นหลายคนถือว่าเป็นองค์กรที่จะพิจารณาเรื่องระบบแต่เพียงอย่างเดียว ผมใคร่ขอกราบเรียน

๑๕๓

ว. ๑๐ (ศ. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี ๘๖/๒

ท่านด้วยความเคารพตรงนี้ว่า ก.พ.ร. นั้นมีหน้าที่ ผมขออนุญาตอ่านนะครับว่า มีหน้าที่
เสนอแนะ ให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐ
อย่างอื่น ซึ่งรวมถึง โครงสร้างระบบราชการ ระบบงบประมาณ ระบบบุคลากร มาตรฐาน
ทางคุณธรรม จริยธรรม และค่าตอบแทน วิธีปฏิบัติราชการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตาม
มาตรา ๑/๑ โดยจะเสนอแนะให้มีการกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการต่าง ๆ
ก็ได้ นอกจากนั้นยังมีอีกนะครับว่า ก.พ.ร. นั้นมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐานในการจัดตั้ง การรวม การโอน การยุบเลิก การกำหนดชื่อ
การเปลี่ยนชื่อ การกำหนดอำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนราชการภายในส่วนราชการที่เป็น
กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการอื่น หรืออีกข้อหนึ่งบอกว่าติดตาม ประเมินผล
และแนะนำเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด แล้วรายงานต่อคณะรัฐมนตรี
พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ เพราะฉะนั้นถ้าคิดว่าเป็นระบบอย่างเดียวกัน ไม่ใช่ หมกครับ
ในกระบวนการปฏิบัติทั้งหมด ก.พ.ร. จะมีอำนาจมาก -----

- ๘๗/๑

เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าบางท่านที่ผมเคารพนับถือ บอกว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเอา
ข้าราชการเข้ามาน่าจะให้อิสระแก่ผู้เชี่ยวชาญ ตรงนี้ท่านครับ ผู้เชี่ยวชาญก็มักวิชาการ
ผมเคารพนักวิชาการ แต่นักวิชาการก็ควรจะเคารพนักปฏิบัติกร ไม่เช่นนั้นองค์กรนี้จะเป็น
องค์กรที่สร้างวิมานในอากาศคิดว่าจะเป็นอย่างนั้น คิดว่าจะเป็นอย่างนั้นดูก็บอกเขาไป
ปฏิบัติไม่ได้ทำไม่ได้ อาจารย์ผมคนหนึ่งซึ่งเป็นกรรมการเสียงข้างมากแล้วชี้แจงว่า
เห็นด้วย แต่มีความเจ็บปวดอยากจะได้ลดจำนวนปลัดกระทรวงลงมา ตกลงกับกระผม
ก็ได้ครับ เมื่อสักครู่มีคนพูดว่าข้าราชการทั้งหมด ๑ แสนคน เขาแสนละคนก็เหลือ ๑ คน
ก็พอต่อรองได้ถ้าท่านจะเอา เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมขอเรียนว่าท่านครับ การเป็น
ผู้เชี่ยวชาญที่ดั้นด้นต้องฟังเสียงคนอื่นด้วย ถ้าหากว่าเป็นนักวิชาการแล้วก็ไม่ฟังเสียงคน
อื่นเลย ถือว่าเป็นอาจารย์จะให้ เอ ให้ บี อะไรก็ได้ ผมว่าไม่ค่อยถูกครับ เพราะฉะนั้น
ท่านครับ สังคมเราเป็นสังคมที่ต้องรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เคารพความเห็นของ
คนอื่นฟังเขาบ้าง เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าองค์กรนี้น่าจะเป็นองค์กรของการรวบรวม
ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการต่าง ๆ ผมเคารพแล้วก็ฟังเสียงข้างน้อยคือผู้ปฏิบัติกรบ้าง
ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผมขอชี้แจงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิสิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ

ผม วิสิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ในฐานะกรรมาธิการ
กรรมาชองขึ้นเงประเด้นเพิ่มเดมเนดหน่งที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้มีการแก้ไขใน
มาตรา ๑๑/๑ นี้ครับ ต้องยอมรับนะครับว่า อำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ร. ตามมาตรา ๑๑/๑๐
นั้นจำนวน ๑๒ วงเล็บ เราต้องยอมรับว่ามีความสำคัญว่าองค์กรนี้ที่มีอำนาจที่ไม่เฉพาะ
ในการให้คำปรึกษาในการปฏิรูประบบราชการเท่านั้น องค์กรนี้สามารถให้ทุนให้โทษ
แก่ข้าราชการได้ต้องยอมรับประเด้นนี้ในมาตรา ๑๑/๑๐ ตรงนี้กรรมาธิการเสียงข้างมาก
เรามองเห็นประเด้นนี้ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าคณะกรรมการ ก.พ.ร. ตามมาตรา ๑๑/๑ นั้น
เดิมทีในร่างของทางมาจาก ส.ส. นั้น คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๐ ท่านนั้นมาจากการ
แต่งตั้งของคณะรัฐมนตรี ตรงนี้เราตระหนักครับ กรรมการเสียงข้างมากเสียงเห็นว่ามี

๑๕๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ธีรบรรณ ๘๑/๒

คงให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๑๐ ท่านนี้มาจากการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรีแล้ว ปัญหาที่จะเกิดขึ้นที่ท่านสมาชิกฯ ได้เป็นห่วงครั้นว่า ก.พ.ร. นั้นจะไม่อิสระ จะต้องถูกรอรับจากทางรัฐบาลสามารถชี้แนวทางในการปฏิบัติการของ ก.พ.ร. ได้ สามารถครอบงำข้าราชการต่าง ๆ ได้ตรงนี้เห็นตรงกันครับ เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการเสี่ยงข้างมากจำเป็นต้องแก้ไขในประเด็นนี้คือ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๐ ท่านนั้นต้องมาจากการสรรหาครับ การสรรหานี้คณะรัฐมนตรีนั้นไม่ได้แต่งตั้งครับ วิธีสรรหานั้นให้อำนาจแก่คณะรัฐมนตรีในการไปหาวิธีการสรรหา แต่เชื่อว่าการสรรหานั้นคณะรัฐมนตรีจึงไม่สามารถกำหนดได้ว่าจะเอาบุคคลใดมาเป็น ซึ่งจะคอยมีอำนาจในการสั่งการได้ อันนี้ประเด็นหนึ่ง

อีกประเด็นหนึ่ง ที่กรรมการเสี่ยงข้างมากเราเห็นว่าจำเป็นจะต้องให้คณะกรรมการ ก.พ.ร. นั้นมีอิสระ ไม่สามารถจะปลดได้โดยง่าย ก็โดยการให้มีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งครับ ตรงนี้ก็เป็นที่อีกประเด็นหนึ่งนะครับว่า เมื่อคณะกรรมการสรรหาแล้วมาจากการสรรหา การสรรหาที่อย่างไรที่ทราบมีผู้สมัครจำนวนมากแล้วคัดให้เหลือ ๑๐ ท่าน พอ ๑๐ ท่านแล้วก็เสนอให้ กรม. นำขึ้นชุดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ตรงนี้ก็เป็นหลักประกันอีกอันหนึ่งว่า คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ก.พ.ร. ๑๐ ท่านนี้จะมีอิสระในการทำงานไม่ต้องตกอยู่ใต้อำนาจของคณะรัฐมนตรี

- ๘๘/๑

อีกประเด็นหนึ่ง โครงสร้างทั้งหมดนี้ด้วยความเป็นห่วงที่ผมนำเรียนมาด้วยความเคารพต่อกรรมวิธีการเสียงข้างน้อยที่ท่านเสนอว่า ควรจะรับฟังตัวแทนจากราชการโดยมีการสรรหามาจากปลัดกระทรวงต่าง ๆ ตรงนี้เห็นว่า เมื่อเราอมให้ตรงนี้ว่า เราพยายามตระหนักถึงว่าไม่อยากให้มีคณะกรรมการ ก.พ.ร. ซึ่งตกอยู่ภายใต้อำนาจดูแลหรืออำนาจครอบงำของคณะรัฐมนตรีได้ ผมจะชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการ ก.พ.ร. จะมีอยู่ทั้งหมด ๑๔ ท่าน ๑. มาจากรองนายกรัฐมนตรีซึ่งมาเป็นที่ประชาชน ๒. รัฐมนตรีซึ่งมาเป็นรองประธาน ๓. มาจากคณะกรรมการกระจายอำนาจแก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นคัดเข้ามาอีก ๑ เป็น ๑ อีกอันหนึ่งเลขฯ ก.พ. เป็นเลขฯ ก.พ.ร. โดยตำแหน่งกลายเป็นว่าเป็นตัวแทนจากรัฐบาล ๔ ท่าน ตรงนี้ท่านมองให้เห็นว่า ๑๔ ท่านนั้นมีตัวแทนที่มาจากฝ่ายรัฐบาลซึ่งสามารถครอบงำได้ ซึ่งสามารถชี้แนะเข้าได้อยู่ ๔ ท่าน อีก ๑๐ ท่านมาจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจากการสรรหา ผมเชื่อมั่นว่าการสรรหาโดยวิธีนี้แล้วโปรดเกล้าฯ ให้ ๑๐ ท่านนี้ไม่สามารถจะชี้แนะหรือครอบงำได้ จะทำให้อีกครึ่งนี้เป็นอิสระ ด้วยความเคารพที่ท่านกรรมวิธีการเสียงข้างน้อยท่านได้เสนอความเห็น ว่า น่าจะรับฟังเดิมทีนั้นท่านกล่าวไว้ว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ต้องมาจากข้าราชการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีครับ ท่านมองเห็นในประเด็นที่บอกว่าจะรับฟังจากส่วนข้าราชการด้วย แต่ถ้ามองในมุมที่กรรมวิธีการเป็นห่วงว่า ถ้าสมมุติว่าท่านยังยืนยันทิ้งอยู่ ๕ ท่าน ถ้า ๕ ท่านคณะกรรมการ ก.พ.ร. นี้ ๔ ท่านที่ผมนำเรียนไปตั้งแต่ต้นแล้ว คือรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี เลขฯ ก.พ. เป็น ก.พ.ร. โดยตำแหน่ง และตัวแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ๔ ท่าน บวกของท่านอีก ๑ ท่านมาจากปลัดกระทรวง ถ้า ๕ ท่านก็เป็น ๕ ๕ ใน ๑๔ ครอบงำได้ใหม่ครับ ตรงนี้ประเด็นที่เราเป็นห่วง หรือว่าถ้าท่านจะบอกว่าการ ๑ ก็พอ ถ้า ๑ ที่เป็น ๑ ต่อ ๑ ครอบงำใน ก.พ.ร. ๑๔ ท่านนั้นเป็นข้าราชการที่เป็นตัวแทนที่รัฐบาลสามารถครอบงำได้หรือชี้แนะได้ ๑ ต่อ ๑ ครอบงำ พอ ๑ ต่อ ๑ แล้ว ก.พ.ร. ไม่มีอิสระในการที่จะชี้แนะ ในการที่จะเสนอแนะ ต้องตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายรัฐบาล ตรงนี้เป็นสาระสำคัญที่เราเห็นว่าคณะกรรมการ ก.พ.ร. นั้นมีอำนาจหน้าที่ในการชี้แนะครอบงำข้าราชการ มีให้ถูกให้โทษต่อราชการได้ เพราะฉะนั้นไม่ควรจะตกอยู่ใต้อาณัติของรัฐบาล จึงเห็นสมควรให้มีส่วนข้าราชการเข้ามาด้วยพยายามทำให้คณะกรรมการ ก.พ.ร. มีอำนาจอิสระให้มากที่สุด แม้แต่ใน

๑๕๓

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภาวาม ๘๘/๒

คณะกรรมการ เลขาฯ ก.พ. ซึ่งเราให้มาเป็น ก.พ.ร. โดยตำแหน่งนั้นก็มีความจำเป็นครับ เพราะว่าการปฏิรูประบบราชการก็ดี ก.พ. เขาทำอยู่ ถ้าเราไม่มีส่วนของ ก.พ. มาเลย เราตั้งบุคคลใหม่ขึ้นมาซึ่งไม่ใช่เลขาฯ ก.พ. มาเป็นเลขาฯ ก.พ.ร. ก็คงไม่สามารถ ประสานงานได้ ตรงนี้ก็เห็นความจำเป็นครับ เราต้องยอมให้เข้ามาตรงนี้ ก็เลยมีสัดส่วน อย่างนี้ ในประเด็นนี้ผมก็ด้วยความเคารพกรณีการเสี่ยงข้างน้อยที่กรณีการเสี่ยง ข้างมากเราไม่เห็นด้วยแล้วเรามีความจำเป็น ผมขอชี้แจงเพิ่มเติมในประเด็นนี้เพื่อเป็นข้อมูล ในการพิจารณาของคณะกรรมการว่า ก.พ.ร. นั้นควรจะมีอิสระในการพิจารณาหรือเปล่า ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนันต์ ดาโสดม ครับ

- ๘๘/๑

นายอนันต์ คาโลกม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม อนันต์ คาโลกม นุระศรีรับ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมขออนุญาตที่จะ
 กราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อที่จะชี้แจงในประเด็นเดียวกันครับ ก็คือเหตุการณ์ที่ให้ทาง
 ก.พ. ทำหน้าที่เป็นสำนักงาน ก.พ.ร. นุระศรีรับ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของคิวแทนที่ทำ
 หน้าที่เป็นเลขานุการของ ก.พ.ร. นุระศรีรับ ก็คือเลขานุการ ก.พ. นุระศรีรับ ท่านประธานฯ
 ครับ ความจริงในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการก็ได้มีการพิจารณาร่างของรัฐบาล
 ที่ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร นุระศรีรับ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนนุระศรีรับว่า ในร่างของ
 รัฐบาลที่ได้เสนอมานั้น แท้ที่จริงแล้วก็ให้ทาง ก.พ. ทำหน้าที่เป็นสำนักงาน ก.พ.ร.
 ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๑๖/๘ ซึ่งมาตรานี้ก็เป็นส่วนที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ที่ให้
 ทางสำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่เป็นสำนักงาน ก.พ.ร. แล้วก็มีส่วนที่ทำให้ท่านเลขานุการ
 ก.พ. ต้องมาทำหน้าที่เลขานุการของ ก.พ.ร. เหตุผลที่กระผมใคร่ขอกราบเรียนเพิ่มเติม
 จากที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้ว ๒ - ๓ ท่านนุระศรีรับ เพราะว่าประเด็นนี้กระผม
 ได้เป็นผู้นำเสนอต่อทางคณะกรรมาธิการที่ได้ให้มีการเปลี่ยนแปลงร่างของสภา
 ผู้แทนราษฎรที่ให้ ก.พ. นั้นมาเป็นสำนักงานของ ก.พ.ร. ผมมีเหตุผลอยู่ ๔ ประการ
 นุระศรีรับ ท่านประธานฯ ครับ คือ

ประการที่ ๑ ข้อเท็จจริงก็คือว่าในระยะเวลาประมาณ ๑ ปีเศษที่ผ่านมา
 ตั้งแต่รัฐบาลได้เริ่มมีนโยบาย แล้วก็ดำเนินงานตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ
 ด้านการปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ และการบริหารงานภาครัฐจนถึงปัจจุบันที่รัฐบาล
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และร่างพระราชบัญญัติ
 ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ต่อวุฒิสภาที่อยู่ในขณะนี้ ข้อเท็จจริงก็คือว่ามี ๒ เรื่อง
 นุระศรีรับ ท่านประธานฯ ครับ ก็คือ

ประการที่ ๑ ท่านเลขานุการ ก.พ. ทำหน้าที่เป็นกลไกหลัก เป็นเหมือนกับ
 เลขานุการของการปฏิรูปของรัฐบาลที่ได้ดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน

ประการที่ ๒ ก็คือบุคลากรของ ก.พ. ทุกระดับได้ทำหน้าที่เป็นกลไกหลัก
 ในการช่วยรัฐบาล ในการปฏิรูประบบราชการจนประสบความสำเร็จ แล้วก็ได้เสนอต่อทาง
 รัฐสภาได้ เหตุผลดังกล่าวนี้ก็มีมาสู่ประการที่ ๒ ก็คือว่าจากการที่ได้ร่วมกับรัฐบาล

ในการดำเนินการตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐด้านการปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจ และการบริหารงานของภาครัฐนั้นนะครับ กล่าวได้ว่าบุคลากรของ ก.พ. มีความเข้าใจ ในกระบวนการ วิธีการ รูปแบบ แล้วก็แนวทางตลอดจนโครงสร้างของกระทรวง ทบวง กรม ที่ที่สุดครับ ซึ่งตัวนี้ผมคิดว่าเป็นเหตุผลที่มีความสำคัญมากนะครับ ในการที่จะ ทำงานต่อเนื่องต่อไป

จากประเด็นที่ ๒ ดังกล่าวนั้นก็มาสู่ประเด็นที่ ๓ ประเด็นที่ว่า ✕
เมื่อพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับประกาศใช้ จำเป็นที่จะต้องมีหน่วยงานที่ถูกต้องเป็นกลไก หลักในการปฏิบัติภารกิจที่ยังยาก มีผลกระทบมากมายนะครับ แล้วก็ในประเด็นนี้ผม ✕
ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกวุฒิสภาครับว่า ก็ทำให้เกิดมาตรา ๘ ✕
ขึ้นมา ซึ่งในมาตรา ๘๘ ว่า ให้มีการดำเนินการแต่งตั้ง ก.พ.ร. ให้แล้วเสร็จภายในร่างเดิม ๓๐ วันนับแต่ที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ใช้บังคับ ซึ่งหมายความว่า การจัดตั้ง ก.พ.ร. ถ้าเป็นองค์กรใหม่ประเด็นนี้จะเป็นปัญหาทันที แล้วก็ในวรรคต่อไปท่านประธานฯ ครับ ก็คือระบุนะครับว่า ให้โอนงบประมาณและบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือ ก.พ. ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ก็หมายความว่า ก.พ. นั้นก็ จะถูกแยกเป็น ๒ ส่วนนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมขอกราบเรียนนะครับว่า การที่แยกไปตั้ง หน่วยงานใหม่ แล้วก็ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ หรือว่า ๖๐ วัน ตามมาตรา ๘๘ นี้ เป็นปัญหาแน่นอนในการบริหารจัดการ เหมือนกับว่าจะต้องไปเริ่มต้นใหม่นะครับ แล้วก็กระบวนการปฏิรูปนั้นเริ่มทันทีเมื่อมีการประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม เป็นต้นๆครับ ซึ่งตรงนี้นอกจากเรื่องของความยุ่งยาก ใช้เวลา แล้วก็ก็จะตั้งต้นกัน ได้ ✕
ในเรื่องของจัดหาพนักงานที่ทำการ ในเรื่องของกระบวนการบริหารทั้งหมดแล้ว สิ่ง สำคัญก็คือท่านประธานฯ ครับ จะทำให้ ก.พ. ซึ่งได้ถูกแบ่งบุคลากร แบ่งคน แต่ว่า ภารกิจยังเหมือนเดิม จะเป็นองค์กรอ่อนแอขึ้นมาทันทีเลย ก็กลายเป็นปัญหาใหม่ เกิดขึ้นมา จากการศึกษาแยก ก.พ.ร. ออกไปตั้งเป็นองค์กรใหม่ โดยใช้บุคลากร แล้วก็ บุคลากรของ ก.พ. งบประมาณของ ก.พ. ส่วนหนึ่ง ไปดำเนินการนะครับ ดังนั้นเหตุผล

๒๐๐

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๘๕/๓

ประการดังกล่าวนี้จึงเห็นได้ว่า สำนักงาน ก.พ. มีความพร้อมทุกด้านครบ ทั้งด้านบุคลากรที่ได้มีส่วนร่วม แล้วยังเสนอแนะแนวทางปฏิรูประบบราชการ และการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม-----

- ๕๐/๑

มีขีดความสามารถที่จะทำหน้าที่เป็นสำนักงานกลาง ของการนำกฎหมายทั้งสองฉบับ
 ไปสู่ขั้นตอนของการปฏิบัติได้ กระบวนการดังกล่าวนี้คณะกรรมการจึงเห็นสมควร
 ให้ ก.พ. รับผิดชอบงานของเลขานุการของ ก.พ.ร. และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.พ.ร.
 กำหนดคณะกรรมาธิการนี้เป็นการลดความซ้ำซ้อน ประหยัดงบประมาณ และใช้องค์กรที่มีอยู่
 นั้นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยไม่ต้องตั้งสำนักงาน ก.พ.ร. อันนี้คือเหตุผลระดับที่เป็น
 ที่มาว่า ทำไมท่านเลขาธิการ ก.พ. นั้นจึงจะต้องมาทำหน้าที่เป็นเลขานุการของ ก.พ.ร.
 ประเด็นนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ แล้วขออนุญาตที่จะตอบคำถามของ
 ทางท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านคุณหมอบุรุษสิทธิ์ ซึ่งในประเด็น
 ตรงนี้ก็หมายความว่า ท่านเลขาธิการ ก.พ. ก็ทำหน้าที่เหมือนเดิม ก็คือเป็นเลขาธิการ
 ก.พ.ร. ซึ่งทำอยู่แล้วก่อนที่จะมีการใช้กฎหมายบังคับทั้งสองฉบับดังกล่าว ดังนั้น
 การกิจต่าง ๆ ก็ต่อเนื่องได้เลยไม่ต้องไปตั้งต้นกันใหม่ ผมจะขอกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณสุพรชี้แจงนิดเดียวใช่ไหมครับ

นายสุพร สุภสร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพครับ กระผม สุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาในฐานะเสียงข้างน้อย ด้วยความเคารพ
 ต่อท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาอภิปรายเกี่ยวกับจำนวนคนในองค์กรประกอบ
 ก.พ.ร. ท่านเกรงว่าฝ่ายรัฐบาลจะไม่มีอิทธิพล แล้วก็ไปขึ้นกับผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการ
 ๑๐ คน ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ ท่านบอกว่า ถ้าเพิ่มปลัดกระทรวงไป
 ปลัดกระทรวงก็จะเกินไปนะครับ เลขกลายเป็นพวกรัฐบาลผมอยากจะกราบเรียน
 อย่างนี้ครับ ในองค์กรประกอบ ก.พ.ร. เดิมนั้นมีฝ่ายรัฐบาล ๑ คน คือ รองนายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรี และที่คณะกรรมการกระจายอำนาจเลือกมา ๑ คน เป็น ๑ คน บวก ก.พ.
 อีก ๑ คน เป็น ๔ องค์กรประกอบที่มาจากผู้เชี่ยวชาญ ๑๐ คนครับ เป็น ๑๔ ครับ
 ที่นี้ผมเสนอไปว่า เอาข้าราชการเข้าไปอีก ๕ คน ถ้าหากเห็นว่าราชการเป็น
 ฝ่ายรัฐบาล ๆ มีอยู่แล้ว ๔ เอาปลัดกระทรวงเข้าไปอีก ๕ เป็น ๙ ก็ผู้เคยผู้ทรงคุณวุฒิ
 ซึ่งมีอยู่ ๑๐ คนไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ผมเคารพท่านคณบดีอรรถนิรันดร์ ไพรินทร์

๒๐๒

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จุฬาลงกรณ์ ๕๐/๒

ตัวแทนกรรมการเสียงข้างมากที่เรียกผมว่าเป็นมหามิตร ท่านบอกตกลงได้ไหม ๕ คน มาก ผมก็ยินดีครับท่านครับ สดลงเหลือสัก ๓ คน บวกของเก่าที่ท่านวิสิษฐพูดไป ก็เหลือ ๑ ก็ผู้ฝ่ายกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๐ คนนี้ไม่ได้ เจตนาของกระผมก็คือองค์กรนี้ต้องมีคนของรัฐบาลอยู่ครับ ท่านครับ ผมก็ขอปรับปรุงเปลี่ยนแปลงต่อรอง กับคณะกรรมการว่า ผมลดจาก ๕ เหลือ ๓ คนครับ ขอให้ได้มีถิ่นของราชการอยู่สัก ๓ คน รัฐบาลที่ไม่สามารถจะขึ้นนำวิชาการได้อยู่แล้ว กระผมขอกราบเรียน ประธานฯ ด้วยความเคารพครับ ขอให้ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาใช้วิจารณญาณด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธาน ๑ นาทีครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เรื่องของผู้แทนข้าราชการนี้ ถ้าข้าราชการห้องอื่น เราก็มีจาก ก.ต. มาอยู่แล้ว แต่สำหรับปลัดกระทรวงนี้อยู่ในคณะกรรมการ ก.พ. นะครับ ทั้งหมด ๕ คนอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นใน ก.พ. มีปลัดกระทรวงเป็นตัวแทนอยู่ ๕ คน ถ้ามี ก.พ.ร. มีปลัดกระทรวงอีก ผมคิดว่าใน ๒ องค์กรนี้ก็กลายเป็นบุคคลเกือบจะกลุ่มเดียวกันมาก แล้วจะมียกยทบาท เพราะฉะนั้นการปฏิรูประบบราชการต่อไปข้างหน้า จะเป็นปัญหา อันนี้สิ่งที่กรรมการยังขึ้นว่า ขอให้เห็นไปตามร่างของกรรมการครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่เป็นอะไรแล้ว ผมคิดว่าตรงนี้อธิบาย กันชัดเจนแล้ว

นายสุพร ตุกสร (กรรมการ) : สิคข้อเท็จจริงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สิคข้อเท็จจริงหรือครับ คืออย่างนี้ครับท่านสุพร ผมคิดว่าท่านก็อธิบายเหตุผลของท่านแล้วในการที่ท่านเสนอขอแปรญัตติ กรรมการ ก็อธิบายเหตุผลของกรรมการ ในการขึ้นตามร่างของกรรมการ

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถัดด้วย ๕๑/๑

นายสุภร สุภสร (กรรมาธิการ) : ครั้น ที่ท่านประธานคณะกรรมการ
ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ กรรมการ ก.พ. ตามมาตรา ๘ แห่งร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น มีคณะกรรมการ ก.พ. ประจำตำแหน่งประกอบ โดยตำแหน่งคือ
ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ แล้วใครคิดไม่รู้จักว่าเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง นอกจากนั้น
กรรมการที่มาจากการคัดเลือกเขาจะไปคัดเลือกใครก็สุดแล้วแต่ ที่ท่านบอกว่าปลัดกระทรวง
๕ คนเป็นไม่จริงครับ ตามกฎหมายเปิดดูได้โดย ดอทเตอร์บุญเลิศก็ต้องชี้แจงผมเรื่องนี้ครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กงพยแล้วนะครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ คือคนที่ไปเป็นกรรมการ ก.พ. เขาเลือกจากตัวแทนข้าราชการไป ๕ คน
นอกจากมีตัวแทนที่ท่านว่าแล้วอีก ๒ - ๓ คน เพราะฉะนั้นตัวแทนของข้าราชการนั้น
โดยมากหรือเกือบจะร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นปลัดกระทรวงครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมคิดว่าคงอภิปรายกันพอสมควรแล้วนะครับ แล้วใน
มาตรานี้เราก็ได้อภิปรายคลุมทูลวรรคถูกใหม่ครับ คลุมทูลวรรคหมดแล้วนะครับ
ผมจะขอมติเป็นวรรค ๑ อยู่นะครับ ท่านสมาชิกฯ ที่อยู่ข้างนอกครับ ในมาตรา ๑๑/๑
มีตั้งแต่วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม แล้วก็กรรมาธิการเพิ่มในวรรคสี่ ในวรรคหนึ่ง
กรรมาธิการแก้ไขและก็มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็น ขณะเดียวกันก็มี
ของท่านเสรีประยุตติ เพราะฉะนั้นประเด็นนะครับก็คือถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไข
ของกรรมาธิการก็ เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้สงวนซึ่งอาจจะเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
หรือผู้ประยุตติว่าอีกทีหนึ่งนะครับ เอาว่าของผู้สงวนก่อน ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
นิดเดียวสั้น ๆ ครับท่านประธานฯ ครับ คือเพียงแต่ว่ากรรมาธิการมาเพิ่มก็มีกลับไป
ผู้ร่างเดิมด้วย เพราะร่างเดิมไม่มีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ผมเข้าใจว่า

ตรงนี้มีสมาชิกฯ หลายท่านไม่ยอมยกให้เกี่ยวกับพระองค์ท่าน เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องถามก่อนว่าจะไปร่างเดิมไหม ถ้าร่างเดิมก็ตกหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณเข้าใจครับ คือมีสมาชิกฯ อภิปรายเห็นด้วย เพื่อกลับไปสู่ร่างเดิม เพราะฉะนั้นประเด็นก็คือว่า เห็นด้วยกับการแก้ไขหรือร่างเดิม ส่วนแก้ไขอย่างไรอีกทีนะครับ เอาอย่างนั้นะครับ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกฯ ครับ ประเด็นก็คือว่า เห็นด้วยกับการแก้ไขให้ตก เห็นด้วย เห็นควรกลับไปสู่ร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนครับ มีท่านสมาชิกฯ ยังไม่ลงมติใหม่ครับ ท่านนิรัตน์มีอะไรครับ

นายนิรัตน์ อยู่อุททะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กรณีที่มีผู้ขอเสนอแปรญัตติไว้หลายท่าน ผมคิดว่าท่านประธานฯ น่าจะถามว่าจะมีท่านไหนอื่นหรือเปล่า ผมลงมติไปแล้ว ท่านไปตอนที่หลังผมก็เสียคะแนนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เขาไม่ถอนแล้วนะครับ มาถึงตรงนี้แล้ว อภิปรายจบไปหมดแล้วไม่ถอนครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ลงใหม่ครับ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๐ ไม่เห็นด้วย ๘๐ ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ก็เป็นไปสู่ว่างเดิมนะครับ เพราะฉะนั้นพรรคหนึ่งผ่านนะครับ พรรคสองกรรมาธิการคืนร่างเดิม มีท่านเสรีแก้ไขแปรญัตติไว้วันะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นก็คือว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ แปลว่าร่างเดิมกด เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติกด ไม่เห็นด้วย ของพรรคสองนะครับ ลงคะแนนได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ขอประทานโทษครับ พรรคสองกดไม่ต้องลงครับ เพราะหาผมไม่ได้ตะไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่แตะแล้วนะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ขอบคุณครับ พรรคสองผ่าน นะครับ พรรคสามครีว กรรมาธิการแก้ไข มีสมาชิกฯ คือท่านสุทัศน์ให้ร่างเดิม เพราะฉะนั้นประเด็นก็คือว่า เห็นด้วยกับการแก้ไขกรรมาธิการลด เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติให้กลับสู่ร่างเดิมกุด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ เจ้าหน้าที่สภหรือยังครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะขอถามใหม่นะครับ พรรคสามนะครับ สบเครื่องหรือยังครับ สบแล้วนะครับ เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการลด เห็นด้วย เห็นควรกลับสู่ร่างเดิมกุด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๐ ไม่เห็นด้วย ๖๗ ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ก็เป็นไปตามร่างเดิม พรรคสี่กรรมาธิการเพิ่มเติมเข้ามาจะครับ มีสมาชิกฯ เห็นควรกลับสู่ร่างเดิม ถ้าเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมของกรรมาธิการลด เห็นด้วย เห็นควรไปสู่ร่างเดิม คือไม่มีพรรคสี่กุด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ ท่านสมพงษ์ เชิญครับ

นายสมพงษ์ สระแก้ว (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ เวลาที่ว่า พรรคสี่นี้ ข้อความว่าอย่างไร ท่านประธานฯ ช่วยทวนให้หน่อยหนึ่งครับ ตามไม่ค่อยทัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ในเอกสารมีแล้ว ความจริงท่านสมพงษ์ ที่เขาขีดเส้นได้เพิ่มเติมมาทั้งหมดเลยนะครับ

LIRT

๒๐๓

ว. ๑๐ (ส. นิตบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงที่พย์ ๕๒/๒

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : บางทีกลับไปของเดิมของใหม่อะไร
อย่างนั้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือของเดิมนี้ไม่มีพรรคสีนะครับ แต่ของใหม่ก็กรรมการเพิ่มมา
ทั้งพรรคเลย ในที่ชัดเจนได้ทั้ง ๒ พรรค เห็นใหม่ครับ ในเล่มสีเขียวจะครับ เพิ่มเติมว่า
“การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่ได้รับการ
เสนอโดยวิธีการสรรหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”
นี่คือกรรมการเพิ่มเข้ามาจะครับ แต่สมาชิกฯ บางท่านเห็นว่าไม่ควรจะมีอันนี้
เพราะฉะนั้นประเด็นก็คือ ถ้าเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมของกรรมการทด เห็นด้วย ถ้าเห็นว่า
ไม่ควรจะมีก็ ไม่เห็นด้วย ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ผมต้องกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ เพราะวาระแรกนี้
เป็นรัฐมนตรีแต่งตั้งไปแล้วจะครับ แต่พอพรรคที่กำลังพิจารณาตอนนี้เป็นเรื่อง
กรรมการสรรหา ผมว่าท่านคลงกับกรรมการให้ชัดเจนก่อนลงมติจะครับ เดี่ยวมีฉะนั้น
แล้วถ้อยคำจะเป็นไปตามที่มติ แล้วจะชัดเจน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวให้กรรมการชี้แจง

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมการ) : ผมเข้าใจว่าไม่ชัดเจนครับ
เพราะเป็นการสรรหาเพื่อแต่งตั้งครับ ใช้ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อภิปรายกันจนไม่ทราบว่าจะคะแนนได้หรือยังครับ ถอดแล้ว
ใช้ใหม่ครับ ถอดหมดแล้วจะครับ มีท่านผู้ใดยังไม่กดใหม่ครับ ไม่มีจะครับ ปิดการ
ลงคะแนน รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๗๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๖ คะแนน)

LIRT

๒๐๘

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๕๒/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๒ ไม่เห็นด้วย ๕๖ เห็นด้วยที่แปลว่าเป็นไปตามกรรมาธิการ คือเพิ่มเติมขึ้นมานะครับ ขอบพระคุณครับ เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะเลขานุการใน (๕) เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ (๖) นั้นะครับ ในมาตรา ๑๑๗/๒ ท่านเห็นไหมครับว่า ตั้งแต่ (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย และก็ไม่เคยได้รับต้องโทษจำคุก แต่พอ (๕) ตกเต็มคำว่า “ไม่” ไปนิดหนึ่ง คำที่สมบูรณ์ก็คือว่า (๕) “ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ” กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องมีคุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างนี้ครับ จึงขอเพิ่มเติมใน (๕) ก็คือเต็มคำว่า “ไม่” ใน (๕) เคยถูกไล่ออกครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

- ๕๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ เข้าใจนะครับ เดิมของกรมการศึกษานอกโรงเรียน คือเพิ่มคำว่า “ไม่” เข้าไปต่อหน้า “เกณฑ์ออกนอก” นะครับ ในวงเล็บนี้มีสมาชิกฯ สองคน กำเปเรอผู้ตติใน (๑/๑) เพิ่มความเ็น ๑/๑ ในมาตรา ๑๒ ไม่ตติใจนะครับ ไม่ตติใจผมผ่านนะครับ คุณหมอนพดลครับ

นายพดล สมบูรณ์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายพดล สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง ผมได้ขอสงวนไว้ร่วมกับท่านอำนวยการและท่านสักรับ เหตุผลก็คือว่าคณะกรรมการ ก.พ.ร. นี้มีความสำคัญมาก เป็นบุคคลที่มีคุณค่าและในคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑/๒ ซึ่งกำหนดไว้ ๕ ข้อนั้นเป็นคำกล่าวคุณสมบัติกว้าง ๆ โดยทั่วไป “ไม่” ได้ระบุถึงว่าคุณค่าดังกล่าวนั้นจะมีความประพฤติดีเห็นที่ยอมรับแก่สังคมหรือไม่ ไม่สามารถบอกได้ตามคุณสมบัติทั้ง ๕ ข้อนั้น ผมและคณะจึงเห็นว่าคณะกรรมการ ก.พ.ร. นี้ น่าจะเป็นเหมือนแม่ปู จะต้องมีความประพฤติดี เป็นที่ยอมรับแก่สังคมถึงจะมาปรับระบบราชการให้มีคุณภาพที่ดีได้ จึงน่าจะมีคุณสมบัติเพิ่มเติมเข้าไปอีกข้อหนึ่งเป็นพิเศษ คือใส่ในข้อ (๑/๑) ว่า “มีความประพฤติดีและมีผลงานเป็นที่ยอมรับของสังคม” ทั้งนี้ก็เพราะว่าในการที่เรารักษาบุคคลต่าง ๆ นั้นเราก็มีการตรวจสอบประวัติทั้งส่วนตัว ครอบครัว งานต่าง ๆ ที่ผ่านมามากมายจากที่เราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการสรรหาเพื่อให้มั่นใจว่าในการสรรหานี้เราจะได้บุคคลที่ดี เพื่อจะเป็นแนวทางต่อคณะกรรมการสรรหา จึงสมควรที่จะเพิ่มคุณสมบัติให้ชัดเจนเข้าไปเป็น (๑/๑) ว่ามีความประพฤติดีและมีผลงานเป็นที่ยอมรับของสังคม จึงขอเรียนประธานฯ เพื่อโปรดพิจารณา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติในกรณีเพิ่มเติมเป็น (๑/๑) ของผู้เปเรอผู้ตตินะครับ เฉพาะตรงนี้ก่อนนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน (๑/๑) ให้กิด เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้เปเรอผู้ตติและสงวนคำเปเรอผู้ตติเพิ่ม (๑/๑) ให้กิด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ หมดแล้วนะครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๓ คะแนน)

๒๑๐

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ตำรวจ ๕๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๓ คะแนน ก็เป็นไปตามกระบวนการ ต่อไปมีสมาชิกฯ คุณหมอนพดลและคณะขอแปรญัตติใน (๕) ยังตั้งใจใหม่ครับ ไม่คิดใจนะครับ ขอบคุณครับ ผ่าน ท่านอำนาจครับ ผมไม่เห็นท่าน ผมหันไปมองตรงโน้น เชิญครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เพิ่มประเด็นเดี๋ยวครับ คือเพิ่มฐานะของการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองด้วย ไหน ๆ เราจะแ่งหน้ากันแล้ว ผู้ที่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็ไม่สมควรที่จะมาทำหน้าที่นี้ ขอบคุณครับ

- ๕๔/๑

๒๑๑

ว. ๑๐ (ต. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๘๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอำนาจยังติดใจสงวนอยู่จนครบ ถ้าอย่างนั้นขอมตินะครับ (๔) ของกรรมาธิการคือ ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ของสมาชิกฯ ที่แปรญัตตินี้เพิ่มเติมว่า “ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ถูกใจไหมครับ ผมขอตนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือร่างเดิมให้กด เห็นด้วยกับสมาชิกฯ ที่แปรญัตติกด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน ก็เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ

ต่อไปครับ มีกรรมาธิการเพิ่มเป็น (๕) ขึ้นมาทั้งวงเล็บ เพราะฉะนั้นมติที่จะลงนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้มีการเพิ่มเติม (๕) ให้กด เห็นด้วย เห็นด้วยกับร่างเดิมคือไม่มี (๕) กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๘๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน ก็เป็นไปตามกรรมาธิการเพิ่ม (๕)

ต่อไปมาตรา ๑๑/๓ มีแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น กรรมาธิการจะชี้แจงก่อนไหมครับ เมื่อสักครู่นี้กรรมาธิการหารือผมว่า ถึงแต่ละเรื่องจะขอชี้แจงก่อนเชิญเลยครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : เขาบอกไม่ต้อง เขาเข้าใจแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เข้าใจแล้วนะครับ ที่นี้กรรมาธิการเสียงข้างน้อย สันหน้านี้หมายความว่าอ่อนหรือว่าอย่างไรครับ

๒๑๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ตุลาการ ๕๔/๒

นายสุพร สุกสร (กรรมธิการ) : คือในกรณีมาตรา ๑๑/๑ กระผม
ไม่มีผู้แทนข้าราชการอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมาพิจารณาในมาตรานี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๑๑/๑ ผ่านเลยนะครับ

มาตรา ๑๑/๔ มีกรรมธิการแก้ไขใน (๔) มาตรา ๑๑/๔ ของท่านสุพร
สงวนความเห็นไว้ ที่ัดเลขณฉบับ ขอบพระคุณครับ เพื่อให้เป็นไปตามกรรมธิการฉบับ

มาตรา ๑๑/๕ ทั้งหมดไม่มีการแก้ไขฉบับ มีสมาชิกฯ สงวนไว้หมกรับ
แปรผู้ติหรือเปล่าครับ ถือว่าไม่มีฉบับ ความจริงมีหลายท่าน แต่ว่าก็ถือว่าไม่มีฉบับ
คลไปฉบับครับ ขอบพระคุณมากครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑/๖ มาตรา ๑๑/๗”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผ่านหมดแล้วครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑/๘”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เติญกรรมธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมธิการ) : เรียนท่านสมาชิกวุฒิสภา
มาตรา ๑๑/๘ นี้มีประเด็นปัญหาที่อภิปรายหมดแล้วในช่วงที่เกี่ยวข้อกับมาตรา ๕๑/๑
ก็คือว่าในหลักการช่วงต้น ๒ ปี จะให้สำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานซีครีตารี
(Secretariate) ของคณะกรรมการ ก.พ. อยู่หรือไม่ แล้วก็ปัญหาเรื่องตัวเลขาธิการ ก.พ.
ว่าจะให้ทำหน้าที่เป็นเลขาธิการ ก.พ. ช่วงราระหว่างนี้ ๒ ปีหรือเปล่า หรือว่าจะ
จัดตั้งเลย เพราะว่ามีเมื่อสักครุนี้ที่ผ่านมาตรา ๑๑/๑ ไปนี้จะมีชื่อตำแหน่งเลขาธิการ ก.พ.
เกิดขึ้น ปัญหาว่าจะต้องตั้งตำแหน่งนี้ตั้งแต่ตอนแรกหรือว่าจะทำทีหลัง หลังจากผ่าน ๒ ปี
เมื่อมีกฎหมายตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่แล้ว ประเด็นจะเป็นอย่างนี้ ซึ่งผมขอผมเรียนว่า

๒๑๓

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๕๔/๓

ในช่วงคืนที่กล่าวไว้ก็คือว่า ถ้าไปตั้งเลขอาธิการ ก.พ.ร. ขึ้นใหม่เป็นอีกคนหนึ่ง การหาตัวคน
คงลำบากนะครับ เสร็จแล้วการทำงานจะไม่ราบรื่น เพราะว่าเจ้าหน้าที่ ก.พ. เองจริง ๆ
รู้เรื่องนี้และทำงานด้านนี้ควบคู่กันไปอยู่แล้ว และเป็นเรื่องชั่วคราวเพียงแค่ ๒ ปีครับ

- ๕๕/๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุทัศน์ศรี

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมสุทัศน์ จันทร์แสงศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบูรณ์ฯ กงเป็นประเด็นที่ผมได้อภิปรายชี้แจงในช่วงมาตรา ๘๑/๑ ในวาระสาม คือในทศนะที่ผมมองเห็นว่าคณะกรรมการของข้าราชการพลเรือน กับคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ พูด่าง ๆ ว่ามี ๒ กลุ่ม คณะกรรมการทั้ง ๒ กลุ่มจะใช้สำนักงานเลขานุการเดียวกัน อันนี้ผมเห็นว่าไม่เกิดผลในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ผมเลยได้เสนอว่าให้คงกลับไปสู่ร่างเดิม ให้มีสำนักงานเลขฯ ก.พ. ยังทำหน้าที่ของเลขฯ ของ ก.พ. ทำหน้าที่ในการประสานงาน ทำหน้าที่ให้กับคณะกรรมการของข้าราชการพลเรือน ให้มีสำนักงานเลขานุการของ ก.พ.ร. เพื่อมองเรื่องระบบในการจัดการ เพื่อให้บอร์ดของ ก.พ.ร. ได้สามารถดำเนินกิจการได้โดยมีสำนักงานเลขฯ เป็นผู้ทำงานให้ ผมคงสรุปสั้น ๆ นะครับว่า ผมขอกลับไปสู่ร่างเดิมให้มีสำนักงานเลขฯ ของ ก.พ.ร. โดยตรง ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ของท่านสุทัศน์นี้เกี่ยวกับทั้ง ๒ พรรคไขใหม่ครับ ถ้า ๒ พรรคก็ลงมติพร้อมกันเลยได้นี้ครับ เทิญท่านเลขานุการ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมาธิการ) : ผมเรียนชี้แจงรายละเอียดนิดเดียวก็คืออย่างนี้ครับ ในวาระหนึ่งจะเป็นปัญหาในแง่ที่ว่าจัดตั้งสำนักงานขึ้นใหม่ทันทีหรือว่าใช้สำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่ชั่วคราวตามที่กรรมาธิการแก้ วาระหนึ่งเป็นอย่างนั้น ส่วนวาระสองนี้ต้องตั้งเลขานุการ ก.พ.ร. ขึ้นมาใหม่ จึงดำเนินการแต่งตั้งต้องหากคนใหม่ หรือว่าจะให้เลขานุการ ก.พ. ทำหน้าที่ตรงนี้ชั่วคราว ๒ ปี ซึ่งในวาระสองนี้ประเด็นกับวาระหนึ่งคนละประเด็นกันครับ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประเด็นวาระสอง ท่านสุทัศน์ถ้าท่านไม่ติดใจ ได้ไหมครับเอาเฉพาะวาระหนึ่ง เพราะที่ท่านอภิปรายเมื่อสักครู่นี้อยู่ในวาระหนึ่งอย่างเดียว ท่านอาจารย์แก้วสรรครับ

๒๑๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละโม ๕๕/๒

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ที่ประชุมได้ตัดสินใจไปครั้งหนึ่งแล้วครับในมาตราที่ผ่านมว่า ก.พ.ร. ต้องมีเลขฯ เป็นของตนเอง อันนี้เราโหวตไปแล้วในมาตรา ๑๑/๑ พหุมาตรา ๑๑/๕ เป็นเรื่องสำนักงาน ไม่ใช่เรื่องของเลขฯ นะครับ ถามว่า ก.พ.ร. ควรจะมีสำนักงานเป็นของตนเองใหม่ ตามร่างเดิม บอกว่าให้มีเป็นเอกเทศ ประเด็นอยู่ตรงนี้

ส่วนประเด็นที่ทางกรรมาธิการข้างมากวิตกนี้เป็นเรื่องบทเฉพาะกาลว่า ในช่วงระยะเปลี่ยนผ่านนี้ถ้ายังสร้างสำนักไม่ทัน อาจยังหาเลขฯ ไม่ทัน อันนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าท่านคิดใจตรงนั้นจริงๆ ว่าในบทเฉพาะกาลช่วงนี้น่าจะให้เลขฯ ก.พ. หรือสำนักงาน ก.พ. มาทำหน้าที่ไปพลางก่อนตำแหน่งน่าจะอยู่ที่มาตรา ๑๖ ไปเติมเอาตรงนั้นว่า ในวาระ ๒ ปีแรกให้เลขฯ ก.พ. ทำหน้าที่เลขฯ ก.พ.ร. ให้สำนักเลขฯ ก.พ. ทำหน้าที่สำนักเลขฯ ก.พ.ร. ท่านไปเติมตรงนี้น่าจะถูกต้องกว่า แต่มาตรา ๑๑/๕ บทถาวร เมื่อมีเลขฯ ก.พ.ร. แยกต่างหากแล้วเขาก็ต้องมีสำนักเลขฯ ของเขาต่างหาก ร่างเดิมเขาถูกต้องแล้ว ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

- ๕๖/๑

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์ (กรรมวิธีการ) : เรียนท่านสมาชิกวุฒิสภา
 อย่างนี้ครับ คือว่าในแง่ของกรรมวิธีการ กรรมวิธีการไม่ได้ไปแก้มาตรา ๑๖ ครั้นอย่างนั้น
 โอกาสจะไปเขียนในมาตรา ๑๖ ก็ไม่มี เพราะกรรมวิธีการมองในแง่ว่ามาตรา ๑๑/๕ นี้
 จะเป็นเรื่องชั่วคราว ที่เคยเขียนในลักษณะให้สำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่ตรงนี้ ผมเอง
 ผมอยากจะได้เรียนว่าที่ประชุมกำลังตัดสินใจในหลักการว่าในมาตรา ๑๑/๕ ในสำนักงานนี้
 เกิดขึ้นทันทีใหม่ ถ้าเกิดขึ้นทันทีที่เป็นร่างเดิม แต่ถ้าจะให้สำนักงาน ก.พ. เกิดขึ้นชั่วคราวนี้
 ก็เป็นเรื่องที่เป็นไปตามที่กรรมวิธีการแก้ไข แต่ต้องมีการปรับลดค่าเล็กน้อย ส่วนพรรคสอง
 ก็เช่นกัน ท่านจะโหวตในหลักการใหม่ว่า ตั้งคนใหม่เลย หรือว่าจะให้คนเก่าทำหน้าที่
 ชั่วคราวไปก่อน ๒ ปี ส่วนถ้อยคำตรงนี้จะต้องฟิกส์ (Fix) หน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ผม แก้วสรร อติโพธิ คือเรากำลังพูดถึงหลักการ คือบทถาวร เลขฯ ก.พ.ร. มีต่างหาก
 ไม่เอาเลขฯ ก.พ. มาเป็น มาตรา ๑๑/๕ เป็นเรื่องให้มีสำนักงานของเขาเองต่างหาก
 ไม่ต้องใช้สำนักงาน ก.พ. อันนี้ผมว่าเราคงต้องโหวตไปตามหลักการ แต่ในบทเฉพาะกาล
 ที่ท่านเลขฯ กฤษฎีกาท่านวิตก อันนี้ผมก็ร่วมวิตกอยู่ด้วย แล้วผมคิดว่ากรรมวิธีการมีสิทธิ
 ที่จะแก้ไขได้ ในมาตรา ๑๖ เหตุผลเพราะว่าเดิมที่ท่านคิดจะให้ไปเป็นบทถาวร แต่ที่ประชุม
 ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นก็ติดพันกันอยู่ แล้วถ้าท่านยืนยันว่าในระยะเปลี่ยนผ่านนี้จะมี
 ปัญหา จำเป็นต้องใช้เลขฯ ก.พ. แล้วสำนักงาน ก.พ. ไปพลางก่อนนี้ ในส่วนตัวผม
 ผมคิดว่าไม่ผิดอะไรมากอะไร เป็นเรื่องของการแก้ไขที่ติดพันกันมา แล้วผมก็เสนอตำแหน่ง
 ให้ท่านว่า น่าจะเป็นมาตรา ๑๖ ครั้นนั้นก็แก้ปัญหามันเบื้องต้นได้ ผมไม่คิดเอาแต่ใจนะ
 แต่หลักต้องเป็นหลัก แต่บทเฉพาะกาลนี้กรรมวิธีการบอกว่ามีสิทธิที่จะแก้ได้ ขอโปรด
 ทบทวนอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านโรชครับ

๒๑๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิวรัตน์ ๕๖/๒

นายปรีชา วัฒนานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ปรีชา วัฒนานนท์ ส.ว. จันทบุรี ท่านครับเราจะปรี๊ดไปทำไม ทำไมเราจะไปปรี๊ดกว่า ๒ ปีนี้เมื่อผ่านกฎหมายไปแล้วรัฐบาลเขาจะทำไมได้ เขาตั้งใจทำมานานแล้ว เขาอยากจะทำ ทำไมเราคิดว่าเขาทำไม่ได้ หาสำนักงานไม่ได้ หากคนไม่ได้ ผมว่าเขาทำหันเพราะฉะนั้นไม่จำเป็นหรอกครับ กรรมการไม่จำเป็นต้องไปปรี๊ดแทนเขา เขาว่างมาดีแล้ว ผมขอให้ยื่นยื่นร่างเดิม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประทีนครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานคร ใครจะเรียนถามกรรมการว่า เจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้เขาต้องการให้เกิดสำนักงานกักแลขา ก.พ.ร. หันหรือเปล่าครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพิทธาครับ

นางนิพิทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นิพิทธา อมรรัตนเมธา ส.ว. ปทุมธานีค่ะ อยากจะกราบเรียนว่าเมื่อตอนมาตรา ๑๑/๑ วรรคสามนั้นคะ ที่ประชุมนี้ก็ได้ลงมติที่จะแยกสำนักงาน ก.พ.ร. กับ ก.พ. ออกจากกันแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมาถึงมาตรานี้ก็จำเป็นที่จะต้องกลับไปสู่ร่างเดิม แล้วก็ไม่ต้องเป็นห่วงว่ารัฐบาลจะตั้งไม่ทันหรือตั้งไม่ได้ นะคะ กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กำหนดไว้เลยว่า ต้องตั้งให้เสร็จภายในกี่วัน ไม่มีนะคะ เมื่อกฎหมายเสร็จเสนอมานี้ไม่จำเป็น อาคารสร้างไม่เสร็จก็เช่าได้ ดิฉันเสนอให้กลับไปสู่ร่างเดิม ขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรมการ) : เรียนท่านสมาชิกวุฒิสภา นะครับ ผมเข้าใจว่าในมาตรา ๑๑/๑ ที่ผ่านไปแล้ว เราลงมติให้มีตำแหน่งแลขา ก.พ.ร. ขึ้น

๒๑๘

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพรรัตน์ ๕๖/๓

ซึ่งสำนักงานนี้ก็เป็นสำนักงานต่อไปถาวร แต่ว่าระหว่างชั่วคราวขณะนี้ที่ยกประเด็นขึ้นมา ๒ ปีนี้จะทำอะไร สำหรับประเด็นที่ท่านสมาชิก ถามว่า ร่างรัฐบาลเดิมเสนอเข้ามา เป็นอย่างไร อยากจะเรียนว่าอย่างไรครับ ร่างรัฐบาลเสนอขึ้นมาให้มี ก.พ.ร. คือ คณะกรรมการ แล้วก็มีสำนักงาน ก.พ.ร. เพียงแต่ว่าในช่วง ๒ ปีตอนที่จะไปแก้กฎหมาย ซึ่งมีระยะเวลาไว้ตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ ระหว่าง ๒ ปีนี้ให้เลขาธิการ ก.พ. ทำหน้าที่ เป็นเลขาธิการ ก.พ.ร. ไปพลางก่อน อันนี้ร่างรัฐบาลเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่พอ ขึ้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า อยากให้หน่วยงานนี้แยกจากกันทันที ก็ทำอย่างนี้ ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องซึ่งกรรมาธิการวิตกในแง่ที่ว่า จะเกิดผลกระทบพอสมควรครับ

- ๕๗/๑

๒๑๕

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๕๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาต ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตครับ ท่านเลขาฯ กรุณาแก่นั้นนะครับ กระผมเข้าใจว่า ร่างเดิมต้องการมีเลขฯ ก.พ.ร. กับสำนักงานนี้เกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนั้นะครับ แต่ผมอยากจะเรียนถามว่า โจจริขของรัฐบาลนี้ต้องการให้เกิดทันทีเมื่อกฎหมายประกาศใช้ หรือเปล่าครับ หรือว่าจะชะลอไปก่อน อันนี้ต้องมีปรากฏในกฎหมายครับ ไม่ปรากฏ ในการร่างกฎหมายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะเลขานุการ ในมาตรา ๑๘ นั้นะครับ เขาต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนะครับ ภายใน ๓๐ วัน แต่กรมการกลัวไม่ทันก็เป็น ๖๐ วัน ฉะนั้นเพื่อให้การพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกันเป็นเรื่องของรัฐบาลนั้นะครับ คณะกรรมาธิการได้ปรึกษากันแล้วที่ที่กรรมาธิการเพิ่มเติมนี้ขอลอนและก็ให้สร้างเดิมครับของมาตรา ๑๑/๕ ครับ ขอบพระคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ กรรมาธิการเป็นอย่างนั้นะครับ ถ้ากรรมาธิการไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ถือว่าเป็นไปตามร่างเดิม ไม่มีการแก้ไขนะครับ ฉะนั้นผมผ่านนะครับ ขอบพระคุณ มากครับ มาตรา ๑๑/๑๐ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข แต่มีสมาชิกฯ เปรียญัติเพิ่มมาอีก ๑ พรรคนะครับ และก็สงวนความเห็น ยังคิดใจใหม่ครับ ถ้าท่านเสริมและคณะไม่คิดใจ ผมผ่านนะครับ ถือเป็นไปตามร่างเดิมนะครับ ขอบพระคุณ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑๑ คณะกรรมาธิการคัดออก มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุพรศรี

นายสุพร สุภสร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม สุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานี ในฐานะกรรมาธิการที่ขอสงวนความเห็นไว้ กระผมขอสงวนความเห็นแก้ไขข้อความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้ นะครับท่านครับว่ามาตรา ๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี” ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นคำว่า “สำนักงานแผนและปฏิบัติการของรัฐมนตรี” ทุกแห่ง มีใจความอย่างนี้ครับ เดิมทีเดิวนั้นในร่างเดิมนั้นท่านจะเห็นว่า มาตรา ๑๑ เดิมนั้นให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี” เป็น “สำนักงานรัฐมนตรี” ทุกแห่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นนั้นะครับท่านครับ ผมมองว่าเป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่มุ่งประสงค์จะปฏิรูประบบการปฏิบัติงานของกระทรวง ทบวง กรม อย่างแท้จริง โดยให้รัฐมนตรีที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายและแผน ติดตามการปฏิบัติงานเพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นบรรลุตามนโยบายและเป้าหมายที่วางไว้ แต่ว่าในที่ประชุมคณะกรรมาธิการนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วก็มีการตกลงกันอย่างมากมาย ไปตกลงกันว่าถ้าตั้งอย่างนี้ว่าสำนักรัฐมนตรีนี้เดิมสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ถ้าไปตั้งสำนักรัฐมนตรีนี้จะเปิดโอกาสให้นักการเมืองฝ่ายบริหารนี้เขาตั้งผู้ช่วยรัฐมนตรีเข้ามา เมื่อมีผู้ช่วยรัฐมนตรีเข้ามา สำนักรัฐมนตรีนี้ก็จะเป็นที่ช่องสุ่มของบรรดา ส.ส. ทั้งสอบได้และสอบตกที่ไม่มีงานทำ เขาวางกันอย่างนั้นนะครับ ต้องมากันใหญ่ละ เพราะว่าสำนักรัฐมนตรีนี้มีโอกาสจะแต่งตั้งอัตรากำลังอะไรต่ออะไรก็ต้องมีผู้ช่วยรัฐมนตรี มีที่ปรึกษารัฐมนตรี มีใครต่อใครมากันมากมายเลย ท่านครับผมเองก็มองว่าเป็นเรื่องที่เราคิดขึ้นเอง ยังไม่ได้เกิดเลย

๒๒๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สรยุทธ ๕๘/๑

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้เป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาลอย่างแท้จริงที่จะมุ่งมั่นที่จะสร้าง
สำนักงานรัฐมนตรีนั้นขึ้นมา แต่ว่าโดยประการที่ชื่อของสำนักงานรัฐมนตรีนี้ครับท่านครับนำกลัว
อย่างที่เขารู้ เพราะว่าเกรงว่าจะมีผู้ช่วยรัฐมนตรีเกิดขึ้น ผมก็จะลดความแข็งแกร่งนั้นลง
เพื่อช่วยรัฐบาลครับท่านครับ โดยใช้คำว่า “สำนักงานแผนและปฏิบัติการของรัฐมนตรี”
เพราะฉะนั้นในทุกกระทรวง ทบวง กรม หลังจากปฏิรูประบบราชการแล้วนี้ ทุกกระทรวง
จะมีสำนักแผนและปฏิบัติการของรัฐมนตรี ผมได้ยินเขาพูดเรื่องวอลรูม (Wall room)
วอลอะไรต่ออะไรนี่ก็เป็นอย่างนี้ครับท่านครับ แต่ในการปฏิบัติงานของรัฐมนตรี
ทุกกระทรวง ทบวง กรมนี้ครับผมขอประธานกรรมาธิการเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า จำเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องมีส่วนของรัฐมนตรีมาช่วย สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีแต่เดิมนั้นมี
หน้าที่อะไร สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีแต่เดิมเท่าที่ผมเคยเห็นนะครับท่านครับ มีหน้าที่
ร่างจดหมายโต้ตอบ เป็นลูกน้องเขา นะครับ ไม่มีทางที่จะไปเป็นมันสมองให้กับรัฐมนตรีได้
เลย ไม่มีทาง ที่ร่างหนังสือโต้ตอบอะไรต่ออะไร เลขฯ นะครับ งานของเลขฯ นะครับ
ท่านครับ งานของเลขฯ อย่างไรผมอธิบายไม่ถูก เพราะผมไม่เคยเป็นเลขฯ ใคร แต่ผมรู้ว่า
เลขฯ ผมนั้นจะต้องทำอะไรกับเขา ซึ่งอย่างไรเขาต้องทำตามนั้น แต่ตรงนี้ผมรู้
เจตนาผมของรัฐบาลว่าต้องการที่จะสร้างเป็นองค์กรที่เป็นมันสมอง เป็นที่รวมของ
นักวิชาการ เป็นที่รวมของผู้เชี่ยวชาญ เป็นหน่วยงานที่เป็นกลไกที่จะต้องวางแผนแล้วก็
ติดตามผลการปฏิบัติงานตามนโยบายของกระทรวงนั้นให้ได้ผลอย่างแท้จริง สำนักงาน
เลขานุการไม่สามารถที่จะเป็นมันสมองให้กับรัฐมนตรีได้ ผมจึงลดความแข็งของคำว่า
“สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี” ลง เป็น “สำนักแผนและปฏิบัติการของรัฐมนตรี” เพื่อที่จะ
ให้รัฐมนตรีเขาปฏิบัติงานได้ เพื่อจะ给他ได้มีโอกาสเชิญนักวิชาการจากมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ เข้ามาเชิญผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เข้ามาเป็นมันสมองให้เขาตรงนี้ครับท่านครับ
ตรงนี้ก็จุดเปลี่ยนแปลที่เรียกว่าการปฏิรูประบบราชการ ถ้าหันกลับไปบอก ไปเป็นสำนักงาน
เลขานุการรัฐมนตรี ก็มีหัวหน้าสำนักเลขานุการรัฐมนตรีตัวเล็ก ๆ ไม่มีอะไรอะไร
ท่านครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอกราบเรียนว่าตรงนี้ครับท่านครับจะเป็นยุทธวิธีของรัฐบาลที่
ต้องการที่จะทำงานให้บังเกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ผมไม่ใช่นกของรัฐบาลนะครับ
ผมเป็นคนนอก แต่ผมเคยเป็นข้าราชการ ผมหันมาดูกระทรวงมหาดไทยนี้สำนักงาน

๒๒๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สรบุทธ ๕๘/๒

เลขานุการรัฐมนตรีนี้มีแค่คลังข่มเหงอย่างโน้นอย่างนี้ทั้งนั้นแหละครับ ไม่ได้เป็นมันสมอง ไม่ได้เป็นวางแผน เพราะฉะนั้นการติดตามประเมินผล การอะไรทำอะไรนี้ทำให้ข้าราชการทั่วประเทศนี้ทำงานแทบไฟไหม้ฟางและก็หายไป ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นจุดสำคัญที่เขาคิดเอาดีไซน์ (Design) แบบมา แต่ว่าเขาใช้ตำแรงไปหน่อยว่า “สำนักรัฐมนตรี” ผมก็ทำให้อ่อนลงเรียกว่า “สำนักแผนและปฏิบัติการของรัฐมนตรี” ก็คงจะสมประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมก็เลยขอสงวนความเห็นไว้ว่าอย่าไปตัดออกเลยครับ ขอให้งงไว้เถอะครับ แต่ว่าถ้าเป็นว่า “สำนักงานแผนและปฏิบัติการของรัฐมนตรี” ทุกแห่งครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ กรรมการเสียดายมากยกมือหลายท่าน เคียวนะครับ เขาข้างมากก่อนนะครับ ขอท่านได้มอบหมายดีกว่ากระมังครับ ดีไหมครับ เพราะในที่ส่งมานี้ท่านเกษมนะครับ แต่ถ้าจะเปลี่ยนเป็นท่านอื่นนี้ ท่านประธานจะมอบหมายใครครับ เพราะตอนนี้มีท่านสมเกียรติ ท่านณรงค์ ท่านมาลีรัตน์ ให้คุณมาลีรัตน์นะครับ ท่านสมพรด้วยนะครับ ผมว่าอย่างนี้ เพื่อที่จะประหยัดเวลาและก็จะได้เป็นระบบอย่างที่เราพยายามกันนะครับ ท่านณรงค์นะครับ เชิญท่านณรงค์ครับ

- ๕๘/๑

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมากขอชี้แจงเล็กน้อย เหตุที่กรรมาธิการ
เสียงข้างมากไปตัดมาตรา ๑๗ ออก ข้อความของมาตรา ๑๗ ก็คือว่า ให้แก้ไขสำนักงาน
เลขานุการรัฐมนตรีในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นคำว่า “สำนักงานรัฐมนตรี” ทุกแห่ง สาเหตุที่กรรมาธิการไม่ยอมให้มีสำนักงานรัฐมนตรี
ด้วยเหตุผล ๔ - ๕ ประการซึ่งกระผมจะได้กราบเรียนดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ทาง ก.พ. ที่มาชี้แจงไม่ได้กำหนดภารกิจหน้าที่ของผู้ช่วย
รัฐมนตรีให้ชัดเจนในกรอบภารกิจจะทำหน้าที่อย่างไร ที่มาชี้แจงก็คือทำหน้าที่
ประสานงาน ประสานงานที่เหมือนกับที่ปรึกษารัฐมนตรี ไม่ได้มีหน้าที่บังคับบัญชา
ส่วนราชการไหนที่ชัดเจน

ประการที่ ๒ ตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีก็ยังมีอยู่ เมื่อเลขฯ ก้อยู่แล้วจะมี
ผู้ช่วยรัฐมนตรีมาอีก คุณจะได้แบ่งภารกิจกันอย่างไรก็ไม่ชัด

ประการที่ ๓ ตรงนี้สำคัญมาก จริง ๆ แล้วการที่จะมีผู้ช่วยรัฐมนตรีขึ้นมา
สักคนหนึ่ง เราไม่ได้ตั้งใจตรงนั้นมากมาย แต่ว่าในกรอบของสำนักงานรัฐมนตรี
ท่านสมาชิกฯ โปรดฟังนะครับ มีการกำหนดให้มีตำแหน่งประจำสำนักงานรัฐมนตรี
ตำแหน่งประจำสำนักงานรัฐมนตรีก็คือเหมือนกับตำแหน่งประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ท่านที่เป็นข้าราชการ เป็นนักการเมืองก็รู้ว่าตำแหน่งประจำสำนักรัฐมนตรีคืออะไร ก็คือให้
เป็นข้าราชการฝ่ายการเมือง ตั้งใครไปก็ได้ เงินเดือนปัจจุบันประมาณ ๒๑,๕๐๐ บาท
ตำแหน่งนี้ก็จะรับเงินเดือนใกล้เคียงกันหรืออาจจะเท่ากัน ไม่ได้กำหนดเลยว่าให้มีกี่คน
อะไรต่าง ๆ จริง ๆ แล้วกรรมาธิการไม่ได้มองไม่เห็นว่าการที่จะต้องมีทีมงาน มีมันสมอง
อย่างที่ท่านสุพรรณว่า แต่ว่ารัฐมนตรีในปัจจุบันก็จะมีที่ปรึกษา มีเลขาธิการรัฐมนตรี
ผมขออนุญาตอธิบายตรงนี้นิดหนึ่ง คือในส่วนของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีจะมีคนอยู่ ๒ กลุ่ม
กลุ่มหนึ่งก็คือเป็นข้าราชการประจำ มีหัวหน้าสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า
อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขานุการรัฐมนตรี ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี ส่วนที่เป็นมันสมองของ
รัฐมนตรีคือมาช่วยงานด้านการเมือง รัฐมนตรีจะขอตัวข้าราชการมาช่วย ก็คนเก่ง ๆ
อาจารย์มหาวิทยาลัยอะไรต่าง ๆ มาช่วย แล้วก็จะทำให้เลขานุการรัฐมนตรีดูเด่นขึ้น

๒๒๔

ว. ๑๐ (ส. นิตិบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพวรรณ ๕๘/๒

หรือให้ที่ปรึกษารัฐมนตรี ที่ปรึกษาก็จะมี ๒ กลุ่ม คือ ๑. เป็นที่ปรึกษาที่รับเงินเดือน เป็นข้าราชการการเมืองกับที่ปรึกษาใกล้ชิดก็ ถ้ามีรัฐมนตรีช่วย แต่ละสำนักงานก็จะแบ่งกันไป โดยสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีจะดูแลทั้งหมด แต่ที่ปรึกษาก็จะมีที่ปรึกษาของรัฐมนตรีว่าการในทีมงานของรัฐมนตรีช่วย ที่คนก็มีทุกทีม เขาก็จะแบ่งกันอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นลักษณะอย่างนี้ ฝ่ายข้าราชการประจำที่อยู่ในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีทำหน้าที่ด้านธุรการ อย่างท่านสุพรวา ถูกต้องครับ แต่ว่าคลังสมองของรัฐมนตรีนี้อยู่ในทีมงานที่ปรึกษา อยู่ในทีมงานคนที่ขอมาช่วย แต่ว่าในร่างที่เสนอเข้ามาที่กำหนดภารกิจ สิ่งที่น่าห่วงก็คือ ตำแหน่งประจำสำนักงานรัฐมนตรี ซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง แล้วยังไม่บอกว่ามีกี่คน อาจจะตั้งมาไม่รู้กี่สิบ ที่สมัย โบราณ โนนที่อาจารย์ถึกฤทธิ์เรียกว่า ตำแหน่งเทเกรง โนน ผมงขออนุญาตยืมค่าท่านมาใช้ -----

- ๑๐๐/๑

แล้วก็เป็นสำคัญว่านั่น กำหนดให้มีอัตราจ้างโดยอ้างว่าจะได้จ้างคนเก่ง ๆ เข้ามาก็ไม่บอก
อีกว่าเท่าไร สำนักงานนี้ถ้าจะใหญ่โตมโหฬาร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในประเด็นเหล่านี้
เป็นเรื่องซึ่งน่าห่วงใย

ประการต่อมา ถ้าสมมุติว่ารัฐบาลอยากจะทำให้มีตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรี
ไม่จำเป็นต้องใส่มาในกฎหมายนี้ กฎหมายนี้ก็มีสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีเหมือนเดิม
แต่ตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรีท่านสามารถไปแก้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองได้
อยู่แล้ว ขอเพิ่มตำแหน่งนั้นเข้ามา แล้วก็เอาคนที่เห็น ส.ส. เป็นคนในพรรคการเมืองก็เข้าสู่
ตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรี แล้วก็ก็มีเลขานุการรัฐมนตรีอาจจะแก้ต่อไปอีกว่า เลขานุการ
รัฐมนตรีซึ่งเดี๋ยวนี้ส่วนใหญ่ก็จะมี ส.ส. ไปเป็น ก็อาจจะมีปัญหาเรื่องเวลาไปทำงานก็ต้อง
มีการกิจในสภา ก็ไปแก้เสียว่าจะเอาคนที่ไม่เป็น ส.ส. กำหนดคุณสมบัติได้ ต้องมานั่ง
ทำงานเต็มเวลา แล้วผู้ช่วยฯ ก็ไปใส่ไว้ตรงนั้น ผู้ช่วยรัฐมนตรีตั้งมา ๑ คน จะได้ชัดเจน
ในลักษณะอย่างนี้ การกำหนดครุฑรอการกิจ เพราะฉะนั้นทั้งหลายทั้งปวงนี้เป็นความห่วงใย
ของกรรมาธิการว่า ถ้าให้มีสำนักงานรัฐมนตรีแล้ว ผมคิดว่าสำนักงานนี้ไม่ใช่ลดข้าราชการ
เพิ่มภารกิจมากมาย และมีที่นำห่วงใยอยู่ที่ผมบอกว่าให้มีประจำสำนักงานรัฐมนตรี และก็มี
อัตราจ้างมากมาย ด้วยเหตุนี้กรรมาธิการเสียงข้างมากจึงเห็นว่าให้คงร่างสำนักงานเลขานุการ
รัฐมนตรีไว้ ถ้าอยากจะมีตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรีก็ไปแก้เอาที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการการเมืองได้ ขอเรียนชี้แจงแก่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : นี่ก็เสียงข้างน้อย นี่ก็เสียงข้างน้อย ท่านตกลงกัน เพราะว่า ๑๐ คน
ถ้าจะอภิปรายทั้ง ๑๐ คนคงไม่ไหว สมาชิกฯ ก็นั่งมือตั้งหลายคน ท่านสงวน ท่านสมเกียรติ
ก็สงวนรวมกันได้ใหม่ใครสักคนหนึ่ง ผมว่าเอาแนวคิดรวม ๆ อย่าไปเอาแนวคิดละเอียด
ท่านสันติภาพก็จะอภิปราย สมาชิกฯ ก็ประสงค์จะอภิปราย ยกมือหลายท่านแล้ว
ท่านสันติภาพนะครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย

ท่านประธานฯ ท่านลองดูในถ้อยคำของมาตรา ๑๑ ผมเองพยายามดูแล้วไม่มีคำไหนที่ว่า เป็นผู้ช่วยรัฐมนตรีเลย เพียงแต่ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผมจะลำดับให้เห็นครับ แต่ถ้าท่านไปดูในถ้อยคำ เขาขอเปลี่ยนจาก “สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี” เป็น “สำนักงานรัฐมนตรี” เพราะที่ทำงานตรงนั้น ไม่ใช่เป็นของเลขานุการเป็นของรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นการที่เขาเปลี่ยนถ้อยคำเป็น สำนักรัฐมนตรี ผมว่าในหลายท่านในกรรมาธิการเสียงข้างมากวิตกไปเอง ผมเรียนอย่างนี้ ครับว่า ในสำนักรัฐมนตรีมีข้าราชการระดับ ๕ เป็นคนประสานงานทางการเมืองส่วนหนึ่ง กับกระทรวง เขาก็มีข้าราชการระดับ ๕ เป็นภารกิจในการติดต่อ สั่งการอยู่ตลอด แต่ใน ส่วนของสำนักเลขานุการรัฐมนตรี ซึ่งเป็นสำนักรัฐมนตรี ผมเรียนว่าใน ส.ส. หรือเราเอง ก็ตาม เรามีผู้ช่วย ส.ส. เรามีผู้ช่วย ส.ว. แต่ ถ้าถามว่ารัฐมนตรีภารกิจไหนเปิดร้าน ไปชี้แจง ออกตรวจพื้นที่ แต่พอเวลางานการเมือง งานในสภา งานกระหู่ งานต้องมาพิจารณา กฎหมาย งานต้องมาชี้แจงร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ต่อกรรมาธิการ แม้กระทั่งพวกเราเอง ถามว่าคนที่มีการหน้าที่ในการกลั่นกรองตรงนั้นใครล่ะครับ ก็คนในสำนักรัฐมนตรี แต่ผม เรียนว่าการเปลี่ยนเราเข้าใจไปเอง แต่ท่านถามว่าเปลี่ยนแต่ชื่อ แต่ท่านดูตรงนี้ แม้ตรงนี้จะ ตกหรือจะไม่อยู่แค่ถ้อยคำ ผมก็ไม่คิดใจ แต่ในขณะที่เดียวกันหน้าที่พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดินปี ๒๕๓๔ ผมอ่านให้ท่านฟังมาตรา ๒๒ เขียนอย่างนี้ ถ้าตรงนี้หลุด ก็ยังอยู่-----

๒๒๓

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พฤศจิกายน ๑๐๑/๑

เพราะฉะนั้นหลายท่านก็กังวลว่า ถ้าหากทุกครั้งไปให้ผู้ช่วยรัฐมนตรีจะไปมีอำนาจบังคับบัญชาสั่งการแทนรัฐมนตรี ไม่ใช่ครับ ในมาตรา ๒๒ เขียนอย่างนี้ “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง มีเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองเป็นผู้นำบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งข้าราชการการเมืองคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งหรือปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการรัฐมนตรีก็ได้” อย่างไรก็ตามเสียเปรียบท่านสมาชิก ด้วยความเคารพว่า คำว่า “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี” เมื่อเรื่องนี้เป็นเรื่องของรัฐมนตรี เขาแก้แต่ถ้อยคำ เพราะฉะนั้นผมเองก็ไม่กังวล ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ในขณะที่เดียวกันเหมือนกับหลายท่านก็กังวลว่า จะมีผู้ช่วยรัฐมนตรีหรือไม่ มีอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมืองครั้งนี้มากแล้ว ถ้าตรงนี้เมื่อไรให้ผู้ช่วยรัฐมนตรี ตรงนั้นท่านพึงระวัง แต่ตรงนี้เป็นเพียงแต่แก้ไขข้อความ “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี” เป็น “สำนักงานรัฐมนตรี” เท่านั้นแหละครับ ผมพยายามดู พยายามอ่านก็ไม่ปรากฏว่ามีผู้ช่วยรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพท่านประธานฯ ในสั้น ๆ ว่าผมเห็นว่าในร่างเดิมที่แก้ไขคำว่า “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี” ให้คงไว้ซึ่งร่างเดิม ผมเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเคารพว่า ผมอื่นร่างเดิมครับ สั้น ๆ แค่นี้ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วการที่กรมวิชาการเสียงข้างมากคัดออกนั้นก็เหตุผลที่สมควรเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่า ๑. เป็นการประหยัดงบประมาณ เพราะว่าการคัดออก ๆ ขึ้นมานั้นก็หมายความว่า จะตั้งบุคคลเข้ามาบรรจุ ระบบราชการนั้นเราต้องการจะให้ระบบราชการนั้นเล็กลงดาวน์ไซซิง (Down sizing) นะครับ เล็กลง แต่การที่เมืองนั้น บางทีนักการเมืองเข้ามาบรรจุแล้วจะทำงานตามใจชอบ แล้วก็อาจใช้เจ้าหน้าที่ที่ทำงานเป็นเลขานุการทำงานไว้และบังคับให้เจ้าหน้าที่ทำงานและหาผลประโยชน์ สิ่งดังกล่าวนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องป้องกันเอาไว้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะเปลี่ยนจากเลขานุการที่เข้ามาขอเปลี่ยนไปเป็น “สำนักงาน

๒๒๘

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศุภลักขณ์ ๑๐๑/๒

รัฐมนตรี” นั้น ผมคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งซึ่งวุฒิสภาของพวกเรานั้นจะต้องใคร่ครวญว่า เราให้ท่านทุกอย่างแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่เราจะต้องป้องกันไว้ในอนาคตที่เราเองไม่เห็นว่าจะบรรจูกี่คน ก็ท่าน ก็คือเสียว่าเขาบรรจุ รัฐมนตรีมี ๓๕ ท่าน บรรจุข้าราชการการเมืองไปคนละ ๓๐ คน ถิ่นเงินเดือนก็ตกไป ๑,๐๕๐ คนไปแล้วนะครับ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ผมคิดว่า กรรมการเสียด่างมากนั้น ได้มองเห็นภาพอันนี้ เราไม่วิตกจริตนะครับ แต่ว่าเราเองข้ามในอนาคตว่าการสร้างหลักการและโครงการอะไรลงไปนั้น ผมคิดว่าพวกเราน่าจะมีส่วนในการที่จะชี้ให้เห็นว่า เราก็อจะทราบว่าท่านคิดอย่างไรบ้าง ในการที่จะนำ ส.ส. สอบตก กิติ หรืออะไรก็ตามมาเป็นเจ้าหน้าที่ในตรงนี้และบรรจุเป็นข้าราชการนั้น เป็นสิ่งที่เราต้องระมัดระวัง ซึ่งผมพูดเมื่อสักครู่นี้ก็ต้องขอภัยท่านกรรมการเสียด่างน้อย มีหมายเหตุว่าจะไปคัดค้านท่าน แต่หมายความว่า ถ้าคัดออกสิ่งที่ดีที่สุดคือ ประหยัดครับ ขอขอบคุณมากครับ

- ๑๐๒/๑

๒๒๕

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๑๐๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปรีชากรับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ปรีชา ปิตานนท์ ศ.ว. จันทบุรี ผมมีความเห็นด้วย ขออนุญาตเอ่ยนามะครีบทั้งท่านสุพรและท่านสันติภาพ มาตรา ๑๗ นี่เป็นการเฉพาะแก้ไขสำนักเลขานุการรัฐมนตรี เป็นการแก้ไขถ้อยคำเท่านั้น และอำนาจหน้าที่ก็ได้พูดออกมาชัดเจนแล้ว สำนักเลขานุการรัฐมนตรีทำหน้าที่อย่างไร ส่วนที่จะบรรลุผลตามที่ท่านขออนุญาตเอ่ยนามสักครั้ง ท่านสุพร กล่าวถึงขึ้นอยู่กับบุคคลที่จะมาเป็นเลขานุการรัฐมนตรี หรือมาทำงานในสำนักรัฐมนตรีตามมาตรานี้ ท่านกรับ สำนักเลขานุการรัฐมนตรีนั้นมีความสำคัญที่จะต้องประสานงาน ทำแผนงาน ทั้งการบริหารงานบุคคล การบริหารทางการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญซึ่งต้องประสานงานทั้งฝ่ายการเมือง ทั้งฝ่ายข้าราชการประจำ เพราะฉะนั้นเขาเปลี่ยนคำว่า “สำนักเลขานุการรัฐมนตรี” ซึ่งมีบุคลากรอยู่แล้ว ซึ่งก็เป็นนักการเมืองอยู่แล้ว ถ้าเป็นรัฐมนตรีช่วยก็เป็นผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ตำแหน่งนี้จำกัดอยู่ ส่วนที่ยังไม่มีในกฎหมายฉบับนี้สักแห่งหนึ่งบอกว่า จะต้องเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรี หรือจะต้องมีตำแหน่งไปเพิ่มตรงไหนอะไรมากมายที่เราไปคิดกัน ถึงกฎหมายตรงนั้นค่อยมาพูดกันว่า เขาจะต้องมีอัตราอย่างไร ต้องดูความจำเป็นของเขาด้วยว่า หน่วยงานเขากว้างใหญ่แค่ไหน ต้องการบุคลากรแค่ไหน แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่า เราจะต้องลด ๆ โดยไม่คำนึงถึงว่า เขาจะต้องประสาน ทุกฝ่ายจะต้องทำงานทุกฝ่าย สภาผู้แทนราษฎรจะมีถึงกระทั่งเลขาธิการ รัฐมนตรีต้องรับผิดชอบทั่วประเทศเป็นส่วนใหญ่ ทำไมจะมีเลขานุการไม่ได้ ทำไมจะมีสำนักงานรัฐมนตรีขึ้นมาแทนสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีเพียงแต่เปลี่ยนชื่อไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมขอให้ยื่นตามร่างเดิมเถอะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญญากรับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเรียงข้างน้อย ด้วยเหตุผล ๒ ประการ นอกเหนือจากที่ท่านสันติภาพได้อภิปรายไว้เบื้องต้น

ประการแรก ต้องยอมรับว่า ตำแหน่งนี้เหมือนกับตำแหน่งเลขานุฯ ทั่ว ๆ ไปได้ แต่ต้องยอมรับว่า เป็นตำแหน่งทางการเมืองที่การเมืองไทยยังต้องการอยู่ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในส่วนของ ส.ว. แม้กระทั่งกรรมการต่าง ๆ เรายังสามารถเชิญบุคคลภายนอกที่เป็นผู้ชำนาญการมาได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่มีเจตนาอย่างอื่น เข้าใจว่าอย่างนั้น เพียงต้องการให้เป็นตำแหน่งในทางการเมืองแล้วสามารถชักจูงบุคคลที่เป็นนักวิชาการที่ทำหน้าที่ว่า สุพร อภิปรายนำ เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นจะต้องได้มาตรานี้ไม่ควรตัดครีบผม ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอดุลย์ครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ จากจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมได้รับทราบมาก็คือ ในปัจจุบันที่ยังไม่แก้ไขจะมีทั้งสำนักงานเลขานุฯ รัฐมนตรีแล้วก็ มีตำแหน่งประธานที่ปรึกษารวมทั้งที่ปรึกษารัฐมนตรีซึ่งมาจากนักการเมืองหรือไม่ใช่ได้อยู่แล้ว ผมเข้าใจว่าความร่างเดิมที่แก้ไขแล้วให้เป็นสำนักรัฐมนตรีก็เพื่อต้องการจะให้รวมทั้ง ๒ จุดนี้เข้ามาอยู่ที่เดียวกัน เพื่อที่จะให้มีการบังคับกับปัญหาแล้วก็ทำงานเป็นทีมเดียวกัน ไม่จำเป็นจะต้องแยกกันเป็นสำนักงานเลขานุฯ หรือว่าเป็นประธานที่ปรึกษา หรือที่ปรึกษารัฐมนตรี สำหรับหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีที่จะตั้งขึ้นใหม่ก็จะใช้ชื่ออะไรก็ได้ แต่ว่าที่จริงอำนาจก็มีความที่ท่านสันติภาพได้พูดไว้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่มีความหมายอะไรเลยที่ว่าจะต้องไปคัดเขาออก สำหรับคำพูดว่า อันเกิดตั้งแล้วจะพุ่มพุ่มหรืออย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้ไม่ว่าสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีหรือที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีก็สามารถที่จะแต่งตั้งหรือจะจ้างได้อยู่แล้ว ถ้าเกิดไม่พอก็สามารถที่จะดึงจากหน่วยงานนั้น หน่วยงานนี้มาได้อยู่แล้ว การที่จะดึงข้าราชการจากหน่วยงานอื่น ๆ มาใช้ ที่จริงก็ต้องจ่ายเงินเดือนอยู่แล้ว แต่ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่า จะทำให้ข้าราชการที่หน่วยงานซึ่งกำลังขาดแคลนข้าราชการอยู่แล้ว กลับต้องขาดแคลนออกไป แต่ถ้าคิดว่าพอดังเป็นสำนักรัฐมนตรีถึงแม้เขาจะจ้างเข้ามา หน่วยงานเดิมก็ไม่ขาด การที่จะจ้างเข้ามาปกติว่า

๒๓๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทีวีวรณ ๑๐๒/๓

ในปัจจุบันนี้ไม่มีรัฐมนตรีคนไหนที่จะทำงานตุ๋มตุ๋มห้าที่จะจ้างเข้ามาโดยไม่เลือกหรือเข้ามาด้วยความจำเป็น เพราะปัจจุบันนี้ทั้งสื่อมวลชน ทั้งสายตาประชาชนที่จับจ้องอยู่จะคอยจับจ้องอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเหมือนกับเรา ที่เราจะเอาคนเข้ามา เราจะจ้างใคร หรือว่าจะเอาใครเข้ามาช่วยงานเรารายก็จะต้องระวังและก็คัดเลือกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะคงร่างเดิมไว้ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

- ๑๐๓/๑

๒๓๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

vimol ๑๐๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ตอนนี้เรากำลังพูดถึงมาตรา ๑๑ ซึ่งเราก็อภิปรายไปถึงระหว่างหน่วยงานกับบุคลากร นำมาปนกันอยู่ จริง ๆ แล้วในมาตรา ๑๑ นี้เองเขาแค่เพียงคำว่า “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่มีอยู่ในกฎหมายฉบับนี้หลาย ๆ ส่วน เขาก็แก้ถ้อยคำจากสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีให้เป็นสำนักงานรัฐมนตรี อย่างน้อยที่สุดเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับกฎหมายซึ่งเราจะพิจารณาต่อไป ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งจะพูดถึงในวันพรุ่งนี้ อันนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องต้องกัน มิได้หมายความว่าตัดข้อความในมาตรา ๑๑ นี้ออกแล้วจะเป็นเรื่องของการลดหน่วยงาน ก็ไม่ลด กราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับว่า หลายท่านพูดถึงผู้ช่วยรัฐมนตรี จริง ๆ แล้วต้องกราบเรียนว่า ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการจะแก้ชื่อเท่าไรนัก แต่คำว่า “ผู้ช่วยรัฐมนตรี” นี้จริง ๆ แล้วไม่ใช่สิ่งที่เลวร้าย ไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว เพราะตอนที่มีการร่างรัฐธรรมนูญกันนั้นเราลดจำนวนรัฐมนตรีออกไปจากเดิม ๔๕ คน เหลือ ๓๖ คน ที่ลดไปก็เพื่อที่จะให้ที่ประชุมนั้นเล็กลงให้ที่ประชุมตัดสินใจง่ายขึ้น แต่ในขณะนั้นก็พูดถึงว่า เมื่อรัฐมนตรีลดลงแล้วจะไปตั้งผู้ช่วยรัฐมนตรีนั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่น่าเสียหาย เพราะการที่บุคคลจะเรียนรู้ก่อน ให้มีประสบการณ์ ให้มีตัวเล็กลงในสังคมมากขึ้น ให้รู้งานมากขึ้น โอกาสที่คนจะเป็นรัฐมนตรีนั้นก็ยังมีโอกาสได้มากขึ้น ตรงนี้ไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายที่เราไปน่ากลัว การจะกำหนดมีผู้ช่วยรัฐมนตรีหรือไม่ หรือมีจำนวนเท่าไรนั้น ไม่ใช่เราพูดกันแค่นี้แล้วจะได้มีหรือไม่ก็ต้องไปดูงบประมาณ ต้องไปดูงานที่จะต้องทำว่ามีอะไรบ้าง ทุกสิ่งทุกอย่างจะมีกระบวนการเป็นขั้นเป็นตอนว่าควรมีหรือไม่หรือมีเท่าไร เพราะฉะนั้นในประเด็นเรื่องผู้ช่วยรัฐมนตรีนั้นคงไม่ใช่ทำให้ชื่อที่เราจะตั้งหรือเปลี่ยนแปลงนี้มีผลกระทบอะไรเลย เพราะฉะนั้นในความเห็นของกระผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เพราะเรอยู่ในช่วงที่ปฏิรูปกระบวนการราชการ การตั้งสำนักงานรัฐมนตรีนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงจากสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งเดิมที่ตำแหน่งรัฐมนตรีนั้นถือว่าเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจในการตัดสินใจ

๒๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๑๐๓/๒

มาก ซึ่งมีอยู่เดิมแล้ว และเป็นอำนาจที่ใช้กันอยู่ทั่วไป แต่พอไปได้สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีขึ้นมาอีกสำนักงานหนึ่งบุคคลซึ่งมาดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีเคยกลายเป็นรัฐมนตรีคนที่ ๒ ไปใหญ่โตมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะแก้ด้วยคำ จากสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีมาเป็นสำนักงานรัฐมนตรี ผมว่าขอด้วยเหตุผล เพราะส่วนตัวรัฐมนตรีเองนั้นจะต้องมีที่ทำงาน มีที่ติดต่อกับ ส่วนตัวเลขานุการเองนั้นก็คือเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในงานธุรการเท่านั้น เลขานุการนั้นไม่ใช่เลขานุการ เป็นงานธุรการที่ช่วยงานรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นการที่เราจะคิดว่าชื่อดังกล่าวเหมาะสมหรือไม่ ก็คงคิดเรื่องชื่อเท่านั้น ไม่ได้มีส่วนกระทบอย่างอื่น ในส่วนของสำนักงานรัฐมนตรีนั้นผมคิดว่าเป็นส่วนที่เหมาะสมเมื่อจะร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาในมาตรา ๑๗ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขคำว่า “สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี” ให้สอดคล้องต้องกันทั้งฉบับ ก็จำเป็นต้องมีมาตรา ๑๗ นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

- ๑๐๔/๑

๒๓๔

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยรี ๑๐๔/๑

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ถึงแม้จะเหนื่อย แต่เราก็อยากจะทำให้เสร็จในวันนี้ แล้วมาเจอมาตรการนี้ซึ่งสำคัญมาก ก็ต้องพยายามอดทน แล้วพยายามฟังกันให้มาก ผมคิดว่าสิ่งที่รัฐบาลต้องการและเราก็คงสนองรับโดยลงมติ ผ่านมาโดยลำดับ ข้อแรกก็คือให้ปลัดกระทรวงหลักไปในสายของการสร้างแผนงาน ประสานข้อมูล และเมื่อเกิดมีแผนงานชัดเจนแล้ว คนทำงานจะมีเป็นกลุ่มภารกิจ แล้วก็มีความเห็น แล้วก็เขียนช่องให้รัฐมนตรีสั่งการ ได้โดยตรง กวดขันแผนงาน เอาตัวอย่างไร สายงานภายใน บางจังหวัดสรรพสามิตออกไปก็คืบยง ให้สรรพากรทำแทนไปแต่ไหนแล้ว ซึ่งถ้าเป็นตามของเดิมปลัดกระทรวงจะรับหมด แต่ที่นี้เมื่อเรารับปลัดฯ ไปในทางวางแผน แต่พอปฏิบัติการเราต้องการให้รัฐมนตรีกำกับได้โดยตรง ในภาวะเช่นนี้ความจำเป็น ที่รัฐมนตรีว่าการจะต้องมีสำนัก ๆ หนึ่งที่จะช่วยติดตามแผน รายงาน ขอทราบความสำคัญ เรื่องนี้ไปถึงไหน งบประมาณเขาทำไม่บอก อะไรต่าง ๆ ก็ว่าไป ตัวนี้เป็นสิ่งจำเป็นมาก และผมก็เข้าใจว่านี่ละคือที่มาของการสร้างสำนัก ๆ หนึ่ง เรียกว่า สำนักรัฐมนตรี ซึ่งผมเห็น คล้ายกับท่านสุพรและกรรมาธิการเสียงข้างน้อยว่าเป็นสิ่งจำเป็น จริงอยู่ในมุมหนึ่ง เราไม่ไว้ใจนักการเมือง แต่ขณะเดียวกันลองนึกซิครับถ้าท่านไปนั่งกระทรวงใหญ่ ๆ ท่านสามารถที่จะไล่ราชการ กำชับราชการได้เพียงใด ในเมื่อท่านไม่มีสำนักรองรับอยู่เลย ที่ปรึกษาท่านก็หาห้องให้ ก็แค่นั้น มีเงินเดือนประจำไหม มีลูกน้องไหม มีอะไรต่าง ๆ ไหม ไม่มี เพราะฉะนั้นในความเห็นผมสำนักแบบนี้ต้องมี แล้วท่านขอเรียกว่า สำนักรัฐมนตรี ผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ที่นี้ปัญหาเดียวผมจะโหวตให้คงร่างเดิม แต่ผมคิดว่าท่านแก้กฎหมายผิด ขอเตือนไว้ ท่านคงต้องไปแก้ทีหลัง คือท่านบอกว่าจะไปยื่นอะไรที่เรียกว่า สำนักงาน เลขานุการรัฐมนตรี ให้เรียกว่า สำนักรัฐมนตรี หหมด ผมก็เลยไปตามตราเดิม ๆ ซึ่งเรา ไม่ได้แตะ เวลากระทรวงเขาจะบอกให้มีสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี พอมีทบวง เขาก็บอกให้มีสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ซึ่งต่อไปจะเปลี่ยนเป็นสำนักรัฐมนตรีหมด แต่ขอโทษครับท่านไม่ได้แก้เนื้อ ยกตัวอย่างนะครับ ในกรณีกระทรวงมาตรา ๒๒ ซึ่งเราไม่ได้แตะเลย ของเดิมเขียนว่า สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ ราชการทางการเมือง มีเลขานุการรัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมือง เป็นผู้นั่งกันบัญชา

๒๓๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี ๑๐๔/๓

และรับคิดชอบ ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี จะให้มีผู้ช่วยเลขานุการ เป็นข้าราชการการเมืองคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพราะในของเดิมซึ่งท่านไม่ได้และ ท่านแค่เปลี่ยนชื่อ ถ้าเปลี่ยนชื่ออย่างที่ว่ารัฐบาลเสนอก็จะออกอย่างนี้ สำนักงานรัฐมนตรี ถ้าเป็นอย่างที่หมกคิดจะมีอำนาจหน้าที่ติดตามผลราชการ อะไรต่าง ๆ ประกอบด้วยผู้ชำนาญแผนกปฏิบัติอะไรต่าง ๆ น่าจะเป็นอย่างนั้น แต่ท่านไม่แก้ไขตลอด ท่านไม่เอื้อมือมาเลย ก็เลยเปลี่ยนแต่ชื่ออ่านแล้วก็เป็นอย่างนี้ สำนักงานรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง รัฐมนตรีติดกระพู่ ติดอภิปรายร่างพระราชบัญญัติในสภา ติดประชุมชี้แจงกับมวลชนทั้งหลาย นี่เป็นงานการเมืองครับ และด้วยเหตุนี้เขาถึงต้องให้มีข้าราชการการเมืองมาอยู่เป็นเลขานุการ ก็เหมาะสมแล้ว แต่มาคราวนี้ในจินตนาการของรัฐบาลต้องการให้เป็นสำนักงานแผนงานและปฏิบัติการอย่างที่ท่านสุพรรณิภพราย เข้าทำ แต่ดันไปเขียนเปลี่ยนแค่ชื่อพอเปลี่ยนชื่อแล้วมาดูเนื้อหาไม่ใช่อำนาจกำกับงานครับ รับคิดชอบทางการเมืองและมีข้าราชการการเมืองนั่งอยู่เต็มเลย เพราะฉะนั้นผมถือว่าเป็นความมุ่งหวังที่ดีและผมจะเห็นด้วย แต่มาตราที่ท่านเขียนไว้ ท่านไปแก้ไขเองว่าท่านจะเอาผู้ชำนาญอะไรมาตรงไหน ตอนออกพระราชกฤษฎีกาแบ่งอำนาจหน้าที่หรือส่วนงานในสำนักรัฐมนตรีคงจะต้องไปจึกกันตรงนั้นว่า สายการเมืองสายหนึ่ง สายกำกับราชการประเภทมืออาชีพอีกสายหนึ่ง -----

- ๑๐๕/๑

๒๓๖

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

รัฐธรรมนูญ ๑๐๕/๑

ก็คงต้องโยกไปให้รัฐบาลตรงนั้น ก็หวังว่าท่านจะแก้ได้ถูกต้อง แต่น่าเสียดายที่ท่านไม่แก้ให้เราเห็นให้ชัดเจน ท่านแก้เปลี่ยนแค่ชื่อทิ้งที่ไม่ใช่แค่ชื่อเปลี่ยนวิญญานด้วย แล้วท่านไม่แก้ให้ชัดเจนให้เราเห็น พวกเราจึงต้องมานั่งตามอดกล้ำข้างอยู่ตรงนี้ คนหนึ่งคลั่งวางบอกทาง คนหนึ่งคล้ำหางบอกลง เป็นตัวลี้มหรือตัวข้างคู่มือออก ขอคำหาหน้ารัฐบาลไว้กลางสนามนี้เลยครับ ขอพบพระคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีสมาชิกฯ ยกมือขอพูด ๒ ท่าน แล้วก็มีกรรมาธิการ หลังจากนั้นก็จะขอมติที่ประชุมได้ ลำดับต่อไปขอเรียนเชิญท่านปรืดีครับ

นายปรืดี หิริบุญฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดปทุมธานี กระผมสนับสนุนความเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างน้อยด้วยเหตุผลที่จะเรียนต่อไปนี้ การปฏิรูประบบราชการซึ่งกำลังทำกันอยู่ตั้งแต่วันที่ในฐานะเก็นกฎหมายฉบับแรก และพຽງนี้ มะรืนนี้จะเป็นกฎหมายฉบับที่ ๒ เป็นการปฏิรูประบบราชการในส่วนราชการฝ่ายประจำ แต่การปฏิรูประบบราชการจะประสบความสำเร็จแค่ไหนเที่ยงใจหรือไม่ จำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูประบบราชการฝ่ายการเมืองด้วย ผมเชื่อว่ารัฐบาลจะนำเรื่องนี้เข้าสู่สภาในอนาคตอันใกล้ สำหรับกรณีเรื่องการเปลี่ยนชื่อสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีในกรณีมาตรา ๑๑ นี้ กระผมมีความเห็นสนับสนุนว่าเราควรให้มีการเปลี่ยนแปลง เพราะแม้ไม่มีการเปลี่ยนใช้ชื่อเดิมทางรัฐบาลต้องการที่จะบรรจุตำแหน่งหน้าที่โคลงไป ที่สามารถแก้ไขระเบียบแบบแผนที่จะกำหนดตัวบุคคลและวงเงินงบประมาณลงไปได้ การเปลี่ยนชื่อตั้งที่เห็นนี้ น่าจะเป็นสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาการเมืองจะใช้ภาวะการนำหรือภาวะการเป็นผู้นำในการทำให้กิจการบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีกำลังคนที่มีคุณภาพเพียงพอ และมีจำนวนไม่ขาดแคลนอย่างที่เข้ามาในอดีต กระผมขอขอร้องเรียนท่านประธานฯ ว่าเป็นเรื่องแปลกในประเทศไทย ฝ่ายการเมืองเองมักจะไม่ค่อยไว้วางใจฝ่ายการเมืองด้วยกัน

๒๓๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

รัฐธรรมนูญ ๑๐๕/๒

เราเป็นสภาที่เป็นตัวแทนของประชาชน เป็นสภาการเมือง เรามีที่จะมองรัฐบาลซึ่งเป็นตัวแทนของเราในการบริหารราชการแผ่นดินเสมือนหนึ่งกับเป็นบุคคลต่างกลุ่ม ต่างพวก ต่างเหล่า ต่างกอ ไม่ใช่เพียงแต่ประชาชน ไม่ใช่แต่เพียงพวกเราประชาชนโดยทั่วไปก็มีความรู้สึกในลักษณะนี้ ทำให้เกียรติภูมิของความเป็นนักรบการเมือง ตำแหน่งหน้าที่ทางการเมืองทั้งหลายค่อนข้างจะตกต่ำต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานานหลายสิบปี กระผมอยากจะเรียนอย่างนั้นโดยเฉพาะในระยะหลัง ในระยะที่ฝ่ายการเมืองเป็นนักรบเมืองตกต่ำลงเป็นอันมาก จนกระทั่งรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นี้ประกาศใช้การเลือกตั้งในยุคใหม่นี้ กระผมก็กลัวแต่ว่าจะเป็นารพูดที่เสมือนยกย่องตัวเองซึ่งเป็นสมาชิกฯ คนหนึ่งในสภาแห่งนี้ว่า สภาการณันันได้เปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๒ สภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การยอมรับนับถือจากประชาชนมีมากขึ้น ความไว้วางใจต่อฝ่ายการเมืองมีมากขึ้น กระผมอยากจะทำให้พวกเราพิจารณาให้ดีกว่า ว่าการที่เรามอบหมายให้รัฐบาลที่เราเลือกสรรเข้าไปทำหน้าที่ จะทำหน้าที่ได้คืออย่างไร ถ้าหากว่าขาดเครื่องไม้เครื่องมือ กระผมไม่จำเป็นต้องพูดถึงเหตุผลหลายอย่างหลายประการ ที่ท่านผู้ขอสงวนไว้ได้พูดแล้วซึ่งเป็นเหตุผลที่น่าฟัง และยอมรับว่าเป็นความจริงทั้งหมดส่วนความรู้สึกวิตกกังวลในเรื่องเกี่ยวกับการประหยัดเกี่ยวกับการที่จะมีบุคคลเข้ามาทำหน้าที่ในตำแหน่งการเมืองตามที่เรียกกันว่า ประจําประจําทั้งหลายอย่างที่ป็นในอดีตนั้น ผมคิดว่าคงจะต้องหมดไป เหตุผลก็คือตำแหน่งเหล่านั้นกรรมการได้ชี้แล้วว่าจะต้องตั้งกัน ได้ก็ต่อเมื่อมีอยู่ในกฎหมายว่าด้วยข้าราชการการเมือง ซึ่งเราก็มีสิทธิที่จะพิจารณาได้ในอนาคตและจะมีตำแหน่งได้จริง ๆ มากน้อยแก่ไหนก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่จะกำหนดให้ ซึ่งก็อยู่ภายใต้การควบคุมของสภาอีก แต่สำหรับสถานการณ์ที่ผ่านมาแล้วนั้นเราต้องยอมรับว่า รัฐบาลในอดีตหลายรัฐบาลไม่ได้เป็นไปทุกรัฐบาลแล้วก็ไม่ได้เป็นไปทุกตำแหน่งหน้าที่ที่ผู้ได้รับแต่งตั้งในทางการเมืองมีความไม่เหมาะสมหรือมีจำนวนมากเกินความจำเป็นเสมอไป

- ๑๐๖/๑

๒๓๘

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภาวณา ๑๐๖/๑

อาจจะมีการโอนบางตำแหน่ง บางคน บางกลุ่ม บางพวก และบางรัฐบาลและบางระยะเวลา แต่กระผมต้องเรียนยืนยันต่อท่านประธานฯ ว่า หากฝ่ายการเมืองอ่อนแอเราไม่มีวันหรือกลัวที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินเข้มแข็งได้ เพราะฝ่ายการเมืองเป็นฝ่ายนำ เป็นฝ่ายคิด เป็นฝ่ายมีนโยบายออกไป มิใช่เป็นเพราะปัญหาความไม่ไว้วางใจอย่างนี้หรือครับที่ทำให้ทุกยุคทุกสมัย แม้กระทั่งปัจจุบันเรายังไม่มีแม้กระทั่งที่ทำงานของสภาให้เหมาะสมเลย เรายังไม่มีสำนักงานของผู้บริหารในฝ่ายการเมืองที่เหมาะสม ลองไปดูซิครับว่ามีหน่วยราชการไหน กรม กระทรวงไหนที่สำนักงานของรัฐมนตรีมีสภาพดีกว่าสำนักงานของปลัดกระทรวงบ้าง ไม่มีครับ สภาเองไม่มีที่ทำการ สมาชิกฯ ไม่มีที่นั่งทำงาน เงินเดือนของฝ่ายการเมืองทั้งประเทศนี้แหละครับตั้งแต่นายกรัฐมนตรีลงมาจนถึงสมาชิก อบต. ต่ำกว่ามาตรฐาน ต่ำกว่าอัตราที่ควรจะเทียบตำแหน่งกัน ในขณะที่ฝ่ายประจำเงินเดือนขึ้นไปเป็นแสน แต่นายกรัฐมนตรีเองก็ยังมีเงินเดือนเพียงแสนเศษเท่านั้น ในขณะที่รัฐมนตรีและสมาชิกแห่งสภาที่มีเงินเดือนน้อย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาล อบจ. ก็เงินเดือนน้อยหมด เหตุผลที่ไม่กล้าขึ้นเพราะเราอาจจะรู้สึกไม่ไว้วางใจตัวเองว่าได้รับการยอมรับ หากเทียบตำแหน่งแล้ว ข้าราชการในตำแหน่งสูงกับเจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจในระดับกลาง ฝ่ายบริหารระดับกลางของรัฐวิสาหกิจก็เงินเดือนมากกว่าสมาชิกแห่งสภาทั้งสิ้น อันนี้จึงเป็นเรื่องที่ผมอยากจะเรียนสรุปว่า ถึงเวลาแล้วครับที่เราจะต้องยอมรับแล้วพวกเราจะต้องยอมรับกันเองด้วยว่า ฝ่ายการเมืองมีความสำคัญ เราจะต้องสนับสนุนให้ฝ่ายการเมืองทำหน้าที่ให้กว้างขวางมีบทบาทและมีคำตอบแทนที่เหมาะสม มีสถานที่ทำงาน มีตำแหน่งหน้าที่อันสมควร แล้วถึงเวลาด้วยที่รัฐบาลจะไม่ไว้ใจเพียงแต่ต้องพิจารณาเลือกและแต่งตั้งบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งในทางการเมืองให้เหมาะสมด้วยคุณสมบัติที่พึงพอใจ และมีความสามารถเพียงพอ จะต้องเริ่มตั้งแต่การเลือกสรรรัฐมนตรีของคณะรัฐบาลด้วย มิใช่เลือกสรรโดยวิธีการของโควตา ของกลุ่ม ของพวก หรือของพรรค อันนี้เป็นการเริ่มต้นที่จำเป็นจะต้องถึงเวลาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและปฏิรูปกันแล้ว กระผมจึงอยากเรียนว่ากระผมสนับสนุนการสงวนค่าแปรญัตติของคณะกรรมการเสียงข้างน้อย และหวังว่าเราเสียเวลานี้พูดกันยาวสักหน่อยหนึ่งก็ไม่มีอะไรเสียหาย เนื่องจากว่าพรุ่งนี้เราก็จะต้องพิจารณาเรื่องเดียวกันนี้อีกในร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม หากเราจบ

๒๓๕

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภาวานา ๑๐๖/๒

เรื่องนี้นักได้ในวันนี้อย่างเรียบร้อย พงษ์นี้เราก็ไม่ต้องเสียเวลาพูดกันเมื่อถึงมาตราเหล่านี้
กระผมขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ได้ให้เวลาผมพูดในสิ่งที่ผมคิดว่าน่าจะจะได้เรียนให้
สภาแห่งนี้ได้รับทราบถึงความคิดเห็นโดยส่วนตัวของกระผม และกระผมก็ยินดีที่เห็น
สมาชิกฯ เป็นจำนวนมากมีทัศนคติในทางที่นำไปสู่ความก้าวหน้า นำไปสู่การที่จะพัฒนาและ
ปฏิรูประบบการเมืองและระบบราชการฝ่ายการเมืองให้ทันสมัยทันสมัยทันโลกทันการ
เปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์เสียทีหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

- ๑๐๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรับ ท่านใช้เวลามากเกินไปในคณะกรรมาธิการหลายท่านขอความกรุณาให้กระชับ แล้วก็ให้ออยู่ในประเด็นด้วยนะกรับ ขอเรียนเชิญท่านคอกเตอร์วิฑิตกรับ

นายวิชา มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิชา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ก่อนอื่นขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่กรุณาให้ผมได้พูดเป็นครั้งแรกที่ท่านทำหน้าที่ประธานฯ ท่านประธานฯ กรับ ในมาตรา ๑๗ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น ผมมีความห่วงใยนิดเดียว คือสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีที่จะเปลี่ยนเป็นสำนักงานรัฐมนตรี ขอสั้น ๆ นะกรับ โดยส่วนตัวแล้วไม่ขัดข้อง แต่มีความกังวลว่าในอนาคตเราอาจจะมีปัญหาอยู่ ๒ - ๓ ประการ

ประการที่ ๑ จะเป็นสำนักงานที่มีอำนาจค่อนข้างมาจากฝ่ายทางการเมือง นอกจากรัฐมนตรีแล้วอาจจะมีผู้ช่วยรัฐมนตรีอีกมากมาย ซึ่งจะเป็นสาเหตุให้เกิดการเล่นพรรคเล่นพวก เล่นทีม ในอนาคตยกมาเป็นทีม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๑ รัฐมนตรี มี ๓๕ บวก นายกฯ ๑ เป็น ๓๖ มาตรา ๑๗ ของ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีรัฐมนตรี ๑๖ คน ถ้ามีผู้ช่วยรัฐมนตรีคนละ ๕ ก็ ๑๘๐ จะเกิดอำนาจแฝง เกิดการแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ชอบที่เป็นได้หากขาดคุณธรรม คือผู้ที่เ็นผู้ช่วยรัฐมนตรี แน่นอนกรับ เกิดความสับสนกับรัฐมนตรีช่วยว่าการ คำว่า "รัฐมนตรี" คนที่ไม่ทราบจริงถ้าเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรี ซึ่งไม่ได้ระบุในรัฐธรรมนูญ แต่อยู่ในระเบียบข้าราชการการเมืองอีกอันหนึ่งมีอำนาจนะกรับ อำนาจแฝง เรียกว่า มีรังสีอำมหิตในตัว

เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จะก่อให้เกิดปัญหาอันที่ ๒ ตามมา คือความสับสน สับสนระหว่างรัฐมนตรีช่วยว่าการกับผู้ช่วยรัฐมนตรี ผู้ช่วยฯ จะใช้อำนาจแฝง อันนี้อาจจะเกิดผลเสียถ้าหากใช้ในทางมิชอบ แต่ถ้าใช้ในทางที่ชอบอาจจะเกิดผลดี จุดนี้ จะเกิดความสับสนมากมายในหมู่ประชาชนและข้าราชการบางส่วน

๒๔๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จัดพิมพ์ ๑๐๘/๒

ประการที่ ๓ จะทำให้ข้าราชการวางตัวลำบาก เพราะมีผู้ใช้อำนาจ
รัฐมนตรีมาก เราเคยเห็นว่ารัฐมนตรี แล้วก็รัฐมนตรี ต่อไปถ้ามีผู้ช่วยรัฐมนตรี
ก็เป็นรัฐมนตรีเอก จะเกิดการใช้อำนาจนี้มากมาย เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะเกิดความ
สับสนในอนาคตถ้าหากว่าไม่ระมัดระวัง ทางแก้ก็คือว่าถ้าหากจะมีสำนักงานรัฐมนตรี
แทนสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ก็ควรจะได้แก่ระเบียบข้าราชการการเมืองให้มี
ความชัดเจน กำหนดหน้าที่ให้ชัดเจน กำหนดขอบเขตการใช้อำนาจให้ชัดเจนครบ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอท่านกรรมาธิการ คุณมาลีรัตน์เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ
ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
สกลนคร ดิฉันมีเหตุผลสนับสนุนเสียงข้างมาก ดังนี้จะคะ ๑. ปัจจุบันนี้เรามีสำนักงาน
เลขาธิการรัฐมนตรี แต่งงานออกเป็น ๓ ด้าน

ด้านหนึ่ง ก็คือด้านบริหารทั่วไป ซึ่งมีข้าราชการประจำมาทำหน้าที่
เป็นสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีอยู่แล้ว

ด้านที่ ๒ ก็คือด้านงานการเมือง ทำหน้าที่ประสานงานและสนับสนุน
งานวิชาการอื่น ๆ เป็นงานของข้าราชการการเมืองในฐานะมีตำแหน่ง ๒ ตำแหน่ง
ประจำอยู่แล้ว-----

๒๔๒

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พฤษภาคม ๑๐๘/๑

ก็คือตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรี และตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรี ซึ่งเป็นฝ่าย
การเมืองที่เข้าไปเป็นประจำ แล้วขอเรียนว่าตรงนี้มีเงินเดือน สำหรับที่ปรึกษารัฐมนตรี
นั้นมีเงินเดือน ๔๒,๐๐๐ กว่าบาท เลขานุการรัฐมนตรีมีเงินเดือน ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท
ณะคะ อันนี้แจ่มชัด นอกจากนี้ยังสามารถจ้างอัตราจ้างเพื่อมาสนับสนุนงานวิชาการ
และงานค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ได้อีก แต่ถ้าหากว่าเปลี่ยนเป็นสำนักงาน
รัฐมนตรีทำในรัฐบาลถึงต้องเปลี่ยนเป็นสำนักงานรัฐมนตรี ดิฉันอยากจะขออนุญาตที่เป็น
เอกสารที่สำนักงาน ก.พ. ได้มาชี้แจงเราในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ แล้วอีกหลายวัน
ถัดมานะคะ ตำแหน่งที่ตั้งขึ้นแน่นอน ทำให้ไปถึงเป็นสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีไม่ได้
เพราะจะต้องมีตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรี มีตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรี มีตำแหน่งประจำ
สำนักรัฐมนตรีที่มีเงินเดือนประจำกิน และในนี้จะบอกเลยว่าอัตราจ้างจากบุคคลภายนอก
ไม่มีจำนวนจำกัดอีก เพราะฉะนั้นอันนี้คือเหตุผลหลักที่ดิฉันอยากจะเรียนว่า จะเกิ
อะไรขึ้น ถ้าหากเปลี่ยนเป็นสำนักงานรัฐมนตรี

ประการที่ ๑ อัตราค่าจ้างเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน อย่างน้อย ๒ อัตรา
ถ้าหากคิดอย่างต่ำ ๒ อัตราเพิ่มขึ้นจากเดิม จากเดิม ๒ อัตราต่อ ๑ กระทรวง คิดเลยว่า
๒๐ กระทรวง ๔๐ คน ๔๐ คนนี้อัตราผู้ช่วยรัฐมนตรีจะต้องสูงกว่าที่ปรึกษารัฐมนตรี
อย่างแน่นอนนะคะ ในนี้มีภารกิจที่แจ่มชัดว่าทำอะไร ทั้ง ๕ - ๖ ตำแหน่งที่ว่ามา
ไม่ว่าจะเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรี ผู้ช่วยรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรี หรือตำแหน่ง
ประจำสำนักงานรัฐมนตรีก็ตาม ด้านแล้วแต่ทำหน้าที่ประสานงานการเมืองทั้งสิ้น
รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้กับรัฐมนตรีในด้านวิชาการ

ประการที่ ๒ เพิ่มสายการบังคับบัญชา โดยไม่จำเป็นต้องมีหลายท่าน
พูดมาแล้ว ปัจจุบันมีเลขานุการ ๑ คน มีที่ปรึกษา ๑ คน เราพบเหตุการณ์ที่กระทรวง
สาธารณสุขเกิดอะไรขึ้น มีรัฐมนตรีแอมสั่งการใหม่ ถ้าเราไม่ตะตือต้องว่ารัฐมนตรี
นั้นเขามีส่วนในการทุจริตคอร์รัปชัน จะเกิดมีรัฐมนตรีแอมสั่งการอีกกี่คน
ข้าราชการประจำจะเกิดความสับสนวุ่นวายเป็นอย่างมากขึ้นนะ คะ ปัญหาเห็น ๆ สั่งการ
ที่นอกเหนือจากรัฐมนตรีสั่งการ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ดิฉันจะขอโอกาสพูดไว้
ในที่นี้ ส่วนจะเป็นประการใดก็สุดแท้แต่ที่ประชุมของสมาชิกวุฒิสภาเราก็ค้น

๒๔๓

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พุทธา ๑๐๘/๒

ดิฉันย้ำตรงนี้ว่า เป็นการเพิ่มรัฐมนตรีเงี่ยงการ และจะเป็นต้นเหตุที่ก่อให้เกิดทุจริตคอร์รัปชันขึ้นนี้อย่างมหาศาล ดิฉันเองอยู่ในการเมืองมาก่อนและอยู่พรรคการเมืองมาก่อน ดิฉันไม่ควรจะขึ้นมาสับสนุนประเด็นนี้ด้วยซ้ำไป เพราะ โอกาสดิฉันและเพื่อนอีกหลายคน ถ้าหากดิฉันหันกลับไปเดินในเส้นทางของพรรคการเมือง ดิฉันอาจจะมีโอกาสเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรี อาจจะมีโอกาสเป็นประจำสำนักรัฐมนตรี ซึ่งดิฉันก็เคยเป็นมาแล้วในสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ทำไมดิฉันคัดค้านโอกาสนี้ เนื่องจากประโยชน์ประเทศชาติสำคัญกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์)

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิพนธ์ สุทธิเดช คราว

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ผม นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ ออกิปรายชัดเจนทุกแง่มุม

นะคร้าบ ก็ไปออกิปรายครับ ขอผู้รับรองกรับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์)

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องกรับ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมกรับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์)

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านจะออกิปรายหรือครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการฯ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เชื่อว่าถ้ามีมติเป็นสำนักงานรัฐมนตรี กระผมขออนุญาต

เพิ่มครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้ไปยกเว้นกระทรวงกลาโหม ขออนุญาตที่ประชุมว่า

ขอให้เติมของกระทรวงกลาโหมด้วย เพราะในกระทรวงกลาโหมนั้นมีกฎหมายเฉพาะ

ขึ้นมา อันนี้ขอความกรุณาในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีของกระทรวงกลาโหม

ขอให้เป็นสำนักงานรัฐมนตรีด้วย โดยเพิ่มข้อความ ขอเป็นหลักการไว้ก่อนกรับ

๒๔๔

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พฤษภาคม ๑๐๘/๓

เดี๋ยวรายละเอียดหลังจากมีมติแล้ว ถ้าเกิดให้กลับก็อยากจะทำใจใส่ตรงนี้ไว้ด้วย
กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมรับทราบนะครับ ลำดับต่อไปผมจะ
ขอมติแล้วนะครับ สำหรับประเด็นในเรื่องนี้ก็มีความเห็น ๓ ประการด้วยกัน

ประการแรก ก็คือความเห็นของคณะกรรมการที่ให้คัดค้านนี้ออก
ประการที่ ๒ ก็คือให้คงไว้ตามร่างเดิม

ประการที่ ๓ ให้คงไว้เพื่อแก้ไขนะครับ ถูกต้องนะครับ มี ๓ ความเห็น
ด้วยกัน ผมจะถามมติแรกคือ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการที่มีความเห็นให้คัดออกก
เห็นด้วย ถ้ามีความเห็นตามความเห็นที่มีผู้สงวนไว้ คือสงวนไว้เพื่อให้แก้ไข
และให้คงไว้ตามร่างเดิมทั้งสองอย่างครับ ถูกต้องไหมครับ ถามใหม่ครับ เห็นด้วยกับ
กรรมการที่ให้คัดออกก เห็นด้วย ถ้าให้กลับไปสู่ร่างเดิมก ไม่เห็นด้วย ถูกต้อง
นะครับ ขอประทานโทษ ผมสับสนนิดหน่อย เชิญลงมติครับ

- ๑๐๘/๑

๒๔๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ตัดด้วย ๑๐๕/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมว่าท่านประธานฯ ตามผิดอยู่ ขออนุญาต ก็อย่างนี้ครับท่านประธานฯ ครับ
ท่านประธานฯ น่าจะถามว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการกี่คน เห็นด้วย กรรมาธิการมีทั้ง
คัดออก กับที่แปรญัตติ ถ้าหากว่าหรือคงตามร่างเดิม ถ้าไม่เห็นด้วยก็คงตามร่างเดิม
คือถามอย่างนี้มาตลอดครับ ถามว่ากรรมาธิการเห็นด้วยกับกรรมาธิการมี ๒ ลักษณะ
ก็คือตามนี้คัดออกทั้งหมดหรือกรรมาธิการแก้ไข

นายอตุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ผมเข้าใจแล้วครับ
ท่านประธานฯ เข้าใจกันหมดแล้ว ท่านประธานฯ ลงคะแนนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอื่นท่านเข้าใจแล้วนะครับ กรุณาลงมติครับ มีปัญหาในการ
ลงคะแนนไหมครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

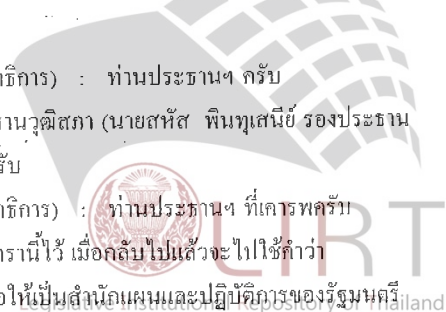
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๔๐ ไม่เห็นด้วย ๑๑ เป็นอันว่ามติที่
ประชุมเห็นว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
เมื่อสักครู่กระผมตั้งข้อสังเกตไว้แล้ว เพราะเนื่องจากอาจจะให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน
ทุกกระทรวงครับ จึงอยากจะขอเพิ่มเติมในร่าง มาตรา ๑๑ บอกว่า ให้เพิ่มตามกฎหมาย
และ พ.ร.บ. จักรระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓ ด้วยครับ ขอเสนอที่
ประชุมพิจารณาครับ

นายสุพร สุภสร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุพรครับ

นายสุพร สุภสร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม สุพร สุภสร ผมได้ขอแปรฯ ในมาตรานี้ไว้ เมื่อกลับไปแล้วจะไปใช้คำว่า
สำนักรัฐมนตรี แต่ผมได้แปรฯ ไว้ว่า ขอให้เป็นผู้สนับสนุนและปฏิบัติการของรัฐมนตรี

๒๔๖

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถัดควรวัด ๑๐๕/๒

แต่ว่าผมไม่ติดใจแล้วล่ะครับ กลับไปสู่ว่างเดิมก็คือไปเป็นสำนักรัฐมนตรีตามร่างเดิม
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบคุณท่านสุพรครับ เชิญท่านเดชาฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น
มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

นายวิญญู อุหารกุล (สกลนคร) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตครับ
ผมยังไม่เข้าใจที่ท่านประธานคณะกรรมการเพิ่มเติมในมาตรา ๑๗ ว่าเดิมมีหรือไม่
ในเมื่อเรากลับไปร่างเดิมมีหรือไม่ ถ้าไม่มีก็คือไม่มีครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ก็ต้องครับ แต่ผมได้ตั้งข้อสังเกตนำเสนอสภาไว้ก่อนว่า ถ้าเกิดที่ประชุมมีมติให้กลับไป
ไปร่างเดิมขอเพิ่มเพื่อจะให้กระทรวงกลาโหมนั้นมีสำนักรัฐมนตรีด้วย ซึ่งเราก็ดู
ที่ประชุมพิจารณาไปแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ต่อไปมาตรา ๑๘ เลขนะครับ เชิญครับ

- ๑๑๐/๑

๒๔๓

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๑๑๐/๑

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตเสียมารยาท
ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมไม่เข้าใจครับ
ท่านประธานฯ ครับ ว่าท่านใส่ในข้อสังเกตหรือใส่ในมาตรา ๑๗ เขาให้ขั้นตอนครับ
เพราะท่านบอกถ้าจะตั้งเป็นข้อสังเกตก็ต้องไปเขียนไว้ท้ายตรงนี้ ในเอกสาร แต่ว่าใส่
ในมาตรา ๑๗ ไม่ได้ครับ ท่านประธานฯ ผมต้องขอลิขิตไปเรียบร้อยแล้วครับ ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวอาจารย์วัลลภกรุณาฟังกรมวิชาการ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : เมื่อสักครู่นี้ท่านบอกว่า
ใส่ในมาตรา ๑๗

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเวลากรมวิชาการปรึกษานิดหนึ่งนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรมวิชาการเชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรมวิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม สันติภาพ อย่างนี้ผมทำความเข้าใจสมาชิกฯ นิดหนึ่ง ในมาตรา ๑๗ นี้ะครับ
ของเดิม รัฐมนตรี คือสำนักกระทรวงกลาโหมมีส่วนราชการ ในกฎหมายนี้ของ
กระทรวงกลาโหมไม่ได้เกี่ยวข้องในระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่กระทรวงกลาโหม
เป็นกฎหมายเฉพาะ เพราะฉะนั้นในขณะเดียวกัน เมื่อเราให้มีสำนักรัฐมนตรี เพราะฉะนั้น
เวลาที่มีรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมนั้นะครับ รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมจะไม่มีสำนัก
รัฐมนตรี เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ใส่ว่านขอว่า ในขณะเดียวกันเมื่อสมาชิกฯ ลงมติ

ให้มิสำนึกรัฐมนตรีแล้วนั้นะครับ ขอให้มิสำนึกรัฐมนตรีในกระทรวงกลาโหมด้วย
แก่นั้นะครับ แต่ถ้าท่านสมาชิกฯ ผมงอแก้อ้อเข้าไป เพื่อไม่ต้องที่จะมีปัญหาว่า
ต่อไปจะต้องมีกฎหมาย ขอลเฉพาะกระทรวงกลาโหม ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติปี ๒๕๐๓
นี้เป็นเฉพาะ ไม่เกี่ยวกับอันนี้ แต่อันนี้ผมเรียนทำความเข้าใจนิดหนึ่ง แต่ว่าถ้ามีปัญหา
ในทางปฏิบัติในการพิจารณากฎหมายนั้นะครับ ผมปรึกษาท่านประธานแล้วเพื่อให้เร็วขึ้น
ก็ไม่ขอเดิมเลยครับ จะได้ผ่านไปเลย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญพิจารณา มาตรา ๑๘ ครับ ไม่มีผู้ใดจิตใจของท่านไปนะครับ
นายปรีชา ปีตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตครับ
ในมาตรานี้ไม่มีใครไม่จิตใจนะครับ ท่านยังไม่ได้อ่านเลยครับ ท่านยังไม่ได้แสดง
แล้วไปตัดเขาทำไมครับ อันนี้ครับ มาตรา ๑๘ นะครับ ให้กรรมาธิการแสดงมา แล้วเดี๋ยว
เราจะได้ซักถามกันครับ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ เมื่อเรากลับไปสู่ร่างเดิมในมาตรา ๑๑/๕ ตรงนี้ก็คงขอกลับไปสู่ร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ขณะนี้ที่ประชุมเราได้พิจารณาเรื่องลำดับมาตรา

นายนิพนธ์ วิสัยยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ท่านประธานฯ ครับ
ยังมีมาตรา ๑๕ อีกมาตราหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบประธานโททครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : มาตรา ๑๕ ยังเหลืออยู่ครับ ท่านประธานฯ

๒๔๕

ว. ๑๐ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงที่พย ๑๑๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๘ ท่านการุณสงวนไว้ ท่านประสงค์จะอภิปรายไหมครับ
เชิญครับ

- ๑๑๑/๑

๒๕๐

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จำนวน ๑๑๑/๑

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม การุณ ไสงาม ที่จริงผมก็แปรญัตติไว้เกือบทุกมาตรา และก็สงวนคำแปรญัตติไว้เกือบทุกมาตรา แต่ผมก็ร่วมมือกับที่ประชุมด้วยดีทั้งวันคือไม่แสดงความคิดเห็นอะไรเลย เพื่อนสมาชิก ได้แสดงความคิดเห็นครบถ้วนแล้ว แต่สำหรับมาตรา ๑๘ นี้ก็ค่อนข้างจะเป็นมาตราสุดท้ายแล้ว ผมก็แปรญัตติขอตัดความในมาตรา ๑๘ ออกทั้งมาตรา ซึ่งดูเหมือนจะมีท่านต้อง เสง้อ ก็แปรญัตติและสงวนไว้เหมือนกัน คือขอยัดออกในมาตรา ๑๘ ทั้งมาตรา แต่เมื่อทุกอย่างเดินมาด้วยดีและครบถ้วนแล้ว สำหรับผมก็ไม่คิดใจครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณครับ คุณวัลลภครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ดังกลานบุรีรัมย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ดังกลานบุรีรัมย์ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า ที่บอกว่าจะแก้ไขร่างเดิมนี้ คั้นทุกรรคหรือเปล่าครับ พรรคสุดท้าย คั้นใหม่ครับ ที่มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการท่านจะคั้นหรือเปล่า ขยคำตอบด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ขอทั้นหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : พอใจนะครับ ผ่านครับ

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๘ ไม่มีกรแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ขณะนี้เราได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่าง ต่อไปจะเป็นการพิจารณาล้อยคำทั้งร่างเป็นการสรุป ซึ่งสมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมล้อยคำได้ แต่จะแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ สมาชิก ท่านใดจะขอแก้ไขล้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ เชิญครับ

๒๕๑

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ตำรวจ ๑๑/๒

นายวัลลภ คังคณาภิรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ คังคณาภิรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีอยู่ ๔ . ๕ จุด หน้าที่ ๒ ท่านประธานฯ
ลองดูนะครับ หน้า ๒ มาตรา ๓/๑ ในวรรคสอง ท่านประธานคณะกรรมการดำเนินการทำ
นนะกรับ “การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่ง” ผมขอ
หาหรือว่า “และ” แรกน่าจะเอาออกครับ จะอ่านได้ว่า “การจัดสรรงบประมาณ การบรรจุ
และแต่งตั้งบุคคล” นี่ประเด็นที่หนึ่งนะครับ

ประเด็นที่ ๒ หน้า ๓ มาตรา ๖ วรรคสอง “ให้นำความในมาตรา ๑๘/๑
มาใช้บังคับแก่ราชการ” น่าจะตกคำว่า “ส่วน” “แก่ส่วนราชการของสำนักงานรัฐมนตรี”
อันนี้เป็นส่วนที่ ๒ ท่านลองพิจารณาดูนะครับ

ประเด็นที่ ๓ หน้า ๕ มาตรา ๑๐ วรรคสอง บรรทัดก่อนสุดท้ายที่เขียนว่า
“คณะกรรมการกำหนด หรืออนุมัติ โดยจะให้มิรัฐมนตรีซึ่งว่าการกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่ง
และปฏิบัติราชการก็ได้” ผมไม่แน่ใจว่าตกคำว่า “แทน” หรือเปล่า “และปฏิบัติราชการ
แทนก็ได้” เพราะว่าจากวรรคอื่น ๆ มีคำว่า “ปฏิบัติราชการแทน” ทั้งสิ้น

ถ้อยคำก่อนสุดท้ายอยู่ในหน้า ๑๑ ก่อนมาทางท้าย ก็คือมาตรา ๑๑/๑
ที่เขียนว่า “การประชุม ก.พ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมด” ตกคำว่า “เท่าที่มีอยู่” เพราะว่า “เท่าที่มีอยู่” เป็นคำที่ล้อมาตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ และข้อบังคับวุฒิสภาด้วย ต้องมีคำว่า “เท่าที่มีอยู่”

ถ้อยคำสุดท้ายอยู่ในหน้าสุดท้าย ในหน้า ๑๔ มาตรา ๑๕ บรรทัดก่อน
สุดท้ายเขียนว่า “ให้นำกรณีในส่วนราชการใดขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” อ่านไม่เข้าใจ
น่าจะเขียนว่า “ให้นำกรณีในส่วนราชการใดที่ขึ้นตรงต่อ” เอาที่แรกมาได้ที่ตรงนั้นครับ
อย่างนี้เป็นต้น ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหญิงจินตนาครับ

๑๑๒/๑

๒๕๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาพกรณ์ ๑๑๒/๑

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (นันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ คณะ
ศิษย์ จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนันทบุรี ศิษย์เห็นว่าข้อความในหน้า ๑๐
ซึ่งมีความหมายเป็นปฏิเสธข้อปฏิเสธ เช่น ในมาตรา ๑๑/๒ “กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ต้องมีคุณสมบัติ” การมีคุณสมบัติ เช่น “(๑) มีสัญชาติไทย” และไม่มีลักษณะต้องห้าม
การไม่มีลักษณะต้องห้ามนั้นบอกว่าเป็นบุคคลล้มละลาย คำว่า “ไม่เป็นบุคคล
ล้มละลาย” นั้น คือลักษณะไม่ต้องห้ามนะคะ อันนี้บอกว่าเป็นบุคคลล้มละลาย
คำว่า “ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย” นั้นไม่ใช่ลักษณะต้องห้าม ต้องเอาคำ “ไม่” ออกหมดเลย
คะ แล้วไม่เป็นบุคคลล้มละลายนั้นต้องมีลักษณะต้องห้ามว่า เป็นบุคคลล้มละลาย
(๓) ก็เหมือนกันนะคะ ใน (๓) “ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุก” ต้องเป็น “เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด” เพราะเคยได้รับ
โทษจำคุกนั้นเป็นลักษณะต้องห้าม (๔) ที่ว่า “ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง”
นั่นตัดคำว่า “ไม่” ออก ให้เป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” คือไม่มีลักษณะต้องห้าม
ลักษณะต้องห้ามก็คือ เคยได้รับโทษจำคุก ถ้าใช้ “ไม่” กับ “ไม่” นั่นก็ปฏิเสธข้อปฏิเสธ
นั่นคือการยอมรับนะคะ (๕) ที่กรรมการเดิมขึ้นมาขึ้นนั้นถูกต้องแล้วนะคะ ไม่ใช่คำว่า
“ไม่” ศิษย์ขอแก้ไขที่นี้คะ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ท่านเลขาฯ กฤษฎีกา เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมการ) : ขอรียนท่านสมาชิก
วุฒิสภาตั้งนั้นะครับ คือมาตรา ๑๑/๒ ที่เขาเขียน ๒ เรื่องเอาไว้ในทีเดียวกัน คุณสมบัติ
ในลักษณะต้องห้าม ถ้าเราไม่ใช่ “ไม่” ถ้ากับเอาไว้ โดยไปเคร่งครัดสำหรับปฏิเสธ
ชั้นปฏิเสธว่าไม่สมควร ก็จะต้องไปบอกว่าตรงนี้เป็นคุณสมบัติหรือว่าเป็นลักษณะต้องห้าม
แน่ เพียงแต่อ้างคุณสมบัติคือ ต้องเป็นบุคคลล้มละลายอย่างนี้ก็เช่นะครับ เพราะฉะนั้น
ในกรณีนี้เขียนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอยู่ในมาตราเดียวกันอย่างนี้ก็ควรต้องกำกับ
คำว่า “ไม่” ลงไป ไม่ควรถือเคร่งครัดในลักษณะ ไม่ ช้อน ไม่ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหญิงครับ legislative Institutional Repository of Thailand

๒๕๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาพรณ์ ๑๑๒/๒

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านกรรมาธิการรองคอบคัตันดูห่วยจิกะว่า ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เจริญกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : เข้าใจว่าเขียนคำว่า “ไม่” เขาไว้ข้างหน้านี้จะเข้าใจได้ันะครับว่า “ไม่” นี้ก็คือเป็นลักษณะต้องห้ามเอาไว้แบบนี้ แต่ถ้าไปตีความอย่างนั้น แล้วท่านลองตีความกลับคิดครับ คุณสมบัติคืออะไร จะเขียนว่าเป็นบุคคลล้มละลายแล้วตีความเป็นคุณสมบัติอย่างนั้นหรือ จะยังมุ่งเข้าไปใหญ่ หมว่าเข้าใจได้ง่ายกว่า

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (นนทบุรี) : แต่คำข้างบนนั้นเขียนว่า ไม่มีลักษณะต้องห้ามนี้ละ ถ้าไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ไม่เป็นบุคคลล้มละลายนั้น ไม่ใช่ลักษณะต้องห้าม

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขออนุญาตครับ ถ้าดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ เขาจะเขียนในลักษณะเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่กรรมาธิการยื่นตรงนี้ถูกต้องแล้ว เพราะว่าในรัฐธรรมนูญเขาจะใช้คำว่า ไม่ ไม่ “ไม่เคย” “ไม่เคยเป็น” เหมือนกันครับ ขออนุญาตกราบเรียน ขอขึ้นอีกครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภอีกครั้ครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๕๔

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภากรณ์ ๑๑๒/๓

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมยังอยากจะยืนยันเหมือนกรณีการว่า สิ่งที่กรรมการยืนยันเมื่อสักครู่นี้ถูกต้องแล้ว
ตามรัฐธรรมนูญ ประการที่ ๒ ก็คือว่าที่ผมเสนอไปนี้ท่านเห็นเป็นประการใด ผมไม่ทราบ
ว่าท่านเห็นด้วยหรือเปล่า ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๑๓/๑

๒๕๕

ว. ๑๐ (ต. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม่ ๑๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์พนัสศรีรับ

นายพนัส หัตถ์นิยานนท์ (ตาท) : กรรมาธิการชี้แจงถูกต้องแล้วครับ
ตามมาตรา ๑๓๑ รัฐธรรมนูญเป็นตัวอย่างอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมาธิการ) : ผมจะชี้แจงแทนประธานฯ แต่ปรากฏว่าท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจงแล้วครับ ตรงกับตามที่ผมจะขออภิปราย จบแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คุณหญิงจินตนา ยังคิดใจ ขอเรียนเชิญครับ

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (นันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉันจินตนา สุขมาก จากนันทบุรี ถ้าอย่างนั้น ไม่มีคำว่า “ดังต่อไปนี้” ได้ไหมคะ พอมีคำว่าดังต่อไปนี้แล้วทำอะไร ๆ มันก็ไม่ได้ แม้แต่ในรัฐธรรมนูญก็ไม่มีคำว่า “ดังต่อไปนี้” ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะให้กรรมาธิการ พอสั่งหนึ่งเสนอท่านตอบเลย เสร็จแล้วท่านต่อไปเสนอก็คือตอบเลย อย่างของอาจารย์วัลลภครั้งที่ ๔ - ๕ จุด ผมไม่ทราบที่ท่านเห็นอย่างไรครับ เพราะบางส่วนของอาจารย์วัลลภผมก็เห็นด้วย บางส่วนบอกว่าไม่เห็นด้วย ต้องช่วยตอบซิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : คือบั้งเชิญตอบทางท่านที่ยังไม่จบ ผมว่าทางท่านวัลลภช่วยทวนอีกทีได้ไหม แล้วท่านทำ ๆ ถักนิต ผมถามได้แค่ ๓ อัน รู้สึกว่า ๕ อันได้แค่ ๓ อัน

LIRT

๒๕๖

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม่ ๑๑๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อนุญาตอาจารย์วัลลภศรีเบญจ

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ หน้าที่ ๒ วรรคสอง ของมาตรา ๓/๑ เขียนว่า “การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้ง” ผมขอให้ตัด “และ” แรกออก ก็จะอ่านได้ว่า “การจัดสรรงบประมาณ การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่ง” นี่เป็นส่วนที่ ๑ นะครับที่ขอให้ตัดคำว่า “และ” แรกออก ผมขออนุญาตขึ้นฟังเลขนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขฯ ถกฏีกาครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรมการ) : ที่อย่างนี้ครับ การบรรจุและแต่งตั้งนี่เป็นคำ ๆ หนึ่ง เป็นเรื่องเดียวกัน ก็เลยกลายเป็นการบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการจัดสรรงบประมาณนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เลยใช้ “การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้ง”

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ขอบคุณครับ ผมไม่คิดใจครับ มาตรา ๖ ในหน้า ๓ วรรคสอง “ให้นำความในมาตรา ๑๕/๑ มาใช้บังคับแก่ราชการ” นี่ผมเดิมนึกว่า “แก่ส่วนราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี” ถูกต้องไหมครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรมการ) : ผมเข้าใจว่าเดิมใช้ “ราชการ” น่าจะถูกต้องแล้ว เพราะมาตรา ๑๕/๑ นี้ว่าด้วยเรื่องภายใน ไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนราชการครับ เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปลัดฯ กับเจ้าหน้าที่ในกระทรวงครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : หมายความว่า เป็น “แก่ราชการ” เลยใช่ไหมครับ ไม่ต้องมีข้าราชการหรือส่วนราชการ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรมการ) : ครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ต่อไปหน้าที่ ๕ มาตรา ๒๐ บรรทัดที่ ๔ วรรคสองของมาตรา ๑๐ นะครับ “คณะรัฐมนตรีกำหนด หรืออนุมัติโดยจะให้มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้ช่วยตั้งและปฏิบัติราชการก็ได้” ผมขอเดิมนึกว่า

๒๕๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละโม ๑๑๓/๓

“และปฏิบัติราชการแทนก็ได้” ซึ่งเข้าใจว่าในวรรคถัดมาก็มีคำว่า “ปฏิบัติราชการแทนก็ได้” หลายจุดในหน้าเดียวกัน

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : อย่างนี้ครับ การเขียนจะเขียนต่างกัน ๒ ที่ครับ กรณีปฏิบัติราชการแทนนั้นเป็นเรื่องให้ทำแทน แต่ในกรณีนี้เป็นเรื่องที่ว่าให้ตั้งและปฏิบัติราชการเรื่องอะไรไว้บ้าง เพราะฉะนั้นกรณีนี้จะไม่มีคำว่า “แทน” ครับ กรณีตำแหน่งช่วยอธิบดี ช่วยรัฐมนตรี จะเขียนอย่างนี้หมดครับ

นายวัลลภ ดั่งคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : เป็นตำแหน่งโดยตรงที่ไม่ต้องแทนใช้ไหมครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ครับ

นายวัลลภ ดั่งคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ต่อไปในหน้า ๑๑

มาตรา ๑๑/๑ “การประชุม ก.พ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่” สมมติคำว่า “เท่าที่มีอยู่” เหตุที่ต้องเติมคำว่า “เท่าที่มีอยู่” นี้ เพราะไปเปิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๗ ก็คือ ข้อมบังคับวุฒิสภา หรือข้อบังคับผู้แทนราษฎร ก็คืนใช้ถ้อยคำเดียวกันหมด ก็คือกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ นี่เป็นการล้อคำมาจากรัฐธรรมนูญ เห็นด้วยนะครับ

- ๑๑๔/๑

๒๕๘

ว. ๑๐ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ที่พรัตน์ ๑๔๔/๑

ต่อไปเป็นหน้าสุดท้าย ในหน้า ๑๔ นะครับ มาตรา ๑๕ คือผมอ่านแล้ว ผมไม่เข้าใจ “ให้นำกรณีที่ส่วนราชการใดขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี” นั้นะครับ ผมพยายามอ่านให้เข้าใจมากขึ้นก็คือ “ให้นำกรณีส่วนราชการใดที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี” คือเอา “ที่” หลังกรณีนี้มาใส่ตรงหน้า “ขึ้นตรงต่อ” แต่ในแง่ภาษาไม่ทราบว่าคุณหมายเปลี่ยนหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ความหมายผมเข้าใจว่า น่าจะเหมือนกัน คือกรณีที่ส่วนราชการใดขึ้นตรง ส่วนราชการที่ขึ้นมีอะไรบ้าง กับกรณีที่หรือการขึ้นตรงนั้น ไปบัญญัติในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ผมว่าความหมายน่าจะเหมือนกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ท่านเลขาฯ กรุณาเชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ผมอยากเรียนตามท่านสมาชิกฯ สักนิดหนึ่ง คือในมาตรา ๑๗ ที่ผ่านไป ที่เมื่อสักครู่นี้ท่านอว้าแก้วได้แก้ไขไม่ได้ แล้วก็จะไม่แก้กัน ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีทุกกระทรวงจะอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ แต่ของกระทรวงกลาโหมไปแยกอีกฉบับหนึ่ง โดยเรียกว่า สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีเหมือนกัน ที่นี้การแก้ไข ถ้าตรงนี้ไม่เพิ่มของกฎหมายจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมไปด้วยนี้ กระทรวงทั้งหมดที่ ๒๐ กระทรวง จะมีอยู่กระทรวงหนึ่งชื่อจะประหลาดกว่าคนอื่นเขาชื่อ เยี่ยงเป็นสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีอยู่ นี่ผมเข้าใจว่าขั้นตอนการพิจารณาทางท่านประธานฯ นี้ได้แจ้งกับที่ประชุมไว้ขณะนั้นก่อนลงมติว่า ให้ลงมติปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นจะขอเดิมตรงนี้ได้หรือไม่ ที่นี้อยากจะถามท่านสมาชิกฯ เหมือนกันคือว่า ถ้าเดิมได้ไขใหม่ครับ ก็ปรับเป็นของกรรมาธิการขอเดิมอย่างที่ว่าในขณะนั้น กฎหมายนี้ก็ออกมาสสมบูรณ์ แต่ถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว ๒๐ กระทรวงจะมีอยู่ ๑ กระทรวง ที่ยังไปเรียกว่า สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้น

๒๕๕

ว. ๑๑ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๑๑๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สมาชิกฯ ท่านจะยอมไหมครับ เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขอเรียนขอคำยืนยันจากราชการให้ชัดเจนคือเท่าที่ผมเข้าใจนี้ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๒๒ เขาจะระบุว่าให้มีการจัดราชการในกระทรวง แล้วเขาก็จะบอกให้มีสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี แล้วมาตรา ๒๒ ก็บอกว่า สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีทำหน้าที่อะไร เพราะฉะนั้นในความเข้าใจของผมนี้ เมื่อเขียนไว้เป็นบททั่วไปอย่างนี้ ก็ไม่จำเป็นต้องไประบุเขาจะถึงกระทรวงกลาโหม แต่ที่นี้พอเวลาปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ว่ากระทรวงกลาโหมจะมีกี่กรม กระทรวงคมนาคมมีกี่กรม ตรงนี้ถึงเกิดการแยกกัน แต่สำหรับกระทรวงอื่นนี้อยู่ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งต้องถูกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินระบุให้มีสำนักงานรัฐมนตรี แต่ขณะเดียวกันกลาโหมนี้เมื่อเวลาจะตั้งกระทรวงที่เป็นจริง เขาไปแยกไว้อีก ๑ ฉบับ เป็นพระราชบัญญัติจัดราชการกระทรวงกลาโหม ถึงตรงนั้นพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หมวด ๒ ก็จะวิ่งเข้ามาบังคับอยู่ดี ถ้าขึ้นชื่อว่ากระทรวงนี้ก็ต้องมีสำนักงานรัฐมนตรี ผมเข้าใจอย่างนี้ถูกไหมครับ หรือว่ามีข้อบัญญัติที่แตกต่างอย่างไร ช่วยกรุณายืนยันชนิดหนึ่งเถอะครับ ถ้าแตกต่างก็คงเป็นปัญหาที่ท่านเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขฯ ครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรมราชการ) : ขอบพระคุณครับ ก็อย่างนี้ในมาตรา ๑๕ จะบอกว่า การจัดระเบียบกระทรวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหารให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น ทั้งนี้กฎหมายจัดระเบียบกระทรวงกลาโหมไปเริ่มมาตราใหม่ขึ้นมาตราหนึ่งว่า มาตรา ๘ กระทรวงกลาโหมมีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ ๑. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ๒. สำนักงานปลัดกระทรวง ๓. กรมราชองครักษ์ และ ๔. กองบัญชาการทหารสูงสุด ถ้ามีเลยไปใส่

๒๖๐

ว. ๑๐ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ที่พรัตน์ ๑๑๔/๓

อยู่ในกฎหมายอีกฉบับหนึ่งครับ แก่มาตรา ๑๘ ตรงนี้ก็เลยยังไม่มมีผลเต็มทีไปถึงกฎหมายฉบับนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวัลลภ

นายวัลลภ ตั้งคณาบุรุษย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมนอยากเรียนถามท่านเลขานฯ ว่า จะใส่อย่างไร จะใส่ตรงไหนในมาตรา ๑๗ ท่านลองอธิบายย่อคำให้ชัดเจนครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์สานต์ (กรมการ) : ก็คือถ้าใส่ก็จะเป็นว่า ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓” เป็นคำว่า “สำนักงานรัฐมนตรี” ทุกแห่ง

- ๑๑๕/๑

๒๖๑

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ์ ๑๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ศรีวัชรียนเจริญครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล (บุรีรัมย์) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมขอเรียนถามท่านประธานฯ นะครับ เกี่ยวกับเรื่องกระทรวงกลาโหมนี้ครับ กระทรวงการศึกษาหรือกระทรวงศึกษาธิการมีกฎหมายเฉพาะของมันครับ อย่างกระทรวงศึกษาฯ นี้ นะครับ การจัดระเบียบข้าราชการกระทรวงศึกษาฯ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นก็ทำนองเดียวกันกับกระทรวงกลาโหม และถามว่าจะซ้อนกันหรือไม่ครับ ขอเรียนถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ในกฎหมายจัดระเบียบข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการนั้นเป็นกฎหมายที่กำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาอยู่แล้วครับ ซึ่งตรงนั้นก็คงจะแก้ทำให้สอดคล้องกัน เข้าใจว่าอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพลเอก ชาญ ครับ

พลเอก ชาญ สีนานนท์ (สตุล) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก ชาญ สีนานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสตูลนะครับ กระผมใคร่จะพูดตรงนี้เล็กน้อย เพราะผมรู้สึกว่าการกระทรวงกลาโหมนี้ไม่ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรเลยนะครับ ในตอนที่เรากำลังพิจารณาระเบียบปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินนะครับ ผมกลัวว่ากระทรวงกลาโหมเราจะครดครัดวนนะครับ เรากำลังจะพัฒนา แล้วนี่ไม่ได้ทำอะไรเลยนะครับ ต่างก็อ้างว่าเป็นไปตามระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ๒๕๖๓ ครับ ที่นี้ท่านมีวงเล็บต่าง ๆ อีกนะครับ ผมอยากจะเรียนประธานคณะกรรมการว่าเราจะขมวดเวลาลงไปหน่อยได้ไหมครับ เพื่อให้กระทรวงกลาโหมนี้ได้ไปทำได้อะไรบ้างไป ไม่ใช่อย่างนั้นะครับ อีก ๑๐ ปีก็เป็นอย่างนี้แหละครับ อ้างสิทธิพิเศษอะไรละครับ ผมอยากจะรู้เนะครับ ที่ไม่ทันกับกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ซึ่งเขาไปแล้ว ไปหน้าแล้ว เดินหน้าเรียบร้อยแล้ว เราก็จะมาอ้างว่าเราต้อง

๒๖๒

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๑๑๕/๒

๒๕๐๓ นะครับ ไบ่ไหว ขอบคุณกรับทำเประธานคณะกรรมาธิการ จะจวมวดได้ใหม่ครับ
ขอบคุณกรับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ครับ ผมมีความเห็นไม่ค่อยเหมือนกับกรรมาธิการ
นะครับในกรณีนี้ ผมคิดว่าการที่จะไปแก้ไขหรือไปเพิ่มเติมตรงนั้นน่าจะต้องไปทำ
การจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมนี้ครับ เพราะว่าจะมีอยู่ครับ เราจะเอามารวมกัน
ตรงนี้ผมว่าไม่ถูกเรื่อง ผมขอตั้งไว้ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพลโท โอภาส ครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : ครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลโท โอภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
นครศรีธรรมราช กระผมใคร่กราบเรียนว่าในเรื่องความห่วงใยของท่านสมาชิก ที่เคารพ
หลายท่านว่ากระทรวงกลาโหมจะตามเขาไม่ทันนะครับ เราได้เตรียมการเพราะว่าได้ประชุม
ในคณะกรรมการการทหารนะครับว่า จะต้องแก้ไขและจะต้องตามไปให้ทันกับรถขบวน
นี้ครับ เพราะฉะนั้นมีการเสนอแก้ไขไปแล้วและที่ในที่ยอมรับของกรรมาธิการที่
ปรับปรุงในเรื่องของ พ.ร.ก. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นะครับ ในมาตรา ๕๓/๓
ผมขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านข้อความที่เราเดินเข้าไปนะครับ ข้อความที่ทาง
คณะกรรมการการทหารขอเดินเข้าไปนะครับจะเป็นอย่างนี้นะครับ “มาตรา ๕๓/๓
ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับให้รัฐบาลเสนอกฎหมายปรับปรุง
กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมให้สอดคล้องกับภารกิจของทหารตาม
รัฐธรรมนูญและสถานการณ์ปัจจุบัน” อันนี้เราได้เตรียมการแล้วครับ กระผมคิดว่าถึงแม้
ไม่ใส่กระทรวงกลาโหมลงไปในปี เราก็ไม่น่าจะเกิดความเสียหายเพราะว่าได้เตรียมการ
ไว้แล้วครับผม ขอพระคุณครับ

๒๖๓

ว. ๑๐ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สฤษฎ ๑๑๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สำหรับข้อห่วงใยของท่านพลเอก ชาญ นั้น ร่างซึ่งจะเข้าพ่วงนี้
ในมาตรา ๕๓ อย่างที่ท่านคอยเตอร์โอกาสว่าก็จะอยู่ในร่างนั้น เราไปพิจารณาเมื่อถึง
กฎหมายปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรม ส่วนข้อเสนอของท่านเลขานุฯ กฤษฎีกานั้น
ขออนุญาตถอนนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ คงจะจบในวาระที่ ๒ ได้ ผมจะขออนุญาตที่ประชุมถามมติ
ในวาระที่ ๓ นะครับ เรียนเชิญท่านสมาชิก ที่อยู่ข้างนอกด้วยครับ มติที่จะถามคือท่านผู้ใด
เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายฉบับนี้กรุณาถก เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นชอบ
กับร่างของสภาผู้แทนราษฎรกรุณาถก ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เชิญรวมคะแนนครีบ
(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลคะแนนเห็นด้วย ๑๑๕ ไม่เห็นด้วย ๑ ดออกเสียง ไม่มี
ไม่ลงคะแนน ๒ นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ
ลำดับต่อไปเป็นข้อสังเกตนะครับ ซึ่งคณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตไว้
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีสมาชิก ท่านใดอภิปรายหรือไม่ เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิก อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าเห็นชอบ เป็นอันจบการพิจารณาในระเบียบวาระ
เรื่องด่วน ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

สำหรับระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างการพิจารณา ไม่มี

๒๖๔

ว. ๑๐ (ศ. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สวยุท ๑๑๖/๒

ระเทียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ สม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ ผมเข้าใจว่าข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นะครับในข้อ ๕.๒ นี้ ท่านประธานฯ กรุณาตอบครับ เพราะว่าเราไปพูดเรื่องเลขานุการรัฐมนตรีอะไรต่าง ๆ นั้นะครับ เนื่องจากว่าลงมติดลับไปสู่ร่างเดิมเป็นสำนักงานรัฐมนตรีแล้วนะครับ ที่นี้ข้อสังเกตที่บอกว่าเลขานุการรัฐมนตรีว่าการเป็นหัวหน้าสำนักงานนี้เป็นข้าราชการการเมืองและก็มีข้อสังเกตว่าให้ตั้งจากบุคคลที่ไม่เป็น ส.ส. อะไรนี้ยังมีความจำเป็นต้องให้อยู่หรือเปล่า ผมว่าตรงนี้น่าจะตัดออกไปนะครับ ผมต้องขอประทานโทษท่านประธานฯ เพราะถ้าไม่ทั่วถึงตรงนี้ ข้อสังเกตตรงนี้ก็คิดไปด้วย ก็จะเกิดความเสียหายครับ ขอขอบคุณครับ :

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการไม่ขัดข้องครับ ขอปิดประชุมครับ ขอถามคุณมากครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ผู้ทรงงานการประชุม

ศักดิ์วัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินนุญนะ
สำรวม	ผลประสิทธิ์	สุภาภรณ์	มาลัยทัต
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุชาโช
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นนทพร	แก้วมะริ่ง
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สิริวรรณ	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้งอัถะ	มยุรี	แก่นสาร
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวนา	ภักฉัตรหัน
จิตติมา	แก้วงาม	สุชาดา	ภมระราภา

กลุ่มงานฯ เลขฯ สำนักการประชุม

คณะกรรมการบริหารตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสรารัฐ นิชมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	สรารัฐ
๒.	นายสมชัย อมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	สมชัย
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	อุทัยพันธุ์
๔.	นายบุญยืน สุขสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	บุญยืน
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	วีระ อนันตกุล
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	เกษม มาลัยศรี
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ลำพอง พิลาสมบัติ
๘.	พลตำรวจตรี อ่ำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อ่ำพล งามจิตร
๙.	พลตำรวจตรี สยาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สยาม คงเมือง
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	สมชาย ไชยเวช
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	จิตรา
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	พรหมจารี
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยการ	ถาวร เกียรติไชยการ
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	สมบูรณ์ ทองบุราณ
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	อุบล เอื้อศรี

ตรวจแล้ว วันที่ 16 เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สภาบริหารในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการระดมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสรารัฐ นียมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	สร
๒.	นายสมชัย อมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	สม
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	อุทัย
๔.	นายบุญยืน สุกลสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	บุญยืน
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	วีระ
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	เกษม
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ	ลำพอง
๘.	พลตำรวจตรี อ่ำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ	อ่ำพล
๙.	พลตำรวจตรี สยาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ	สยาม
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	สมชาย
๑๑.	นางจิตรา ยู่ประเสริฐ	จิตรา
๑๒.	นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์	พรหมจรรย์
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	ถาวร
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	สมบูรณ์
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	อุบล

ตรวจแล้ว วันที่ 16 เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕5

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT